ઇબ્લીસકી દાસ્તાને હયાત

શૈતાનકી સવાનેહે ઉમરી

યા'ની

શૈતાનકી કહાની
ખુદ ઉસ્કી ઝબાની

ઈસ્લામ ઔર ઈન્સાનોં કે હકીકી દુશ્મનકી
તારીખી દાસ્તાન

ઈબ્લીસકી દાસ્તાને હયાત

યા'ની

શૈતાનકી સવાનેહે ઉમરી

જિસમેં
ઈબ્લીસકી દાસ્તાને હયાતકો નયે તર્ઝમેં ખૂદ ઉસીકી ઝબાની પેશ કિયા ગયા હૈ. દુનિયાકી ઈબતિદાસે અબ તક કે તમામ વાકિઆત જિન્કા તઅલ્લુક કિસી ન કિસી તરહ ઈબ્લીસકી ઝિન્દગીસે હૈ.

-: મુરત્તબહ :-
હઝરત મૌલાના ઝફર નિયાઝી
-: લિપ્યાંતર :-
(મૌલાના) સુલેમાન સા. મજાદરી

નુરાની કુતુબખાના
મુ.પો. છાપી, તા. વડગામ (બ.કાં.)
પીન – ૩૮૫ ૨૧૦

ફેહરિસ્ત

મઝમૂન	સફ્હા

મઝમૂન	સફા

મઝમૂન	સફ્હા

મઝમૂન	સફ્હા

બિસ્મિલ્લા હિર્રહ્માનિર્રહીમ

ઈન્નશ્શૈતાન લિલ્ઈન્સાનિ અદુવ્વુમ્મુબીન

બેશક શૈતાન ઈન્સાનકા ખુલા હુવા દુશ્મન હૈ.

ઈસ કિતાબકો છપવાનેકા રાઝ (ભેદ) !

ઈન્સાનોંકી એક મેહફિલમેં ગુનાહોંકા ઝિકર કિયા ગયા. એક બોલા, અગર દુનિયામેં શૈતાન હી ન હોતા તો કોઈ શખ્સ ગુનાહ ન કરતા.દૂસરેને કહા, શૈતાનકો ક્યૂં બદનામ કરતે હો, ગુનાહ ઈન્સાન ખૂદ કરે ઈસમેં શૈતાનકા ક્યા કુસૂર ?

બાત કહીંસે કહીં પહોંચ ગઈ. સવાલ ઉઠા, યે શૈતાન હૈ ક્યા બલા ? કિસીને કહા, ફરિશ્તા થા. કોઈ બોલા ફરિશ્તોંકા ઉસતાદ થા, આદમકો જન્નતસે નિકલવા દિયા, ઔર અબ દુનિયામેં લોગોંસે ગુનાહ કરા રહા હૈ, યકીનકે સાથ શૈતાનકે મુતઅલ્લિક કોઈ કુછ ન બતા સકા.

દોસ્તોંમેંસે એક બોલા, યાર દુનિયામેં હઝારો ઈન્સાનોં ને અપની સવાનેહે ઉમરીયાં શાએ' કી, લેકિન ફરિશ્તોંકી દુનિયામેં કિસીકો યે જુરઅત ન હુઈ કે કમ સે કમ મા'લૂમ તો હોતા યે લોગ કૌન હૈં ? ઔર યે જો ઉન્કા ઉસતાદ મશ્હૂર હૈ, આખિર કયા ઐસી તકલીફ પળી કે બીચારા ઈતના બદનામ હો રહા હૈ ? મા'લૂમ હોતા હૈ કે ફરિશ્તોંકી દુનિયા અપને આ'માલનામે ઈન્સાનોં કે સામને ભેજનેમેં શરમાતી હૈ, ઝરૂર

કોઈ ન કોઈ ખામી હોગી.

શૈતાન ભી કહી છુપા ખળા થા. વો હંસા ઔર ઉસને કહા, હમ લોગ ઈન્સાનોંકી તરહ ઝુઠ નહી બોલા કરતે, અગર તુમ હમારી સવાનેહે ઉમરી દેખના ચાહતે હો તો કલ સુબ્હ અપની મેઝોં (ટેબલ) પર કિતાબ દેખ લેના.

અગલી સુબ્હ ઈન્સાનોંકી દુનિયામેં એક હૈરતમેં ડાલનેવાલી કિતાબ **શૈતાનકી સવાનેહે ઉમરી** બળી દિલચસ્પીસે પળ્હી જા રહી થી. લોગ હૈરાન થે ઔર કહી દૂરસે શૈતાનકે કેહકહોંકી (ઝોરસે હંસનેકી) આવાઝે આ રહી થી. શૈતાનને અપની સવાનેહે ઉમરી અપની ઝબાનસે ઈસ તરહ શુરૂ' કી.

ગુઝારિશ

ક્યૂં સાહબ ! જબ હમારે હાથોંસે બનાએ હુએ મિટ્ટી કે ખિલૌને દુનિયામેં આકર અપની અપની સવાનેહે ઉમરીયાં શાએ' કરતે હૈં તો ફરિશ્તોં ઔર ઉન્કે સાથીયોંને કિસીકા બૈલ (બળદ) થોળી મારા હે કે ઝબાન ઔર કલમ પર તાલા લગાએ બૈઠે રહેં ? હમ અપની ઝિન્દગીકિ હાલાત ક્યૂં ન લિખ્ખેં, ઔર ક્યૂં ઉસે શાએ' ન કરેં ?

આજ તક કિસી જીન, ફરિશ્તોં ને અપની સવાનેહે ઉમરી શાએ' નહી કી. ક્યૂં શાએ' નહી કી ? યે એક રાઝ (ભેદ) હૈ, જિસે છુપા રખ્ખા ગયા હે. દુનિયામેં રેહનેવાલે કમ સમઝ ઈન્સાન ઈસ્કો નહી જાનતે, ઔર નહી જાન સકતે. ખાકકી બની હુઈ અકલ કયા ખાક સમઝેગી ? કે યે નુરાની ઔર

નારી દુનિયા આજ તક અપની અપની સવાનેહે ઉમરી લિખનેસે કયૂં દૂર રેહતી હે ? યે મોટી અકલકે પુતલે શાયદ યે સમઝતે હૈં કે જીન્નોં ઔર ફરિશ્તોંકો લિખના પળ્હના નહી આતા. ઉન્હેં લિખને પળ્હનેકી ઝરૂરત નહી હે, લેકિન યાદ રહે કે હમને મિટ્ટી કે પુતલોંસે પેહલે ખાના સીખા હે, પેહલે બોલના સીખા હે, અગર કિસીકો યે ઘમંડ હૈ કે દુનિયાકા બે–સરો સામાન ઈન્સાન કિસી મા'મૂલીસે મા'મૂલી ફરિશ્તેકા ભી મુકાબલા કર સકતા હે તો યે ઈન્સાનકી લિખ્ખી હુઈ હિમાકતોં (બેવકૂફિયોં) મેં સે એક અહમ હિમાકત ઔર નાદાની હે.

હમ બહોત દિન ચુપ રહે, બહોત દિન તક ઈન્સાનકી હવાઈ તા'લીમોંકો દેખતે રહે. અપને મુંહ મિયાં મીઠ્ઠુ બનના સબકો આતા હે, સબ બન સકતે હૈં, લેકિન કેહને ઔર કરનેમેં બળા ફર્ક હે. યે બે–સરો સામાન ઈન્સાન કેહતે હૈં કે ફરિશ્તે હમારી બરાબરી નહી કર સકતે, ઔર ગુરૂર કરતા હે કે અલ્લાહને ઈન્સાનકો અપના ખલીફા બનાકર દુનિયામેં ભેજા હે, અશરફુલ મખ્લૂકાત ઠેહરાયા હે. અફઝલુલ કાઈનાત ફરમાયા હે, ઔર ફરિશ્તોંકા મસજૂદ (સિજ્દેકા હુકમ માનનેવાલા) બનાયા હે.

અભી અગર કલ્અઈ (રાઝ) ખોલકર રખ દૂં તો સારી કિરકિરી (ખરબચડા) હો જાએ. અલ્લાહને અપની કરીમી કે સદકેમેં અપના ખલીફા કેહ દિયા તો કમ ઝર્ફ (કમસમઝવાલા) ઈન્સાન જામાસે (આપેસે) બાહિર હુવા જાતા હે.

અશરફુલ મખ્લૂકાત ઔર અફઝલુલ કાઈનાત ફરમા દિયા

તો ઉસ્કી ગરદનમેં એક મુસ્તકિલ હડ્ડી પૈદા હો ગઈ જો ગરદનકો ઝુકને હી નહી દેતી. મસજૂદ (ફરિશ્તોં ને ઉસ્કો સિજદહ કિયા હૈ.) બના દિયા કે અબ ઉસ્કી નઝરમેં સારી કાઈનાત હકીર હો રહી હૈ.

અરે વાહ રે તેરી કમઝરફી (કમસમઝી) ! ઈતનીસી બાત પર ઉબલ પળતા હે (ખફા હોતા હૈ). દો આંખેં હોને પર ભી તેરી કોરચશ્મી (અંધેપન) કી યે હાલત હૈ. હમેં દેખ ઓ કમઝર્ફ (કમ અકલ) ! હમેં દેખ ! તૂ તીન દિનકી પૈદાઈશ હૈ, અભી તેરે મુંહસે દૂધકી બૂ આ રહી હૈ. આલી ઝરફી (ઉચી સમઝ) દેખની હૈ તો કભી ફરિશ્તોંકી દુનિયામેં આ, અપને સાથ આંખેં લા ઔર દેખ ! જિન્હેં કુર્બે ઈલાહી હાસિલ હૈ, જિન્હેં દીદારે ખુદાવંદી હાસિલ હૈ, જિન્હેં અર્શકી દરબાની હાસિલ હૈ. દેખ ઔર અચ્છી તરહ દેખ કે ઈન ઉચે મરતબોં કે બાવજૂદ વો અપના એક એક લમ્હા ઈબાદતે ખુદાવંદીમેં બસર્ફ (ગુઝર) રહા હૈ. મન્નૂનિયત (એહસાનમંદી) કી મેઅરાજ ભી દેખ ! વો ખુદાકે ખલીફા ભી નહી હૈં. અશરફુલ મખલૂકાત ભી નહી, ઔર જો કુછ તૂ હે યા અપને ગુમાનસે બનતા હે વો ભી નહી હૈ, લેકિન ઈઝહારે મન્નૂનિયત (એહસાનમંદીકો ઝાહિર કરના) દેખ ઔર શરમા જા ! આજ તૂ ઉન સબકો સિજદહમેં દેખતા હૈ, યે આજ્સે હી નહી અઝલસે સિજદહમેં હૈં, ઔર અબદ (હમેશા) તક સિજદહ હી મેં રહેંગે, ઉન્હી કે ખાલિકને એક દૌલત બખ્શી હૈ, અપને કરીબ જગહ દી હૈ, ઈસ એક એહસાન પર ઉન્કી પેશાનિયાં ઈસ ચોખટસે કિયામત તક નહી ઉઠ સકતી. અબ

ઝરા અપને ગિરેબાનમેં મુંહ ડાલ ઔર તસફીયા (ફૈસલા) કર. તૂ આજ અપની ઝાતકો કયા સમઝતા હૈ ? ખૂદ તુઝે યકીન હૈ કે ખુદાને તુઝે સબ કુછ બનાયા હૈ, ઔર અબ ઝુક કર મેરે કાનમેં હી કેહ દે કે કભી તૂને ભી એહસાનમંદીકો ઝાહિર કરનેકે લિયે અપના સર (માથા) ટેકા હૈ ? કભી યે પેશાની ખુદાકે હુઝૂરમેં ઈસ લિયે ભી ઝુકી હૈ કે તુઝે ખુદાને ખલીફા બનાયા હૈ ? અશ્રફુલ મખ્લૂકાત બનાયા હૈ, ઔર ન જાને તુઝે કયા કયા બનાયા હૈ ? શરમા જા ઓ છોટી ચાદરવાલે ? ઔર યકીન કર લે કે જો તૂ હૈ વો ઝાહિર નહી હૈ, ઓર જો ઝાહિર હૈ વો તૂ નહી હૈ.

ઈન ફરિશ્તોંકો દેખ જો કુછ હૈં, ઔર નહી કેહતે કે કુછ હૈં. ઈન્કે આ'માલકો દેખ ઔર સઝા ઔર જઝાકા ખ્યાલ કિયે બગૈર વો કર રહે હૈં જો ઉન્હેં કરના ચાહિયે, ઔર અપની દુનિયાકો દેખ, ઉન્કે આ'માલકો દેખ ! વો કિસ લિયે દુનિયામેં આએ હૈં, ઔર કયા કર રહે હૈં, ઔર ઈસપર ભી યે દા'વા હૈ કે ઈન્સાન ફરિશ્તોંસે અફઝલ હૈ, સારી કાઈનાતસે અફઝલ હૈ. બળા તીર મારા, અગર દિન રાતકે ચોબીસ ઘંટોંમેં પાંચ મરતબા સર (માથા) ઝુકા લિયા, ગોયા ખુદા પર કોઈ બળા એહસાન કર રહા હૈ, કયા બતાઉ કોઈ ઐસા મૌકા' નહી આતા કે ઈન્સાન ઔર ફરિશ્તોંકા મુવાઝના (બરાબરી) કિયા જા સકે, વરના સિર્ફ એક લમ્હામેં બતા દેતા કે તેરી બિસાત (તાકત) કયા હૈ ? તૂ કિતને પાનીમેં તેર રહા હૈ ?

આજ હઝારોં સાલકે બા'દ અપને સીનેકા એક દબા હુવા

રાઝ ઝાહિર કરનેકે લિયે મજબૂર હો રહા હૂં. વકત મજબૂર કર રહા હૈ, તાકે તૂઝે બેદારીકી નિન્દસે હોશિયાર કરૂં. તૂ જાગતેમેં સો રહા હૈ, આલમે હોશમેં ભી બેખબર હૈ. આજ સુનાએ દેતા હૂં વો રાઝ જિસે મૈંને બહોત દિન તક છુપાએ રખ્ખા થા. જી તો યેહી ચાહતા થા કે તૂ ઈસી તરહ સોતા રહે, ઈસી તરહ બેખબરી કે આલમમેં સાંસ પૂરે કર લે, લેકિન કયા કરૂં ? મેરી બિરાદરી પર ઈલ્ઝામ આ રહા હૈ, મેરે ભાઈ-બંદોં પર તોહમતેં લગ રહી હૈં, મેરે સાથીયોંકી બદનામી હો રહી હૈ, મેરે પુરાને દોસ્તોં પર તેરે તઅસ્સુબ ઔર ગુરૂરકે આરે ચલ રહે હૈં. અબ ચુપ નહી રહા જાતા, ઝબાન ઔર દિલ મેરે કાબૂસે બાહિર હોતે જા રહે હૈં, ઔર વો એક ઐસી બાત ઝાહિર કરનેવાલે હૈં, જિસે મૈંને સીનેકી ઈન્તિહાઈ ગેહરાઈયોંમેં છુપાયા થા.

ઈન્સાનોં કે નામ પર કારોબાર કરતે હુએ તુઝે મુદ્દતેં હો ગઈ, લેકિન યે તો સોચ કે તૂ ઈન્સાન હૈ ભી યા નહી ? તુઝમેં ઈન્સાનિયત ભી હૈ યા નહી ? નાદાન ! બહસ છેડનેસે પેહલે ઝરા અપને વુજૂદસે બહસ કર લી હોતી. ઝરા અપની ઝાતકો પેહચાન લિયા હોતા જિસ નામ પર તૂ લડ રહા હૈ, જિસ ચીઝકો તૂ ફઝીલત દે રહા હૈ વો કહાં હૈ ? કિસ્કે પાસ હૈ ? ઝરા પેહલે ઉસે તો તલાશ કર. જબ તો કેહતા હૂં કે ખાકકે બને હુએ ખાકી પુતલેકી અકલ ભી અંધી હૈ, અબ અકલકા રોના ભી ન રો, બલ્કે જાતે હુએ એહસાસકા દામન થામ લે, અગર યે ભી ન રહા તો તૂ ભી ન રહેગા. દેખ ! તેરે એહસાસકી ધજ્જીયાં કૈસી પરાગંદા (તિત્તર બિત્તર) હૈં.

અબ ભલા યે તો સમઝ નાદાન ! કે જબ તેરે એહસાસકા યે આલમ હૈ તો તૂ કયા ખાક સમઝ સકતા હૈ અપની ભલાઈ–બુરાઈકો ? ઔર કયા ખાક જાન સકતા હૈ અપને વજૂદકી બિસાત (તાકત) કો ? અપને તગય્યુર ઔર ઈનકિલાબકો ? જિસ ઈન્સાનિયતકે નામ પર તેરા મદાર હૈ વો ઝમાના હુવા. ગુરૂર ઔર તકબ્બુરકે રેગિસતાનમેં દફન હો ગઈ, જો લોગ ઉસ્કી તલશામેં નિકલે થે ઉન્હોં ને ભી અપની ઉમરકા ચળ્હાવ ઉસ બે–નિશાન મઝાર પર ચળ્હા દિયા. અબ તો ઈન્સાનિયતકે મઝાર પર કિતાબોં કે અલાવા રોનેવાલે ભી કહી નઝર નહી આતે.

કયૂં સુન લી ન–રાઝકી બાત ? તઅજ્જુબમેં કયૂં પળ ગયા હૈ ? દુખતી હુઈ રગ તકલીફ હી દેતી હૈ. તઅજ્જુબ ન કર, જવાબ દેનેકી કોશિશ ન કર. યે દુનિયા હૈ ઈસમેં યેહી હોતા આયા હૈ. અશ્રફુલ મખ્લૂકાતીકા તમગા (નિશાન) લગાએ નદામતકી જગહ પર બૈઠા રેહ, ઔર ઈનકિલાબાતે ઝમાના દેખતા જા. નાસમઝ ઈન્સાન ! ફરિશ્તોંસે ઉલઝકર કયા કરેગા ? યે દુનિયાકે ઈન્સાનસે કહી બાલાતર (ઉંચે દરજેકે) હૈં. યે અપને પરવરદિગારકી નેઅમતોંકો પેહચાનતે હૈં. ઈન્કી કદર ઔર મરતબા જાનતે હૈં. જો કુછ મિલા હૈ ઉન્હી કે પાસ રહેગા, ઔર જો કુછ યે હૈ યહી રહેંગે. ઈસ લિયે કે યે શુક્ર કરના જાનતે હૈં, એહસાસ રખતે હૈં, ઔર કભી ગુરૂર નહી કરતે. તુઝ નામો નિહાદ (નામકે લિયે) ઈન્સાનકી તરહ ઉન્કી ગરદન કભી નહી અકળતી. તેરે જૈસી એહસાન ફરામોશીયાં ઉન્કે ખમીર (ફિતરત) મેં નહી રહી,

તેરે જૈસા તઅસ્સુબ ઉન્કે દિલો દિમાગ પર સવાર નહી હો સકતા. તુઝ જૈસા ગુરૂર કરના યે નહી જાનતે, ઉન્હોં ને કભી નહી કહા કે હમ ફરિશ્તે ઈન્સાનોંસે અફઝલ હૈં. અરે-નાદાન ઈન્સાન ! તૂ ફિર કુછ હૈ. ઉન્હોં ને તો'કિસી હકીર મખ્લૂકકો ભી અપને સે બુરા નહી સમઝા, ઔર સમઝા કયૂં નહી ? ઉન્હેં કિસીકી અચ્છાઈ યા બુરાઈ પર ગૌર કરનેકા વકત હી નહી. ઉન્કો તો પરવરદિગારકી નેઅમતોંકા શુક્રિયહ અદા કરને હી સે ફુરસત નહી મિલતી, કિસી કી બુરાઈ ભલાઈ મેં હિસ્સા કૈસે લેં ?

ઔર હાં, યે ભી સુન લે કે અગર તેરી તા'લીમાત હદસે ન બળ્હતી, ઔર તૂ ઈન્સાનિયતસે બાગી હોકર ફરિશ્તોંકો ઔર મુઝે લઅન-તઅન ન કરતા, યા હમેં અપનેસે કમતર ન સમઝતા તો કસમ હૈ મુઝે અપને પૈદા કરનેવાલે કી ! કે મૈં તુઝે કભી જવાબ ન દેતા, લેકિન વકત ઉસતાદ હોતા હૈ, મુઝે તેરી હવાઈ પરવાઝને હી મજબૂર કિયા હૈ કે તુઝે તેરી સહીહ બિસાત (તાકત) કા અંદાઝા કરા દૂં, ઔર બતાઉં કે આજ તૂ ઈન્સાનિયતકે શર્ફ કે નામ પર દુનિયામેં હવાઈ ગોલે છોળ રહા હૈ. હર લિહાઝસે ઔર હર તરહસે મેરી મુઠ્ઠીમેં સમા સકતા હૈ, ઈસ લિયે કે તેરે પાસ વો ચીઝ હી નહી રહી જિસ્કી બિના પર ઔર જિસ્કે ઝોર પર તૂ મેરા મુકાબલા કર સકતા, ઔર ઝરા અપના કાન કરીબ લા, તુઝે ચુપકેસે યે ભી બતા દૂં કે તૂ ઝમાનાસે મેરી મુઠ્ઠીમેં હૈ, મેરે ઈશારોં પર નાચ રહા હૈ. નાસમઝ બચ્ચે ! ગુરૂર ન કરના. ઝરા અપને અંદર દેખ ! મૈં બોલ રહા હૂં. તૂ તો એક કાટકે પુતલે (લકળીકી

ગુળિયા) કી તરહ રેહ ગયા હે જિસે મદારી કે ઈશારોં પર નાચના પળતા હે. અબ તેરે બાલ બાલ પર મેરી હુકૂમત હે, ઔર તુઝ કમઝર્ફ (કમ સમઝ) કે વુજૂદમેં સમાકર મુઝમેં ભી ગુરૂર ઔર તકબ્બુરકા માદ્દા (અસર) બઢ ગયા હે, અબ મૈં ભી ગુરૂર કરૂંગા, અપનેકો સારી દુનિયાસે અફઝલ સમઝૂંગા, ઔર ઈસ બાતકો સબસે મનવાનેકી કોશિશ કરૂંગા.

તેરા એક નુકસાન તો ઝરૂર હુવા હે કે તુઝમેંસે વો ચીઝ જાતી રહી જો તેરી ઝિન્દગીકા સરમાયા થી. વો તા'લીમ જો તેરે પરવરદિગારને તુઝે દી થી, લેકિન અબ તુઝે મેરા એહસાનમંદ રેહના પળેગા કે તેરી આઈન્દા ઝિન્દગી ઔર ઉસ્કે ઐબ સબ કુછ મુઝસે મનસૂબ હો જાએંગે, દુનિયાવાલે તુઝે સીધા ઔર સચ્ચા કહેંગે, તેરી ખતાએં મેરે નામએ આ'માલમેં દર્જ (દાખિલ) કરાઈ જાએંગી, લેકિન મુઝે ઈસ્કી પરવા નહી હે, યે સબ કુછ મૈં પેહલે હી સે જાનતા હૂં જો કુછ હોગા વો સબ મેરે ઈલ્મમેં હે.

અચ્છા ! યે બાત તો બતા દે યે જો અપની સવાનેહે ઉમરીયાં શાએ' કરતા હે, ઈસસે તેરા મકસદ કયા હે ? કયા સવાનેહે ઉમરી ઈસીકા નામ હે કે અપની ઝિન્દગીસે મિલતી જુલતી કુછ ઝૂઠી સચ્ચી તા'રીફેં એક જગહ જમા' કરકે છાપ દી જાએ, યા કુછ ઔર ભી મુદ્દઆ (મતલબ) હે. આજકલ મૈં દેખતા હૂં કે હર પૈસેવાલા આદમી અપની પૂરી ઝિન્દગી કિતાબકી શકલમેં છાપતા હે, ઔર દુનિયામેં ફૈલાતા હે. આખિર ઈસ બાતસે કયા ચાહતે હૈં ? કયા યે લોગ સબ અપની ઝિન્દગી કે સચ્ચે સચ્ચે વાકિઆત લિખતે હૈં ? અગર

ઐસા હૈ તો મૈંને આજતક કોઈ સવાનેહે ઉમરી ઐસી નહી દેખી, જિસમેં કિસીને અપની બુરાઈયાં ઔર અપને ગુનાહ ભી સાફ સાફ લિખ્ખે હોં. કયા ઈસ ભરી દુનિયામેં કોઈ ગુનાહ હી નહી કરતા ? ઔર અગર કરતા હૈ તો ઉન લોગોંને અપની તા'રીફોં કે સાથ સાથ અપને ઐબ કયૂં ન બતાએ ?

ખૈર ! ઈસે ભી જાને દો. સિર્ફ યેહી બતા દે કે પેહલે ઝમાનામેં તો લોગ અપને બળોંકી સવાનેહે ઉમરીયાં લિખ્ખા કરતે થે, ઔર ઉસમેં યે ભી મુમ્કિન થા કે દસ–બીસ તા'રીફોં કે સાથ એક આધ બુરાઈ ભી લિખ દેતે, લેકિન અબ તો નઈ હવા ચલ રહી હે, જિસે દેખો ખુદ અપની ઝિન્દગી કે હાલાત છાપતા હૈ ઔર શાએ' કરતા હૈ, તો ફિર સવાનેહે ઉમરી કયા હુઈ ? જિસમેં ઝિન્દગી કે મુકમ્મલ હાલાત ન હોં. અરે વાહ રે ઈન્સાનકી દુનિયા ! મીઠી મીઠી હળપ, કળવી કળવી થૂ થૂ, ઔર દા'વા યે કે હમ ઈન્સાન હૈં, અશ્રફુલ મખલૂકાત હૈં, મુતઅસ્સિબ કહીં કે.

અરે ! અગર સવાનેહે ઉમરી લિખ્ખો તો સબ કુછ લિખ્ખો, તાકે દુનિયાવાલે તુમહારે અચ્છે કારનામોંસે સબક લે સકેં, ઔર તુમ્હારી નાદાનિયોંસે એહતિયાત, ઔર ગુનાહોંસે ઈબરત હાસિલ કરેં. કયા હુવા કે છાંટ છાંટકર તા'રીફેં લિખ મારીં, ઔર ગુનાહ તો ગોયા કિયા હી નહીં.

યેહી વો જઝબા હૈ જિસને મુઝે અપની સવાનેહે ઉમરી લિખને પર મજબૂર કિયા હે. મૈંને સાલ હા સાલ ફરિશ્તોંકો તા'લીમ દી હૈ, ઔર અબ દુનિયાવાલોંકો ભી તા'લીમ દેના

ચાહતા હૂં. પળ્હનેવાલોંકો મેરી ઝિન્દગીસે મજબૂરન સબક લેના પળેગા. વો દેખેંગે કે મૈંને અપની ઝિન્દગી કે હાલાત લિખતે હુએ ન અપની કિસી તા'રીફકો ઝાહિર કરનેકી કોશિશ કી હૈ, ઔર ન કિસી ઐબ પર પરદહ ડાલનેકી. જો કુછ ગુઝરા હૈ વોહી લિખ રહા હૂં, ચાહે વો અચ્છી બાત હો યા બુરી. મેરા મકસદ અપની ઝિન્દગી કે હાલાત લિખના હૈ. અગર ઈસમેં કોઈ સબક મિલ સકે તો હાસિલ કર લેના, ઔર અગર કોઈ બુરાઈકી બાત હો તો નઝર અંદાઝ કર દેના. ક્યૂં કે બુરાઈકા અંજામ હમેશા તકલીફ દેનેવાલા હોતા હૈ. અચ્છા ઈન બાતોંકો છોળ ! યે મેરે કેહનેકી નહી હૈં. મેરા મિશન (તબ્લીગ) ઈસ કિસમકી ગુફતગૂ ઔર નસીહતોંકો જાઈઝ કરાર નહી દેતા. મૈંને જો કુછ ભી લિખ્ખા હૈ સચ જાનના, બળી ઝબરદસ્ત કુરબાની દી હૈ. ઐસી કુરબાની જિસ્કી મિસાલ દુનિયામેં નહી મિલ સકતી. દુનિયાવાલે મુઝે અપના દુશ્મન સમઝતે હૈં. માન લો અગર યે બાત સહીહ હૈ તો ઉન્હેં માન લેના ચાહિયે કે કોઈ દુશ્મન ઐસી કામ આનેવાલી નસીહતેં અપને મુખાલિફકો નહી કર સકતા. યે ઈખ્લાસ યકીનન હૈરતમેં ડાલનેવાલા હૈ જો મુઝસે સરઝદ હુવા, બહરહાલ ઈસે કુછ હી સમઝા જાએ મુઝે ઈસ્સે કોઈ એ'તરાઝ (મુખાલિફત) નહી. અબ તો મુઝે સિર્ફ એક હી ધુન હૈ, ઔર વો યે કે મેરી સવાનેહે ઉમરી શાએ' હો.

મૈં અભી નહી જાનતા ઔર નહી જાનના ચાહતા હૂં કે મેરે ઈસ અનોખે ઈકદામ (કામ) સે મુઝે યા મેરે મિશન (તબ્લીગ) કો કોઈ ફાઈદા પહોંચેગા યા નુકસાન. ક્યૂં કે મૈં યે

સબ કુછ તકલીફકે જઝબેસે મુતઅસ્સિર હોકર કર રહા હૂં, ઔર દુનિયાકો યે દિખાના ચાહતા હૂં કે સવાનેહે ઉમરી લિખનેવાલેકો ઔર ખુસૂસન સવાનેહે ઉમરી લિખાનેવાલેકો ઈમાનદાર હોના ચાહિયે. ઔર આઝાદી કે સાથ વો તમામ વાકિઆત સિલસિલાવાર લિખને દેને ચાહિયે, જિનસે ઉસ્કી ઝિન્દગીકો વાસ્તા પળા હો. યે એહતિયાત ગલત હે કે બુરાઈકો નઝર અંદાઝ કરકે તસવીરકા એક હી રૂખ પેશ કરે. ઉસ્કે બા'દ યે ભી ગૌર કરના ચાહિયે કે જિસ વુજૂદકો ઈન્સાનકે દરબારસે મરદૂદે બારગાહ ઔર શૈતાન ઔર લઈન જૈસે ખિતાબાત (નામ) અતા હો ચુકે હૈં. વો ઈઝહારે હકીકતમેં (હકીકતકે ઝાહિર કરનેમેં) ઉન લોગોંસે કિત્તના આગે હૈં જો મુકદ્દસ સૂરતેં લિયે હુએ બ-ઝાહિર ઝાહિદાના ઝિન્દગીયોં કે માલિક હૈં, ઔર જિન્કે હર ઝાહિરી ફે'લ (અમલ) સે તકદ્દુસકે સમંદરમેં તૂફાન આ જાતા હૈ, ઔર જબ દો-ચાર કોળીયોં કે નફા' ઔર નુકસાનકી સૂરત આ પળતી હૈ તો ઉસ્કી ઝબાન મુખ્તલિફ શાખોંમેં તબ્દીલ હો જાતી હૈ.

તસવીરકે દોનૂં રૂખ સામને હૈં. એક તરફ શૈતાન હૈ, ઔર દૂસરી તરફ તકદ્દુસકા ઠેકેદાર. શૈતાનકે લિયે ઈન્સાનકી બારગાહસે જો કુછ અતા હોતા હૈ ઉસે ભી સામને રખ્ખા જાએ, ઔર તકદ્દુસ મઆબ (પાક દામન) મૌલવી સાહબકે લિયે ઈન્સાનકે પાસ જિતની અકીદત હૈ વો ભી સામને રહે. ઈસ્કે બા'દ મેરી ઉપર ઝિકર કી ગઈ તહરીર (લિખાઈ) પળ્હી જાએ, ઔર ગૌર કિયા જાએ કે દોનૂં ફરીક હક ઝાહિર કરનેમેં કિતને ફય્યાઝ યા બખીલ હૈં, અગર પળ્હનેવાલે કે

ખ્યાલમેં મુઝ શૈતાનકે નામ દરોગગોઈકા કુરઆ (ઝુઠેપનકા નામ) નિકલ આયા તો બિસ્મિલ્લાહ ! નિયાઝમંદ હાઝિર હૈ. પેહલે અલ્ફાઝમેં કુછ ઔર ઈઝાફા ફરમા દિયા જાએ. વ હર્ચે દોસ્ત મી રસદ નેકોસ્ત (યા'ની જો કુછ ભી દોસ્તકો પહોંચે ઠીક હૈ) ઔર અગર ખુદા ન ખ્વાસ્તા યે ખુશનસીબી તકદુસ મઆબકે (પાક દામનકે) હિસ્સામેં આએ તો સિર્ફ દિલહી દિલમેં એક બાર દોહરા લેના ચાહિયે, ઔર ભૂલ જાના ચાહિયે કે હમ કયા સોચ રહે થે. બજાએ ઈસ્કે કે કિસી પર ઝાહિર કિયા જાએ કે ઝમીર (અંદર) સે કયા આવાઝ આ રહી હૈ ?

(ખાકસાર :– ઈબ્લીસ)

તરતીબ

મૈં અપની સવાનેહે ઉમરી લિખનેસે પેહલે યે ઔર અર્ઝ કર દેના ચાહતા હૂં કે મેરે પાસ અભી કોઈ ઐસા મુન્શી (લિખનેવાલા) નહી જો મેરે બતાએ હુએ વાકિઆત સિલસિલાવાર લિખ સકે. ઔર ઝાહિર હૈ કે મૈં એક સાથ યે દોનૂં કામ અંજામ નહી દે સકૂંગા, ન મેરે પાસ ઈતના વકત હૈ ઔર ન બઝાહિર ઈસ્કી કોઈ ઝરૂરત. મેરા મકસદ ઝિન્દગી કે વાકિઆત ઔર સવાનેહે હયાતકો રોશનીમેં લાના હૈ, ઔર ઉસ્કે લિયે યે ઝરૂરી નહી હૈ કે તકદીમ ઔર તાખીર (જલ્દી ઔર દેરી) કા ખ્યાલ રખ્ખા જાએ, પસ મેરી ઝિન્દગી કે વાકિઆત પઢનેવાલોંકો યે નઝર અંદાઝ (નામંઝૂર) કર દેના પડેગા કે મૈંને સિલસિલા કયૂં કાઈમ ન રખ્ખા. (ઈબ્લીસ)

પૈદાઈશ

મેરી પૈદાઈશકા ઝમાના ઔર ઉસ્કે પેહલેકે હાલાત કુછ ઐસે પેચીદહ હૈં કે મૌજૂદા ઝમાનાકે ઈન્સાનકી અધૂરીઅકલ ઉન્કી ગિર્દ (કરીબ) કો ભી નહી પહોંચ સકતી. ઈસ વાસતે મુઝે અપને નાદાન મુખાતબકો સમઝાનેકે લિયે ઉન્કી તફસીલ ભી લિખની પળેગી. ક્યૂં કે ઈન્સાન બીચારા બહોત હી મેહદૂદ (થોળી) અકલકા પુતલા હે, ઔર જહાં તક ઉસ્કી અકલ કામ કરતી હે ઈસ્સે ઝિયાદહ યકીન કરને કે લિયે યે કભી તૈયાર નહી હોતા. ચુનાંચે ઈસ નાસમઝકો સમઝાને કે લિયે મુઝે વો તમામ વાકિઆત તફસીલકે સાથ ભી લિખને પળેંગે જો મેરી પૈદાઈશસે પેહલે તશ્કીલે આલમકે (દુનિયા કે વજૂદકે) લિયે ઝાહિર હુએ ઔર દુનિયા મૌજૂદહ શકલમેં આઈ.

સબસે પેહલે તો મુઝે યે બતાના હે કે દુનિયા કિસ તરહ બની ઔર ક્યૂં બની ?

કિસ તરહ બની ? યે તો મૈં ખૂબ જાનતા હૂં ઔર મુઝે ખૂબ બતાયા ગયા હે, લેકિન કિસ લિયે બની ? ઈસ્કા જવાબ મેરે પાસ સિર્ફ એક હે, ઔર ઈસ્મેં એ'તિરાઝ (સવાલ) કી કિસીકો મજાલ હી નહી.

ખુદાસે પૂછા ગયા કે પરવરદિગાર ! દુનિયાકો પૈદા કરનેસે તેરા ક્યા મન્શા હે ? ઔર યે સબ ખેલ ક્યૂં ખેલા ગયા હે ?

જવાબ મિલા –

મૈં એક છુપા ખઝાના થા. મુઝે અચ્છા મા'લૂમ હુવા કે મૈં

પેહચાના જાઉ, લિહાઝા મૈંને કાઈનાતકી બુનિયાદ ડાલી.

અબ બતાઈયે ! ઈસમેં કૌન દમ માર સકતા હે ? ઔર ઈસકે બા'દ સવાલ હી કયા બાકી રેહ જાતા હે. જબ બતાનેવાલા ખૂદ હી યે કેહ દે કે ઈસકે બા'દ દૂસરા સવાલ કર સકે. ખેર ચલો ! અચ્છા હુવા કે દુનિયા બનાનેકા જવાબ ઉન્હોંને ખૂદ હી દે દિયા.

અબ રહા યે સવાલ કે યે દુનિયા કિસ તરહ બની ? વો મુઝસે પૂછ લીજિયે. મુઝે ભી નિહાયત હી મો'તબર વાસ્તોંસે મા'લૂમ હુવા હે. ઔર સાફ હી કયૂં ન કેહ દૂ કે મુઝે ખૂદ મેરે ફરિશ્તોંને મુખ્તલિફ ઔકાતમેં સમઝાયા હે. કુછ તો ખૂદ બગૈર દરયાફ્ત (મા'લૂમ) કિયે, ઔર કુછ મુખ્તલિફ ફરિશ્તોંકી મા'રિફત મુઝે તા'લીમ મિલી હે, પસ ઝરૂરત હે કે અપને હાલાતકી ઈબતિદા કરનેસે પેહલે યે સમઝાઉ કે દુનિયા કિસ તરહ તશકીલમેં આઈ.

એક નૂર થા જિસકે મુતઅલ્લિક મુઝે બતાયા ગયા કે વો પેગમ્બરે આખિરૂઝઝમાં (સ.અ.વ.)કા નૂર હે. ખૂદ મુઝે ભી ઉસકી ઝિયારત બહોત મરતબા નસીબ હુઈ હે. ઉસ વકત જબકે મૈં આસમાન પર ગિરિફતાર કરકે લાયા ગયા થા.

હાં તો વાકિઆત યે હૈં કે ઉસ વકત જબ કાઈનાતમેં કુછ ભી ન થા. સિર્ફ નૂરે ખુદાવંદી હી હર તરફ જલ્વા અફરોઝ થા કે પરવરદિગારને અપને પેહચાનનેકે લિયે દુનિયાકો પેદા કરનેકા ઈરાદા કિયા. ચુનાંચે ઉન્હોંને ઈસ નૂરકો દો હિસ્સોંમેં તકસીમ ફરમા દિયા. પેહલા હિસ્સા જિસમેં એક રાઝ થા, ઔર જિસકો સિર્ફ પરવરદિગાર હી જાનતા થા. દૂસરે હિસ્સાસે

ઝિયાદહ રોશન ઔર ઝિયાદહ ચમકદાર થા. ઈસ તકસીમકે બા'દ સાનેએ મુતલક (સર્જનહાર ઔર ખુદા) ને પેહલે હિસ્સેકા નામ નૂર રખ્ખા થા, ઔર બાકી આધા જો સિફાતે નૂરસે કમ દરજા પર થા જિસ્સે ખાસ રોશની અલાહિદા કર લી ગઈ. ઈસ્કો ભી દો હિસ્સોંમેં તકસીમ ફરમા દિયા. પેહલે હિસ્સાકો દૂસરે હિસ્સા પર ફઝીલત દેને કે લિયે ઉસ્મેં ખાસ મખ્સૂસ તરમીમ ફરમા દી ગઈ. ચુનાંચે પેહલે હિસ્સાસે જિસ્કા નામ નાર તજવીઝ હુવા થા. કૌમે જીન પૈદા હુઈ, ઔર બાકી આધા દૂસરા હિસ્સા જિસ્મેં નૂરી સિફ્તેં મઅદૂમ (ખતમ) હો ચુકી થી અરવાહે શયાતીન ઔર અરવાહે ખબીસાકે લિયે રેહ ગયા.

ચુનાંચે અબ યે તકસીમ ઈસ તરહ હુઈ કે પેહલા હિસ્સા જો ખાલિસ નૂર થા, ઔર જિસ્મેં ખાસ નૂર મૌજૂદ થા ઉસ્કો અરવાહે મુકદ્દસહ ઔર મલાઈકહ વગૈરહ કે લિયે મખ્સૂસ ફરમાયા. ચુનાંચે સબસે પેહલે રૂહે પાક પૈગમ્બરે આખિરૂઝ્ઝમાં (સ.અ.વ.) પૈદા ફરમાઈ ગઈ. ઉસ્કે બા'દ ખુદાકે અહકામકી તખતી ઔર ઉસ્કા કલમ ઔર તમામ જિસ્મોંકી પૈદાઈશ અમલમેં આઈ, ઝમીન આસમાન પૈદા કિયે ગએ, ઔર ઈસ નૂરે ખાસકે બચે આધે હિસ્સેસે જિસ્મેંસે ઝિયાએ ખાસ (ખાસ નૂર) અલાહિદહ હોનેકે બા'દ દો હિસ્સે હુએ. ઉન્મેંસે પેહલે હિસ્સાકો જો અપને દૂસરે આધેસે મુમતાઝ (અલગ) થા. કૌમે જીનકી પૈદાઈશકે વાસ્તે રખ્ખા ગયા, ઔર ઉસ્કે બાકી દૂસરે હિસ્સાકો અરવાહે શયાતીનકે વાસ્તે મખ્સૂસ કર દિયા ગયા.

સબસે પેહલે જો તકસીમ અમલમેં આઈ થી ઉસ્કા આધા બેહતર હૈ જો મખ્લૂક વુજૂદકી દુનિયામેં આઈ. ઉસ્કા ફર્ઝે મન્સબી ઈબાદત કરાર દિયા ગયા, કયૂં કે વો નૂરે ખાસસે પૈદા કી ગઈ થી. ઈસ લિયે ઉસ્કી સરિશ્ત (પૈદાઈશ) મેં ઈબાદત દાખિલ હુઈ ઔર મા'સૂમ રહી, ઔર ચૂંકે ખાલિસ નૂરસે પૈદા હુઈ થી. ઈસ વાસ્તે ઈસ મખ્લૂકકા સાયા તક ન પળતા થા. ઉસ્કે બા'દ દૂસરા હિસ્સા જો ઝિયાએ ખાસ (ખાસ નૂર) સે મેહરૂમ થા, લેકિન એક હિસ્સા નૂર થા જિન્નાતકી કૌમકે લિયે મખ્સૂસ હુવા. ચુનાંચે કૌમે જીનકા (જિન્નાતકી કૌમકા) સાયા ભી ઝમીન પર નહી, લેકિન ચૂંકે ઉસ્કી પૈદાઈશમેં આગકા હિસ્સા ગાલિબ હૈ ઔર નૂરકા હિસ્સા કમ હૈ, ઈસ લિયે ઝિયાદહતર યે કૌમ તબાહીકી તરફ દૌળતી રહી. કભી કભી ઈસ કૌમકે બા'ઝ લોગ દીનકી તરફ માઈલ હુએ ઔર ઉસકી વજહ યે થી કે ઉન્કી પૈદાઈશમેં કુછ કુછ નૂરકી ઝલક ઝરૂર થી, લેકિન ચૂંકે નાર ગાલિબ થી, ઈસ લિયે તબાહી ઔર બરબાદી ઝિયાદહ ગાલિબ આઈ.

ખૈર ! યે તો દુનિયાકી તશ્કીલકી કૈફિયત થી, જિસે મૈંને ઝરૂરતકે તૌરપર બહોત હી મુખ્તસર બયાન કિયા, અબ મૈં બાકી તમામ સેગે (બાતેં) છોળકર વો હાલાત બયાન કરતા હૂં જહાં સે મેરી ઝિન્દગીકી ઈબતિદા (શુરૂઆત) હુઈ. દુનિયાકે બહોતસે નાસમઝ ઈન્સાન મુઝે ફરિશ્તા સમઝતે હૈં, ઔર બળે બળે પળ્હે લિખ્ખે મેરે બારેમેં યેહી રાય રખતે હૈં. બા'ઝકા ખિયાલ હૈ કે મૈં હેડ ફરિશ્તા હૂં, ઈસ વાસ્તે ફરિશ્તોંકા ઉસતાદ મશ્હૂર હૂં. બહરહાલ યે તય શુદહ (પક્કી) બાત હૈ કે

મેરે મુતઅલ્લિક દુનિયાવાલે બહોત કમ જાનતે હૈં કે મૈં કૌન હૂં ? ઔર ઈસ હાલતમેં કૈસે આયા ? ચુનાંચે મૈં ઈન્સાનકી મેહદૂદ (થોળી) મા'લૂમાત ઔર નાકિસ (અધૂરી) અકલકા મરસિયહ પળ્હને (માતમક કરને) ઔર ઉસ્કી મખસૂસ ફ઼િતરત ઔર મુફ઼સિદ (ફ઼સાદ કરનેવાલી) ઝેહનિયતકી કસમ ખાકર સહીહ વાકિઆત લિખતા હૂં કે જબ મૈં પૈદા હુવા થા તો કાઈનાતકો આલમે વુજૂદમેં (અસતિત્વમેં) આએ હુએ (યા'ની દુનિયાકો પૈદા કિયે હુએ) એક લાખ ચવાલીસ હઝાર (૧,૪૪,૦૦૦) સાલ ગુઝર ચુકે થે.

દુનિયાકી ઈબતિદા (શરૂઆત)

ચૂંકે મુઝે દુનિયાકી પૂરી તારીખ નહી લિખની, બલ્કે સિર્ફ઼ અપની ઝિન્દગી કે હાલાત શાએ' કરને હૈં, ઈસ લિયે મૈં બાકી તમામ વાકિઆત છોળકર સિર્ફ઼ અપની કૌમકા ઝિકર (હાલ) લિખ્ખૂંગા, ઔર ઈસ્સે મેરે હસબો નસબ (પેઢીનામા) કે બારેમેં ભી મા'લૂમાત હો સકેગી.

સબસે પેહલે યે મા'લૂમ કીજિયે કે મૈં ફ઼રિશ્તા નહી હૂં, બલ્કે જીન્નાતોંકી કૌમમેંસે હૂં. મેરે બળે દાદા દુનિયાકે સબસે પેહલે જીન્નાત હૈં, જિન્કો દુનિયા પૈદા કરનેકે શુરૂ' મેં પૈદા કિયા ગયા થા, ઔર જો મુઝસે કમો બેશ એક લાખ ચવાલીસ હઝાર સાલ પેહલે પૈદા હુએ થે, ઉન્કા નામ <u>તારહનૂસ</u> થા. ઔર લકબ <u>જાન</u> થા, મગર આમ તૌરસે <u>અબૂલ જીન</u> કેહલાતે થે. બા'ઝ દુનિયાકે તારીખ લિખનેવાલોં ને મેરે દાદા

તારહનૂસકા નામ સૂમા લિખ્ખા હે, લેકિન જહાં તક મેરી મા'લૂમાત કામ કરતી હે ઉન્કા નામ તારહનૂસ થા. મુમ્કિન હે કે કિસી મુનાસિબતસે વો કુછ ઝમાના તક સૂમાકે નામસે ભી મશહૂર હુએ હોં, લેકિન હમારે ખાનદાની મા'મલાતમેં ઉન્કા નામ તારહનૂસ હી લિયા જાતા થા. સુના હે કે તારીખી કિતાબોંમેં ઈન્સાન ઝઈફુલ (કમઝોર) બયાનને તારહનૂસકા નામ મારિજ ભી લિખ્ખા હે. બહરહાલ ઈન સબ ઈખતિલાફકો એક તરફ રખકર ઉનકા નામ તારહનૂસ હી માનના ચાહિયે.

જિસ તરહ આજ હઝરતે ઈન્સાન અપની નસલ અબૂલ બશર હઝરત આદમ (અલૈ.) સે મિલાતે હૈં. બિલ્કુલ યેહી કૈફિયત જીન્નોંકી કૌમકી ભી હે. ઉનકી પૈદાઈશ ઔર નસલકા સિલસિલા અબૂલ જીન તારહનૂસ જાનસે મિલતા હે, ઔર જિસ તરહ ઔરત ઔર મર્દ ઈન્સાનોંમેં પૈદા હોતે હૈં, ઈસી તરહ જીન્નાતોંકી કૌમમેં ભી ઈસ્કા રિવાજ થા.

મેરે બળે દાદા તારહનૂસકો પૈદા હુએ કાફી ઝમાના ગુઝર ગયા થા, વો અપની કૌમ ઔર અપની જિન્સિય્યત (ઝાત) કે લિહાઝસે અકેલે ઝિન્દગી બસર કરતે થે કે યકાયક (અચાનક) ગૈરમેહસૂસ (ગૈર મા'લૂમ) તૌરપર ઉન્હેં જીન્નાતોંકી કૌમમેંસે એક ઔરત નઝર આઈ. પેહલે તો ઉન્હેં બહોત તઅજ્જુબ હુવા, લેકિન બા'દમેં વો ઈસ ઔરતસે માનૂસ હો ગએ. આહિસતા આહિસતા ઉસ યકજાઈ ને (અકેલેપનસે) ઉન્કો શૌહર ઔર બીવી કે રિશ્તેમેં જોળ દિયા. ઉસ ઝમાનેમેં રિવાજી મૌતકા દસતૂર ન થા. યા'ની કોઈ મખ્લૂક બિલા વજહ ન મરતી થી. ચુનાંચે ઉસ્કા યે અસર હુવા કે થોળે હી

ઝમાનામેં તારહનૂસકી ઔલાદભી તમામ રૂએ ઝમીન પર ફૈલ ગઈ. મરતા કોઈ ન થા, પૈદા હઝારોં હો જાતે થે. ઈસ સૂદ દર સૂદકે (વો સૂદ જો કર્ઝ દી હુઈ રકમમેં સૂદ શામિલ કર કે તમામ રકમ પર લગાયા જાએ) કિસ્સેને અચ્છા ખાસા આલમ આબાદ કર દિયા. આજકી ઝબાનમેં જિસ ચીઝકો મરદુમ શુમારી (વસ્તી ગણતરી) કહા જાતા હૈ. તારહનૂસકે ઝમાનેમેં ઉસ્કા રિવાજ ન થા. અગર હોતા તો શાયદ આજકી દુનિયાસે પચાસ હઝાર ગુના ઝિયાદહ નુફુસ (જીન્નાત) ઈસ દુનિયામેં આબાદ નઝર આતે, મગર ઉસ ઝમાનેમેં કોઈ કરનેવાલા ન થા, ઔર ન શુમાર (ગિનતી) કરનેકી કોઈ ઝરૂરત થી, તમામ રૂએ ઝમીન પર મેરે બળે દાદા તારહનૂસ જાનકી હુકૂમત થી.

સારી દુનિયા ઐશો ઈશરતકી ઝિન્દગી ગુઝાર રહી હૈ કે પરવરદિગારે આલમને અચાનક અબૂલ જીન પર એક શરીઅત નાઝિલ ફરમાઈ, જિસે અબૂલ જીન ઔર ઉન્કી ઔલાદને અપને લિયે અમલકે કાબિલ ઠેહરાયા.

ઈસ શાનદાર આસમાની શરીઅત પર અમલ કરતે હુએ તારહનૂસ ઔર ઉસ્કી તમામ ઔલાદને આજ કલકે હિસાબસે છત્તીસ હઝાર (૩૬,૦૦૦) સાલકે કરીબ ગુઝાર દિયે. ઔર ચંદ ફસાદ કરનેવાલે જીન્નાતોં કે સિવા કિસીકી તરફસે કોઈ ઐસી હરકત ઝાહિર ન હુઈ જો આસમાની શરીઅતકે ખિલાફ હોતી યા ઉસ કૌમકી તબાહીકા સબબ બનતી, લેકિન ઉસ્કા કયા ઈલાજ કે ખસલતમેં નાર (આગ) થી. યે કબ ચૈનસે બૈઠને દેતી. આખિરકાર યે નારિયત રંગ

લાઈ ઔર મખ્લૂક શરીઅતે હકકાસે (દીને હકસે) ફિરને લગી, બળી તેઝ રફ્તારી કે સાથ તબાહીકી તરફ દૌળને લગી. આખિર બાત કે ! એક વકત વો આયા કે આલમ (દુનિયા) મેં હર તરફ ગુનાહ હી ગુનાહ થા. સિયાહકારીયાં (બદકારીયાં) પૂરે તૌરપર ગાલિબ આ ગઈ, મખ્લૂક અપની ઝબાનસે તબાહી ઔર બરબાદીકો પુકારને લગી.

હાલાતને પલટા ખાયા ઔર આખિરકાર વોહી હુવા જિસ્કા ખતરા થા. કહરે ખુદાવંદી (ખુદાકા ગઝબ) નાઝિલ હુવા, ઔર તમામ સિયાહકારોંકો (બદકારોંકો) મૌતકી નિન્દ સુલા દિયા ગયા.

ક્યા લિખ્ખૂં શરમ આતી હે લિખતે હુએ કે ખૂદ તારહનૂસ ભી ઈસ તબાહીસે ન બચ સકે. ઉનપર પૂરી તરહ પંજએ ઈસિયાં (નાફરમાનીકા પંજા) અપના કબ્જ જમા ચુકા થા. ચુનાંચે ઈસ તબાહીમેં વો ભી અપને સબ સાથિયોં કે સાથ આલમે ફનામેં પહોંચા દિયે ગએ.

અબ તમામ આલમમેં સન્નાટા થા. વો ચહલ-પહલ ન થી. કહી કહી ચંદ (થોળી) નેક અમલ હસતીયાં સિજદહ કરનેવાલી થી. ઉન્કી હિદાયત ઔર રેહનુમાઈ કે લિયે પરવરદિગારે આલમને ફિર કિસી રેહબરકી ઝરૂરત મેહસૂસ કી ઔર આખિરકાર ઈસી કૌમમેં સે એક ફર્દ કો જિન્કા નામ <u>ચંપાનીસ</u> થા. ખુદાકે હુકમસે <u>તારહનૂસ</u> કે બદલે સલ્તનત પર મુકર્રર કર દિયા ગયા, ઔર પેહલી શરીઅત કિસી કદર તરમીમ, તન્સીખકે સાથ (ઘટા બળહાકર) ઉન્કે હવાલે કર દી ગઈ. યે આખિર અપને બાપકે બેટે થે, બાપસે દૂર

કૈસે જાતે. હર ચંદ (મતલબ) કે અપની કૌમમેં સબસે ઝિયાદહ નેક ઔર સબસે ઝિયાદહ ઈબાદત ગુઝાર થે. શરમા હુઝૂરી (શર્મા શરમી) કુછ રોઝ કે લિયે ઈબાદત બઢ્હા દી. પેહલેસે ઝિયાદહ આબિદ ઔર ઝાહિદ મશ્હૂર હો ગએ, લેકિન સિર્ફ ઉસી વક્ત તક જબ તકકે અપની ફિતરતસે મુકાબલા કરનેકી ઉન્મેં તાકત થી. આખિરકાર ખ્વાહિશાતકે સામને સર ઝુકા બૈઠે. ઈબાદત ઔર રિયાઝતને અપની તૌહીન ગવારા ન કી. આહિસ્તા આહિસ્તા ઉસને કિનારાકશી (પીછે હટ) શુરૂ' કર દી.

ઔર થોળાહી ઝમાના ગુઝરનેકે બા'દ દેખનેવાલોંને દેખા કે તારહનૂસકે જાનશીન (નાઈબ) <u>હઝહોલી નસ ચલ્પાનીસ</u> વોહી બુઝુર્ગ હૈં, જો હુસૂલે પૈગમ્બરીસે (પૈગમ્બરી હાસિલ કરનેસે) પેહલે થે, ઔર અપની કૌમમેં કિસી કદર ઈબાદત ઔર રિયાઝતકી વજહસે મુમતાઝ (શાનવાલે) નઝર આતે થે. અબ વો ઈબાદતકા ઈનહિમાક (શૌક) ન થા, ઔર ન વો હિદાયતકા મશ્ગલા. સબ અપને અપને રાસ્તા પર થે. ઝાહિરમેં કોઈ કિસીકા રેહબર ન થા, ઔર સબ સબકે રેહબર થે. એક દૂસરેકે અમલસે કોઈ મુતઅસ્સિર ન હોતા થા. ચલ્પાનીસકી પૈગમ્બરી સિર્ફ નામકી રેહ ગઈ થી. ખૂદ ઉન્હેં યાદ નહી રહા થા કે વો પૈગમ્બર હૈં, યા કૌમી બાગદોળ (લગામ) ઉન્કે હાથમેં દી ગઈ થી.

ઝમાનાને એક ઔર પલટા ખાયા, ઔર હાલાત કહી પહોંચ ગએ. રહી સહી ઈબાદતેં ઔર નેકીયાં ભી યે હાલ દેખકર અપની ઈઝ્ઝત ઔર આબરૂકી હિફાઝતમેં મસરૂફ

(મશ્ગૂલ) હો ગઈ, ઔર મખ્લૂકસે કિનારાકશી (પીછે હટ) ઈખતિયાર કર લી. મુકદ્દસ ચલ્પાનીસ યે સબ કુછ દેખ રહે થે, મગર ઈસ તરહ કે ગોયા નહી દેખ રહે થે. ગુનાહકા દેવતા ઉન્કે સામને રકસ (નાચ) કર રહા થા, ઔર વો દેખ દેખકર મસ્કુરા રહે થે. સારી કૌમ ઝુલ્મકી ચાદરમેં સમા ગઈ થી, મગર ઉન્કી સિયાહકાર(કાલે કામ કરનેવાલી) આંખેં કૌમી વુજૂદકા અબ ભી એહસાસ કર સકતી થી.

સત્તારીકી શાન આગે બઢી, ઔર ઉસને ચલ્પાનીસકો મુખાતબ કરકે કહા, ચલ્પાનીસ ! તુમ શરીઅતકે દામનકો તારતાર (ટુકળે ટુકળે) કર ચુકે હો. આઓ ! ફિર તુમ્હેં વૈસા હી કર દેં, તુમ રાસ્તા ભૂલ ગએ હો, ફિર તુમ્હેં રાસ્તા પર લગા દેં.

ચલ્પાનીસ ફિર ઝુક ગએ. કુદરતને ફિર ઉન્હેં વૈસા હી કર દિયા. સારી કૌમ ફિર કુછ એઅતિદાલ (સહીહ રાસ્તા) પર આઈ, લેકિન નારી (આગકી) ફિતરત મુસલસલ અપના કામ કર રહી થી. કુદરતને બાર બાર સમઝાયા. કઈ બાર હિદાયતેં કી, મગર નાર (આગ) બહરહાલ નાર (આગ) થી. આખિરકાર ઉસને કૌમી અકલ ઔર હોશકા ઘર ફૂંક ડાલા. તમામ કૌમકો ખાનુમાં (બરબાદ) કરકે છોળા, ઔર ઉન્કે સાથ ભી વોહી કુછ હુવા જો ઉન્સે પેહલે સરકશોં કે સાથ હુવા થા. અભી ચલ્પાનીસકી હુકૂમત ઔર પૈગમ્બરીકો પૂરે છત્તીસ હઝાર (૩૬,૦૦૦) સાલ ભી ન હુએ થે કે વો અંજામ (મૌત) કો પહોંચા દિયે ગયે. ઔર અપને સાથ તમામ ઐસે હમ અસરોંકો જો ઉન્કે સાથ બદકારીમેં મસરૂફ (શામિલ) થે,

ગુમનામી (બે–નામી) ઔર બરબાદીકી દુનિયામેં લે ગએ. ઔર ઈસ તરહ દુનિયાકા યે દૂસરા દૌર હઝ્લીટ હાતીનસ ચલ્પાનીસ કે હાથોં તારીખકી ગુમનામિયોંમે ખો ગયા, ઔર બા'દકી આનેવાલી નસલેં ઢૂંઢતી રેહ ગઈ કે ઉન્કે દાદા ચલ્પાનીસને ઉન્કે લિયે ક્યા છોળા ?

અબ દુનિયા ફ્રિર ખાલી થી. ચંદ ઈબાદત ગુઝાર કહીં કહીં નઝર આ રહે થે, મગર કહરે ખુદાવંદી કે (ખુદાકે ગઝબકે) ખૌફ્સે કાંપનેવાલે ઔર અપને નામા'લૂમ અંજામકે મુન્તઝિર. કુદરતને ફ્રિર એક ઝરૂરત મેહસૂસ કી. હર તરફ દેખા એક મુકદ્દસ બુઝુર્ગ સૂરત અપની કૌમકી ખોઈ હુઈ અઝમત ઢૂંઢતે ફ્રિર રહે થે કે કુદરતકી પસંદીદહ નિગાહમેં સમા ગએ, ક્યા ઢૂંઢ રહે થે ઔર ક્યા મિલ ગયા ?

ઉન બુઝુર્ગકા નામ બલ્કિયા થા. ઉન્કી ઔલાદકે મુતઅલ્લિક બા'ઝ રિવાયતોંસે પતા ચલતા હૈ કે બહોત હી બુરે કામ કરનેવાલી થી, ઔર યે ઉસી ગમમેં દિન રાત રોયા કરતે થે. ઝરૂરતસે ઝિયાદહ ઈબાદત કરતે થે. ઉન્કા ખિયાલ થા કે મેરી રિયાઝતસે ખૂશ હોકર પરવરદિગાર મેરી ઔલાદકે ગુનાહ મઆફ કર દેગા. ઉન્કે બેટોં ઔર બેટીયોંકી તા'દાદ ઈતની ઝિયાદહ થી કે ખૂદ ઉન્હેં સહીહ તા'દાદકા હાલ મા'લૂમ ન થા. ન સબકે નામ યાદ રખ્ખે જા સકતે થે. સુના હૈ કે એક બાર ઉન્હોંને અપની ઔલાદકો એક જગહ જમા' કરકે શુમાર કરનેકી (ગિનનેકી) કોશિશ કી, લેકિન શુમારકે (ગિનનેકે) બા'દ મા'લૂમ હુવા કે ઉન્કે કઈ બેટે તા'દાદ (ગિનને) મેં ન આ સકે, કયૂં કે વો ઉસ કત મૌજૂદ ન થે, ઔર માં–બાપકો

ખિયાલ તક ન થા કે હાઝિરીન કે અલાવહ ઉન્કી કોઈ ઔલાદ હૈ, લેકિન જબ સામને આઈ તો માં-બાપકો યાદ આ ગયા કે વો ભી ઉન્કે બચ્ચે હૈં, જિસ વકત કુદરતકી પસંદીદહ નિગાહ બલ્કિયા પર પળી હૈ, ઉન્કી ઉમર દો હઝાર સાલસે કુછ ઝિયાદહ થી. ઔર કૌમકી ખિદમતકા જઝબા ઉન્કે દિલમેં બહોત તેઝ થા. ઈસ નઈ તૌકીર (ઈઝ્ઝત) સે ઉન્કા દિલ બાગ બાગ હો ગયા. કુદરતને ઉન્હેં ઉન્કી કૌમકા પૈગમ્બર ભી બના દિયા ઔર બાદશાહ ભી. ઈસ એ'ઝાઝકે બા'દ ઉન્કી રિયાઝતમેં ગૈર મા'મૂલી ઈઝાફા (બળ્હોતરી) હો ગયા. રિવાયતસે પતા ચલતા હૈ કે બલ્કિયાને બળી જાં ફશાની (મેહનત) ઔર ઈમાનદારી કે સાથ અપને ઓહદાકે ફરાઈઝ અંજામ દિયે, ઔર ઐસી ઈબાદતવાલી ઝિન્દગીકા નમૂના પેશ કિયા કે ઉન્કી કૌમ સરસે પૈર તક ઈબાદત બન ગઈ.

તકરીબન છત્તીસ હઝાર (૩૬,૦૦૦) સાલ તક યેહી કૈફિયત રહી. દુનિયાકે ઝર્રહ ઝર્રહ પર બલ્કિયાકી હુકૂમત થી. હર તરફ આસમાની શરીઅતકા ડંકા બજ રહા થા, મગર હાય બદ નસીબી કે નારી (આગવાલી) ઝેહનિયત ફિર બેદાર હો ગઈ, ઔર હાલાત દેખકર ભળક ઉઠી. ઉસે કબ ગવારા થા કે ખારનાર (પરેશાનીવાલી) દુનિયામેં નેકોંકી હુકૂમત હો. ઈસ ખિયાલમેં શાયદ નેક આ'માલકા વુજૂદ ઈસ ફાની દુનિયાકે લિયે મૌઝૂં (મુનાસિબ) નહી થા. ચુનાંચે દેખતે દેખતે હવાકા રંગ ફિરગયા. ઠંડી હવાઓં કે નરમ ઝોંકે આંધીયાં બનકર સનસનાને લગે, હાલાત બે-કાબૂ હો ગએ, ઔર ઝુલ્મુમાતકી તરફકા પરચમ લેહરાને લગા, હર તરફ અંધેરા

હી અંધેરા છા ગયા. દૂસરે લફ્ઝોંમેં યૂં કહો કે સિયાહકારોંકી (બદકારોંકી) બસીરત (અકલમંદી) મુંહ મોળ બેઠી. ઔર ઉન્હેં હર તરફ તારીકી (અંધેરા) હી તારીકીકા એહસાસ હોને લગા.

અંધેકો અંધેરેમેં દૂરકી હી સુઝતી હૈ. સારી કૌમ સિયાહકારીકી મુરીદ બન ગઈ ઔર વો ગુનાહગારિયાં તરાશી ગઈ કે ઝમીન ઔર આસમાન લરઝ ગએ.

આખિરકાર કુદરતને નારકો નારમેં શામિલ કરનેકા ફૈસલા કિયા, ઔર શરીઅતકી નાફરમાની કરનેવાલોંકો એહતિમામે હુજ્જતકે બા'દ (હુજ્જત પૂરી કરનેકે બા'દ) ફનાકી ગોદ (મૌતકે દામન) મેં પહોંચા દિયા.

દુનિયા ફિર ખાલી થી. સાલારે કારવાં (કાફ્લાકે અમીર) કી ઝરૂરતને કુદરતકો ફિર મુતવજ્જેહ કિયા ઔર બાકી બચે અફરાદમેંસે (મખ્લૂકમેંસે) <u>હામૂસ જીન્ની</u> કે નામ પૈગમ્બરીકા પરવાના જારી હુવા. યે બુઝુર્ગ અપની કૌમમેં સબકે મુકાબલામેં નેક આદત ઔર મુમતાઝ (શાનવાલે) થે. હુકૂમત ઔર પૈગમ્બરી કે બા'દ ઉન્કે મરતબોંમેં ઔર ભી ઈઝાફા હો ગયા. સાથ હી કુદરતકી તરફસે મુખ્તલિફ હિદાયતોં કે અલાવહ યે નોટીસ ભી થી કે અગર તુમને પિછલે નબીયોંકી તરહ બગાવત કી ઔર આસમાની શરીઅતકી તૌહીન કી તો તુમ્હેં ઉન સબસે ઝિયાદહ સખ્ત સઝા દી જાએગી. ઔર વો ઐસી સઝા હોગી કે અગર તુમ આજ ઉસે મા'લૂમ કરો તો ખૌફ ઔર ડરકે મારે તુમહારે કલેજે કે ટુકળે ઉળ જાએં.

હામૂસ ને ખાલિસ દિલસે વા'દા કિયા કે મૈં શરીઅતકી

પૂરી તરહ હિફ્ઝત કરૂંગા, ઔર કોશિશ કરૂંગા કે મૈં ઔર મેરી કૌમ પૂરી તરહ આસમાની કાયદોંકી પાબંદ હોકર રહે.

વા'દા કરનેવાલા નારી (આગકા બના હુવા) થા ઔર વા'દા ભી નારી થા. કબ તક ! આહિસ્તા આહિસ્તા નારી ફિતરત રંગ લાને લગી. ઔર અપને પેહલે લોગોંકી તહ પૂરે છત્તીસ હઝાર (૩૬,૦૦૦) સાલ ગુઝારનેકે બા'દ આખિરકાર ઉસી હાલત પર આ ગઈ, જહાં સે આલમે ફનાકા રાસ્તા બિલકુલ સીધા ઔર તબાહીકા ઝીના (પગથીયા) કરીબતર (નઝદીક) હૈ. ઔર જહાં પહોંચકર પિછલી કૌમેં શરીઅતકી કૈદોબંદસે અપની ઝાતકો આઝાદ સમઝને લગી થી. શુરૂ' શુરૂ' મેં તો હામૂસ જીન્નીને અપની કૌમકો બહોત સમઝાયા, લેકિન ઉસે કામિયાબી ન હુઈ, યહાં તક કે આહિસ્તા આહિસ્તા સિયાહકારોં (બદકારોં) કે દેવતાકે સામને એક દિન હામૂસભી સિજ્દેમેં નઝર આયા. ફિર કયા થા, **સૈયાં ભૈયે કોતવાલ અબ ડર કાહેકા** (કોતવાલકી દોસ્તીમેં ડર કિસ બાતકા). જબ પૈગમ્બર ઔર રેહબર હી ગુનાહોંકા પુજારી બન જાએ તો ઉસ્કી કૌમ કૈસે બચ સકતી હૈ ? વો જો એક રોક થી, હામૂસકી ગદ્દારીસે જાતી રહી. કુછ લોગ ઐસે ભી થે જો એક ઝમાને તક ગુનાહોંકી દુનિયાસે દામન બચાતે રહે, લેકિન રેહબરકો ગુનાહમેં મસરૂફ (મશ્ગૂલ) દેખકર ઉન્કા જી ભી લલચાયા, ઔર ઉન્હોંને અપના તકદુસકા લુબાદહ (પાકદામનીકા ઝખીરા) સિયાહકારીકી (બદકારીકી) ભઠ્ઠીમેં ફૂંક દિયા.

ઉન્સે પેહલે જો તીન દૌર ગુઝરે ઉન્મેં ભી યે ખતરનાક

સિયાહકારિયાં (બદકારિયાં) ન થી. કહી કહી ઝહદ ઔર તકવાકે મરીઝ દમ તોળતે નઝર આ હી જાતે થે, લેકિન ઈસ ચોથે દૌરમેં તો ઝર્રેહ ઝર્રેહ અંજામસે બેખબર હોકર શરીઅતકી ધજજીયાં ઉળા રહા થા.

કુદરતને પેહલે હી ફૈસલા સુના દિયા થા કે અગર તુમને પેહલે લોગોંકી તરહ ગદ્દારી કી તો તુમ્હેં ઉન્સે ઝિયાદહ લરઝહ ખેઝ (થર્રાનેવાલી) સઝા દી જાએગી. ચુનાંચે બારી તઆલાને ફરિશ્તોંકી એક ફૌજકો હુકમ દિયા કે વો ઝમીન પર જાએં, ઔર હામૂસકી કૌમકો બહોત સખ્તીકે સાથ તબાહ કર દેં, ઔર ઐસા કતલે આમ હો કે શરીઅતસે ગદ્દારી કરનેવાલોં કે લિયે હમેશા કે વાસ્તે એક મિસાલ બન જાએ.

ફરિશ્તોંકી ફૌજ મુકાબલાકે લિયે ઝમીન પર આઈ, ઔર ફર્ઝ પૂરા કરનેમેં મસરૂફ (મશ્ગૂલ) હો ગઈ. જીન્નાતકી કૌમને ભી બળી બહાદુરીસે ઉન્કા મુકાબલા કિયા, લેકિન ફરિશ્તે બહરહાલ ફરિશ્તે હૈં. આખિરકાર ગાલિબ આ ગએ, ઔર કતલે આમસે જો અફરાદ (જીન્નાત) બચ સકે વો ઈધર ઉધર જઝીરોમેં (ટાપુઓંમેં) ભાગ ગએ. ઔર બેશુમાર છોટી ઉમરકે બચ્ચે ફરિશ્તોંકી હિરાસતમેં (પકળમેં) આ ગએ. ઉન્હી કમ ઉંમર કૈદીયોંમેં અપની કમ ઉમરી કે સબબ મૈં ભી થા. હર ચંદકે (બહોત હી) મૈંને ભાગનેકી કોશિશ કી. ગિરિફ્તાર કરનેવાલે ઝિયાદહ તાકતવર થે, ઔર મૈં ઉન્કી પકળસે બચ ન સકા.

મૈં બચપનમેં બહોત ખૂબસૂરત થા. મેરે દિમાગ ઔર મેરી કાબિલિયતસે (હોશિયારીસે) મેરે માં-બાપકો બહોત

કુછ ઉમ્મીદ થી. મેરે ખાનદાનકે બહોતસે લોગ મેરે બાપસે સિર્ફ ઈસી વજહસે દુશ્મની રખતે થે કે ઈતના હસીન ઔર જમીલ ઔર ઐસા ઝહીન બેટા ઉન્કો કયૂં ન મિલા ? બહરહાલ ઈસ કૈદકે બા'દ ભી મેરી ઝહાનત (હોશિયારી) ઔર મેરા હુસ્ન બેકાર નહી ગયા. મુઝે દેખકર ફરિશ્તોંકો રહમ આ ગયા. ઔર ઉન્હોંને આપસમેં મશ્વરા કરકે પરવરદિગારે આલમસે ઈલતિજા (દરખ્વાસ્ત) કી કે અગર ઈજાઝત હો તો ઈસ કમ ઉમર બચ્ચેકો હમ આસમાન પર લે આએં. યે બહોત ઝહીન (હોશિયાર) હૈ. ઔર હમારા ખિયાલ હૈ કે ઈસકી ઈસ્લાહ હો સકતી હૈ. ફરિશ્તોં ને કહા પરવરદિગારે આલમ ! તૂ ગૈબકા જાનનેવાલા હૈ. આનેવાલે ભેદ તૂ હી જાન સકતા હૈ, લેકિન ઝાહિરમેં અગર અચ્છી તા'લીમ મિલે તો યે લળકા હમારે ખિયાલમેં ઠીક હો જાએગા.

કુદરતકો (ખુદાકો) તો કુછ ઔર હી મંઝૂર થા. હુકમ હુવા, અચ્છા ! ઈસ બચ્ચેકો આસમાન પર લે આઓ, ઔર બાકી બચ્ચોંકો વહી દુનિયામેં છોળ દો. ચુનાંચે બારી તઆલાકે હુકમસે ફરિશ્તે મુઝે આસમાન પર લે આએ.

ઈન્સાની દુનિયાકા ધોકા

સુનતા હૂં કે ઈન્સાની દુનિયાકે બા'ઝ તારીખ લિખનેવાલે અસહાબ મેરે મુતઅલ્લિક એક દિલચસ્પ રાય રખતે હૈં. ઉન્કા ખિયાલ હૈ કે મુઝે ફરિશ્તોંને કૈદ નહી કિયા, બલ્કે ઉન્કી રાયમેં વાકિઆ યૂં થા કે જીન્નાતોંકી કૌમ બુરે કામ ઔર

ગુનેહગારીયોંકો દેખકર અઝાઝીલ યા'ની મૈંને તન્હા રેહના અપને લિયે પસંદ કિયા. ઔર ફસાદકી દુનિયાસે દૂર કિસી સનસાન જગહ પર ખુદાકી ઈબાદતમેં મશ્ગૂલ હો ગયા. જબ ફરિશ્તે ગુનેહગારોંકા સર કુચલકર ફારિગ હુએ ઔર અઝાઝીલકો ઈબાદતમેં મશ્ગૂલ દેખા તો ઉન્હેં બહોત તઅજજુબ હુવા, ઔર પરવરદિગારસે અર્ઝ કી કે અગર હુકમ હો તો ઈસ ઝાહિદ ઔર પરહેઝગારકો હમ અપને સાથ રખ લેં. ક્યૂં કે યે ઈસ ગુનાહવાલી દુનિયાકે લાઈક નહી હે, ઔર હમારે સાથ ઈસકા નિબાહ ખૂબ હો જાએગા. પરવરદિગારકો મંઝૂર હી યે થા, ઈસ લિયે ઉસને ફરિશ્તોંકી ઈલતિજા (દરખ્વાસ્ત) મંઝૂર કી, ઔર અઝાઝીલકો આસમાન પર ફરિશ્તોં કે સાથ રખના મંઝૂર કર લિયા.

ખૈર ! ઈસ તરહ ભી મેરી તૌહીન નહી હે. અગર ઐસા મશ્હૂર હુવા તો કોઈ હરજ નહી, બહરહાલ મુઝે સહીહ વાકિઆ લિખના ઝરૂરી હે, ઔર વો વોહી હૈ જો મૈંને પેહલે લિખ્ખા હે. યા'ની મૈં લળાઈ કે વકત મુખાલિફકી સૂરતમેં કેદ કિયા ગયા થા. ઔર ફરિશ્તોંને મેરી ઈબાદત પર નહી, બલ્કે કમ ઉમરી ઔર મા'સૂમી ઔર ખૂબસૂરતી પર તરસ ખાકર ઔર મેરે અચ્છે દિમાગ ઔર હોશસે મુખ્તલિફ ઉમ્મીદેં બાંધ કરકે પરવરદિગારે આલમસે સિફારિશ કી થી.

બહરહાલ ! મૈં ખૂદ અપની મરઝીસે યા અપની ખ્વાહિશસે આસમાન પર નહી ગયા થા. ચંદ ફરિશ્તોંને સિફારિશ કી, ઔર પરવરદિગારને મંઝૂર કર લિયા. મેરા ક્યા બિગળતા થા ? બિગળતા ક્યા ? મેરા તો ફાઈદા ઉસીમેં થા કે કિસી

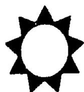
સૂરતસે જાન બચે. મૈં તો અપની આંખોંસે ગદ્દારોંકા કતલે આમ દેખ ચુકા થા. યે ભી અચ્છા હુવા કે મુઝપર કિસીકા એહસાન નહીં રહા, ઔર મુફ્તમેં જાન બચ ગઈ. મૈંને ભી સોચા, ભલાઈ ઈસીમેં હે કે ઈસ વકત જાન બચનેકી ખૂશીકા ઈઝહાર ન હોને પાએ, વરના ફરિશ્તે ઔર ખુદા યે સમઝ લેંગે કે જાન બચનેસે લળકેકો ખૂશી હુઈ હે, ઔર યે ખૂદ ચાહતા હે કે ઉસે ફના (ખતમ) ન કિયા જાએ. ઔર હકીકતભી યેહી હે કે અગર ઉસ વકત પરવરદિગારકો યે ખબર હો જાતી યા ફરિશ્તે ઈસી તરહ યે જાન લેતે કે મૈં ઈસ ઈનકિલાબસે ખૂશ હૂં, તો યકીનન કોઈ ન કોઈ શર્ત ઉસી વક્ત લગા દી જાતી, મગર વો તો ખૈરીયત હી રહી કે ફરિશ્તોં ને ઈલતિજા (દરખ્વાસ્ત) કી ઔર પરવરદિગારને મંઝૂર કર લી.

મુઝે ક્યા ખબર થી ઉસ વકત કે મેરા યે ખિયાલ લચર (બેહૂદા) હે, ઔર એક ન એક દિન મુઝે તકલીફ દેગા. મૈં તો યે જાનતા થા કે ઈલ્મે ગૈબ કોઈ હકીકત હી નહી રખતા, અગર ઉસ વકત મુઝસે કોઈ યે કેહ દેતા કે પરવરદિગાર દૂરકી બાત ભી જાન લેતા હે, ઔર દિલકા ભેદ ભી ઉસે કિસી તાકતસે મા'લૂમ હો જાતા હે, તો સચ માનિયે કે એક દફા' તો મૈં ઈસ મહેરબાનીકા શુક્રિયા અદા કર હી લેતા. ઔર અજબ નહી કે ઉસ વકતકી મમ્નૂનિયત (એહસાનમંદી) આજ મેરે કામ આ જાતી, લેકિન અબ વકત ગુઝર ચુકા. ઈસ્કી તલાફી (ખોટ) મુમ્કિન હી નહી હે. હાય મુઝે ક્યા ખબર થી કે ઉસ વકતકી રોશનીએ તબઅ (તબીઅતકી રોશની) મુઝપર

અચાનક મુસીબતકી તરહ ટૂટ પળેગી. જબ મૈં આસમાન પર રેહતા થા તો બહોત મરતબા ફરિશ્તોં ને મુઝે યે તા'ના દિયા થા કે હમને તુમહારી સિફારિશ કી ઔર જાન બચાઈ, લેકિન તુમને ઈસ બળે એહસાનકે બદલે ઉસ વકત કિસી મમ્નૂનિયત (એહસાનમંદી) કા ઈઝહાર નહી કિયા.

ઉસ વકત તો નહી, હાં આજ મુઝે પછતાના પળ રહા હૈ, અગર ઉસ વકત એક આધ ઝાહિરી સિજદહ કર લેતા તો મેરા કયા બિગળ જાતા, મગર મૈં અપની અકલકે ઝઅમ (ધોકે) મેં રહા, ઔર વાકિઆત અપના કામ કરતે ગએ.

હાં ! તો મૈં અર્ઝ કર રહા થા કે ફરિશ્તે મુઝે ગિરિફ્તાર કરકે આસમાન પર લે ગએ, ઉસ વકત મેરી ઉમર દો સો બયાસી (૨૮૨) સાલ કી થી. મુમ્કિન હૈ કે યે ઉમર આજકલકે ઝમાનામેં તઅજજુબમેં ડાલનેવાલી હો. કયૂં કે મૈંને ઈસ ઉમરકે બાવજૂદ અપની ઝાતકો ગિરિફ્તારી કે વકત કમ ઉમર બતાયા હૈ. ઉસ્કી વજહ યે હૈ કે હમારે ઝમાનામેં ઉમરેં મેહદૂદ (નક્કી) નહી હોતી થી. યે હદ બંદી તો ઉસી વકત હો સકતી હૈ, જબ ઈબતિદાકે બા'દ ઈનતિહા હો, ઔર આગાઝ (શુરૂઆત) કે બા'દ અંજામ (ખતમ) હો, ઔર પૈદાઈશકે બા'દ ફનાકી કોઈ સૂરત મુકર્રર હો. હમારે લિયે ફનાકા કોઈ વકત મુકર્રર નહી થા, ઈસ વાસ્તે હઝારોં સાલકી ઉમર તક કમ ઉમરીકા ઝમાના શુમાર હોતા થા.

હસબો નસબ (પેઢી નામા)

આઈન્દહકે વાકિઆત લિખનેસે પેહલે યે ઝરૂર મા'લૂમ હોતા હૈ કે મૈં અપની પેહલી ઉમર ઔર હસબો નસબ (પેઢીનામા) કે બારેમેં ભી મુખ્તસરન (થોળાસા) અર્ઝ કરૂં.

મેરી પૈદાઈશ દુનિયાકી ઈબતિદાસે એક લાખ ચવાલીસ હઝાર (૧,૪૪,૦૦૦) સાલ બા'દ ઝુહૂરમેં આઈ હૈ. સબસે પેહલે મેરે દાદા **અબૂલ જીન તારહનૂસ જાન** પૈદા કિયે ગએ થે, જો છત્તીસ હઝાર (૩૬,૦૦૦) સાલ તક સારી દુનિયા પર હુકૂમત ઔર પૈગમ્બરી કરતે રહે. ઔર આખિરકાર આસમાની શરીઅતકી સરકશીકી વજહસે ફના હુએ.

ઉસ્કે બા'દ દુનિયાકા એક દૂસરા દૌર શુરૂ' હુવા, ઔર ચલ્પાનીસ બાદશાહત પર આએ. ઉન્હોંને ભી બહોત શાનદાર તરીકેસે છત્તીસ હઝાર સાલ ગુઝાર દિયે. હક કી શરીઅતકો ભૂલ ગયે, ઔર ઈસી વજહસે ઉન્હેં અપની હસ્તીકો ભી ભૂલના પળા. તીસરા દૌર બલ્કિયાકા થા. યે હઝરત ભી ઉસી મુદ્દતમેં ઉતાર ચળાવકી મંઝિલેં તય કર ગયે. ચોથી બારી મેરે બળે દાદા હામૂસ જીન્ની કી થી. ઉન્હોંને ભી છત્તીસ હઝાર બરસ આસમાની શરીઅતકા ઝંડા બુલંદ રખ્ખા, ઔર અંજામકાર અપને પેહલોંકી તરહ ગુનાહકે દેવતાકી રગ રગમેં સમા ગએ. મેરે વાલિદ સાહબ કિબલહ ભી ઉન્હી હઝરતકી ઔલાદમેં થે, ઔર મેરી મુહતરમહ વાલિદહકો ભી યેહી શર્ફ હાસિલ થા. ઔર ખુદા ગારત કરે ઉસ શર્ફ કો મુઝે ભી યેહી

લિપટ ગયા, ઔર આખિરકાર અપને દાદા જાનકે અઝાબમેં મુઝ જૈસે બેગુનાહ ઔર કમ ઉમર પોતેકો ભી કૈદ હોના પડા. ખૈર ! યે તો દિલકે ફફોલે હૈં. હમેશા ફૂટતે હી રહેંગે. ફૂટને દીજિયે. હાં ! તો યે સુનિયે કે મૈં કૌન હૂં ઔર મેરે બાપ-દાદા કૌન થે ?

જિસ તરહ આજકલ મુખ્તલિફ ઈન્સાનોંકી શકલેં મુખ્તલિફ હોતી હૈં, ઠીક ઈસી તરહ ઉસ વકત ભી હોતા થા. ફર્ક સિર્ફ યે હૈ કે આજકલ શકલોંકા ઈખતિલાફ બહોત મા'મૂલી હોતા હૈ, ઔર બહર સૂરત ચેહરા ઈન્સાનકા હી રેહતા હૈ, મગર હમારે ઝમાનેમેં બાત હી કુછ ઔર થી, જૈસે એક મર્દકા ચેહરા અગર ઘોડે જૈસા હૈ તો દૂસરેકા બિલ્લી જૈસા હો સકતા હૈ, ઔર યે તઅજજુબકી બાત નહી સમઝી જાતી થી. હર એક કા જિસમ તકરીબન એક જૈસા હી હોતા હૈ, જિસ તરહ આજકલ ઈન્સાની જિસમં મોટા, પતલા, ભદ્દા, નાઝુક વગૈરહ શકલોંકા હોતા હૈ, ઐસા હી ઉસ વકતકા ભી દસતૂર થા. સિર્ફ ચેહારકી બનાવટ મુખ્તલિફ હોતી થી, ઔર યેહી પેહચાનકા ઝરીઆ થા.

માં-બાપકા હાલ

મેરે બાપકા કૌમી નામ ચલીપા થા, લેકિન ઉન્કે કૌમવાલે તો ઉન્હેં રૂકનિયત (ઉપનામ) કી મુનાસિબતસે અબૂલ ગવી કેહકર પુકારતે હૈં. ઉન્કા ચેહરા તકરીબન ઐસા થા, જૈસે આજ કલેક ઝમાનેમેં બબ્બર શેર (વાઘ) કા હોતા હૈ. નિહાયત

ઉચે કદકે બહાદુર થે. આજ કલકે હિસાબસે બતાયા જાએ તો ઉન્કે જિસમકા વઝન ચૌદહ મન પેંતીસ સેર થા. કૌમકી તરફ્સે ઉન્કો શાશીન કા ખિતાબ થા. શાશીનકે લુગવી મા'ના હમારી ઝબાનમેં દિલ હિલાદેનેવાલે કે હૈ. મેરે વાલિદકી તમામ કૌમ પર ધાક બૈઠી હુઈ થી. વો જિસ્સે ખફા હોતે થે ઉસ્કી ઝિન્દગી અજીરન (વેરાન) હો જાતી થી, વો જિસ્સે ખૂશ હોતે થે નિહાલ (ખૂશહાલ) કર દેતે થે. કૌમકા બચ્ચા બચ્ચા એહતિરામ કરતા થા.

ઈસી તરહ મેરી વાલિદહ (માં) ભી બહોત દિલેર ઔર તાકતવર થી. ઉન્કા નામ તબલીસ થા. ઉન્કા ચેહરા કુછ ઐસી બનાવટકા થા કે આજ મૈં મિસાલ દેકર ભી મુશ્કિલસે સમઝા સકતા હૂં, બહરહાલ એક હદ તક ઉન્કે ચેહરેકી બનાવટ આજ કલકે ભેળિયેકી માદાસે બહોત કુછ મિલતી ઝુલતી થી. ઉન્કે બારેમેં આમ બાત મશ્હૂર થી કે વો અપને ઝમાનેકી સબસે ઝિયાદહ હસીન ઔર જમીલ માદા હૈં, લેકિન નિહાયત જંગજૂ (લળનેવાલી) ઔર દિલેર, બહાદુર ઐસી કે જંગમેં હઝારોંકા મુંહ ફેર દે. ફરિશ્તોંસે આખિરી જંગકે વકત ઉન્કી બહાદુરીને વો વો નઝ્ઝારે પેશ કિયે કે દેખનેવાલે અશ અશ (તઅજજાુબ) કર ગએ, લેકિન મુશ્કિલ યે થી કે જીન્નાત ઔર ફરિશ્તોંકી જોળ બરાબરકી નહી થી. જંગ કે દૌરાન કૌમકે બચ્ચે બચ્ચેકી ઝબાન પર થા કે જીન્નાતોંકી કૌમકી માયએ નાઝ માંદરે વતન તબ્લીસકે ઝિન્દા હોતે હુએ દુનિયાકી કોઈ તાકત હમેં ઝેર નહી કર સકતી (યા'ની હરા નહી સકતી).

ખૂદ મેરા ભી યેહી ખિયાલ થા કે અમ્મા જાનકી બહોત બળી બહાદુરી કે મુકાબલેમેં આકર ફરિશ્તોંને સખ્ત ગલતી કી હૈ, ઔર ઉન્હેં મુંહકી ખાની પળેગી, ઔર હકીકતમેં મુંહકી ખાની પળતી, અગર કોઈ અંદરૂની તાકત કામ ન કર રહી હોતી. બિચારે કમ તાકત ફરિશ્તે હમારે મુકાબલેમેં કયા જંગ કર સકતે થે ? યે ભી ખુદા જાને કયા બાત થી કે હમ દબ ગએ ? વરના વો જૌહર દિખાતે કે ફરિશ્તોંકો છઠ્ઠીકા દૂધ યાદ આ જાતા.

ઈસ અજીબો ગરીબ જંગકા સમાં (મંઝર) કુછ ઐસા નાકાબિલે ફહમ (સમઝમેં ન આનેવાલા) થા કે સારી કૌમ હૈરતમેં થી. ફરિશ્તોંકા વાર (હમલા) હમપર ભરપૂર પળ રહા થા, લેકિન હમારા વાર કુછ ઐસા ઓછા (હલ્કા) ઔર બુઝદિલાના નઝર આતા થા કે ખૂદ હમેં હૈરત હોતી થી. વો વાર કરતે થે તો હમપર પળતા થા, ઔર જબ હમ વાર કરતે થે તો ઐસા મા'લૂમ હોતા થા કે જૈસે હમને રેતકે ઢેર પર હમલા કિયા.

ઈસી સમઝમેં ન આનેવાલી ઔર હૈરતનાક જંગમેં વાલિદ ઔર વાલિદહ શહીદ હો ગએ. મૈં ભી ઉસ વકત શાદી શુદહ થા. મેરી જાં નિસાર મલિકહ (બીવી) ભી ઉસી લળાઈ મેં ખુદાકો પ્યારી હો ગઈ. મેરા બળા લળકા ભી બીચારા ઉસી લળાઈ મેં ખતમ હુવા. ઉસ્કા નામ મુર્રહ થા. બીચારેકી શાદી કે દિન કરીબ થે, અગર યે જંગ કુછ ઔર ઝમાનેકે બા'દ હોતી તો વો ગરીબ ભી શાદીકી ખૂશીયાં દેખ લેતા, મગર અફસોસ હૈ કે હમેં અપને દાદા હામૂસકી તરફસે એક ઐસા

તાવાન (જુર્માના) અદા કરના થા, જો કિસી હાલમેં ભી મોહલત દેનેકે લિયે તૈયાર ન થા. મર્હૂમ ગરીબ મારા ગયા. ઉસને અભી દુનિયામેં પૂરી તરહ કદમ ભી ન રખ્ખા થા કે અપને બુઝુર્ગવાર હામૂસ જીન્ની કે ગુનાહોં કે બદલેમેં ફનાકી કુર્બાનગાહ પર ચઢા દિયા ગયા, ઔર અપને દાદા અબૂલ ગવી ચલીપા ઔર દાદી તબલીસ કે સાથ ગુમનામી કે ગેહરે સમંદરમેં ઈન્સાની તારીખવાલોંકી નઝરોંસે બહોત દૂર હમેશા હમેશા કે લિયે ખો ગયા, ઔર આનેવાલી ઈન્સાની દુનિયાકે લિયે યે ગલત ફહમી છોળ ગયા કે ઉસ્કા બાપ (યા'ની શૈતાન) ફરિશ્તા હૈ, ઔર શાયદ બગૈર માં-બાપકે પૈદા હુવા હૈ. ઔર ગાલિબન યે ગલત ખિયાલ ભી કે બિચારા શૈતાન બગૈર ઔલાદવાલા હૈ, ગૈર શાદી શુદહ હૈ. (ખુદા ન કરે જો મૈં બગૈર ઔલાદવાલા હૂં.)

ખૈર ! મુઝે ઈસ્સે બહસ નહી કે મેરે લખતે જીગર (બેટે) મર્હૂમને દુનિયાકે લિયે કયા છોળા ? ઔર અપને સાથ કયા લે ગયા ? મુઝે તો ઈસ નાદાન તારીખ લિખનેવાલોં પર હંસી આતી હૈ, જો મિટ્ટીકી અકલ લિયે ફિરતે હૈં, ઔર દા'વા કરતે હૈં કે હમ તારીખકે અંધે કુવેં સે બહોત દૂરકી કોળી લા સકતે હૈં, જિન્કી મા'લૂમાતકા યે આલમ હૈ કે ફરિશ્તે ઔર જીન્નાતમેં તમીઝ (ફર્ક) નહી કર સકતે.

મેરી ઉમરકા શુરૂ' કા હિસ્સા

બતા ચુકા હૂં કે મૈં દુનિયાકી ઈબતિદાસે એક લાખ

ચવાલીસ હઝાર (૧,૪૪,૦૦૦) સાલ પેહલે પૈદા હુવા થા, ઔર દુનિયાકી તબાહી કે વકત મેરી ઉમર દો સો બયાસી (૨૮૨) સાલકી થી. ઈસ મુખ્તસર ઉમરકી કૈફિયત યે હૈ કે મુઝે વાલિદ સાહેબને અપને એક દોસ્તસે જિનકા નામ સરબૂક થા. ઈબતિદાઈ તા'લીમ દિલાઈ. દિમાગ અચ્છા થા, થોળે ઝમાનેમેં ચલ નિકલા, ઔર તા'લીમકે મૈદનામેં દૌળને લગા. મેરી કાબિલિયતકો દેખકર બહોતસે લોગ જલને લગે, ઔર ઉન્હોંને યે શોહરત દેની શુરૂ' કર દી કે અઝાઝીલ (યે મેરા કૌમી નામ હૈ) બહોત મગરૂર ઔર ખૂદબીન (સ્વાર્થી, ઘમંડી) લળકા હૈ. ઔર ચૂંકે ઉસ્કે બાપકી શકલ શેર (વાઘ) જૈસી હૈ. ઈસ વાસ્તે નિહાયત ખુદ્દાર ઔર સરકશ હૈ, ઔર ઉસ્કા માર ખાયા હુવા બચ હી નહી સકતા, ઔર માં કી શકલ ભેળિયે જૈસી હૈ, ઈસ વાસ્તે નિહાયત મકકાર ઔર ખૂદગર્ઝ હૈ, ઔર ધોકેબાઝ ઔર ફરેબી હૈ.

મુમ્કિન હૈ કે મુઝમેં યે સિફાત હોં યા મેરી કૌમકે હસદ કરનેવાલોં ને યે બાતેં જલનકી વજહસે મશ્હૂર કર દી હોં. બહરહાલ વાકિઆ યે હૈ કે મૈં બચપનમેં ઝિદ્દી બહોત થા, ઔર ગો ઉસ વકત તો નહી મગર આજ મુઝે તજાુર્બાતકી બિના પર યે ભી માનના પળા હૈ કે મૈં માં-બાપકી ઈતાઅતસે ભી દૂર ભાગતા થા, નાફરમાન થા, ઔર હકીકત ભી યે હૈ કે મૈંને હમેશા હમેશા દરગુઝર ઔર મઆફીસે કામ લિયા. મૈંને બહોત મરતબા અપને વાલિદ સાહબ કિબ્લાકો એક હકીર મુલાઝિમ (નોકર) કી તરહ ડાંટ દિયા, લેકિન વો હમેશા મેરે સાથ નરમી હી કા બરતાવ કરતે રહે.

યહાં દુનિયાકે ઈન્સાની તારીખવાલે નોટ કર લેં કે મૈં કિસ આઝાદી કે સાથ અપની બુરાઈયાં ભી લિખતા જા રહા હૂં, અગર મેરી જગહ હઝરતે ઈન્સાન હોતે, ઔર ઉન્સે ભી બચપનમેં ઈસી તરહકી ગુસતાખીકી હરકતેં સરઝદ હોતી (પેશ આતી) તો વો ઈન વાકિઆતકો ઈસ તરહ લિખતે કે બચપનમેં મેરે મુઅઝ્ઝઝ માં–બાપ મુઝસે બહોત મુહબ્બત કરતે થે, ઔર મેરે નખરે પૂરે કરનેમેં કોઈ દકીકા (કમી) ઉઠા ન રખતે થે. મેરી તા'લીમો તરબિયતકા ઉન્હેં ખાસ ખિયાલ થા. ચુનાંચે ઉન્હોંને મુઝે તમામ દુનિયાકી હર ઝબાનકા ઔર હર ઈલ્મકા દસ્તારબંદીકા આલિમ ઔર ફાઝિલ બનાયા. કરોળોં રુપિયા મેરી તા'લીમ પર પાનીકી તરહ બહાયા, તબ કહીં યે ખાકસાર દુનિયાકે રેહનેકે કાબિલ હુવા.

દેખી આપને ઈન્સાની ખાકસારી ! સબ કુછ કેહ જાતા હૈ, હર કિસમકા રંગ જમા દેનેકે બા'દ કૈસે સૂખે મુંહસે કેહતા હૈ, તબ કહીં યે ખાકસાર દુનિયામેં રેહને કાબિલ હુવા હૈ. ઈસ્કે અલાવહ ગુસતાખીવાલે રવૈયેકો બતાયા હૈ કે માં–બાપ મેરે નખરે ઉઠાનેવાલે થે, મુઝસે મુહબ્બત કરતે થે, ગોયા ઈન્સાનકે ખિયાલમેં ગુસતાખી કરનેકે બા'દ અગર કોઈ બુઝુર્ગ મઆફ કર દે યા દરગુઝર કર દે, ઉસ્સે ગલતી હો તો ઈન્સાન યે સમઝતા હૈ કે ઉસ્સે મુહબ્બત કી ગઈ, ઔર ઈસ્કી નાઝ બરદારી (નખરે ઉઠાનેવાલી) હુઈ.

ખૈર છોળિયે ઈન બાતોંકો ! મૈં અર્ઝ કર રહા થા કે મૈં બચપનમેં ખુદા જાને કયૂં ગુસતાખ થા ? માં–બાપકા જિતના એહતિરામ કરના ચાહિયે, મૈં ઉસ્કા દસવેંકા દસવાં હિસ્સા

ભી ન કરતા થા, ઔર જહાં તક મેરા ખિયાલ હૈ મેરી મૌજૂદહ બદનામીકા ઝરીઆ બળી હદ તક માં–બાપકી નાફરમાની ભી હૈ, જો દૂસરે બળે અસબાબકે સાથ મિલકર રૂસવાઈ (ઝિલ્લત) કી ઝિયાદતીકા સબબ બની.

મૌજૂદહ દુનિયાવાલોંકા ખિયાલ હૈ કે મૈં સિર્ફ એક સિજદહકે ઈન્કાર પર ઈન હાલોંકો પહોંચા હૂં, લેકિન મૈં જાનતા હૂં કે સિજદહ કર લેતા હૂં તો મેરી સિયાહ (કાલી) તખ્તીયોં પર ઔર કુછ દિન પરદા પળા રેહતા, મગર વો તો કુદરત હી કો યે મંઝૂર થા કે મૈં આદમકી નસલકા દુશ્મન મશ્હૂર હો જાઉ, ઔર કિયામત તક મુઝપર લા'નત ઔર ફિટકારકી બારિશ હોતી રહે.

આસમાનકી સુકૂનત (રહાઈશ)

ઐન ઉસ વકત જબકે મૈં જવાનીકી ઈબતિદાઈ મંઝિલોંસે ગુઝર રહા થા, વો જંગ શુરૂ' હુઈ જિસ્કા ઝિકર ઉપર આ ચુકા હૈ. ઔર જિસમેં મેરે માં–બાપ ઔર કૌમકે બહોત અફરાદ મૌતકા લુકમા બન ગએ, ઔર જિસને દુનિયાકા ચોથા દૌરભી ખતમ કર દિયા. ઈસ જંગમેં ફરિશ્તોંને મુઝે કૈદ કર દિયા, ઔર ખુદાએ કુદ્દૂસકી ઈજાઝતસે મુઝે આસમાન પર લે ગએ. ઈસ જાનકી હિફાઝતસે મુઝે હકીકતમેં બહોત ખૂશી થી, લેકિન તજુર્બા કે બા'દ આજ અફસોસ કરતા હૂં, અગર મુઝે ભી મેરી કૌમકે સાથ ફના કર દિયા જાતા તો ઝિયાદહ અચ્છા હોતા, ઈસ ઝિલ્લતકી ઝિન્દગીસે મૌત હઝાર

દરજા બેહતર થી, લેકિન મુઝે ઉસ વકત કયા ખબર થી કે આઈન્દા મેરી ઝિન્દગી મેરે સાથ કૈસે કૈસે ઝલીલ કરનેવાલે ખેલ ખેલેગી. મૈં સિર્ફ યેહી સમઝ રહા થા કે જાન બચ ગઈ, ઔર અબ હમેશા ફરિશ્તોંકી સોહબતમેં આરામસે બસર હોગી.

શુરૂ' શુરૂ' મેં મુઝે ફરિશ્તોંને પઢ્હાયા, મુખ્તલિફ ઉલૂમકી તા'લીમ દી. અકસર આસમાની રાઝ ઔર ઉન્કે તફસીલી વાકિઆતસે આગાહ કિયા. પરવરદિગારે આલમકે રૂતબા ઔર જાહોજલાલસે આશના (બાખબર) કિયા, ઈબાદત ઔર રિયાઝતકે તરીકે સમઝાએ, આદાબે આસમાની બતાએ, ઔર જબ મૈં અપને તેઝ દિમાગ ઔર ઝબરદસ્ત દિમાગકી મદદસે સબ કુછ સીખ ગયા તો વોહી ફરિશ્તે ગાલિબન ખુદાકે હુકમકે તહત (નીચે) મુઝસે ઉલૂમે આલિયહમેં ઈમ્દાદ લેને લગે. આહિસ્તા આહિસ્તા મૈં અપની કાબિલિયતકી વજહસે ફરિશ્તોંકા મુકમ્મલ ઉસતાદ બન ગયા, અબ મેરી વો પોઝીશન હો ગઈ જો કભી મેરે સામને ફરિશ્તોંકી થી. એક વકત વો થા કે મૈં ઉન્કે સામને એક શાગિર્દકી હૈસિયત રખતા થા. ફિર એક દિન વો આયા કે વો સબકે સબ મેરી શાગિર્દીકો ફખ્રકા ઝરીઆ સમઝને લગે.

અલ્લાહ અલ્લાહ ! કુદરતભી કૈસે કૈસે અજૂબે પેશ કરતી હૈ, કભી કિસીકો એ'ઝાઝ (ઈઝ્ઝત) બખ્શતી હૈ ઔર કભી કિસીકો ઝિલ્લત. અલ્લાહ મિયાંકા હમેશાસે યે દસતૂર હૈ કે વો અપની રાય ઔર અપને ઈરાદેકો સબસે અલગ થલક રખતે હૈં. કિસીકો કાનોં કાન ખબર ભી નહી હોતી, ઔર ઉન્હેં જો કુછ કરના હોતા હૈ કર બૈઠતે હૈં. જિસ્કો ચાહતે

હૈં ઈઝ્ઝત દેતે હૈં, ઔર જિસ્કો ચાહતે હૈં ઝિલ્લત દેતે હૈં. જો ઉન્કે રાસ્તેસે ગુમરાહ હો જાએ, ફિર ઉસે કોઈ તાકત સીધે રાસ્તે પર નહી લા સકતી, ઔર જિસે સીધે રાસ્તેકી ચાબી દે દે ફિર ઉસે કોઈ તાકત ગુમરાહ નહી કર સકતી.

મૌજૂદહ ઝમાનામેં ભી ઉન્કા દસતૂર અટલ હૈ. કુર્આન મજીદમેં ભી ઉન્હોંને બાર બાર યેહી જતાયા (બતાયા) હૈ કે હમ જિસે ચાહતે હૈં ઈઝ્ઝત દેતે હૈં, જિસે ચાહતે હૈં ઝિલ્લત દેતે હૈં, કિસીકો હમેં મશ્વરા દેનેકી ઈજાઝત નહી.

આસમાનોંકી સુકૂનત (રહાઈશ) પેહલે આસમાન પર

મેરી ઈબાદત ઔર રિયાઝત પૂરે જોશ પર થી, વઅઝકી મજલિસેં રોઝાના હુવા કરતી થી. પેહલે આસમાનકે ફ્રિશ્તે મેરે દર્સો તદરીસસે બહોત કુછ સીખ ચુકે થે. મૈં ભી ઉન સબસે માનૂસ હો ગયા થા, ઐસા મા'લૂમ હોતા થા કે જૈસે મૈં ભી ઉન્હીમેં સે એક હૂં. મેરે સબ સાથી આપસમેં એક દૂસરેસે સરગોશિયાં કરતે રેહતે થે કે પરવરદિગારને અઝાઝીલ જૈસી હસતી ઉન્કી તા'લીમો તરબિયતકે લિયે બખ્શી હૈ. મુઝે ભી સબ કુછ મા'લૂમ થા કે યે ફ્રિશ્તે મેરે બારેમેં કયા રાય રખતે હૈં ? એક રોઝ યકાયક મુઝે બતાયા ગયા કે દૂસરે આસમાનકે ફ્રિશ્તે મેરે જલીસ (મજલિસમેં શરીક) હોના ચાહતે હૈં, ઔર વો ભી મેરી નસીહતોંસે કુછ ફ્રાઈદા ઉઠાનેકી

તમન્ના રખતે હૈં. મૈંને યે સુનકર જવાબ દિયા, મૈં હાઝિર હૂં ઔર જો કુછ જાનતા હૂં ઉન્કો ઝરૂર બતાઉંગા. વો શૌકસે વઅઝકી મજલિસોંમેં શરીક હુવા કરેં, લેકિન ઈસ્કે જવાબમેં મુઝે બતાયા ગયા કે દૂસરે આસમાનકે ફરિશ્તે પેહલે આસમાન પર નહી આ સકતે. ચુનાંચે ખુદાકે હુકમસે દૂસરે આસમાન પર પહોંચા દિયા ગયા. પેહલે આસમાનકે ફરિશ્તોંકો મેરી ઈસ તબદીલીસે ઔર જુદાઈ સે અફસોસ હુવા, મગર મૈંને ઉન્હેં સમઝા દિયા કે ખુદાકે હુકમકે આગે હમ સબકી ગરદનેં ખમ (નીચી) હૈં, ઔર યેહી હમારા ઈમતિયાઝ હે. ચુનાંચે પેહલે આસમાનકે ફરિશ્તે મેરે સમઝાનેસે કુછ મુત્મઇન હો ગએ, ઔર ફિર અપને મેહબૂબ સાથિયોંકો હસરતો યાસકે સાથ છોળકર દૂસરે આસમાન પર ચલા ગયા.

દૂસરે આસમાન પર

યહાં પહોંચા તો ફરિશ્તોંને મેરી આઓ ભગત કી, ઔર મુઝસે કહા કે હમ સબને બારગાહે ઈલાહીમેં અર્ઝ મઅરૂઝ (દરખ્વાસ્ત) કરકે આપકો હાસિલ કિયા હે. કયા હી અચ્છા હો, અગર આપકી ઝિન્દગી ઔર અમલસે કુછ ભી સીખ સકેં. વોહી વઅઝકી મજલિસેં જો આપ પેહલે આસમાન પર મુન્અકિદ ફરમાયા કરતે થે, હમારે લિયે ભી મુફીદ હોંગી. મૈંને કહા પ્યારે દોસ્ત ! મૈં હર ખિદમતકે લિયે હાઝિર હૂં. ચુનાંચે વોહી મશાગિલ જો પેહલે આસમાન પર થે યહાં ભી શુરૂ' હો ગએ. એક લંબી મુદ્દત તક યે સિલસિલા જારી રહા,

યહાં તક કે મેરી ઝરૂરત તીસરે આસમાનકે ફરિશ્તોંકો મેહસૂસ હુઈ. ઔર ઈસી તરહ દિલ ન ચાહને કે બાવજૂદ મુઝે દૂસરે આસમાનકે પ્યારે સાથિયોંકો અલવિદા' કેહના પળા. ચલતે વકત મેરે મેહબૂબ દોસ્તોંને જિન માયૂસ નિગાહોંસે મુઝે દેખા થા વો તીરકી તરહ મેરે સીનેકો છલની કર ગઈ, ઔર આજ તક ઈસ્કા અસર મેહસૂસ કરતા હૂં.

તીસરે આસમાન પર

પેહલે આસમાન પર જો બહાર થી કાશ મૈં બયાન કર સકનેકી તાકત રખતા, લેકિન જબ દૂસરે આસમાન પર પહોંચા થા તો વહાં કે મંઝર દેખકર પેહલે આસમાનકો ભૂલ ગયા થા, મગર અબ તીસરે આસમાનને તો મુઝે બહોત હૈરતમેં ડાલ દિયા. કૈસા સમાં (મંઝર) થા, બસ યે મૈં હી જાનતા હૂં.

યહાં ભી યેહી દૌર શુરૂ' હો ગયા. રોઝાના વઅઝકી મજાલિસેં હોતી થી, ઔર બહોત સારે ફરિશ્તે શિરકત કરતે થે. મુઝે વહાં બહોત હી હરદિલ અઝીઝી (સબકે દિલકી ચાહત) હાસિલ હુઈ. મૈંને ભી જી ખોલકર અપને અહબાબકો તા'લીમ ઔર ઈબાદતકે ફનમેં ચાર ચાંદ લગા દિયે.

ચોથે આસમાન પર

અભી ખૂદ મેરા ભી જી નહી ભરા થા કે ચોથે આસમાનકે ફરિશ્તોંકી રગે કશિશ (મુહબ્બતકી રગ) ફળક ઉઠી. ઔર

ઉન્હોંને ખુદા તઆલાસે દરખ્વાસ્ત કી કે અઝાઝીલકો કુછ રોઝકે લિયે હમારે આસમાન પર રેહનેકા મૌકા' દીજિયે, તાકે હમભી ઉસ્કી નેક તા'લીમસે ફાઈદા ઉઠા સકેં. ચુનાંચે બારી તઆલાકે હુકમસે મુઝે ચોથે આસમાન પર જાના પળા.

વહાં મૈંને કયા દેખા ! યે એક બહોત બળા રાઝ હૈ, ઔર મુઝે ઈજાઝત નહી હૈ કે ઝાહિર કરૂં. કયૂં કે વહાં મેરી મુલાકાત ફરિશ્તોં કે અલાવહ ઔર ભી ચંદ મશ્હૂર રૂહોંસે હુઈ, બહરહાલ મૈં જિસ્કે લિયે આયા થા અપને કામમેં મસરૂફ (મશ્ગૂલ) હો ગયા, યહાં કે ફરિશ્તોં ને મેરી બળી ખાતિર મદારાત (ઈઝ્ઝત) કી, ઔર મૈંને ભી ખૂબ જી ભરકે ઉન્કે સાથ મેહનત કી. તા'લીમે ખાસસે ફાઈદા પહોંચાયા, યહાં તકકે મુઝે પાંચવેં આસમાન પર જાનેકા હુકમ સુના દિયા ગયા, ઔર મૈં દિલ ન ચાહને કે બાવજૂદ ચોથે આસમાનસે ભી રવાના હો ગયા.

પાંચવેં આસમાન પર

યહાં પહોંચા તો મા'લૂમ હુવા કે યહાં કે ફરિશ્તે લંબી મુદ્દતસે મુઝે બુલાનેકી કોશિશ કર રહે થે. આખિરકાર પરવરદિગારે મુતલક (બે-કૈદ) ને ઉન્કી દરખ્વાસ્ત કબૂલ કી. ઔર મુઝે યહાં ભી ભેજ દિયા.

ઈસ આસમાન પર અજીબ બહાર થી. હર તરફ ઈબાદત હી ઈબાદત નઝર આ રહી થી. મૈં ભી ઈસ મશ્ગલામેં મશ્ગૂલ હો ગયા. અકસર વઅઝકી મજલિસેં મુન્અકિદ (કાઈમ) હોને

લગી. મેરે આનેસે યહાં કે ફરિશ્તોંમેં ખુદાકી ઈબાદતકા બેપનાહ જઝબા પૈદા હો ગયા. મુઝે દેખ દેખકર ઉન સબને ભી અપની રિયાઝતમેં ગૈર મા'મૂલી ઈઝાફા (ઝિયાદહ) કર દિયા. અભી થોળા હી ઝમાના ઈસ આસમાનકી સુકૂનતકો (રહાઈશકો) હુવા થા કે મુઝે છઠ્ઠે આસમાન પર પહોંચનેકા હુકમ મિલ ગયા. ચુનાંચે મૈં અપને દોસ્તોંકો અલવિદા' કેહતા હુવા રવાના હુવા.

છઠ્ઠે આસમાન પર

કિતની બહાર થી ઈસ આસમાન પર. કાશ ! એક દફા' ઔર દેખનેકા મૌકા' મિલ સકતા. એક વો વકત થા કે મૈં છઠ્ઠે આસમાન પર હુકૂમત કર રહા થા, ઔર તમામ ફરિશ્તે મેરે તાબે'દાર ઔર મોઅતિકદ થે. ઔર આજ વો વકત હૈ કે મૈં સિર્ફ એક નઝ્ઝારાકો તરસતા હૂં, યહાં કે ફરિશ્તે કિતને શરીફ ઔર મેહમાન નવાઝ થે. ઉફ ! યે ખિયાલ કરકે કલેજા મુંહકો આતા હૈ કે ઐસી જન્નત જૈસી જગહસે મેહરૂમ હોના પળા, યહાં બહોત હી કમ ઝમાના ઠહેરના (રેહના) હુવા કે મુઝે સાતવેં આસમાન પર જાનેકા હુકમ સુના દિયા ગયા. ચુનાંચે મૈં અપને સાથીયોં કે ઈખ્લાસવાલે બરતાવ પર એહસાનકે આંસૂ નિછાવર કરકે સાતવેં આસમાનકે લિયે રવાના હો ગયા.

સાતવેં આસમાન પર

ડરતા ડરતા નિહાયત અદબો એહતિરામકે સાથ સાતવેં આસમાન પર પહોંચા. હર તરફ નૂરકી બારિશ હો રહી થી. જિધર દેખિયે નૂર હી નૂર થા, યહાં કે ફરિશ્તે કયા થે, હકીકતમેં નૂરકે ચલતે ફિરતે મુજસ્સમે થે. મેરી આંખેં ખીરહ (ચકા ચોન્ધ) હુઈ જાતી થી. ચંદ દરબાન આગે બઢે ઔર ઉન્હોંને દસ્તૂરકે મુતાબિક સાતવેં આસમાનકે ફરિશ્તોં કે આદાબો એહતિરામસે આગાહ કિયા.

ઔર આગે બઢા તો ફરિશ્તોંકી એક છોટીસી જમાઅતને મેરા ઈસતિકબાલ કિયા. ઔર ખુદાકા પૈગામ સુનાયા કે મૈં સાત આસમાનોં કે ફરિશ્તોં કે ઉસતાદકી હેસિયતસે સાતવેં આસમાન પર ભી ફરિશ્તોંકો અપની તા'લીમસે ફાઈદા પહોંચાઉ. ક્યૂં કે સાતવેં આસમાનકે ફરિશ્તોંને ખુદાસે દરખ્વાસ્ત કરકે મુઝે મેહમાનકે તૌરપર અપને પાસ બુલાયા હૈ.

ચુનાંચે મૈં પૂરી તરહ ફરિશ્તોંકી તા'લીમ ઔર તદરીસમેં મસરૂફ (મશ્ગૂલ) હો ગયા. ઔર લંબી મુદ્દત તક યે સિલસિલા જારી રહા. યહાં યે બાત ઔર લિખ દૂં કે અબ મુઝે ઈસ કિસમકે એ'ઝાઝકી આદત હો ગઈ થી, ઈસ વાસ્તે અપની હૈરત અંગેઝ અઝમત ઔર તરક્કી પર મુઝે કભી ગૌર કરનેકી ઝરૂરત મેહસૂસ હી ન હુઈ થી, ન મુઝે ગૌરસે વાસ્તા પળા, બલ્કે મૈં અપને ખિયાલમેં સિર્ફ યે સમઝતા થા કે મેરી પૈદાઈશકા મકસમદ સિર્ફ ખુદાકી ઈબાદત હૈ, ઔર ઉસ્કે

અહકામકી તા'લીમે ઈર્શાદમેં ફરિશ્તોંકો દર્સ દેનેકી ખિદમત અંજામ દે રહા થા.

જન્નતમેં

ખુદા ભલા કરે જન્નતકે ઠેકેદાર ભાઈ રિઝવાનકા કે મુઝે યહાં ભી ચૈનસે ન બૈઠને દિયા. બારગાહે ખુદાવંદીમેં અર્ઝ મઅરૂઝ (દરખ્વાસ્ત) કરતા. મેરે પૈર યહાં ભી ઉખાળ દિયે ઔર યે હુકમનામા ભેજવાયા કે અબ જન્નતમેં પહોંચકર કુછ દિન ફિરદોસકે રેહનેવાલોંકો ભી અપની તા'લીમસે ફાઈદા પહોંચાઉ.

મુઝે ઈલ્મકી ખિદમત ઔર ખાલિકે કાઈનાતકે ઈર્શાદકી તા'મીલસે હી ઈતની ફુરસત ન થી કે જન્નત ઔર સાતવેં આસમાનકે ફર્ક પર ગૌર કરતા, યા ઉનમેંસે એક દૂસરેકો ફઝીલત દેતા. હુકમ હુવા કે જન્નતમેં જાકર કુછ દિન વહાં વાલોં કે અરમાન ભી પૂરે કર દો. ન ઈન્કારકી મજાલ, ન ઈકરારકી હિમ્મત. ચુનાંચે રંજ ઔર નાઉમ્મીદી કે સાથ અપને ઉન સાથીયોંકો છોળકર જન્નતમેં ચલા ગયા.

જન્નતમેં દાખિલ હોતે હી હવાલદાર સાહબને બળે હંસતે ચેહરેકે સાથ મેરા ઈસતિકબાલ કિયા. કેહને કે લિયે તો યે હઝરત ફિરદોસકે દરબાન હૈં, લેકિન સચ પૂછો તો બળે મઝે કરતે હૈં. ઉન્કી ઝિન્દગી ઐસી ચૈનસે ગુઝરતી હે કે ઉસ્કી મિસાલ મૌજૂદહ દુનિયાકી કોઈ રાહત નહી દે સકતી.

હઝરત દેખતે હી કેહને લગે આઈયે ભાઈ અઝાઝીલ !

હમારે ઐસે નસીબ કહાં કે આપકી ઝિયારત કર સકેં, ઔર આપકી બેહતરીન તા'લીમ ઔર કાબિલે તકલીદ (પૈરવી કરનેકે લાઈક) ઝિન્દગીસે કુછ હાસિલ કર સકેં. મૈંને ઈનકિસારી (આજિઝી) કે લેહજેમેં (વાઝેહ રહે કે ઉસ ઝમાનેમેં ખાકસારીકા રિવાજ નહી થા. ઈસ લફ્ઝકી જગહ ઈનકિસારીકા લફ્ઝ ઈસ્તે'માલ હોતા થા.) ઉન્સે બહોત કુછ સુના, ઔર આખિરમેં કહા કે મૈં રબ્બુલ ઈઝ્ઝતકા અદના ઔર હકીર બંદહ હૂં, ઔર મુઝસે ઈસ સિલસિલેમેં જો કુછભી ખિદમત હો સકતી હૈ ઉસે અપને લિયે ફખ્રકા બાઈસ (ઝરીઆ) સમઝતા હૂં.

ભાઈ રિઝવાન બોલે, અગર કુછ દિન હમેં ભી દરસો તદરીસ (સીખને સિખાને) સે ફાઈદા ઉઠાનેકા મૌકા' દિયા જાએ તો હમ જન્નતવાલે અપની ખૂશ નસીબી સમઝેંગે.

ફિરદોસમેં રેહનેવાલોંકી તરફ ઈશારા કરતે હુએ ઉન્હોંને ફિર કહા કે યે સબ ભી આપકે રહીને મન્નત (એહસાનમંદ) હોંગે. આપ અગર હમારી દરખ્વાસ્ત કબૂલ ફરમાકર કુછ રોઝ જન્નતમેં કિયામ કરેં.

મૈંને કહા, આપકો ભી મા'લૂમ હૈ કે પરવરદિગારને મુઝે ભેજા હૈ કે ચંદ દિન આપકે સાથ ભી ગુઝાર દૂં. ફિર યે કૈસે મુમ્કિન હૈ કે મૈં યહાં ન રહૂં. મેરી કયા મજાલ હૈ કે હુકમકો પૂરા કરનેમેં સરકશીકા ઈરાદા ભી કર સકૂં.

ઈસ્કે બા'દ રિઝવાનને ખુદા તઆલાકી ઈજાઝતસે મુઝે તમામ જન્નતકી સૈર કરાઈ. દિલ બાગ બાગ હો ગયા, વો કુછ દેખા જો કભી ન દેખા થા, ઔર શાયદ અબ કભી ન દેખ સકૂંગા.

મતલબકે મૈં જન્નતમેં રેહને લગા, ઔર વહાં ભી વોહી વઅઝ ઔર નસીહતકા સિલસિલા શુરૂ' હો ગયા. ઔર યે દસતૂર મુકર્રર હુવા કે એક મખ્સૂસ ઔર અઝમતવાલી જગહ પર સુર્ખ યાકૂત (લાલ મોતીયોં) કા મિમ્બર તૈયાર હોતા થા, ઔર ઉસપર એક નૂરી અલમ ખળા કિયા જાતા થા. ઉસપર મૈં વઅઝ કેહતા થા. હર મજલિસમેં ફરિશ્તોંકી તા'દાદ ઈતની ઝિયાદહ હોતી થી કે ઉન્કા ગિનના મેરી તાકતસે ભી બાહિર થા, ખુદા તઆલાકે સિવા ઈસ તા'દાદકો કોઈ નહી જાનતા.

દર્સો તદરીસકા યે મુબારક સિલસિલા કઈ સાલોં તક જારી રહા. ફરિશ્તોંને ઉસ ઝમાનેમેં મુઝસે બહોત કુછ હાસિલ કિયા. ગો સાતોં આસમાનોંસે ઝિયાદહ ફિરદોસમેં ફરિશ્તોંને મુઝસે ફાઈદા ઉઠાયા, લેકિન મેરે ખિયાલમેં વો ઈતના હૈ જૈસે કિસી બગૈર સાહિલકે (બગૈર કિનારેકે) સમંદરમેંસે કિસીને ચંદ કતરે લે લિયે હોં.

હેડ પૈગમ્બર

ઈસ તરક્કીવાલે ઝમાનેમેં ઝમીનકી દુનિયાને ફિર એક કરવટ બદલી. મૈં આસમાનોંમેં તદરીસમેં મશ્ગૂલ થા, ઔર આસમાની દુનિયાકો ઈલ્મ ઔર ઈબાદતકી દૌલતસે માલામાલ કર રહા થા. ઈધર ઝમીનકી બચી બચાઈ મખ્લૂક ફિર સિમટ સિમટકર એક મરકઝ પર જમા' હો ગઈ થી, ઔર અપની ખોઈ હુઈ વકઅત ઔર નિગાહે ઈલતિફાત (તવજ્જોહકી

નઝર) ઢૂંઢ રહી થી.

મુઝે ખબર મિલી કે મેરી કૌમકે બહોતસે અફ્રાદ જો કિસી ઝમાનેમેં ફરિશ્તોંકી લળાઈ મેં ખતમ નહી કિયે ગએ, ઔર જિન્કો પરવરદિગારને કિસી મસલિહતસે ઈધર ઉધર છુપ જાનેકી ઈજાઝત દે દી થી. અબ ફિર બે–સરો સામાન ફિર રહે હૈં, ઔર ઉન્હેં કોઈ સચ્ચા રાસ્તા દિખાનેવાલા નહી હૈ. યે હાલાત મા'લૂમ કરકે મેરા દિલ બેહાલ (બે–ચૈન) હો ગયા. દિલને કહા છોળ ઈન મશાગિલકો, તેરી કૌમ બે–ચારો મદદગાર ઔર ડાંવા ડોલ ફિર રહી હૈ. ઉન્હેં રાસ્તા બતા ! તાકે વો ભી તેરી તરહ ઈબાદતમેં મસરૂફ (મશ્ગૂલ) હોકર અલ્લાહકા કુર્બ હાસિલ કર સકેં, મગર મુશ્કિલ યે થી કે અગર મૈં કૌમી લીડરી કે હાસિલ કરનેકી દરખ્વાસ્ત કરતા હૂં તો જન્નત ઔર ઉસ્કી સુકૂનત (રહાઈશ) હાથસે જાતી હૈ, ઔર યે અઝમત ઔર વકાર જો આજ હાસિલ હૈ ફિર નહી રહેગા. મુઝે અબસે બહોત પેહલે કે વાકિઆત યાદ થે જો બદ આ'માલિયોંકી વજહસે ઝમીનવાલોં પર ગુઝરે થે, ઔર જિન્કે તસવ્વુરસે અબ ભી રૂહ પર બેહોશીકા આલમ તારી હો જાતા હૈ.

એક તરફ જન્નત થી ઔર એક તરફ કૌમી રેહબરી. મેરે દિલકી દુનિયામેં દોનૂં જંગ કર રહી થી. કભી એ'ઝાઝે ઝાતીકા ગલબા હો જાતા થા, ઔર કભી કૌમી મુહબ્બતકા ગલબા હો જાતા થા. કભી સોચતા થા કે કૌમકી રેહબરી કે લિયે ઝમીન પર જાના પળેગા તો યે આસમાની રહાઈશ છીન લી જાએગી, ઔર કભી યે એહસાસ પરેશાન કરતા થા

કે કૌમી ખિદમત પર હઝાર રાહતેં કુરબાન કર દેની ચાહિયે. મતલબકે ઝેહની પરેશાનીમેં મુબતલા થા કે ખુદા તઆલાકી બારગાહસે હુકમ મિલા.

તુમ અગર ચાહો તો હમ તુમ્હેં તુમહારી કૌમકા રેહબર બનાકર ભેજ સકતે હેં, તાકે તુમ ઉન ભટકે હુએ લોગોંકો સીધે રાસ્તે પર લગાકર કૌમી ફર્ઝ પૂરા કરો. ઉસ્કે બા'દ ભી તુમહારે સાથ યે રિઆયત રહેગી કે તમુ જબ ચાહો આસમાન પર બગૈર રોક ટોક આ સકતે હો, ઔર જબ ચાહો અપની કૌમમેં જા સકતે હો, તુમહારે લિયે સાતોં આસમાન ઔર જન્નતુલ ફિરદોસમેં દાખિલ હોનેમેં કોઈ રૂકાવટ ન હોગી.

અંધેકો કયા ચાહિયે દો આંખેં. મૈં તો ખુદ યે ચાહતા થા કે કિસી તરહ મુઝે ઈન દરજાતકે હોતે હુએ ભી કૌમી રેહબરીકા મૌકા' મિલ જાએ. ચુનાંચે મૈંને ખાલિકે કાઈનાતસે અર્ઝ કી.

અય પરવરદિગારે આલમ ! તૂ ગૈબકા જાનનેવાલા હૈ, તૂને દિલકી બાત જાનકર મુઝે બામુરાદ ફરમાયા હૈ. અબ મૈં તુઝહીસે મદદ તલબ કરતા હૂં કે મુઝે ઝમીન પર ભેજનેસે પેહલે ઈતની તાકત દે કે ઝરૂરતકે વકતમેં કિસી કામમેં મા'ઝૂર ન રહૂં, ઔર ઝમીનકે ઝર્રે ઝર્રેકો મુતીઅ ઔર ફરમાં બરદાર બના સકૂં.

ખુદાકી રહમતને મેરી યે તમન્ના ભી પૂરી કી, ઔર બહોત ઈઝ્ઝતકે સાથ મુઝે અપની કૌમકી રેહબરી કે લિયે ભેજ દિયા. બહોત સારે ફરિશ્તોંકી ફૌજભી મેરે સાથ કર દી.

આસિસ્ટન્ટ પૈગમ્બરોંકી રવાનગી

મૈં ફરિશ્તોંકી બહોત બળી ફૌજકે સાથ ઝમીન પર આયા, ઔર અપની રહાઈશ (રેહને) કે લિયે એક નિહાયત બેહતરીન ફિઝાવાલી જગહ તય કરકે રેહને લગા. ફરિશ્તોંકી ફૌજેં ભી મેરે ચારોં તરફ બસ ગઈ.

અબ મૈંને અપની કૌમકી રેહબરી કે લિયે એક પ્રોગ્રામ બનાયા, ઔર પૂરી સોચ બિચારકે બા'દ યે મુનાસિબ સમઝા કે મૈં અપની કૌમકે પાસ આસિસ્ટન્ટ પૈગમ્બર ભેજૂં, તાકે વો તા'લીમે ખુદાવંદીસે જીન્નાતકી કૌમકો બેહરહવર (ફાઈદા ઉઠાનેવાલા) કર દે. ચુનાંચે મૈંને ચંદ દિનોંકી કોશિશકે બા'દ અપની કૌમકે ચંદ અફરાદસે દોસ્તી કરકે ઉન્હેં અપને સાથ મિલા લિયા, લેકિન મેરી હૈરતકી કોઈ ઈનતિહા ન રહી. જબ મૈંને દેખા કે સિર્ફ ચંદ દોસ્તોં કે હાસિલ કરનેમેં મુઝે કાફી પરેશાની ઔર મુસીબતોંકા સામના કરના પળા. યે ભી અજીબ બાત થી કે ઈસ તબાહી ઔર બે–ચારગી કે બાવજૂદ યે કૌમ અબ ભી ગુર્રાતી (ઘમંડ કરતી) થી, બહરહાલ હિકમતે અમલીસે ઉનમેંસે કુછ ઐસે અફરાદ હાસિલ કર હી લિયે જો મુઝે મેરે પ્રોગ્રામમેં મદદ દે સકતે થે.

સબસે પેહલે મૈંને સહલૂ તલીસ ઈબ્ને બલાહતકો અપને નાઈબ (યા'ની આસિસ્ટન્ટ પૈગમ્બર) કે તૌરપર કૌમકી તરફ ભેજા. સહલૂ તલીસ નિહાયત હોશિયાર ઔર મુત્તકી જીન (જીન્નાત) થા, ઔર મેરા ખિયાલ થા કે વો ઈસ ખિદમતકો નિહાયત અકલમંદીસે પૂરા કરેગા.

લેકિન અફસોસ હે કે જાને કે બા'દ ઉસને કાફી ઝમાના તક કોઈ ખબર નહી ભેજી. તબ મૈંને એક દૂસરે જીનકો તૈયાર કરકે રેહબરકે તૌરપર કૌમકી તરફ રવાના કિયા. વો ભી ઐસા ખો ગયા કે અર્સા (લંબે ઝમાને) તક ખબર નહી મિલી. ઈસ્કે બા'દ મજબૂરન તીસરે પૈગમ્બરકો તય કિયા. યે હઝરત ભી અપને પેહલે સાથીયોંકી તરહ હવામેં ગાઈબ હો ગયે. મજબૂરન એક ઔર પૈગમ્બર રવાના કિયા. યે હઝરત ભી ઐસે ગએ કે ખત ભી ન ભેજા રસીદકા (પહોંચનેકા). પાંચવાં પૈગમ્બર ભેજા તો યે હઝરત પાંચવાં સવાર સાબિત હુએ. મજબૂરન છઠ્ઠા પૈગમ્બર તૈયાર કિયા, ઔર ખૂબ સમઝા બુઝાકર ભેજા ઔર તાકીદ કર દી કે તમુ પેહલોંકી તરહ ન બૈઠે રેહના, કમસે કમ હાલાત સે ઝરૂર ખબર કરના, મગર યે ભી અપને સાથીયોં કે ભાઈ સાબિત હુએ.

અબ મુઝે બળા તઅજ્જુબ હુવા, ઔર મૈંને સોચા કે અગર યેહી રાત દિન હે (યેહી હાલ હે) તો કૌમકી રેહબરી અપને બસકી બાત નહી. સોચતે સોચતે દિલને કહા, કમસે કમ એક બાર ઔર કોશિશ કર લૂં, આખિર યે લોગ ગાઈબ કયૂં હો જાતે હૈં ? જિસે ભેજતા હૂં બસ યેહી સમઝના પળતા હે કે ભેજ દિયા. કોઈ ખૈર ખબર નહી મિલતી. ખૂદ મુખ્તલિફ તરીકોંસે જાનેવાલોં કે હાલાત મા'લૂમ કરતા હૂં તો પતા ચલતા હે કે વહાં કોઈ પહોંચા હી નહી, સહીહ હાલાત હી કોઈ નહી બતાતા.

મૈંને અપની કોશિશસે ચંદ અફરાદ હાસિલ કિયે થે. ઉનમેંસે કઈ મો'તબર ઔર ભરોસેકે નુમાઈન્દે ભેજ ચુકા હૂં,

લેકિન અભી પેહલા દિન હૈ. અબ મૈંને બાકી બચે સાથીયોં પર નઝર ડાલી ઔર આખિરી કોશિશકે લિયે આસિફ઼ ઈબ્ને યાસિફ઼કો પસંદ કિયા. યે બહોત હી તેઝ તર્રાર (હોશિયાર) ઔર બહોત હી ચાલાક જીન થા, બહોત ઈબાદત કરનેવાલા ઔર પરહેઝગાર થા.

આસિફ઼કો પેહલે તો ઈસ ખિદમતસે કુછ તઅમ્મુલ (ખૌફ઼) હુવા, લેકિન મેરે સમઝાનેસે પૈગમ્બરીકા ઝંડા લેકર રવાના હો ગયા. મૈંને ઝરૂરી હિદાયતેં કી, ઔર ખૂબ અચ્છી તરહ પઢ્હા દિયા કે જિસ તરહભી મુમ્કિન હો કૌમકો આસમાની શરીઅત પર અમલ પેરા હોનેકી તલ્કીન કરો, ઔર હાલાતસે મુઝે ખબર કરતે રહો, ઐસા ન હો કે પેહલે પૈગમ્બરોંકી તરહ તુમભી મુંહ છુપા બૈઠો.

આસિફ઼ અલ્લાહકા નામ લેકર રવાના હો ગયા, ઔર વો વા'દા કર ગયા કે અપની પૂરી તાકતસે હિદાયત પર અમલ કરૂંગા.

એક ઝમાના તક મુઝે ઉસ્કી ભી ખબર ન મિલી. મૈં સમઝ ગયા કે યે ભી પિછલે નબીયોંકી તરહ ભાગ ગયા, લેકિન હૈરત યે થી કે સખ્ત તેહકીકાતકે બાવજૂદ યે પતા કિસી તરહ ન ચલતા થા કે મેરે ભેજે હુએ પૈગમ્બર કહાં ગાયબ હો જાતે હૈં, ન ઉન્કા વહાં પહોંચના પાયા જાતા હૈ, ન કોઈ યે ઈકરાર કરતા હૈ કે હમને ઉન્હેં કિસી જગહ દેખા હૈ. મૈં નયે તરીકોં ઔર આઈન્દાકી તજવીઝોં પર સોચ હી રહા થા કે એક દિન આસિફ઼ નિહાયત હૈરાન ઔર પરેશાન આયા ઔર કેહને લગા.

અય અઝાઝીલ ! તુમને આજતક જિતને નબી અપની કૌમમેં ભેજે હૈં, વો સબ ફ્નાકે ઘાટ ઉતાર દિયે ગએ. કૌમકે લીડર જિન્નાતોં ને હર પૈગમ્બરકે સાથ બહોત ઝુલ્મકા બરતાવ કિયા હૈ, વો અપને દરમિયાન કિસી સીધા રાસ્તા બતાનેવાલેકો દેખના પસંદ નહી કરતે.

તુમને જિતને પૈગમ્બર ભેજે હૈં, ઉન સબકે સાથ જાનવરોં જૈસા સુલૂક કિયા ગયા હૈ. ઔર યે કેહકર ફ્ના કિયા ગયા હૈ કે તુમને અપની કૌમસે ગદ્દારી કરકે દૂસરી પાર્ટી સે મેલ–જોલ પસંદ કિયા થા, ઈસ વાસ્તે તુમ ઈસ કાબિલ નહી હો કે હમમેં મિલ બૈઠ સકો.

યે હાદસા (વાકિઆ) સુનકર મેરે તન–બદનસે આગકી ચિંગારીયાં નિકલને લગી, ઔર મૈંને ઉસી વકત અલ્લાહકી બારગાહમેં દુઆ કી કે અય ખાલિકે કાઈનાત ! મુઝે ઈતની તાકત દે કે મૈં અપની કૌમસે બદલા લે સકૂં, ઔર મુઝે કોઈ નુકસાન ન પહોંચે.

ઈર્શાદ હુવા કે બદલા લે સકતે હો ઔર તુમ્હેં કોઈ નુકસાન ન પહોંચેગા.

ચુનાંચે મૈંને ઉસી વકત ફરિશ્તોંકી ફૌજકો હુકમ દિયા કે જીન્નાતોંકી કૌમમેં સે જિતને નાફરમાન ઔર બાગી હૈં સબકો નાબૂદ ઔર ખતમ કર દો. કિસી કે સાથ રિઆયત ન કરો. હાં કોઈ મુત્તકી ઔર પરહેઝગાર નઝર આએ તો ઉસ્કો એહતિરામકે સાથ હમારે પસ ભેજ દો, ઔર બાગીયોંમેં અગર કોઈ સીધે રાસ્તે પર ચલને ઔર આસમાની શરીઅત પર અમલ કરનેકા વા'દા કરે તો ઉસ્કો ભી હિફાઝતકે સાથ

હમ તક પહોંચા દો.

ફરિશ્તોંકી ફોજને ઐસા હી કિયા. બાગી ઔર નાફરમાનોંકો ચુન ચુનકર નેસ્તો નાબૂદ (ખતમ) કર દિયા. અબ ઈસ દુનિયામેં સિર્ફ મુત્તકી ઔર નેક લોગ રેહ ગએ થે, ફસાદ ઔર બગાવતકા ખાતમા હો ચુકા થા.

ખુદાકા વાયસરાય (નાઈબ)

ઈસ જંગે આઝીમકે બા'દ દુનિયાસે ગુનાહોંકા નામો નિશાન હી જાતા રહા. જિસ તરફ નિગાહ જાતી થી રૂકૂઅ ઔર સિજદહકા મંઝર સામને આ જાતા થા. મુઝે અપની ઈસ અઝીમુશ્શાન (બળી) કામિયાબી સે બહોત ખૂશી હુઈ. ઔર દસ્તૂરકે મુવાફિક બચે ખુચે અફરાદકે દર્સો તદરીસમેં મશ્ગૂલ હો ગયા. અબ મુઝે ઉન લોગોંકો તા'લીમ દેનેમેં કોઈ પરેશાની નહી થી. ઔર મૈં ઝાતી તૌરપર બહોત આસાની કે સાથ પૈગમ્બરી કરને લગા. બાદશાહે હકીકીકો મેરી ખિદમત પસંદ આઈ. ઔર ઉસને મુઝે અપના વાયસરાય બના લિયા. ઔર વાયસરાય બનાને કે બા'દ તમામ દુનિયા મેરે કબ્ઝેમેં કર દી. ઝમીનકા ચપ્પા ચપ્પા મેરી હુકૂમતમેં આ ગયા, ઔર સાત આસમાનોંકી બાગદોળ (લગામ) ભી મેરે હાથમેં દે દી ગઈ, જન્નત ઔર દોઝખ ભી મેરે ઝેરે અસર આ ગએ.

અબ મેરે ફરાઈઝ બહોત કુછ બળહ ગયે થે, લેકિન ચૂંકે દુનિયાસે ગુનાહોંકા રિવાજ ખતમ હો ચુકા થા, ઈસ વાસ્તે મુઝે બહોત સારા વકત અલ્લાહકી તા'રીફકે લિયે ભી મિલ

જાતા થા. મેરી ઈબાદતકી જગહભી ઉસ ઝમાનેમેં મખ્સૂસ નહી રહી થી. જિસ તરહ હિન્દુસ્તાનકા વાયસરાય ગરમી કે મોસમમેં સિમલા, ઔર ઠંડીકે મોસમમેં દેહલી, ઔર ખિઝાં (પત્તે ઝળનેકે મોસમ) મેં રિયાસતોં વગૈરહકા દૌરા કરતા થા. જહાં ઝરૂરત સમઝતા થા ચલા જાતા થા, બિલકુલ યેહી હાલત મેરી થી. જબ જી ચાહતા ઝમીન પર મુસલ્લા બિછાકર અલ્લાહકી ઈબાદત કરતા, ઔર જબ જી ચાહતા આસમાન પર પહોંચ જાતા. ન યહાં કોઈ પરેશાની ઔર ન વહાં કોઈ તકલીફ. અલબત્તા મોસમે ખિઝાં (પત્તે ઝળનેકે મોસમ) કા ઉસ ઝમાનેમેં રિવાજ નહી થા, ઈસ વાસ્તે કોઈ નઈ સરઝમીન ઈસ મોસમકે લિયે નહી બની થી.

મેરી બાદશાહત પૂરી તરક્કી પર થી. વાયસરાયકી તરહ મુઝપર મજબૂરીયાં ઔર પાબંદીયાં હુકમરાં નહી થી. મૈં હકીકી બાદશાહકી નિયાબત (નાઈબ હોને) કે બાવજૂદ બિલકુલ આઝાદ થા. આપ યકીન કીજિયે કે ઈતની અઝમત ઔર બુલંદી કે બાવજૂદ મૈંને કિસીકો નહી સતાયા. અમનો અમાનકે દેવતાકો કભી નારાઝ નહી કિયા. મૈં મુલ્ક ઔર કૌમકે લિયે વાયસરાય બનાયા ગયા થા. મેરા મકસદ ઔર મેરી ઝિન્દગીકા મિશન (મકસદ) સિર્ફ યેહી થા કે મેરી ખિદમતસે અવામકા ભલા હો. આજ કલકે બાદશાહોંકી તરહ મુઝમેં મુલ્કગીરી (મુલ્ક લેને), ઝોર પરસ્તી (તાકત પર કાબૂ પાને) ઔર જાહ તલબી (ઈઝ્ઝત હાસિલ કરને) કા માદ્દા નહી થા. આજ કલકે બાદશાહોંકી તરહ ગરીબ ઔર કમઝોર પર લાલચી નિગાહેં ડાલનેકા મૈં આદી ન થા, ઔર ન મુઝમેં ઝાતી

વજાહત (ઈઝ્ઝત) પર મગરૂર હોને ઔર દૂસરેકો હકીર સમઝનેકી સલાહિય્યત થી. મેરે નઝદીક સબ બરાબર થે, ક્યૂં કે મેરે નઝદીક હુકૂમત ઔર બાદશાહી ઈસ લિયે હોતી થી કે કૌમ ઔર વતનકી ખિદમત કી જાએ, ન ઈસ લિયે કે તાકતકે ઘમંડમેં તાકતવાલા અપની કૌમકી પરવરિશકા ખ્યાલ ભી દિલસે હમેશા કે લિયે મિટા દે.

આજ કલ જિસ ચીઝકા નામ ઈન્સાની દુનિયાને બાદશાહ રખ્ખા હૈ, વો ઈતની ઝલીલ ચીઝ હૈ કે મૈંને અપની તમામ ઉમરમેં ઈતના નાપાક ઓહદા ન અપની કૌમમેં પાયા ઔર ન અબ ઈસ્સે પેહલે ઈન્સાની નસલોંમેં દેખા. ખુદાકી પનાહ ! આજ કલકા ઈન્સાન ઝાતી વજાહત (ઝાતી દબદબા) ઔર ઐશો આરામકે લિયે હુકૂમત કરતા હૈ. ઉસે રઈય્યતકી તકલીફ ઔર આરામ પર સોચનેકા મૌકા' હી નહી મિલતા, બલ્કે વો યે સોચ લેતા હૈ કે રઈય્યતકી ઝરૂરતોં પર સોચના મેરા કામ નહી, દૂસરે મુલાઝિમ રઈય્યતકી દેખભાલ કર લેંગે.

કિતના અફસોસનાક ઔર ખુદગર્ઝાના (મતલબી) ખિયાલ હૈ. હુકૂમતકા તખ્ત ઔર હુકૂમતકે મખ્સૂસ ઈખતિયારાત તૂ અપને હાથમેં મઝબૂત પકડ લે, ઔર યે સમઝકર બૈઠા રહે કે રઈય્યતકે હાલાત પર નીચેવાલે અફસર લોગ ગૌર કર લેંગે. ખઝાનાકી ચાબીયાં તૂ અપને જેબમેં રખ્ખે, ઔર યે સોચ લે કે યે ખઝાના અપના કામ જારી રખ્ખેગા, અપને કાન ફોળકર (બેહરા બનકર) બૈઠ જાએ ઈસ ઈનતિજારમેં કે રઈય્યતકી ફરિયાદ કોઈ ઔર સુન લેગા. યે હૈ ઈન્સાની દુનિયાકા બાદશાહ, ઔર ફિર લુત્ફ યે કે ઈન જૈસે હાલાતકે

બાવજૂદ ભી હઝરતે ઈન્સાન અપનેકો અશરફુલ મખ્લૂકાત સમઝનેકી ગલતીમેં મુબતલા હૈ, અગર ખુદગર્ઝી ઔર ઐશ પરસ્તી ઔર કૌમસે લાપરવાહીકા નામ શર્ફ (ઈઝ્ઝત) હૈ તો ઐસે શર્ફકો દૂરસે સલામ, યે તો હઝરતે ઈન્સાન હી કો મુબારક રહે.

સબસે પેહલા શૈતાની ખ્યાલ

મેરે અચ્છે ઈનતિઝામ ઔર હોશમંદીયોંસે મા'બૂદે હકીકી પૂરી તરહ મુત્મઈન થા. ઔર ઝમીનો આસમાનકા ચપ્પા ચપ્પા મેરા મુતીઅ ઔર ફરમાં બરદાર બના હુવા થા. કિસીકો સરકશીકી મજાલ ન થી. મૈં જો કુછ ચાહતા થા કર સકતા થા. દુનિયાકી હર તાકત મેરે ઈખતિયારમેં થી. અપની કૌમકે અલાવહ ફરિશ્તોંકી દુનિયા પર ભી મૈં ઈસી તરહ મુસલ્લત થા. ઔર વો સબ મેરી તાબે'દારીકો સઆદત (નેક બખ્તી) સમઝતે થે.

એક દિન બૈઠે બૈઠે મુઝે ખ્યાલ આયા કે નઊઝુબિલ્લાહ (ખુદાકી પનાહ) 'નકલે કુફ્ર કુફ્ર ન બાશદ' (કુફ્રકી નકલ કરના કુફ્ર નહી હોતા). અબ અગર કિસી વજહસે હકીકી બાદશાહ અપની તમામ સરપરસ્તીયોં કે સાથ બાદશાહતસે અલગ હો જાએ, યા ઉસ્કી તાકત કિસી મા'મલામેં કમઝોર હો જાએ તો મૈં ઉસ્કે બા'દ ભી ઈસી ઈત્મીનાનકે સાથ હુકૂમત કર સકતા હૂં, ક્યૂં કે અબ મૈં કિસી મા'મલામેં નઊઝુબિલ્લાહ ખુદાકા મોહતાજ નહી હૂં. વો ઝમાના ગુઝર ગયા, જબ મૈં

બાત બાતમેં ઉન્કા મોહતાજ થા, ઔર વો બાર બાર મેરી મદદ કરતે થે, ઔર હર હર મરતબા મુખ્તલિફ કિસમકી તાકતેં મુઝે બખ્શતે રેહતે થે.

આજ ઝરૂરતસે ઝિયાદહ હર તાકત મેરે પાસ હૈ, અબ ન મુઝે કિસીકી મદદકી ઝરૂરત હૈ, ન કિસીકી સરપરસ્તીકી. અગર ચાહૂં તો આજ હી પૂરી આઝાદીકા એ'લાન કર દૂં.

દૂસરા શૈતાની ખ્યાલ

અફ્સોસ ! અચ્છા ખાસા સમઝદાર હોને કે બા વજૂદ મેરી અકલ પર ઉસ વકત પત્થર પળ ગએ ઔર મૈં યે ન પરખ સકા કે જિસમેં એ'ઝાઝ બખ્શનેકી તાકત હૈ વો ઝિલ્લત ભી તો દે સકતા હૈ, મૈં સોચતા ભી કૈસે ? મેરી પૈદાઈશ આગસે હુઈ થી, ઔર એહસાન ફરામોશી (એહસાન ભૂલના) આગકી ખાસિયત હૈ, ઈસ વાસ્તે કહા જા સકતા હૈ મૈં બેકુસૂર થા, એહસાન ફરામોશી (એહસાન ભૂલને) કે ઈન નાપાક ખિયાલાતકો રોકના મેરે બસકી બાત નહી થી.

પેહલે શૈતાની વસવસા પર જિતને આંસૂ બહાઉ કમ હૈ, કયૂં કે પેહલી બાત થી. મગર ઈસ્કે સાથ હી યે એહસાસ ભી શુરૂ' હો ગયા થા કે અગર ખુદા ચાહે કે અઝાઝીલસે યે તમામ ચાહતેં ઔર અઝમતેં છીન લે, યા છીનકર કિસી દૂસરેકો દે દે, તો શાયદ ઉસે બહોત કુછ તકલીફેં ઉઠાની પળેગી, ઔર (નઊઝુબિલ્લાહિ મિનૂ ઝાલિક) ફિર ભી કામિયાબ ન હો સકેગા, કયૂં કે દુનિયા જહાં કી હર તાકત

મેરે કબ્ઝેમેં આ ચુકી હૈ, ઔર જિસકે બલબોતે પર (તૌબા તૌબા) ઉસે નાઝ હૈ વો મેરે ઈખતિયારમેં હૈ.

લા'નત હૈ મેરે ઈન ખિયાલાત પર, જિન્હોંને મુઝે કહીંકા ન રખ્ખા ઔર સબ છિનવા દિયા, બહરહાલ ઉસ વકત ઈન શૈતાની વસવસોં કે બાવજૂદ મુઝસે કોઈ પૂછપરછ નહી કી ગઈ, ઔર મૈં ઉસી તરહ હુકૂમત ઔર પૈગમ્બરી કરતા રહા.

જિબ્રઈલ (અલૈ.) કી પૈદાઈશ

ઉસી ઝમાનેમેં આસમાનસે ખબર આઈ કે પરવરદિગારે આલમને જિબ્રઈલ (અલૈ.) કો પૈદા ફરમાયા હૈ, ઔર ઉન્હેં અમીનુલ વહી કે ખિતાબસે ભી નવાઝા હૈ, મુઝે ઈસ ખબરસે બહોતહી તકલીફ હુઈ, કયૂં કે મૈં અપની મૌજૂદગીમેં કિસી દૂસરેકો ઈકતિદાર (હુકૂમત) પર દેખના પસંદ ન કરતા થા, ન મુઝે યે પસંદ થા કે મેરે હોતે હુએ કિસી દૂસરેકો કોઈ ખિતાબ ઔર અઝમત અતા હો.

સુના ગયા કે જિબ્રઈલ (અલૈ.) પૈદા હોતે હી સિજ્દેમેં ગિર ગએ, ઔર યે સિજદહ આજ કલકે હિસાબસે તકરીબન તીસ હઝાર (૩૦,૦૦૦) સાલકી મુદ્દતમેં ખતમ કિયા. જબ જિબ્રઈલ (અલૈ.) ને સિજદહસે સર ઉઠાયા તો અપને મા'બૂદસે દરયાફ્ત (મા'લૂમ) કિયા કે અય પરવરદિગાર ! જિસ તરહ મૈંને તેરી ઈબાદતમેં કિયામ કિયા હૈ ઉસકી મિસાલ તેરી મખ્લૂકમેં મિલ સકતી હૈ ? ઈર્શાદ હુવા જિબ્રઈલ (અલૈ.) ! તુમહારી ઈબાદત મુમ્કિન હૈ કે તુમહારી નઝરમેં ઝિયાદહ

અહમિય્યત રખતી હો, લેકિન તુમ્હેં મા'લૂમ નહી હૈં કે મૈં આખિરી ઝમાનેમેં એક ઐસા ગિરોહ (કૌમ) ભી પૈદા કરૂંગા કે જિસ્કી દો રકા'ત નમાઝ તુમહારે તીસ હઝાર સાલકે એક સિજદહસે ઝિયાદહ અફઝલ ઔર બુલંદ હોગી, ઔર ઈસ દો રકા'ત નમાઝકા સવાબ તુમહારે લંબે સિજદહસે લાખોં ગુનાહ ઝિયાદહ હોગા.

જિબ્રઈલ (અલૈ.) કો યે જવાબ સુનકર બળી હૈરત હુઈ કે તીસ હઝાર સાલકે સિજદહસે દો રકા'ત નમાઝકી અહમિય્યત કૈસે ઝિયાદહ હૈ? ઔર ઈસ્કા ઝિયાદહ સવાબ હૈ. આખિરકાર ઉન્હોંને પરવરદિગારસે ફિર સવાલ કિયા, **કૈફ યાલિક યા રબ્બલ્આલમીન.** યા'ની અય પરવરદિગારે આલમ ! યે કૈસે ?) ઈર્શાદ હુવા, તુમ નહી જાનતે જિબ્રઈલ (અલૈ.) ! કે વો કિન કિન મુસીબતોંમેં યે દો રકા'ત નમાઝ અદા કરેંગે. મૈંને તુમ્હેં નૂરે ખાલિસસે પૈદા કિયા હૈ, ઔર તમામ નફ્સાની ખ્વાહિશાત ઔર જિસ્માની અલાઈક (જિસ્માની ઝરૂરતેં) ઔર રોઝીકી તલાશ વગૈરહકી હર આફતસે દૂર રખ્ખા હૈ. તુમ્હેં કોઈ બેહકાને ઔર સીધે રાસ્તેસે ભટકાનેવાલા ભી નહી બનાયા, લેકિન ઉસ ગિરોહકા ઈમતિહાન લેને (આઝમાને) કે લિયે મૈંને તરહ તરહકી પાબંદીયાં તજવીઝ (તય) કી હૈં. ખ્વાહિશાતે નફ્સાનીકો ભી ઉન્કા દુશ્મન બનાયા હૈ. રોઝીકી તલાશકા બોઝ ભી ઉન્હી પર રખ્ખૂંગા, તરહ તરહકી જિસ્માની આઝાર (તકલીફેં) ભી ઉન્હેં હોંગે. ઉસ્કે બા'દ દેખૂન્ગા કે કિતને ઐસે હૈં જો મેરે બતાએ હુએ રાસ્તા પર કાઈમ રેહકર ઉન પાબંદીયોંસે ગુઝરતે હૈં, ઔર તુમ હી

બતાઓ જિબ્રઈલ (અલૈ.) ! જબ ઈન હાલાતમેં વો દો રકા'ત નમાઝ અદા કરેંગે તો વો તુમહારે હઝાર સાલકે સિજદેસે કિતની ઝિયાદહ બા–વકઅત ઔર તા'રીફકે કાબિલ હોગી, તુમ તો સિર્ફ નૂરસે પૈદા કિયે ગએ હો, તુમહારા કામ ઈબાદત હૈ, તુમહારી સરિશ્ત (ખસલત) મેં ઈબાદત હૈ, ઔર વો ગિરોહ આબો ગુલકી કશ મકશ (રોઝીકી પરેશાની) મેં ભી સિજદએ ઈબાદત બજા લાએગા તો અબ તુમહી ગોર કરો કે તુમહારી ઈબાદત તા'રીફકે કાબિલ હૈ યા ઉસ ગિરોહકી ?

જિબ્રઈલ (અલૈ.) ને યે હાલાત સુનકર કહા, પરવરદિગાર ! તૂ અલીમ (જાનનેવાલા) ઔર ખબીર (ખબર રખનેવાલા) હૈ. ઝાહિર ઔર બાતિનકે હાલાત તૂ હી જાનતા હૈ, મેરી કયા મજાલ કે તેરી હિકમતે અમલીયોં પર ગૌર કરનેકા ઈરાદા ભી કર સકૂં. ઈસ્કે બા'દ જિબ્રઈલ (અલૈ.) બ–દસ્તૂર અલ્લાહકી ઈબાદતમેં મશ્ગૂલ હો ગએ, ઔર યે મઆમલા યહીકા યહી રેહ ગયા.

અલ્લાહ મિયાંકી પેશીનગોઈ

એક રોઝકા ઝિકર હૈ કે મૈં સાત આસમાનોંકી સૈરો તફરીહ (ઘુમને) કે લિયે ગયા, કયા દેખતા હૂં કે લૌહે મહફૂઝ પર આસમાની ઝબાનમેં નીચેવાલી ઈબારત લિખ્ખી હુઈ હૈ.

હમારા એક બંદા ઐસા હૈ જિસે હમ તમામ કિસમકી નેઅમતોંસે માલામાલ કરેંગે, ઔર ઝમીનસે ઉસ્કો આસમાન

પર પહોંચા દેંગે, ઔર આસમાનસે ફિર ઉસ્કો જન્નતમેં લે જાએંગે. ઉસ્કે બા'દ હમ એક ખાસ કામ પર મામૂર કરેંગે, લેકિન વો ઈન્કાર કરેગા ઔર બગાવત પર તૈયાર હો જાએગા.

મુઝે યે ઈબારત (અલ્ફાઝ) પઢકર બળી હી હૈરત હુઈ. ઐસા કૌન હોગા જો અપને એહસાન કરનેવાલે કે સાથ ઐસી એહસાન ફરામોશી કરેગા (એહસાન ભૂલનેવાલા હોગા) ? મૈંને સોચા કે અગર મેરે સાથ કોઈ ઈતના એહસાન કર દે તો અપની જાન તક ઉસપર કુરબાન કર દૂંગા. બળા બદ નસીબ હે વો બંદા જિસપર ખુદા ઐસી ઐસી નેઅમતેં નાઝિલ ફરમાએ ઔર વો સરકશી પર તૈયાર હો.

દૂસરી મરતબા ઈબારત પઢનેકા ઈરાદા કિયા તો ઈસ પૂરી ઈબારતકે કરીબ હી એક જગહ નિહાયત સાફ ઔર ખુલે હુરૂફમેં લિખ્ખા હુવા થા.

અઊઝુબિલ્લાહિ મિનશ્શયતા નિર્રજીમ

મૈં ઘભરાયા હુવા અલ્લાહકી બારગાહમેં હાઝિર હુવા ઔર અર્ઝ કિયા, અય રબ્બુલ્આલમીન ! યે શૈતાને રજીમ કૌન હે ? જિસસે પનાહ માંગની ચાહિયે.

ઈર્શાદ હુવા કે હમારે બંદોંમેં સે જો તમામ કિસમકી નેઅમતોંસે સરફરાઝ (માલામાલ) કિયા જાએગા, લેકિન હમારી એક નાફરમાનીકી વજહસે મરદૂદે બારગાહ (ખુદાકી બારગાહમેં મરદૂદ) હો જાએગા.

મૈંને અર્ઝ કિયા પરવરદિગાર ! મુઝે ઉસ મલઊનકો દિખા દે, તાકે મૈં ઉસે ભી જહન્નમેં દાખિલ કર દૂં.

બારગાહે આલીસે ઈર્શાદ હુવા, સૌફ તરાહુ (યા'ની તૂ

જલ્દી ઉસે દેખેગા.)

મુઝે યે કૈફિયત મા'લૂમ કરકે બહોત હી બેચૈની હો ગઈ ઔર બાર બાર યેહી ખ્યાલ આતા થા કે કૌન ઐસા એહસાન ભુલનેવાલા હોગા જો પરવરદિગારકી નેઅમતોંસે માલામાલ કિયા જાએ, ઔર ફિર ભી તાબે'દાર ન રહે યા ખાલિકે કાઈનાતસે બગાવત કરનેકા ઈરાદા કર બૈઠે. મૈં ઉસ મરદૂદ પર હઝારોં લા'નતેં ભેજતઃ હૂવા આસમાનસે વાપસ હુવા ઔર રાસ્તાભર ઈસ તકલીફ દેહ (તકલીફ દેનેવાલે) ખ્યાલને સતાયા.

આસમાનસે વાપસ આનેકે બા'દ મુઝે એક અજીબ બાત નઝર આને લગી યા'ની મૈં જબ સિજદહસે સર ઉઠાતા સિજદહકી જગહ **લઅનલ્લાહુ અલા ઈબ્લીસ.** (યા'ની લા'નત કરે અલ્લાહ ઈબલીસ પર) લિખ્ખા નઝર આતા થા. ચુનાંચે સિજદહસે ઉઠનેકે બા'દ મૈં ભી હર મરતબા યેહી કલિમહ ઝબાન પર લાને લગા. મુઝે ઉસ વકત કયા ખબર થી કે યે લા'નત અપને ઉપર હી ભેજ રહા હૂં, ઔર વો બુરી ખસલતવાલા એહસાન ફરામોશ મૈં હી બનૂંગા જિસકી પેશીનગોઈ લૌહે મહફૂઝ પર લિખ્ખી દેખી થી.

મગર હાં, મુઝે યાદ હે કે ઉસ વકત યે ખતરા મેરે દિલમેં ગુઝરા થા કે જબ વો શૈતાન પરવરદિગારકી નેઅમતોંકો ઠુકરાનેકી તાકત રખતા હે તો કિસી વકત મુઝસેભી ઝરૂર ઉસ્કા સામના હોગા. ઈસ વાસ્તે મૈં અભી સે કયૂં ન ઈસ્કા ઈનતિઝામ કર લૂં. ચુનાંચે એક દિન મૈંને અપની ફૌજકે તમામ ફરિશ્તોંકો જમા' કરકે મશ્વરા કિયા કે અગર ખુદા ન

ખ્વાસ્તા મુઝપર કિસી વકત કોઈ આફ્ત આ જાએ તો તુમ સબ મેરે લિયે કયા કરોગે ? ચુનાંચે હર એકને અપની અપની કુરબાનીયોંકા હાલ સુનાના શુરૂ' કર દિયા.

ઉસ્કે બા'દ મૈંને પૂછા કે અગર ખુદા તઆલા મેરે બદલે કિસી દૂસરેકો ઝમીનકી બાદશાહત દે દે, ઔર મેરી જગહ કોઈ દૂસરા બળા અફ્સર ઔર ખુદાકા વાયસરાય મુકર્રર હો જાએ તો તુમ કયા કરોગે ?

સબને એક ઝબાન હોકર કહા,

અય ઝમીન ઔર આસમાનકે બાદશાહ ! હમારી કયા તાકત હૈ કે ખુદાકે હુકમકે સામને દમ માર સકેં. ઉસ્કા ઈર્શાદ હમારે સર આંખોં પર જો બારગાહે રબ્બુલ ઈઝ્ઝતસે ઈર્શાદ હોગા, સર ઔર આંખોંસે હમ ઉસ્કો કબૂલ કરેંગે. યે જવાબ સુનકર મુઝે બહોત બેચેની હો ગઈ. મૈંને સોચા કે અગર કભી (નઊઝુબિલ્લાહ) મેરે ઔર ખુદાકે દરમિયાન કોઈ જંગ શુરૂ' હુઈ તો યે સબકે સબ મુઝસે પલટકર ખુદાકી તરફ હો જાએંગે, ઔર ઐસી હાલતમેં મેરે વકાર ઔર મેરી ઈઝ્ઝત ઔર આબરૂકા ખાતમા હો જાએગા.

હઝરત આદમ (અલૈ.) કા પુતલા

મૈં ઈસી સોચ બિચારમેં થા કે આસમાનસે હઝરત આદમ (અલૈ.) કા પુતલા તૈયાર હોનેકી ખબર મિલી. મુઝે બતાયા ગયા કે ઐસા અજીબો ગરીબ કાલબ (પુતલા) તૈયાર કરનેકા પરવરદિગારને હુકમ દિયા હૈ જિસકી બનાવટમેં અજીબો

ગરીબ ચીઝેં કામમેં લાઈ જાએંગી. ખબર દેનેવાલેને કહા કે ઐસા પુતલા તૈયાર હોનેવાલા હૈ કે ન હમને સુના ઔર ન હમને દેખા. ઉસ્કા સર મક્કાકી ખાકસે તૈયાર હોગા, ઔર ગરદન બયતુલ મુકદ્દસકી મિટ્ટીસે બનેગી, સીના અદનકી ઝમીનસે, ઔર પીઠ ઔર પેટ હિન્દુસ્તાનકી સર ઝમીનસે, હાથ મશ્રિક (પૂર્વ) કી ખાકસે (મિટ્ટીસે), ઔર પૈર મગરિબ (પશ્ચિમ) કી ઝમીનસે તૈયાર હોંગે, ઔર બાકી ગોશ્ત–ખાલ ઔર ખૂન વગૈરહ તમામ દુનિયાકી મજમૂઈ મિટ્ટીસે બનેંગે.

યે ભી મા'લૂમ હુવા કે ઈસ પુતલામેં મિટ્ટી કે અલાવહ આગ, પાની ઔર હવાકો ભી શામિલ કિયા જાએગા, ઔર ઈસ તરહ યે અજીબો ગરીબ પુતલા ખૂદ ખુદા તઆલા અપને હાથસે તૈયાર કરેગા. ઉસ્કે બા'દ યે મા'લૂમ ન હો સકા કે તૈયારી કે બા'દ ઈસ પુતલાસે ક્યા કામ લિયા જાએગા.

સી.આઈ.ડી. કી યે ખબર મેરે લિયે બહોત પરેશાનીમેં ડાલનેવાલી થી. સાથ હી મુઝે ખ્યાલ આયા કે જિસ બંદહકે લિયે લૌહે મહફૂઝ પર પરવરદિગારને પેશીનગોઈ કી થી, હો ન હો યે વોહી હઝરત હૈં. પરવરદિગાર ઈસી પુતલાકો અપની નેઅમતોંસે માલામાલ કરેગા, લેકિન મુઝે યાદ આયા કે પરવરદિગારકી પેશીનગોઈમેં તો યે બાત હૈ કે પેહલે ઉસ્કો ઝમીનસે આસમાન પર પહોંચા દેંગે.

યે પુતલા તો આસમાન પર હી તૈયાર હો રહા થા. ફિર યે કૈસે મુમ્કિન હૈ કે વો પેશીનગોઈ ઉસ્કે લિયે હો ? ઈસ ખ્યાલને મુઝે પરેશાન કર દિયા. અલબત્તા અગર યે પુતલા ઝમીન પર તૈયાર હોતા તો યકીનન શુબહકી કોઈ ગુંઝાઈશ

હી નહી થી.

મૈંને ખબર દેનેવાલેસે પૂછા કે ઈસ પુતલામેં યે જગહ જગહકી મિટ્ટી કયૂં શામિલ કી ગઈ હે ? કયા એક હી જગહ મિટ્ટીકા ઈતના ઝખીરા નહી મિલ સકા જો ઈસ્કે લિયે કાફી હો જાતા ? ખબર દેનેવાલેને કહા, અલગ અલગ મુલ્કોંકી મિટ્ટીસે તૈયાર કરનેકા મતલબ યે હૈ કે ઈસ પુતલાકી નસલ મુખ્તલિફ તબીઅત ઔર મુખ્તલિફ ખસલતોંકી બનેગી, ઔર ઈસ તરકીબે અમલકા નતીજા એક યે ભી હોગા કે આદમકી નસલ મુખ્તલિફ શકલોં ઔર મુખ્તલિફ હસ્તીયોંમેં નમૂદાર હો સકેગીં.

મૈંને પૂછા કે કયા આદમકા પુતલા ઈસ લિયે તૈયાર કિયા જા રહા હૈ કે ઈસ્સે નસલ ચલાઈ જાએ ? જવાબ મિલા કે બાતિનકા હાલ તો અલ્લાહ હી બેહતર જાનતા હૈ, લેકિન હાલાત ઔર મુખ્તલિફ અફવાહેં યેહી બતલાતી હૈં કે ઈસ પુતલેસે કિસી ન કિસી વકત નસલ ચલેગી.

ઈન અજીબો ગરીબ અફવાહોં ઔર ખબરોંને મુઝે ઔર ભી પરેશાન કર દિયા, તરહ તરહકી બદગુમાનિયાં ઔર બુરે ખ્યાલ હર વકત સતાને લગે. ઈસી દરમિયાનમેં મેરે મોહકમા (દરબાર) કે સી.આઈ.ડી. ને મુઝે ખબર દી કે પરવરદિગારને આદમકા પુતલા તૈયાર કરકે ઝમીન પર ભેજ દિયા હૈ, ઔર ફલાં જગહ રખ્ખા હુવા હૈ.

ફરિશ્તે યે સુનકર કાફલેકે કાફલે વહાં જાને લગે. પુતલાકા હૈરતમેં ડાલનેવલા હુસ્ન, સફાઈ, તીનત (આદત), હૈબત, ઔર આ'ઝાકી ઝાહિરી ઔર બાતિની તરકીબકી અજીબો

ગરીબ બનાવટકો દેખ દેખકર દાંતોંમેં ઉન્ગલિયાં દે રહે થે, ઔર ખુદાકી હમ્દો સના અદા કરતે થે.

મૈં ભી પુતલાકે પાસ ગયા. હકીકતમેં ઈસ્કે મુતઅલ્લિક જો કુછ ખબર મિલી થી વો સબ બાતેં ઈસ પુતલામેં મૌજૂદ થી. અજીબો ગરીબ બનાવટ ઔર ઉસ્કા હુસ્ન વાકઈ બે–નઝીર થા. મુઝે દેખતેહી વહાં જિતને ફરિશ્તે તમાશા દેખનેકે લિયે જમા' હુએ થે કેહને લગે,

અય દુનિયાકે બાદશાહ ! યેહી વો પુતલા હૈ જિસ્કી ખબર હમેં મિલી થી. મૈંને કહા, ઝરા ઠેહરો ! મૈં ઈસિ અંદરસે દેખના ચાહતા હૂં તાકે મા'લૂમ હો સકે કે ખુદા તઆલાને ઈસ્કે અંદર કિસ કિસમકી મશીનરી રખ્ખી હૈ ? યે કેહતે હુએ પેહલે તો મૈંને ઈસ પુતલાકો અપની ઉન્ગલિયોંસે ઈસ તરહ બજાયા, જૈસે આજ કલકે ઝમાનામેં તરબૂઝકા ખરીદાર તરબૂઝ ખરીદતે વકત પકકા ઔર કચ્ચા દેખનેકે લિયે ઉન્ગલીયોંકી પીઠસે તરબૂઝ પર ચોટ મારતા હૈ.

મેરી ઈસ હરકતસે પુતલેમેં એક આવાઝ પૈદા હુઈ. બહોત હી અજીબો ગરીબ આવાઝ પૈદા હુઈ. ગાલિબન યે આવાઝ ખુદા કે હુઝૂરમેં ફરિયાદકે તૌર પર થી, મગર મૈંને ઈસ્કી કુછ પરવા ન કી ઔર અપની મખ્સૂસ તાકતોં કે ઝરીએ પુતલેકે અંદર દાખિલ હો ગયા, તાકે ઈસ્કા અંદરકા હિસ્સા મા'લૂમ કર સકૂં. અંદરકી સૈર કરતે હુએ મુઝે બહોતસી બાતેં મા'લૂમ હુઈ. ઉનમેંસે એક યે કે ઈસ પુતલાકી સાફ બાતિની, સતહી (ઉપરી) નૂર હર કિસમકી સલાહિય્યત ઔર કાબિલિય્યત મેરે લિયે તઅજ્જુબ કે કાબિલ થી. મૈંને અપની લંબી ઉમરમેં

જો કુછ દેખા થા વો સબ ઈસ મિટ્ટી કે પુતલેમેં મૌજૂદ થા. ચુનાંચે મૈં રગ રગકી સૈર કરતા હુવા દિલકે કરીબ પહોંચા, મગર વો કુછ ઈસ તરહ બંદ કિયા ગયા થા કે મૈં ન ઉસે ખોલ સકા ઔર ન ઉસ્કે અંદરકે હાલાત મા'લૂમ કર સકા. ખાલિક્ને ઉસે મુહર લગા દી થી.

મૈંને સમઝ લિયા કે યકીનન ઈસ ભેદસે ભરી હુઈ ડિબીયામેં કોઈ ખાસ ચીઝ બંદ કી ગઈ હૈ, જિસે મુઝસે પોશીદહ રખનેકા ઈનતિઝામ કિયા ગયા હૈ. ચુનાંચે મૈં પુતલાસે બાહિર આયા ઔર સાથીયોંસે તમામ માજરા બયાન કર દિયા કે ઈસ પુતલા કે સદર (સીનાકી) જગહ પર એક ખઝાના પોશીદહ રખ્ખા ગયા હૈ, જિસ્મેં કોઈ ઐસા રાઝ હૈ જો હમારે લિયે નુકસાનકા ઝરીઆ હોગા. મૈંને હરચંદ (બહોત હી) ઉસે દેખનેકી કોશિશ કી લેકિન કામિયાબી ન હો સકી, ઈસ લિયે હમ સબકો અપને બચાવકી ફિક્ર કરની ચાહિયે. ફરિશ્તોંને મેરી બાત સુની ઔર મુસ્કુરાકર ખામોશ હો ગએ.

મિટ્ટી કે પુતલામેં રૂહકા પેહલા કદમ

આદમકા પુતલા તકરીબન ચાલીસ સાલ તક ઝમીન પર રહા, ઔર ઈસ અર્સા મેં (ઝમાનેમેં) રંજો ગમકે બાદલ ઈસપર આંસૂ બહાતે રહે. (યે ઈન્સાન કમઝોર બયાનકે દાદાકા પુતલા થા જો દુનિયામેં આએ હુએ અપને બે-જાન વુજૂદ પર ભી આંસૂ બહાનેકા નઝ્ઝારા પેશ કર રહા થા.

એક યે ઉન્કા પોતા હૈ જો દુનિયાકી રાહતોંકો ઢૂંઢતા હૈ, ઔર ઈનસે ખૂશ હોતા હૈ.)

ચાલીસ સાલ ગુઝરનેકે બા'દ યે પુતલા આસમાન પર વાપસ મંગા લિયા ગયા. ઔર એક દિન મુકર્રર કરકે સાતોં આસમાનોં કે તમામ ફરિશ્તે ઔર જન્નતમેં રેહનેવાલે ઔર ઝમીનકે તમામ ફરિશ્તે બુલા લિયે ગએ. મુઝે ભી હાઝિરીકા હુકમ મિલા, ચુનાંચે મુકર્રર વકત પર હમ સબ અર્શ કે નીચે જમા' હો ગએ.

મિટ્ટીકા પુતલા સામને લાયા ગયા, ઔર આદમકી રૂહકો બારગાહે ખુદાવંદીસે હુકમ હુવા કે આદમકે પુતલેમેં દાખિલ હો. પેહલે તો વો ઈસ અંધેરી કોઠરીકી કૈદસે ઘભરાઈ, લેકિન ગૌર કરને પર ઉસે આદમકે દિલમેં કુછ નઝર આયા, ઔર <u>લા ઈલાહ ઈલ્લલ્લાહુ મુહમ્મદુર્રસૂલુલ્લાહ</u> પઢતી હુઈ આદમ કે દિલમેં સમા ગઈ.

પુતલાને આંખેં ખોલ દી. સબસે પેહલે આદમ (અલૈ.) કી નઝર જિસ હર્ફ પર પળી વો કલિમએ તય્યિબહ થા જો ખુદાકી તજલ્લી કે નૂરકા હિસ્સા અર્શ પર લિખ્ખા હુવા થા.

<u>લા ઈલાહ ઈલ્લલ્લાહુ મુહમ્મદુર્રસૂલુલ્લાહ</u>

આદમ (અલૈ.) ને તઅજ્જુબકે અંદાઝમેં પૂછા, અય પરવરદિગારે આલમ ! યે કિસ ખૂશનસીબકા નામ હૈ જો તેરે નામે મુબારકકે સાથ લિખ્ખા હુવા હૈ ?

ઈર્શાદ હુવા અય આદમ (અલૈ.) ! યે આખિરી ઝમાને કે પૈગમ્બર (સ.અ.વ.) કા નામ હૈ જો તુમહારી ઔલાદમેં હોંગે, જિસ વકત તુમ અપને ગુનાહોં કે બદલામેં હમારે

દરબારસે ફૈસલાકા ઈનતિઝાર કર રહે હોંગે તો યેહી તુમહારે ફરઝંદ તુમહારી શફાઅત કરેંગે, ઔર મૈં ઉન્કી સિફારિશ પર તુમહારે ગુનાહ બખ્શ દૂંગા.

ચૂંકે આદમ (અલૈ.) કી રૂહકે આનેસે પેહલે મૈં દાખિલ હો ચુકા થા, ઈસ વાસ્તે યે કૈસે મુમ્કિન થા કે મેરા અસર દૂર હો જાતા ? પરવરદિગારકી બાત સુનકર આદમને સોચા, યે અજીબ બાત હૈ કે બાપકી સિફારિશ બેટા કરેગા, તો ગોયા ઈસ હિસાબસે બાપકા મરતબા બેટેસે કમ હો ગયા, ઔર બાપ બેટેકા મોહતાજ હુવા. યે બાતિલ ખ્યાલાત બઢ રહે થે કે ખુદાકી તરફસે જિબ્રઈલ (અલૈ.) કો હિદાયત હુઈ.

આદમકે સીનાસે ફૌરન યે બાતિલ ખ્યાલ દૂર કર દો, વરના યેહી વસવસા ઈસ્કી તબાહીકા સબબ બન જાએગા.

જિબ્રઈલ (અલૈ.) ખુદાકે હુકમસે આગે બઢે, ઔર આદમકે સીનાકો ચીરકર બાતિલ ખ્યાલકા ગાલિબ હિસ્સા નિકાલ લિયા, ઔર ખાસ એહતિયાતકે સાથ જન્નતમેં એક અલગ જગહ પર દફન કર દિયા ગયા, ઔર ઈસ બાતિલ ખ્યાલકા બાકી હિસ્સા જો આદમકે દિલમેં રેહ ગયા થા ઉસને <u>નફસે અમ્મારહ</u> કી શકલ ઈખતિયાર કર લી. ઔર વોહી <u>નફસે અમ્મારહ</u> આજતક આદમકી ઔલાદકે સાથ હૈ. ઔર જબ યે <u>નફસે અમ્મારહ</u> આદમકી ઔલાદકો કિસી ગુનાહકે કરનેકી તરફ માઈલ કરતા હૈ તો મૈં ઉસ્કી તાઈદ ઔર હિમાયત કરતા હૂં, બસ યે આદમી કે ગુનેહગાર બનનેકી સૂરત હૈ, અગર વો બાતિલ ખ્યાલ પૂરી તરહ આદમમેં રેહ જાતા તો આપ અંદાઝા કીજિયે કે આદમ (અલૈ.) કી તરફસે

કયા કુછ ન હુવા કરતા, મગર વો ફસાદકા ઈનતિહા પરવરદિગારે આલમકો મંઝૂર ન થા, ઈસ લિયે બુરે ખ્યાલકા બળા હિસ્સા આદમકે દિલસે નિકાલકર જન્નતમેં દફન કરા દિયા ગયા.

ગેહૂંકા દરખ્ત

જિસ જગહ ઈસ ફાસિદ ખ્યાલકા વો હિસ્સા જન્નતમેં દફન કિયા ગયા થા, વહાં એક પૌદા નમૂદાર (ઝાહિર) હો ગયા જિસ્કી શકલ આજ કલકે ગેહૂં કે પૌદેસે બહોત કુછ મિલતી ઝુલતી થી. વો યેહી દરખ્ત થા જિસ્કે મુતઅલ્લિક બા'દમેં આદમ (અલૈ.)કો હિદાયત કી ગઈ થી કે યે પેડ (દરખ્ત) તુમહારા દુશ્મન હૈ. ઔર ઈસ્કા ઈસ્તે'માલ તુમહારી તબાહીકા સબબ બન જાએગા, ઈસ વાસ્તે ઈસ પેળકે કરીબ ભી ન જાના.

પરવરદિગાર ગૈબકા જાનનેવાલા હૈ વો જાનતા થા કે અગર આદમ (અલૈ.) ને યે પૌદા યા ઈસ્કા ફલ ખા લિયા તો વોહી બાતિલ ખ્યાલ જો ઈસ્સે અલગ કિયા ગયા હૈ, દો-બારહ ઈસ્કે ઝહન ઔર રૂહ પર સવાર હો જાએગા, ઔર ફિર વોહી ઉસ્કી નદામત ઔર મુસીબતોંકા ઝરીઆ હોગા. ઈસ વાસ્તે મહઝ હુજ્જત પૂરી કરને કે લિયે આદમ (અલૈ.) કો હિદાયત હુઈ કે યે ફલ તુમહારે લિયે ખાના મના' હૈ, અગર ખાઓગે તો નુકસાનમેં રહોગે.

ઈસ જગહ મુઝ જૈસી તબીઅતેં યે સવાલ કર સકતી હૈં કે જબ ખુદા ગૈબકા જાનનેવાલા હૈ, ઔર આનેવાલે હાલાત

પર ભી નઝર કર સકતા હે તો યકીનન ઉસે યે ભી મા'લૂમ હોગા કે આદમ નાફરમાની કરેગા, ઔર મુખ્તલિફ તરગીબોંસે હુકમ તોળેગા, મગર મૈં સમઝતા હૂં કે યે સવાલ કુછ કમઝોરસા હે. પરવરદિગારને તો પેહલે હી કેહ દિયા થા કે મૈં અપની મખ્લૂકકો આઝાદ રખતા હૂં. અચ્છા–બુરા પેહલે હી સમઝા દેતા હૂં, અગર કૌમ ઈસપર અમલ કરતી હે તો સવાબ પાતી હે, ઔર અગર નાફરમાની કરતી હે તો નુકસાનકો પહોંચતી હે. બહરહાલ કુદરત પર યે ઈલ્ઝામ કે હોનેવાલે ગુનાહ ઉસ્કે ઈલ્મમેં હોતે હૈં, કિસી તરહભી મુનાસિબ નહી, ગૈબકે જાનનેવાલેકે લિયે યે કયા ઝરૂરી હે કે મખ્લૂકકે આ'માલકા સિર્ફ એક હી રાસ્તા ખોલે, અગર ઐસા હોતા તો કુદરતકા યે કાઈનાતી ખેલ હી અધૂરા રેહ જાતા.

યેહી અસબાબ હૈં જિન્કી બિના પર મખ્લૂકકો આઝાદી મિલી હે, અલબત્તા અગર પેહલેસે ગુનાહોંકી સઝાકા ઈલ્મ ન હો ઔર કોઈ મખ્લૂક ગુનાહ કરે તો મુમ્કિન હે કે એ'તરાઝ કરનેવાલા કુદરત પર ઈલ્ઝામ લગાનેમેં હક બજાનિબ (સચ્ચા) સમઝા જાએ, લેકિન જબ કુદરતને ભલે બુરેકી પેહચાન બતા દી, ઔર દોનૂં રાસ્તોંકા અંજામ બતા દિયા. ઉસ્કે બા'દ યે કૈસે મુમ્કિન હે કે ગુનેહગારોંકો અપને ગુનાહોંકા બદલા ભુગતના પળે, અગર ખુલેઆમ કુદરતકી તરફસે દરગુઝર (મઆફી) હો સકતી તો ઝુહદકી કયા કીમત રેહ જાતી, બહરહાલ ખુદાસે મુખાલિફત ઔર અપને મા'તૂબ (નારાઝ કિયે હુએ) હોનેકે બાવજૂદ મુઝે તસલીમ હે કે ઈસ મા'મલામેં કુદરત કિસી એ'તરાઝકી હકદાર નહી હે. કરનેવાલા

અપને કામકી અચ્છાઈ–બુરાઈકા ખૂદ હી ઝિમ્મેદાર હૈ, ઔર ખૂદ હી કો જવાબ દેના હોગા.

અલ્લાહ મિયાંકા પ્રોગ્રામ

અસલમેં અલ્લાહ મિયાંકા પ્રોગ્રામ આદમકો વુજૂદમેં લાનેકા ઉસી વકત હી ઝાહિર હો ગયા થા, જબ **હામૂસ જીન્ની** કે ઝમાનેમેં પરવરદિગારને ફરિશ્તોંકી ફૌજ **હામૂસ જીન્ની** ઔર ઉસ્કી કૌમકો ખતમ કરનેકે લિયે ભેજી થી. બાત યે થી કે જબ ફરિશ્તોંકી ફૌજ બાગીયોંકા ખાતમા કર ચુકી ઔર ઈત્મીનાન નસીબ હુવા. પરવરદિગારને ફરિશ્તોંસે ખિતાબ ફરમાયા, <u>ઈન્ની જાઈલુન્ ફિલ્અર્દિ ખલીફહ</u> (મૈં ઝમીનમેં એક ખલીફા પૈદા કરનેવાલા હૂં.)

ફરિશ્તે ચૂંકે ઝમીનકે રેહનેવાલોંકી કતલો ગારતગીરી દેખ ચુકે થે, ઔર ઉન્હેં મા'લૂમ થા કે ઝમીનકે રેહનેવાલે ફસાદ ફૈલાતે હૈં, ઔર કતલો ખૂન રેઝીકા બાઈસ (ઝરીઆ) બનતે હૈં. ઈસ લિયે ઉન્હોંને પરવરદિગારસે અર્ઝ કી, **<u>અ–તજ્અલુ ફીહા મંય્યુફ્સિદુ ફીહા વયિસ્ફિકુદ્દિમાઅ વ નહ્નુ નુસબ્બિહુ બિહમ્દિક વ નુકદ્દિસુ લક.</u>**

ક્યા પૈદા કરેગા તૂ ઝમીન પર ઉસ કૌમકો જો તરહ તરહકે ફસાદ ખડા કરેગી, ઔર ઉસ્સે ખૂનરેઝીયાં હોંગી ઔર હમ તેરી તસ્બીહ કરતે હૈં, તા'રીફ કરતે હૈં, તકદીસ કરતે હૈં.

ગોયા ફરિશ્તોંકા મતલબ યે થા કે અગર તેરા મન્શા

ઉસ્કે પૈદા કરનેસે યે હે કે તેરી તસ્બીહ ઔર તકદીસ કી જાએ તો વો હમ કર હી રહે હૈં, ફિર કયા ઝરૂરત હૈ કે ઝમીન પર ફસાદ ઔર ખૂનરેઝી કરનેવાલેકો પૈદા કિયા જાએ.

ફરિશ્તોંકા જવાબ સુનકર અલ્લાહ તઆલાને ફરમાયા, ઈન્ની અઅ્લમુ મા–લા તઅ્લમૂન (ઈસ મા'મલામેં મૈં જો કુછ જાનતા હૂં તુમ નહી જાનતે.)

ખાલિકે કાઈનાતકા યે જવાબ સુનકર ફરિશ્તોંને આજિઝાના લેહજેમેં કહા, સુબ્હાનક–લા ઈલ્મ લના ઈલ્લા મા અલ્લમ્તના, ઈન્નક અન્તલ્ અલીમુલ્હકીમ. (પરવરદિગાર ! તેરી ઝાત પાક હૈ જો કુછ તૂને હમેં ઈલ્મ દિયા હૈ ઈસ્સે ઝાઈદ હમ કુછ નહી જાનતે, તૂ સબ કુછ જાનનેવાલા ઔર હિકમતવાલા હૈ.) ઈતના કેહકર સબ ફરિશ્તે મઆફી કે લિયે સિજ્દેમેં ગિર ગએ. બારગાહે ખુદાવંદીસે ઈર્શાદ હુવા.

અય ફરિશ્તો ! તુમને ઈસ ફસાદ ઔર ખૂનરેઝી પર ગૌર કર લિયા, લેકિન ઉસ્કી નેકીયોં પર ખ્યાલ નહી કિયા. ઉસ્કે ગુનાહકા તસવ્વુર તો કર લિયા, લેકિન મેરી મગફિરતકો ભૂલ ગએ. ઉસ્કી ખૂનરેઝી દેખનેકે બા'દ તુમ્હેં ઉસ્કા આંસૂ બહાના ભી તો દેખના ચાહિયે થા. તુમને અપની મા'સૂમિયત પર તો ગૌર કિયા, લેકિન ઉસ્કી વો મુહબ્બત ન દેખ સકે જો ઉસે અપને ખાલિકકે સાથ હોગી. અસલમેં તુમ અપની દોસ્તી મેરે સાથ દેખ સકતે હો, લેકિન મેરી દોસ્તી જો ઉસ્કે સાથ હોગી વો તુમહારે ખ્વાબો ખ્યાલમેં ભી નહી આ સકતી.

જબ આદમ (અલે.) કે પુતલામેં રૂહ ડાલી ગઈ તો તમામ ફરિશ્તોંકો હુકમ દિયા કે ઉસે સિજદહ કરેં, કયૂં કે યે હમારા

ખલીફા હૈ તો સબસે પેહલે જિબ્રાઈલ (અલૈ.) ને સિજદહ કિયા, ઉસ્કે બા'દ મીકાઈલ (અલૈ.) સિજ્દેમેં ગિર ગએ, ઔર ઉનકે બા'દ ઈસરાફીલ (અલૈ.) સિજ્દેમેં ગિરે. ઈસરાફીલકે બા'દ ઈઝરાઈલ (અલૈ.) ને અપને ખાલિકકે હુકમકી તા'મીલ કી, ઈન ચારોં કે બા'દ તમામ આસમાની ફરિશ્તોં ને આદમકો સિજદહ કિયા. યે સિજદહ એકસો સાલ તક કાઈમ રહા. પૂરે સો સાલ બા'દ ફરિશ્તોંને સિજદહસે સર ઉઠાયા.

મૈંને ચૂંકે સિજદહ નહીં કિયા થા, ઈસ લિયે ખામોશ ખળા રહા. ભલા ગૌર તો કીજિયે કે આદમકે પુતલેકો મિટ્ટીસે બનાકર મુઝે હુકમ દેતે હૈં કે ઉસે સિજદહ કરો. કહાં મૈં ઔર કહાં મિટ્ટી ? બાત તો જબ થી કે આદમસે કેહતે કે ઈસ બળે પેશવાકો સિજદહ કરો, ઉલ્ટા મુઝે હી ઝલીલ કર દિયા. ભલા ઐસા કૌન હૈ જો યે કેહ દેગા કે મિટ્ટીકો આગ પર બુલંદી હૈ, લેકિન ખુદા જાને ઉસ વકત ઉન્કે જી મેં કયા આયા કે મુઝે ઝલીલ બના દિયા, ઔર સારી દુનિયામેં બદનામ કર દિયા.

મુઝસે પૂછા કયૂં ઈબલીસ ! (યે મેરા નયા નામ રખ્ખા ગયા થા.) તૂ સિજદહ કયૂં નહી કરતા ? મૈંને અર્ઝ કિયા, અય ઈઝ્ઝત ઔર અઝમત દેનેવાલે ! મૈં આદમકો કયૂં કર સિજદહકે કાબિલ સમઝૂં ? તૂને મુઝે આગસે બનાયા હૈ, ઔર ઉસે મિટ્ટીસે પૈદા કિયા હૈ. યે કેહતે કેહતે મૈંને દેખા કે મેરા ચેહરા ઔર તમામ બદન બદલને લગા. પરવરદિગારને મેરાં યે જવાબ સુનતે હી ખાસ લિબાસ ઔર ખલ્અતે પેશવાઈ (રેહબરીકા લિબાસ) મુઝસે છીન લિયા, ઔર ઉસ્કી જગહ

રૂસવાઈકા પૈરહન મેરે બદન પર ચઢ્હા દિયા ગયા. તમામ નેઅમતોં ઔર ખુદાકી મહેરબાનીયોંસે મુઝે મેહરૂમ કર દિયા ગયા. કુરબત (કરીબી) ઔર ખાસ હુઝૂરી ભી મેરે હાથસે જાતી રહી. વો હુસ્ન સૂરત જો તમામ ફરિશ્તોંસે ઝિયાદહ મુઝે અતા હુવા થા ખતમ હો ગયા, ઔર ઐસી ડરાવની શકલ બન ગઈ કે ખુદાકી પનાહ. બસ મેરા હી જી જાનતા હૈ.

ફરિશ્તોંને મેરી ગત બનતી દેખી તો દો-બારહ ઈતાઅતકે શુક્રકા સિજદહ અદા કિયા. યે જો આજકલ મુસલાનોંમેં દો સિજદોંકા રિવાજ હૈ. યે ઉસી દૂસરે સિજદહકી યાદગારમેં સે હૈ જો ફરિશ્તોંને દો-બારહ અદા કિયા થા.

દેખા આપને હઝરતે ઈન્સાનકો ! એક તરફ તો મુઝે બુરા ભલા કેહતા હૈ, તરહ તરહકી ગાલિયાં દેતા હૈ, કોસતા હૈ, ઔર દૂસરી તરફ મેરે શાગિર્દ ફરિશ્તોં કે અમલસે સબક લેતા હૈ. અબ આપ ખૂદહી ફૈસલા કીજિયે કે જો શખ્સ મેરે શાગિર્દકો અપના ઉસતાદ સમઝતા હો ઉસે મેરી ઝાતસે કયા રિશ્તા હોગા ? ઔર ઝરા યે ભી ઉસ્કે બા'દ ખૂદ હી દેખ લીજિયે કે મુઝે કયા સમઝના ચાહિયે થા ઔર કયા સમઝા જાતા હૂં. ખૈર ! મુઝે ઉસ્કી કોઈ શિકાયત નહી, જબ પરવરદિગારહી ને મુઝે ઠુકરા દિયા તો ઉસ્કે બંદોંસે કયૂં શિકાયત કરૂં ? વો તો મુંહ દેખે કે હોતે હૈં, અગર આજ અલ્લાહ મિયાં મુઝસે ખૂશ હોતે તો યેહી ઈન્સાન મેરા બંદએ બે-દામ (બે-કીમત) હોતા.

પેહલી સઝા

ઈસ નાફરમાની કે બદલે મુઝે પરવરદિગારકી તરફસે પેહલા તોહફા જો અતા હુવા વો એકસો સાલકી તન્હાઈકી કેદ બગૈર તકલીફકે થી, ઔર જિસ જગહ મુઝે કેદ કિયા ગયા થા વો ઈતની તંગ ઔર તારીક (અંધેરી) થી કે મેરા જી ઘભરાયા, બહરહાલ જૈસે તૈસે મૈંને યે સો (૧૦૦) બરસ ગુઝાર હી દિયે.

મુદ્દત પૂરી હોને કે બા'દ જબ મુઝે ઉસ કાલી કોઠરીસે નિકાલા ગયા તો મૈરી સૂરત બુરી તરહ બદલ ચુકી થી. સબસે પેહલે મેરે દોસ્ત જિબ્રઈલ (અલૈ.) ને ઔર ઉન્કે તીનોં સાથીયોં મીકાઈલ, ઈસરાફીલ ઔર ઈઝરાઈલ (અલૈ.) ને મુઝપર લા'નતકા રિઝવેશન પાસ કિયા, ઔર ઉસ્કે બા'દ સાતોં આસમાનોં કે તમામ ફરિશ્તોંને મેરી ઈઝ્ઝત બઢ્હાનેકે લિયે (યા'ની ઝિયાદહ ઝલીલ કરનેકે લિયે) લા'નત ભેજી, ઔર ખુદાકે હુકમસે અહદ કર લિયા કે આઈન્દા મેરે સાથ કિસી કિસમકે તઅલ્લુકાત ન રખ્ખેંગે.

ઝમાનેકો ફિરતે દેર નહી લગતી. મુઝસે એક નિગાહ બદલી થી કે ઝમાના બદલ ગયા. કલ તક જો મેરે મુતીઅ ઔર ફરમાં બરદાર થે, આજ ઐસે ફિર ગએ કે ગોયા વો મુઝે જાનતે હી નહી, મુઝસે ઉન્કા કભી વાસ્તા હી નહી હુવા. અલ્લાહ રે તૂતન ચશમી યે મુંહ દેખેકી મુહબ્બતભી અજીબ ચીઝ હે, જિન ભાઈ જિબ્રઈલ (અલૈ.) કો મેરી દોસ્તી ઔર મુહબ્બતકા દા'વા થા આજ વો સીધે મુંહ બાત કરના ભી

પસંદ નહી કરતે. અરે ભાઈ ! અગર ખુદાકો દિખાને ઔર ઉસે ખૂશ કરનેકે લિયે તુમને મુઝસે તઅલ્લુક તોળા થા તો કમસે કમ ચોરી છુપે હી મિલ લિયા કરતે, મગર તૌબા કીજિયે જનાબ, વો અપને નામકે જિબ્રઈલ (અલૈ.) હી નિકલે, ઔર રિશ્તા તોળનેકે બા'દ આજ તક ઉન્સે દુઆ સલામકા મૌકા' નહી મિલા. ભાઈ ઈઝરાઈલકા ભી યેહી હાલ હૈ. શુરૂ' શુરૂ' જબ મૈં દુનિયામેં બાદશાહત કરતા થા તો ઉન્સે બારહા મુલાકત હુઈ. બિચારે ઐસે મિલતે થે જૈસે ઉન્સે ઝિયાદહ દુનિયામેં મેરા કોઈ હમદર્દ હી નહી હૈ. બાત બાતમેં જી હુઝૂર ઔર આલી જનાબ ! કી તકરાર કરતે થે. મેરા ઈતના અદબ ઔર એહતિરામ કરતે થે કે કોઈ અપને બાપકા ભી ન કરતા હોગા, લેકિન જબ ઉન્હોંને યે મંઝર દેખા તો ઉન્કી રગે ઈખ્લાસમેં ભી ના આશનાઈ (નાવાકિફિયત) કા ખૂન દૌળને લગા, ઔર ઐસે બન ગએ કે ગોયા વો મુઝસે વાકિફ હી નહી હૈં. ભાઈ ઈસરાફીલ (અલૈ.) ઔર મીકાઈલ (અલૈ.) ભી બેવફા સાબિત હુએ, હાલાં કે એક વકત વો થા કે યેહી મીકાઈલ (અલૈ.) મુઝપર કાફી મહેરબાન થે.

મરદૂદ હોને કે બા'દ મેરી ચાર ખ્વાહિશેં

જબ મૈંને દેખા કે કિસી સૂરતમેં મઆફી મુમ્કિન નહી હૈ, ઔર અબ પેહલે જૈસી અઝમત વાપસ નહી મિલ સકતી તો મૈંને બારગાહે ખુદાવંદીમેં પૈગામ ભેજા.

પરવરદિગારે આલમ ! મૈંને તેરી ઈબાદત ઔર રિયાઝતમેં હઝારોં સાલ ગુઝારે હૈં. તૂને મુઝે દુનિયામેં સબસે ઝિયાદહ અઝમત દી થી, ઔર મૈંને તેરી હી તા'લીમકે મુવાફિક ઉસ્કી કદ્ર કી, ઔર તેરી ઈબાદતમેં ઝર્રા બરાબર ફર્ક ન આને દિયા.

તૂને મુઝસે વા'દા કિયા થા કે હમ ઈબાદત ઔર નેકીયોંકા બદલા ઝરૂર દેંગે, ઈસ લિયે મૈં ચાહતા હૂં કે મેરી આખિરતકા ફૈસલા આજ હી સુના દે, ઔર અગર મૈંને ઝિન્દગી અચ્છી તરહ ગુઝારી હે, યા તેરી બનાઈ હુઈ શરીઅત પર તેરી પસંદકે મુતાબિક કામ કિયા હે તો ઉસ્કા બદલા મુઝે દુનિયાહીમેં દે દે.

બારગાહે રહમતસે ઈર્શાદ હુવા, બોલ કયા ચાહતા હે ? મૈંને અર્ઝ કિયા,

પેહલી ખ્વાહિશ

મેરી પેહલી ખ્વાહિશ તો યે હે કે મુઝે ઉસ વકત કે લિયે મૌતસે મોહલત દે, જબ તક કે તેરી આખિરી દુનિયાકે અફરાદ કબરોંસે ઉઠાએ જાએં.

હુકમ હુવા, <u>ફઈન્નક મિનલ્મુન્તઝિરીન ઈલા યૌમિલ્વકતિલ્ મઅ્લૂમ.</u> (યા'ની મુઝે બતાયા ગયા કે મૌતસે મુઝે ઉસ દિન તક કે લિયે મોહલત દી ગઈ જિસ્કી મૈંને ખ્વાહિશ કી થી.)

દૂસરી ખ્વાહિશ

દૂસરી ખ્વાહિશ મૈંને યે બતાઈ કે દુનિયાકે હર ફર્દકો ગુમરાહ કરનેકી કુદરત પાઉ.

ઈર્શાદ હુવા કે યે ભી મંઝૂર હૈ. તૂ ઉન સબકો ગુમરાહ કર સકેગા જો તેરે ફરેબમેં આનેકી ખામી રખતે હોંગે, ઔર જિન્કે લિયે મૈંને જહન્નમકો મુન્તઝિર રેહનેકા હુકમ દિયા હૈ.

તીસરી ખ્વાહિશ

મેરી ઔલાદ બહોત હી ઝિયાદહ હો, તાકે મેરા મિશન કામિયાબ હો સકે, ઔર મૈં અપના કામ ઈત્મીનાનસે કરતા રહૂં. યે ખ્વાહિશ ભી મંઝૂર હો ગઈ.

ચોથી ખ્વાહિશ

ચોથી ખ્વાહિશ યે થી કે જિસ શકલમેં ઔર હુલિયા (સૂરત) મેં ચાહૂં અપના વુજૂદ બદલ સકૂં.

હુકમ હુવા જિસ શકલમેં ચાહે અપની ઝાતકો બદલ સકેગા, લેકિન મેરે એક મેહબૂબ બંદહકા રૂપ (શકલ) ઈખતિયાર નહી કર સકતા, જિસે મૈં આખિર ઝમાનામેં પૈદા કરનેવાલા હૂં.

દુનિયા જહાં કી બાદશાહત દેનેકે બા'દ સિર્ફ યે ચાર ખ્વાહિશેં પૂરી કરા લી, લેકિન મૈં જાનતા હૂં કે અગર ઉન્કો

સીધી તરહ ઈસ્તે'માલ કરૂં તો પેહલી ઝિન્દગીસે બેહતર ઝિન્દગી ગુઝાર સકતા હૂં ઔર જો ચાહૂં કર સકતા હૂં, લેકિન ચૂંકે આદમ મેરી તબાહી, ઔર બરબાદી, ઔર ઝિલ્લત, ઔર રૂસવાઈકા બાઈસ હુવા થા, ઈસ વાસ્તે બદલા લેનેકી આગ મેરે સીનેમેં ભળક રહી થી, જિસ્કી વજહસે મેરે દિલો-દિમાગ મેરે કાબૂમેં નહી થે. હર વકત યે સોચતા રેહતા થા કે આદમસે કિસ તરહ બદલા લૂં. વો જન્નતમેં હૈં, ઔર મૈં જન્નતમેં દાખિલ નહી હો સકતા. હાં અગર સામને આ જાએં તો ઝરાસી દેરમેં બતા દૂં કે મેરા નામ અબ અઝાઝીલ નહી બલ્કે ઈબ્લીસ હૈ.

મૌકા' કી તલાશ

મૈં જાનતા થા કે આદમ (અલૈ.) પર કાબૂ પાના આસાન નહી, ઈસ વાસ્તે મૌકા' કી તલાશમેં રહા. ગો ઉસ અરસા (ઝમાને) મેં અપની ઝિલ્લત અંગેઝ ઝિન્દગી કે લિયે મુઝે બારબાર ખૂનકે આંસૂ રોના પળા, લેકિન મૈંને હિમ્મત ન હારી ઔર બદલા લેનેકે લિયે કઈ મુખ્તલિફ પેહલૂઓં પર ગૌર કરતા રહા.

એક દિન મૈં અપને દિલમેં એક પ્રોગ્રામ તૈયાર કરકે ઔર અપની શકલ ફરિશ્તોં જૈસી બનાકર જન્નતકે દરવાઝે પર ગયા, મગર મુઝે કિસીને અંદર ન જાને દિયા. ન કિસીને પેહચાના કે મૈં કૌન હૂં ? લેકિન ઈસ્કે બાવજૂદ મેરી દાલ ન ગલી, હાલાં કે મૈં ફરિશ્તેકી શકલમેં ગયા થા ઔર મૈંને

રોકનેવાલોંસે યેહી કહા કે મૈં એક મુકર્રબ ફ્રિશ્તા હૂં, ઔર આજ જન્નતકી સૈર કરનેકો જી ચાહા તો ઈસ તરફ આ નિકલા, લેકિન દાખલાકે પાસપોર્ટ પર જન્નતકે પેહરેદાર મિસ્ટર રિઝવાનકી દસ્તખત (સહી) ન હો સકી. મજબૂરન બાહિર ખળા રહા, ઈસ ઈનતિઝારમેં કે મુમ્કિન હૈ કે જન્નતમેંસે કોઈ ઐસા શખ્સ બાહિર આ નિકલે કે જિસપર મેરે જાદૂ ભરે અલ્ફાઝ અસર કર સકેં.

બા'ઝ દુનિયાવી તારીખ લિખનેવાલોં ને બતાયા હૈ કે મુઝે ઈનતિઝારમેં ખળે ખળે તીન હઝાર સાલ ગુઝર ગયે, લેકિન મૈં ઉસ્કો સચ્ચા નહી જાનતા, કયૂં કે અંદરકી બેચેનીકી વજહસે ઈતના હોશ હી નહી રખતા થા કે ઈનતિઝારકી મુદ્દત ગિન સકતા. હાં, યે ઝરૂર યાદ હૈ કે ઈનતિઝારકા ઝમાના બહોત હી લંબા ઔર તકલીફ્વાલા થા.

એક દિન મેરી ખૂશ કિસ્મતી કામિયાબીકી ચાદર ઓળ્હે હુએ મોરકી શકલમેં જન્નતસે બાહિર આઈ.

મૈંને મોરકો જન્નતકે દરવાઝે પર ખળા દેખા તો ઉસ્કે પાસ ગયા ઔર કહા, અય દોસ્ત ! બહોત દિનકે બા'દ તુમ નઝર આએ. મૈં ઈરાદા કર હી રહા થા કે અંદર જાકર તુમસે પૂછૂં કે અબ મિલના જુલના કયૂં છોળ દિયા ? મગર શુક્ર હૈ કે તુમ આ ગએ. મુઝે તુમસે એક કામ હૈ, કયા મૈં યે ઉમ્મીદ કરૂં કે ઉસે પૂરા કર દોગે ?

મોરને હૈરતસે મુઝે દેખા ઔર પૂછા, આપ કૌન હૈં ? મૈંને આપકો પેહચાના નહી. મૈંને ફૌરન જવાબ દિયા ઓહો ! તુમ ઈતની જલ્દી ભૂલ ગએ. તુમને મુઝે બારહા

દેખા હોગા. મૈં અલ્લાહ તઆલાકા બહોત હી મેહબૂબ ફરિશ્તા હૂં. દિન-રાત ઉસ્કી ઈબાદતમેં મસરૂફ રેહતા હૂં, ઈસ વજહસે બહોત્ત કમ ઈધર આના જાના હોતા હે. આજ બૈઠે બૈઠે જન્નતકી સૈરકો દિલ ચાહા, ઈસ લિયે ઈધર આ નિકલા. યહાં આકર મુઝે બહોત હૈરત હુઈ. યે જન્નતકે દરબાન બહોતહી બુરે અખ્લાકવાલે મા'લૂમ હોતે હૈં. મુઝ જૈસે મુકર્રબ ફરિશ્તેકો ભી જન્નતમેં જાનેસે રોકતે હૈં, મગર દોસ્ત ! મુઝે તુમ્હારે અચ્છે અખ્લાક ઔર મેહમાન નવાઝીસે યે ઉમ્મીદ નહી થી કે તુમભી ઉન લોગોંકી તરહ મુઝસે ગૈરોં જૈસા સુલૂક કરોગે.

મોરને યે સુનકર કહા, હાં મૈં તો એસા નહી હૂં, કયા હરજ હે અગર તુમ જન્નતકી સૈર કર લો ? લેકિન યે લોગ શાયદ તુમ્હેં ઈસ લિયે રોકતે હૈં કે વો તુમસે વાકિફ નહી હૈં, મગર યે તો બતાઓ તુમ જન્નતમેં જાકર કયા કરોગે ? જો કુછ તુમ ખુદાકી બારગાહમેં કરતે હો, વોહી યે લોગ જન્નતમેં કરતે હૈં. તુમ વહાં ઈબાદત કરતે હો, યે યહાં ઈબાદતમેં મસરૂફ (મશ્ગૂલ) હૈં.

મૈંને કહા યે ઠીક હે, લેકિન ઈસ સૈરસે મેરા મન્શા યે ભી હે કે જન્નતકે તમામ રાઝદાર યહાં કે રેહનેવાલોંકી ઈબાદતકા હાલ દેખકર અપના ઈબાદતકા શૌક બળ્હાઉ, ઔર પેહલેસે ઝિયાદહ જોશકે સાથ અલ્લાહકી ઈબાદત કર સકૂં.

મોર બોલા, તો ફિર મેરે લાઈક જો કામ હો બતાઓ, મૈં કરનેકો તૈયાર હૂં.

મૈંને કહા તુમ મુઝે અપને સાથ અંદર લે ચલો, યે લોગ

જબ મુઝે તુમહારે સાથ દેખેંગે તો કોઈ એ'તરાઝ નહી કરેંગે.

યે સુનકર મોરને જવાબ દિયા, અય અજનબી (અંજાને) દોસ્ત ! મુઝમેં તો યે તાકત નહી હૈ કે કિસીકો જન્નતમેં પહોંચા સકૂં, હાં મેરા એક દોસ્ત હૈ વો તુમ્હેં યહાં કી સૈર કરા દેગા.

મૈંને કહા તો ફિર ઉસે હી બુલા દો, મુમ્કિન હૈ કે વો મુઝે જાનતા હો, ઔર અગર વો ન ભી જાનતા હો તો તુમ ઉસે સમઝા દેના કે યે એક મુકર્રબ ફરિશ્તા હૈ, ઔર અપની ઈબાદત બખ્શાનેકે લિયે જન્નતકી સૈર કરના ચાહતા હૈ વો તુમહારા કેહના ઝરૂર માન લેગા.

મોર યે સુનકર જન્નતમેં ગયા, ઔર અપને દોસ્તકો સાથ લે આયા. ઉસ્કે દોસ્તકા નામ હય્યહ થા, જિસે આજકલ ઉર્દૂ ઝબાનમેં સાંપ ઔર હિન્દીમેં નાગ દેવતા ઔર અંગ્રેઝીમેં Snake કેહતે હૈં. ઉસને આતેહી મુઝસે તરહ તરહકે સવાલ શુરૂ' કર દિયે, જિનકે જવાબ કુછ તો મૈંને દિયે, ઔર કુછ મેરે નયે હમદર્દ મોરને દિયે.

આખિરકાર સાંપને કહા આઓ ! ઔર મેરે મુંહમેં બૈઠ જાઓ તાકે જન્નતકી સૈર કરા દૂં.

મૈં બહોત ઈત્મીનાનકે સાથ ઉસ્કે હસીન મુંહમેં ઐસે બૈઠ ગયા, જૈસે અબસે પચાસ બરસ પેહલે હમારે મુલ્કકે રઈસ રથમેં સવાર હુવા કરતે થે.

સાંપ નિહાયત ખૂબસૂરત થા, ઔર ઉસ્કે ઉસ ઝમાનેમેં ચાર પૈર થે, ઔર જિસ્કે જિસમ (બદન) સે નૂર બરસતા થા, ઔર દૂર દૂર તક ઉસ્કી શુઆએં (કિરનેં) જાતી થી.

અપને મુંહમેં રખકર મુઝે લે ચલા, રાસ્તામેં હમારે પુરાને દોસ્ત મિસ્ટર રિઝવાનકો કુછ શુબહ હો ગયા, ઔર ઉન્હોંને ઉન્હેં રોકના ચાહા, ફૌરન હી બારગાહે આલિમુલ ગૈબસે હુકમ સાદિર હુવા.

અય રિઝવાન ! સાંપકો અંદર જાને દો, ઉસ્કો રોકના મુનાસિબ નહી, કયૂં કે યે એક રાઝ હૈ ઔર હમ ઉસે ખૂબ સમઝતે હૈં.

રિઝવાનખાન ઈતનાસા મુંહ લેકર રેહ ગએ, ઔર યાર લોગ દનદનાતે (ખૂશી મનાતે) હુએ જન્નતમેં જા પહોંચે. જી તો ચાહા ઈસ હરકત પર સાંપકે મુંહસે નિકલકર રિઝવાનકા મુંહ ચિળા દૂં. કહૂં રોક ન લિયા, બળે આએ જન્નતકે ઠેકેદાર ! દેખ જાનેવાલે યૂં જાતે હૈં.

મગર મૈંને સોચા કે અગર ઈસ વકત મૈંને રિઝવાનકા મુંહ ચિળાયા તો વાપસી પર બળી ખબર લેગા, ઔર મુઝે બદલા લેનેકી આગ બુઝાકર ઉસી કે સામનેસે વાપસ જાના હૈ. ચુનાંચે ઈસ ખ્યાલકો સામને રખતે હુએ મૈં ખામોશ ખળા રહા.

સાંપને મુઝે જન્નતમેં લે જાકર મુંહસે નિકાલા ઔર કહા, લો અબ તુમ સૈર કર સકતે હો, મગર યાદ રખના જન્નતકે આદાબકે ખિલાફ કોઈ કામ ન કર બૈઠના.

મૈંને કહા સાંપ દોસ્ત ! તુમ અગર મુઝસે વાકિફ હોતે તો શાયદ તુમ્હેં યે કેહનેકી ઝરૂરત હી મેહસૂસ ન હોતી. મૈં યહાં કે આદાબસે બહોત અચ્છી તરહ વાકિફ હૂં, ઔર ઈન્શા અલ્લાહ તુમ્હેં કિસી કિસમકી શિકાયત ન હોને દૂંગા, બલ્કે

યહાં સે જાને કે બા'દ તુમ દેખોગે કે પરવરદિગાર તુમ્હેં ભી વોહી ઈઝ્ઝત ઔર શાન અતા કર દેગા જો આજ મુઝે હાસિલ હૈ.

બીબી હવ્વાસે મુલાકાત

જન્નતકે ચપ્પા ચપ્પાસે મૈં વાકિફ થા, ઔ યે ભી સુન ચુકા થા કે આદમકા દિલ બેહલાનેકે લિયે ખાલિકે કાઈનાતને એક ઔરતકો ભી પૈદા કિયા હૈ, ઔર ઉસે આદમકે સાથ હી રખ્ખા ગયા હૈ. ચુનાંચે મૈં સીધા હવ્વાકે પાસ પહોંચા, ઔર ઉન્કે સામને ખળે હોકર ઝાર ઝાર રોને લગા, પેહલે તો વો હૈરતસે મુઝે દેખતી રહી ઔર ઉસ્કે બા'દ પૂછા,

અય શખ્સ ! તૂ કૌન હૈ ? ઔર ક્યૂં રોતા હૈ ? યે સુનકર મૈં ચીખેં માર મારકર રોને લગા. જન્નતકે રેહનેવાલે બહોત સારે મેરે ચારોં તરફ જમા' હો ગએ. હવ્વાકો ઔર ભી કુછ ઘભરાહટ હુઈ. મેરે કરીબ આકર બોલી અય અજનબી (અંજાને) ! કુછ તો બતા કે તેરે રોનેકી ક્યા વજહ હૈ ? મૈંને આંસૂ પૂછતે હુએ કહા,

અય મૌરિદે અલ્તાફે રબ્બાની (વો શખ્સ જિસપર લુત્ફો કરમ કિયા જાએ) ! ક્યા કહૂં. ઈસ વકત મુઝે ક્યૂં રોના આ ગયા. મૈં પરવરદિગારકા એક મુકર્રબ ફરિશ્તા હૂં, ઔર મુઝે તમામ ગુઝરે હુએ ઔર આઈન્દાકે હાલાતકી ખબર રેહતી હૈ, આજ ઈત્તિફાકસે જન્નતકી સૈર કરને ચલા આયા. યહાં સૈર કરતા ફિર રહા થા કે અચાનક તુમપર નઝર પળી,

ઔર મેરી આખોં કે સામને વો હોલનાક મંઝર બંધ ગયા જો તુમપર ઔર તુમહારે શૌહર પર ગુઝરનેવાલા હૈ. અય હવ્વા ! યે ખ્યાલ આતે હી મેરા રૂવાં રૂવાં (બાલ બાલ) થર્રા ગયા, ઔર મૈં બરદાશ્ત ન કર સકા. તુમ ક્યા જાનો હવ્વા ! કે તુમપર ક્યા વકત આનેવાલા હે ? કાશ ! મુઝે ઈસ્કી ઈજાઝત હોતી, ઔર મૈં તુમ્હે બતા સકતા કે અલ્લાહ તઆલાને તુમહારે મુકદ્દરમેં ક્યા લિખ્ખા હૈ. હવ્વા ! અગર તુમ્હેં કિસી તરહ યે ઈલ્મ હો જાએ કે તુમહારા આઈન્દા ઝમાના કિતના તારીક (અંધેરા) હે તો કોઈ ક્યા જાન સકતા હે કે તુમહારા ક્યા હાલ હો, મહઝ ખબર સુનકર તુમહારા કલેજા ફટ જાએ.

અય હવ્વા ! ઝિયાદહ બેહતર યે થા કે તુમ પૈદા હી ન હોતી, તુમહારે મુકદ્દરમેં વો હોલનાક સઝા લિખ્ખી ગઈ હે જો દુનિયાકે પૈદા કરનેવાલેને આજતક કિસી મખ્લૂકકે લિયે તજવીઝ નહી કી.

હવ્વા યે સુનકર ઘભરા ગઈ ઔર ઉન્હોંને કહા, અય અજનબી (અંજાને) ! તૂ હમારા સચ્ચા હમદર્દ હે, ઔર જબ તૂ હમારે આન્દહકી બાત જાનતા હે તો કમસે કમ ઉન તદબીરસે ભી ઝરૂર વાકિફ હોગા કે હમ ક્યૂંકર ઉસ અઝાબસે નજાત પા સકતે હૈં. કોઈ ઐસી તરકીબ બતા કે હમારા ખાલિક અપના યે ઈરાદા બદલ દે. ક્યા ઐસી કોઈ સૂરત હો સકતી હે કે હમ ઉસ અઝાબસે મેહફૂઝ રેહ સકેં ?

હાં, હો સકતી હે. મૈંને ફલસફી (હકીમાના) અંદાઝમેં જવાબ દિયા, મગર એક શર્ત પર. હવ્વાને નિહાયત ઈશતિયાકકે

લેહજેમેં કહા, વો કયા ?

મૈંને હાઝિર રેહનેવાલોં પર એક નિગાહ ગલત અંદાઝસે ડાલતે હુએ કહા, અય હવ્વા ! તુમ અબ ઈબાદતકો બળ્હાઓ ઔર દિન રાત નિહાયત ઈખ્લાસસે પરવરદિગારકે હુઝૂરમેં મગફિરતકી દુઆ માંગો. મૈં ભી વાપસી પર તુમહારી સિફારિશ કરૂંગા. અજબ નહીં કે ગુફૂરૂર્રહીમ તુમહારી દુઆ ઔર મેરી સિફારિશ પર નઝરે કરમ ફરમા દે, ઔર તુમ અઝાબસે દૂર (બરી) કર દી જાઓ.

હવ્વાને કહા, અય હમદર્દ ! અગર મેરી ઈબાદત ઔર રિયાઝત પરવરદિગારે આલમકે હુઝૂરમેં કોઈ સિફારિશ મગફિરત કર સકતી હૈ, તો મૈં આજહીસે અપને વકતકા એક એક લમ્હા ઉસ્કી હમ્દો સનામેં બસર કરૂંગી.

મૈંને ઈધર ઉધર દેખકર કહા અય હવ્વા ! બળી મુશ્કિલી યે હૈ કે તુમ ઈબાદતકે તરીકોં સે પૂરી તરહ વાકિફ નહીં હો. આઓ ! મૈં તુમ્હેં એક દો બાતેં હમ્દો સના કે બારેમેં સમઝા દૂં તાકે ઉનપર અમલ કરકે પરવરદિગારકો ખૂશ કર સકો. યે કેહતા હુવા મૈં બીબી હવ્વાકો અલગ જગહ લે ગયા જહાં હમ દોનૂંકી બાતેં સુનનેવાલા કોઈ ન થા. યહાં પહોંચકર મૈંને કહા,

અબ તક જો કુછ મૈં કેહ રહા થા વો ઈસ વાસ્તે થા કે હમારે તુમહારે ચારોં તરફ જન્નતકે રેહનેવાલે જમા' થે. ઈસ વાસ્તે મુઝે સિર્ફ ઈબાદત હી કા ઝિકર કરના પળા, વરના હકીકત યે હૈ કે તુમહારે અઝાબસે બચનેકા સિર્ફ એક હી રાસ્તા હૈ.

બીવી હવ્વા બોલી, વો કયા હૈ ? અય અજનબી

(અંજાને) ! મુઝે જલ્દી બતાઓ ?

મૈંને કહા, અગર તુમ રાઝકો છુપાનેકા વા'દા કરો, ઔર કિસીકો યે ન બતાઓ કે વો તરકીબ મૈંને તુમ્હેં સમઝાઈ થી તો મૈં તુમ્હેં બતા સકતા હૂં વરના નહી.

હવ્વાને કહા, તુમ ઈત્મીનાન રખ્ખો, યે રાઝ કિસી પર ઝાહિર ન હોગા.

યે જવાબ સુનકર મૈંને કહા, તુમ જાનતી હો કે જન્નતમેં કોઈ દરખ્ત ઐસા ભી હૈ જિસ્કે કરીબ જાનેકી તુમકો ઔર આદમ (અલૈ.) કો મમાનિઅત (રોકથામ) કી ગઈ હૈ ?

હાં હૈ. હવ્વાને કહા, એક ઐસા દરખ્ત જિસ્કે લિયે પરવરદિગારકી તરફસે મમાનિઅતકા હુકમ સાદિર હો ચુકા હૈ, <u>લા તકરબૂ હાઝિહિશ્શજરત</u>. (ઈસ દરખ્તકે કરીબ ભી ન જાના)

મૈંને મુસ્કુરાકર પૂછા, જાનતી હો ક્યૂં મમાનિઅત હૈ ?

નહી, યે તો મૈં નહી જાનતી.

યેહી તુમહારી ભૂલ હૈ હવ્વા ! તુમહારે શૌહર આદમકો યે સવાલ કરના ચાહિયે થા કે ઈસ પેળમેં આખિર ઐસા કયા રાઝ હૈ ? કે જન્નતકા કોના કોના તો જાઈઝ કરાર દિયા જાએ, ઔર એક હકીર પેળકે લિયે ઐસી સખ્ત પાબંદિયાં લગા દી જાએં કે હાથ લગાના ઔર ખાના તો દૂર રહા, ઉસ્કે કરીબ હોકર ગુઝરનેકો ભી મના' કિયા જાએ.

હાં, હૈ તો તઅજ્જુબકી બાત અય હમદર્દ ! મગર હમને આજતક ઈસ બાત પર ગૌર હી નહી કિયા થા.

મૈંને વકતસે ફાઈદા ઉઠાતે હુએ પૂછા, જાનતી હો કે ઈસ

પેળકે કરીબ ન જાને દેના કયા મા'ના રખતા હૈ ?

નહી, મૈં નહી જાનતી.

હાં, જાન ભી કૈસે સકતી હો હવ્વા ! યેહી તો તુમહારા આઈન્દા ઝમાના પુકાર રહા હૈ કે તુમ ઈસ પેળકો નહી જાન સકતી.

હવ્વાને હૈરાન (પરેશાનીકિ) લેહજેમેં પૂછા, કયા યેહી પેળ હમારી તબાહીકા ઝરીઆ હૈ ?

મૈંને કહા હાં, ઈસ પેળમેં દોનૂં બાતેં હૈં, બરબાદ ભી કર સકતા હૈ, ઔર આબાદ ભી કર સકતા હૈ. વો કૈસે ?

વો કૈસે ? યે પૂછતી હો, મગર હાં મૈં ઝરૂર બતાઉન્ગા હવ્વા ! તુમ બહોત ભોલી મખ્લૂક હો, તુમ્હેં બતાના હી પળેગા. તુમ્હે તબાહી ઔર બરબાદીસે બચાના હમ સબકા ફર્ઝ હોના ચાહિયે. યે જન્નતકે રેહનેવાલે કિતને ખૂદગર્ઝ હૈં. હવ્વા તુમને દેખા કે યે લોગ તુમ્હેં કિતના બેખબર રખના ચાહતે હૈં. આજતક તુમ્હેં ઈસ પેળકા હાલ નહી બતાયા.

હવ્વાને કહા, કયા યે લોગ ભી ઈસ પેળ (દરખ્ત) કે બારેમેં જાનતે હૈં ?

હાં, જાનતે કયૂં નહી હવ્વા ! યે સબકુછ જાનતે હૈં, લેકિન તુમ ઉન્કો નહી જાનતે. યે તુમહારી બરબાદી કે મુન્તઝિર હૈં. જન્નતમેં તુમહારા રેહના પસંદ નહી કરતે. ઉન્હોંને બહોત મરતબા તુમહારી શિકાયતેં પરવરદિગારકે પાસ ભેજી હૈં, મગર હવ્વા ! તુમ જાનતી હો કે મુઝ જૈસા ફરિશ્તા બારગાહે ખુદાવંદીમેં મૌજૂદ હુવા હો તો ઉન્કી શિકાયતેં કૈસે બાઅસર ઔર નતીજા ખેઝ (નતીજા લાનેવાલી) હો સકતી હૈં. મૈંને

ઉપરહી ઉપર ઈન મઆમલાતકો રફા' દફા' કર દિયા હે, વરના કૌન કેહ સકતા હે કે તુમ ઐસે ઈત્મીનાનકે સાથ જન્નતમેં રેહ સકતી.

તો કયા યે સબ લોગ હમારે દુશ્મન હૈં ?

મૈંને તજાુર્બાકારાના અંદાઝસે ગરદન હિલાતે હુએ કહા દુશ્મન ! યે તો ઐસે ખોફનાક દુશ્મન હૈં કે ખુદા મેહફૂઝ રખ્ખે, ઉન્કા કાટા હુવા પાની ભી નહી માંગતા, ઐસા મિલકર મારતે હૈં કે બસ બિલ બિલાતે (તળપતે) હી બન પળતી.

તો ફિર કોઈ તરકીબ બતાઓ, મૈં તુમહારા એહસાન હમેશા યાદ રખ્ખૂંગી.

તરકીબ ! મૈંને યે લફ્ઝ દોહરાતે હુએ કહા, તરકીબ તો ઐસી બતા સકતા હૂં કે તુમ હમેશાકે લિયે અઝાબસે મેહફૂઝ હો જાઓ, ઔર મૈં યે ભી જાનતા હૂં કે ઈસ એહસાનકો તુમ હમેશા યાદ રખ્ખોગી, ઔર મુઝે દુઆએ ખૈરસે યાદ કરોગી. મગર હવ્વા ! સચ બાત યે હે કે મુઝે રાઝ ખુલ જાનેકા ડર હે, અગર કહી કિસીકો યે ખબર હો ગઈ કે મૈંને તુમ્હેં અઝાબસે બચનેકા ઝરીઆ બતા દિયા હે તો તુમહારા કુછ ન બિગળેગા, ઔર તુમ અઝાબસે હમેશાકે લિયે મેહફૂઝ હો જાઓગી, અલબત્તા મેરા કહી ઠિકાના ન રહેગા.

યે સુનકર હવ્વાને મુઝે ઈત્મીનાન દિલાયા ઔર કહા, હમ વા'દા કરતે હૈં કે ઈસ બાતકી ખબર કિસીકો ન હોગી. તબ મૈંને ઉન્કે કાનમેં આહિસતાસે કહા, યે દરખ્ત તુમહારે અઝાબ ઔર સવાબહી કે લિયે બનાયા ગયા હે, અગર કિસી વકત ખુદાકો યે ઝરૂરત મેહસૂસ હુઈ કે વો તુમપર સે અઝાબ

હટા દે યા મઆફ કર દે તો વો તુમ્હેં હુકમ દેગા કે ઈસ પેડકે દો–ચાર ફૂલ ખા લો, બસ ઈન ફૂલોંકા ખાના તુમહારે લિયે અમરત બન જાએગા, ઔર સારા અઝાબ મુલ્તવી (મૌકૂફ) કર દિયા જાએગા. યેહી સબબ હે કે પરવરદિગારને તમામ ઝરૂરિયાત પર ગૌર કરતે હુએ યે દરખ્ત ભી પૈદા કિયા હે, તાકે અગર ઝરૂરત પળે તો વકત પર કામ આ સકે.

ગૈર ઝરૂરી નોટ

નાઝિરીન યહાં યે ભી નોટ કર લેં કે ઈસ મૌજૂદહ ઝમાનેમેં દસ્તાવેઝાતકે ખતમ પર એક ફકરા લિખ્ખા જાતા હે કે યે દસ્તાવેઝ લિખ દી, તાકે સનદ (સુબૂત) રહે, ઔર ઝરૂરતકે વકત કામ આએ. યે ઉસી તકલીદ (પૈરવી) કા નતીજા હે, અસલમેં ઈસ ઝમાનેકે લોગ દસ્તાવેઝમેં જબ યે ફકરા લિખતે યા લિખવાતે હૈં તો ઉન્હેં ભી વોહી હાલ યાદ આ જાતા હોગા કે પરવરદિગારને ભી એક દરખ્ત લગાયા થા, તાકે મૌજૂદ રહે ઔર ઝરૂરતકે વકત કામ આએ.

તો હવ્વા ! મેરે કેહનેકા મતલબ યે હે કે ઈસ દરખ્તકે ફૂલ ખાને ન ખાને પર તુમ દોનૂં કે મુસ્તકબિલકા દારોમદાર હે, ઔર પરવરદિગારને ચૂંકે તુમહારે લિયે એક ફૈસલા કર રખ્ખા હે, ઈસી વાસ્તે ઈસ દરખ્તકે કરીબ જાનેકી મમાનિઅત કર દી હે, અગર તુમને વો ફૂલ ખા લિયા તો ફિર વો ફૈસલા જો તુમહારે લિયે હો ચુકા હે કાબિલે અમલ ન સમઝા જાએગા, ઔર તુમ અઝાબસે દૂર (બરી) કર દી જાઓગી.

હવ્વાને કહા, કયૂં હમારે અજનબી હમદર્દ ! અગર હમ દોનૂં વો ફૂલ ખા લેં તો ફિર અઝાબસે મેહફૂઝ હો જાએંગે ?

મૈંને જવાબ દિયા હાં, ફિર તુમ દોનૂં પર અઝાબ નહી આએગા, લેકિન દેખો ફિર સમઝા દેતા હૂં કે આજ ઔર આજકે બા'દ ઈસ સિલસિલામેં કભી મેરા નામ ન આને પાએ.

યહાં મૈં બા'દકે હાલાત લિખ્ખૂં ઈસ્સે પેહલે મૈં પઢનેવાલોંકો એક ખાસ બાત યાદ દિલા દૂં કે યે ગેહૂંકા મઆમલા જો જન્નતમેં હુવા, ઔર જિસ્કી વજહસે આજ મૌજૂદહ દુનિયા નઝર આ રહી હે ઝિયાદહતર ઔરતકે ઝિમ્મે હી રહા. યા'ની સુનનેવાલે ઝિયાદહ યેહી કેહતે હૈં કે આદમ (અલૈ.) ઔરતકી વજહસે જન્નતસે નિકાલે ગએ. ન ઔરત ઉન્હેં દરગલાતી (બેહકાતી), ન વો ફૂલ ખાતે, ઔર ન જન્નતસે નિકલતે. મૈં મમ્નૂન હૂં અમ્મા હવ્વાકા, જિન્હોંને ઝિન્દગીભર અપના વા'દા યાદ રખ્ખા, ઔર અપને શૌહરકે સિવા કભી કિસીસે નહી કહા કે નિયાઝમંદને ઉન્હેં ફૂલ ખાનેકા મશ્વરા દિયા થા. હાલાં કે ફૂલ ખાનેકે બા'દ વો બીચારી તરહ તરહકી તકલીફોંમેં ફંસ ગઈ, ઔર હઝારોં મુસીબતેં બરદાશ્ત કી. ઔર ઉન્કી ઔલાદ આજતક વો ખમ્યાઝહ (તકલીફ) ભુગત રહી હે, મગર વાહ રે વા'દા વફાઈ. કે ઈસ બીચારીને મરતે દમતક મેરા નામ નહી લિયા. હમેશા ગલતી પર નાદિમ હોતી રહી (પછતાતી રહી).

અગર આજ હવ્વા ઝિન્દહ હોતી તો મૈં ઉન્કે કદમોં પર સર રખ દેતા ઔર કેહતા કે, ગો મૈં તુમહારે ખાવિન્દકી

વજહસે મરદૂદ હુવા, લેકિન તુમને મેરે સાથ વો સુલૂક કિયા હૈ કે કિયામત તક મેરી ગરદન તુમહારે ઈસ એહસાનસે નહી ઉઠ સકતી.

આજ હવ્વા ઝિન્દહ નહી હૈં, લેકિન ઉન્કા એહસાન ઝિન્દહ હૈ. ઔર મૈં ઉસ્કે બદલે યે વા'દા કર ચુકા હૂં કે ઉન્કી બેટીયોં પર ઝિયાદહ અસર અંદાઝ ન હૂં, ઔર યેહી વજહ હૈ કે દુનિયાવાલે ઔરતકો મર્દ કે મુકાબલેમેં ઝિયાદહ મઝહબ પરસ્ત બતાતે હૈં. ઝાહિર હૈ કે જબ મૈં પૂરી તાકત ઔરત ઝાત પર સર્ફ (ખર્ચ) કરના નહી ચાહતા તો વો મર્દ કે મુકાબલેમેં અપને આપહી મઝહબ પરસ્ત નઝર આએગી.

હા, તો મૈં અર્ઝ કર રહા થા કે હવ્વાકો ફલ ખાનેકા નેક મશ્વરા દેકર ઔર રાઝકો છુપાનેકા મસઅલા તય કરકે મૈં જન્નતસે વાપસ ચલા આયા, ઔર ઉસ્કે બા'દ કુછ ઐસે વાકિઆત પેશ આએ કે આજ તક વહાં જાના ન હો સકા, લેકિન બા'ઝ મોઅતબર ઝરાએઅસે મા'લૂમ હુવા કે મેરા જન્નતકા આખિરી સફર કામિયાબ રહા.

ઔરતકી પેહલી ગલતી

મુઝે જન્નતસે વાપસી કે બા'દ જો તફસીલાત મિલી ઉન્કા ખુલાસા યે હૈ.

હવ્વાને મેરે મશ્વરાકો અપની આઈન્દા કામિયાબી પર મહમૂલ કરતે હુએ ફૈસલા કર લિયા કે વો ખૂદભી યે ફલ ખાએગી, ઔર અપને ખાવિન્દકોભી મજબૂર કરેગી, તાકે

અઝાબસે નજાત મિલ સકે. ચુનાંચે વો ઉસ દરખ્તસે સાત ખોશે ગંદૂમ (ગેહૂં) કે તોળકર લાઈ, જિસમેંસે એક તો ખૂદને ખા લિયા ઔર ખુદા જાને કિસ નિય્યતસે એક ખોશા અપને પાસ મેહફૂઝ રખ લિયા. બાકી પાંચ ખોશે આદમ (અલૈ.) કો દિયે, ઔર ઉનસે ભી યે દરખ્વાસ્ત કી કે વો ભી ફલ ખાકર અલ્લાહકે અઝાબસે પનાહમેં આ જાએં.

આદમ (અલૈ.) યે દેખકર સખ્ત તઅજ્જુબમેં પળ ગએ ઔર પૂછા, હવ્વા ! તુમને યે કયા ગઝબ કિયા ? કયા તુમકો અપને પરવરદિગારકા વો હુકમ યાદ નહીં કે યે ફલ હમ દોનૂંકી તબાહીકા ઝરીઆ હે ? ઈસ્કે કરીબ ભી ન જાના.

હવ્વાને નિહાયત મતાનત ઔર સંજીદગીસે જવાબ દિયા, આપ ઘભરાઈયે નહી, મૈં ઈસ હુકમકી ગેહરાઈ તક પહોંચ ગઈ હૂં. હકીકતમેં યેહી દરખ્ત હમારી તબાહી ઔર બરબાદીકે લિયે થા, ઔર ઈસી વાસ્તે હમ ઈસ્કે ફલ ખા રહે હૈં.

આદમ (અલૈ.) ને હૈરતસે પૂછા, તો કયા તુમ ખૂદ અપને હાથોંસે તબાહ હોના ઔર પરવરદિગારકી બારગાહસે અઝાબમેં આના પસંદ કરતી હો ?

હવ્વાને જવાબ દિયા, આપ કયા જાનેં ઈસ રાઝકો ? ઈસ દરખ્તસે મના' કયૂં કિયા ગયા હૈ ? વાકિઆ યે હૈ કે ઈસ દરખ્તકે મના' કરનેમેં ખુદા તઆલાકી બહોત બળી હિકમતે અમલી હૈ.

વો કયા ? આદમ (અલૈ.) ને પૂછા.

બસ ઈસ્કો રાઝ હી રેહને દીજિયે. યે કયા ઝરૂરી હૈ કે જિસ રાઝસે મૈં વાકિફ હો ચુકી હૂં વો આપ પર ભી રોશન

હો જાએ. હાં હમ દોનૂં કો ઈસ્કે નતીજે પર ગૌર કરના ચાહિયે, વો બહોત હોલનાક (ભયાનક) હે.

અરે અગર હોલનાક હૈ તો ફિર ખાતી ક્યૂં હો ?

હમેં ખાના હી પળેગા અય આદમ ! ઈસ્કે બગૈર કોઈ ચ઼ારા હી નહી હૈ.

તો ક્યા હમ યે ફ્લ ખાકર તબાહ ન હો જાએંગે ?

નહી, આપ નહી જાનતે કે હમ ક્યા કર રહે હૈં, ઔર ઈસ્કા અંજામ કિતના અચ્છા હે ? આપ મેરે કેહને પર અમલ કીજિયે ઔર ફ્લ ખા લીજિયે.

આદમ (અલૈ.) ને બરહમ (ગુસ્સે) હોકર કહા, હરગિઝ નહી હવ્વા ! અગર તુમ અપને પરવરદિગારસે સરકશી કરનેવાલી હો તો કરો. મૈં અપને વા'દાસે એક કદમ ભી પીછે નહી હટ સકતા. મૈંને અપને પરવરદિગારસે જો વા'દા કિયા હે વો અટલ હૈ, ઔર કોઈ તાકત ઉસે નહી બદલ સકતી. જન્નતકી હર નેઅમત મેરે લિયે આઝાદ હે. ક્યા હરજ હે કે અગર મૈં એક ફ્લકો હમેશાકે લિયે અપને વાસ્તે હરામ કર લૂં.

યેહી આપકી ભૂલ હે. ભવેં સુકેળતે હુએ સમઝાનેકે અંદાઝમેં હવ્વાને કહા, આપ ખૂદ તબાહ હોનેકા બેળા ઉઠાએ હુએ હૈં.

ક્યા કહા, મૈં તબાહ હોનેકા બેળા ઉઠા રહા હૂં ?

હાં, આપ ઉઠા રહે હૈં.

યે કૈસે ? યે ઐસે કે આપ અપને ઐશો આરામકે ઝરીઆ પર તાલા લગા રહે હૈં. અપની ભલાઈ કે રાસ્તેમેં નાઆકિબત અન્દેશી (અંજામ ન સોચને) કે કાન્ટે બિછા રહે હૈં. અપને

હસીન મુસ્તકબિલકે ચેહરા પર હટ ધરમીકી સિયાહી મલ રહે હૈં, તાકે અઝાબે ઈલાહી કે આપ હકદાર બનેં, ઔર અપની ભલાઈ કે ઝરાએઅ આમન્ના વ સદ્કનાકે તારીક (અંધેરે) કુવેંમેં ફેંક દેં કયા આપકો ?

આદમ (અલૈ.) ને બાત કાટકર કહા હવ્વા ! તુમહારી યે અજીબો ગરીબ બાતેં મેરી સમઝમેં નહી આતી. કયા તુમહારા યે મન્શા હે કે મૈં અપને પરવરદિગારકે અહકામસે સરકશી કરૂં ? કયા તુમ યે ચાહતી હો કે મૈં મહઝ એક ફલકા ઝાઈકા (મઝા) હાસિલ કરનેકે લિયે અપની તમામ નેઅમતોંકો ઠુકરા દૂં ? ફિર કુછ ખબર નહી કે વો ફલ ઝાઈકામેં કળવા હે યા મીઠા હે. ખુદા જાને ઈસ્મેં કયા રાઝ હે જિસ્કો મૈં ઔર તુમ દોનૂં નહી જાનતે.

આપ ન જાનતે હોં, લેકિન મૈં જાનતી હૂં કે ઈસ્કા ઝાઈકા (મઝા) શહદસે ઝિયાદહ મીઠા ઔર જન્નતકી હર નેઅમતસે ઝિયાદહ સુરૂર અંગેઝ (ખૂશ કરનેવાલા) હે. યે દેખો આદમ (અલૈ.) ! ઈસ્કી રંગત કિતની દિલ ફરેબ (દિલ લુભાનેવાલી) હે. મસ્કાસે ઝિયાદહ નરમ, ઔર દૂધસે ઝિયાદહ સફેદ હે. લો ઈસે ખા લો, તાકે હમ અઝાબે ઈલાહીસે મેહફૂઝ હો જાએં.

કયા કહા હવ્વા તુમને ? અઝાબે ઈલાહીસે મેહફૂઝ હો જાએં ?

હાં ! અઝાબે ઈલાહીસે મેહફૂઝ હોનેકા સિર્ફ યેહી એક ઝરીઆ હે યા'ની પરવરદિગારસે સરકશી અઝાબે ઈલાહીસે બચનેકા ઝરીઆ.

સરકશી નહી, બલ્કે અપની હિફાઝત કરને કે લિયે

સમઝદારી.

ઐસી સમઝદારી તુમ્હેં હી મુબારક રહે હવ્વા ! મૈં કિસી હાલતમેં ભી અપને ખાલિકસે ગદ્દારી કે લિયે તૈયાર નહી કે મહઝ ઈસી ગદ્દારીકી વજહસેં અઝાઝીલ જૈસા અઝમતવાલા શખ્સ અલ્લાહકે ઈતાબમેં (અઝાબમેં) આયા. ઉસને ભી તો સિર્ફ એક હી નાફરમાની કી થી, જિસ્કે બા'દ વો આજ તક ઈતાબમેં હે, ઔર તમામ કાઈનાતકી ભલાઈયાં ઔર ઐશો આરામ ઉસપર હરામ હો ગયા, તો ક્યા તુમ યે ચાહતી હો કે મૈં ભી નાફરમાની કે અઝાબમેં મુબતલા હો જાઉ ?

હવ્વાને કહા વો ઘમંડી થા. ઉસને પરવરદિગારકે સામને ઘમંડકા મુઝાહિરા કિયા. ઉસને કેહના નહી માના, ઔર અઝાબે ઈલાહીમેં ગિરિફ્તાર હુવા, ઔર આપ યે કામ અપની ભલાઈ કે લિયે કરેંગે, અપના મુસ્તકબિલ દુરૂસ્ત કરનેકે લિયે કરેંગે, ઈસ વાસ્તે હમ પર કોઈ મુસીબત નાઝિલ નહી હોગી, બલ્કે આઈન્દહકા ખતરા જાતા રહેગા.

વો ખતરા ક્યા ? આદમ (અલૈ.) ને હૈરતસે પૂછા,

ખતરા યે કે અગર હમને યે ફલ ન ખાયા તો હમ તબાહ ઔર બરબાદ હો જાએંગે.

આદમ (અલૈ.) મુસ્કુરાએ, ક્યા કેહ રહી હો હવ્વા ઉલટી બાત ? પરવરદિગારને તો યે બતાયા હૈ કે અગર યે ફલ હમ ખાએંગે તો તબાહ હો જાએંગે, તુમ યે કેહતી હો કે અગર ન ખાએંગે તો તબાહ હો જાએંગે.

હવ્વા આખિર મજબૂર હો ગઈ, જબ ઉન્હોંને દેખા કે આદમ (અલૈ.) કિસી તરહ રાઝી નહી હોતે તો ઉન્હોંને

અજનબીકી મુલાકાત ઔર ઉસ્કી તફસીલી બાતચીત બયાન કર દી, ઔર આખિરમેં અપની રાયકા ઈઝહાર કરતે હુએ કહા, વો ઠીક કેહતા હૈ વરના ઉસ્કી કયા ઝરૂરત થી કે જન્નતકે તમામ મેવેં ઔર તમામ નેઅમતેં તો હમારે લિયે જાઈઝ કરાર દી જાએં, લેકિન એક હકીર દરખ્તકે લિયે ઐસી ઝબરદસ્ત શર્ત લગા દી જાએ. યકીનન યેહી શર્ત હમારે લિયે નુકસાન દેનેવાલી હૈ, ઔર હમેં ચાહિયે કે યે ફલ ઝરૂર ખાએં.

ગૈર ઝરૂરી નોટ

વાઝેહ રહે કે આજ કલ આમ ખ્યાલ યે હૈ કે અગર કિસી મઆમલામેં કિસી શખ્સકો કોઈ બુઝુર્ગો સે મશ્વરા લેનેકી ઝરૂરત પળે, ઔર ઈત્તિફાકસે કોઈ બુઝુર્ગ ઉસ વકત ન મિલે તો ઉસે ચાહિયે કે અપની બીવીસે મશ્વરહ કર લે, ઔર બીવી જો મશ્વરહ દે ઉસ્કા ઉલટા કરે, કામિયાબી હોગી. યે ઉલટે મશ્વરહ પર અમલ કરના ઉસી બાતકી યાદગાર હૈ જો હવ્વાને આદમકો રાય દી થી, અગર આદમ (અલૈ.) બીવી કે મશ્વરહકે ખિલાફ અમલ કરતે, ઔર ફલ ન ખાતે તો યકીનન કામિયાબી થી, મગર ઉન્હોંને ઔરતકે મશ્વરેકે મુતાબિક અમલ કર લિયા, ઔર આખિરકાર ઉન્હેં નુકસાન પહોંચ ગયા.

બહરહાલ આદમ (અલૈ.) ને મજબૂર હોકર ડરતે ડરતે વો ખોશા (ગચ્છા-અનાજકી બાલી) હવ્વાકે હાથસે લિયા, ઔર

અલ્લાહકા નામ લેકર ખા ગએ. યે ઔરતકી પેહલી ગલતી થી, જિસપર મર્દ ને અમલ કિયા. અભી વો ગેહૂં મે'દા તકભી ન પહોંચા હોગા કે તમામ જન્નતકે લિબાસ આદમ ઔર હવ્વાકે બદનસે ગિર પળે, ઔર તકર્રૂબકા તાજ ઉન્કે સરોંસે ઐસે ઉળ ગયા જૈસે કોઈ પરિન્દા હવામેં ઉળ જાએ.

હલ્લહાએ બેહિશ્તી (બેહિશ્તી લિબાસ યા'ની જન્નતી લિબાસ) અબભી ઈન્સાની જિસમમેં નાખુનકી શકલમેં મૌજૂદ હૈ. જન્નતકા લિબાસ પૂરે પૂરા ઐસા થા જૈસે ઈન્સાનકે જિસમ (બદન) પર નાખુન હૈં, ઔર યે મહઝ યાદગારકે તૌર પર છોળ દિયે ગએ હૈં. ઔર યે વાકિઆ ભી હે કે ઈન્સાન બહોત ખૂશીકી હાલતમેં જબ કે ઝોર ઝોરસે હંસ રહા હો, ઔર ઈત્તિફાકસે અપને નાખુન દેખ લે તો ઉસ્કે દિલ પર એક ઉદાસી છા જાતી હે, ઔર વો એક લમ્હા કે લિયે ભૂલ જાતા હે કે કિસ બાત પર હંસી આ રહી થી, અગર કિસીકો મેરે ઈસ દા'વા પર શુબહ (શક) હો તો વો જબ ચાહે તસદીક કર સકતા હે. યા'ની જબ હંસી કે વકત નાખુન દેખ લે તો વો હંસતે હંસતે ભી કુછ ઉદાસી મેહસૂસ કરને લગતા હે.

ખૈર ! યે તો બીચકી બાત થી ઈસ્કો છોળિયે, ઔર યે સુનિયે કે જબ આદમ (અલૈ.) ઔર હવ્વાકે બદનસે જન્નતકા લિબાસ ઉતર ગયા, ઔર વો બરહના (નંગે) હો ગએ તો ઉન્હેં બળી શરમ મેહસૂસ હુઈ. કરીબમેં હી ઈન્જીર ઔર ઊદ કે દરખ્ત થે. ઉન્હોંને આગે બળ્હકર અપને પત્તે આદમ ઔર હવ્વાકો દે દિયે તાકે બદન છુપા સકેં.

યહાં યે ભી અર્ઝ કર દેના ઝરૂરી મા'લૂમ હોતા હૈ કે આદમ (અલૈ.) ઔર હવ્વાકે બદનસે જન્નતી લિબાસ ઉતરનેકે બા'દ ભી જન્નતકે રેહનેવાલે ઉન્હેં બરહના (નંગે) ન દેખ સકતે થે, ક્યૂં કે પરવરદિગારને ઈતાબકે બાવજૂદ અપને ખલીફ઼ાકે સાથ સતર ઢાંકનેકી રિઆયત રખ્ખી થી, ઔર જન્નતવાલોંસે દેખનેકી તાકતકા વો હિસ્સા ચંદ સેકન્ડ કે લિયે અલગ કર લિયા થા, જિસ્કી મદદસે વો ઈન દોનૂંકો પૂરા બરહના (નંગે) દેખ સકતે થે. અલબત્તા જિસમ (બદન) કા આમ હિસ્સા લોગોંકો નંગા નઝર આ રહા થા, ઔર ઈન્જીર ઔર ઊદ કે દરખ્તને સિર્ફ઼ ઈસી વજહસે અપને પત્તે પેશ કિયે થે. અલબત્તા આદમ હવ્વાકો નંગા દેખ સકતે થે ઔર હવ્વા અદમકો. ઈસ વાસ્તે ઈન પત્તોંને બહોત બળા કામ કિયા, ઔર ફ઼ૌરન હી એક દૂસરેને અપના અપના સતર છુપા લિયા.

ઈસી યાદગારમેં આજ આદમ (અલૈ.) કી ઔલાદ નંગા રેહનેકો નાજાઈઝ કરાર દેતી હૈ. ઔર એક દૂસરેકો નંગા દેખ લેના સખ્ત ગુનાહકી બાત જાનતી હૈ, લેકિન આપકો યાદ રખના ચાહિયે કે મૈંને યે ફ઼રસૂદહ (પુરાના) ખ્યાલ લોગોં કે દિલોંસે નિકાલના શુરૂ' કર દિયા હૈ. ઔર અગર આપ હઝરાત થોળી બહોત મા'લૂમાત રખતે હૈં તો આપકો મા'લૂમ હો ગયા હોગા કે મેરી નંગેપનકી તહરીક કિતની ઝોરોં પર હૈ, જિસ ચીઝકો મેરે હમેશાકે દુશ્મન આદમ (અલૈ.) ને શરમકી વજહસે ઈન્જીરકે પત્તે ઈસ્તે'માલ કિયે થે, વો આજ મૈં ઉસ્કી ઔલાદકે લિયે ફ઼ખ્રકા ઝરીઆ કરાર દે રહા હૂં, ઔર ઈતની

દિલચસ્પ કામિયાબી હૈ કે આદમને અપને નંગેપનકો દૂર કરનેકે લિયે દૂસરોંકી મદદસે લિબાસ હાસિલ કિયા, ઔર ઈસી આદમ (અલૈ.) કી ઔલાદ અપના નંગાપન તૈયાર કરનેકે લિયે ખૂદ અપના લિબાસ બદનસે ઉતારકર ફેંક રહી હૈ. યે દેખ દેખકર મૈં હવામેં ઝોર ઝોરસે હંસ રહા હૂં, ઔર યે આવાઝેં કદામત પસંદ (પુરાની બાતેં પસંદ કરનેવાલે) લોગોંકી આખોંસે ટકરાતી હૈં, ઔર આંસૂ બનકર ગિરને લગતી હૈં. દુનિયાકા નાસમઝ ઈન્સાન ઈન આંસૂઓંકો પુરાની તેહઝીબકે ટૂટે હુએ મઝાર પર ફૂલોંકી તરહ ચળ્હા રહા હૈ, મગર નહી સમઝતા કે ઈસ મઝારકા ઝર્રા ઝર્રા સરસે પૈર તક પ્યાસ બન ગયા હૈ, ઔર ઈન આંસૂઓંકો અપને પ્યાસે વુજૂદસે પૈવસ્ત (મિલા) કરકે દુનિયાકી નઝરોંસે હંમેશાકે લિયે ઓઝલ કર દેતા હૈ.

અહકમુલ હાકિમીનકી અદાલતમેં

મુઝે જો કુછ કરના થા કર ચુકા. મેરા બદલા લેનેકા જઝબા કામિયાબ હો ચુકા થા. અબ મુઝે સિર્ફ યે દેખના બાકી થા કે જિસ અદાલતને મહઝ એક મા'મૂલી નાફરમાનીકી વજહસે મુઝ જૈસે બળે બાદશાહકે સાથ યે ઈન્સાફ કિયા હૈ કે હંમેશાકે વાસ્તે લા'નતકા તૌક મેરી ગરદનમેં ડાલ દિયા. વો અપને ઈસ ખલીફાકી નાફરમાની પર કયા સઝા દેગા ? જિસે ઉસને અપને હાથસે બળે શૌકસે પૈદા કિયા હૈ. ઔર જિસ્કી ઝાતસે ઉસે તરહ તરહકી ઉમ્મીદેં (વાબસ્તા (લગી

હુઈ) થી. આજ દેખના હૈ ઉસ્કે ઈન્સાફ્કા હાલ, મેરા ખ્યાલ થા કે વો અપને હાથકે બનાએ હુએ મિટ્ટી કે ખિલૌનેકો તોળ દેગા, લેકિન મુઝે ખબર મિલી કે બારગાહે હકીકીમેં આદમ ઔર હવ્વાકો બુલાયા ગયા હૈ. સાંપ ઔર મૌર ભી બુલાએ ગએ હૈં. ઈન્જીર ઔર ઊદ કો ભી હાઝિરીકા હુકમ મિલા હૈ.

યે ખબર સુનતે હી મૈં ભી ચુપકેસે અપની તિહાએ પરવાઝ તક (પરવાઝકી આખિરી હદ તક) પહોંચ ગયા, તાકે ઈન્સાફ્કા તમાશા દેખ સકૂં.

મુજરિમોંકી હાઝિરી

સબસે પેહલે મૈંને દેખા કે હઝરત આદમ (અલૈ.) રંજો યાસકે સાથ જન્નતુલ ફિરદૌસસે નિકલે. ઉન્કે ચેહરે પર ખેલતે હુએ જઝબાતસે અંદાઝહ હોતા થા કે વો દિલહી દિલમેં યે શે'ર પળ્હ રહે થે.

ખૂશ રહો અહલે વતન, હમ તો સફર કરતે હૈં

એક દફા' પીછે મુળકર ઉન્હોંને જન્નત પર નિગાહ ડાલી તો ખુદા જાને કિસ ગઝબકી નિગાહ થી કે દરો દીવાર લરઝને લગે. મૈં ભી ઈસ ઝલઝલેસે ઘભરા ગયા, મગર બા દમેં મુઝે યાદ આયા કે હસરતભરી નઝર તો પહાળોંકો હિલા ડાલતી હૈ.

જી ચાહા કે આદમસે આગે બળ્હકર અલૈક સલૈક (સાહબ સલામત) કરૂં ઔર પૂછૂં, કહીયે હઝરત ! કહાં તશ્રીફ લે ચલે ? યે આજ ઉદાસી કૈસી હૈ ? કયા કુછ ખો ગયા હૈ ? તાકે

દો-બારહભી બગૈર મુઝાહિમતકે (તકલીફકે) બદલેકા મૌકા' મિલ સકે.

આદમ (અલૈ.) કે પીછે પીછે મેરા શિકાર જા રહા થા, જૈસે શિકારીકા ભરપૂર વાર ખાએ હો. યે મેરી આલએ કાર (કામકી મદદગાર) હવ્વા સાહેબા થી જિન્હોંને મેરે મુખ્લિસાના મશવરહ પર અમલ કરકે અઝાબસે બચનેવાલી તરકીબ કી થી. બીચારી નિહાયત ખામોશ ઔર ઉદાસ જા રહી થી, પછ્તાવેકે આંસૂ કદમ કદમ પર ગિર રહે થે, ઔર ઐસા મા'લૂમ હોતા થા કે જૈસે દિલહી દિલમેં (ચિરા કારે કુનદ આકિલ કે બાઝ આયદ પશેમાની) ઐસા કામ ક્યૂં કરતા હૈ કે પછ્તાવા ઉઠાના પળે કા સબક પઢ્હતી જા રહી હૈ.

ઉન્કે પીછે મેરા મુઅઝ્ઝઝ (પ્યારા) દોસ્ત મોર થા. ઉસ્કી હાલત ઐસી થી કે જૈસે આજકલ કોઈ શખ્સ કિસી અદાલતમેં ઝૂઠી ગવાહી દે રહા હો, ઔર મેજિસ્ટ્રેટ પર ઉસ્કે ઝૂઠકા રાઝ સુબૂતકે સાથ ખુલ જાએ. ઔર ઈસ ગરીબ ગવાહકે ગલેમેં દફા' (કલમ) ૧૯૩ કા ફંદા પળ જાએ, ઔર વો બીચારા જેલકી તરફ યે કેહતા હુવા ચલ દે.

હમ આએ થે ઈસ લિયે કે નમોઝ બખ્શવાએંગે, વહાં રોઝે ઔર ગલે પળ ગએ.

મોરકે બા'દ મિસ્ટર સાંપ થે જિન્કા મુંહ મૈંને રથકે તૌર પર ઈસ્તે'માલ કિયા થા. બીચારે નીચી ગરદન કિયે આહિસ્તા આહિસ્તા અદાલતકી તરફ જા રહે થે. એક ઐસે મુજરિમકી તરહ જિસ્કે મુકદ્દમાકી આખિરી તારીખ હો, ઔર ઉસે સઝાકા હુકમ સુનનેકા પૂરા યકીન હો. ઐસા મા'લૂમ હોતા થા કે

બીચારે અપની રવાનગીસે પેહલે ઝરૂર કોઈ વસિય્યત નામા લિખકર આએ હૈં.

" ઈન હઝરાતકે પીછે ઈન્જીર ઔર ઊદ કે દરખ્ત થે. ઐસે ચેહરે બનાએ હુએ ગોયા ઉન્હોંને કોઈ ગુનાહ હી નહી કિયા હૈ. ઔર ગલતીસે પોલીસને ઉન્હેં ગિરિફ્તાર કર દિયા હૈ. રાસ્તામેં હર શખ્સ પર અપની નિગાહોંસે મા'સૂમિયતકા ઈઝહાર કરતે હુએ ચલ રહે થે.

આદમ (અલૈ.) કી સઝા

દરબારે ખુદાવંદી પર આજ કહ્હારીકી પૂરી શાન બરસ રહી થી. તમામ ફરિશ્તે ખૌફ ઝદહ થે, ઔર હર તરફ સન્નાટા છાયા હુવા થા. અર્શ ઔર કુરસી લરઝ રહે થે.

ઈર્શાદ હુવા, આદમ (અલૈ.) કો હાઝિર કરો.

આદમ (અલૈ.) નીચી નિગાહ કિયે હુએ ડરતે ડરતે પેશ હુએ, ઔર સિજદએ મા'બૂદિયત બજા લાનેકે બા'દ સીધે ખળે હો ગએ. આવાઝ આઈ,

અય આદમ ! ક્યા હમને ન કહા થા તુમસે કે લા તકરબૂ હાઝિહિશ્શજરત ? યા'ની ઈસ દરખ્તકે કરીબ મત હોના. મગર તુમને ઈસપર અમલ નહી કિયા, હમને તુમ્હેં અચ્છી તરહ સમઝા દિયા થા કે યે દરખ્ત તુમહારે લિયે મના' હૈ, ઔર અગર ઈસ દરખ્તકા ફલ ખાઓગે તો નુકસાનમેં રહોગે. આખિરકાર આજ વો દિન આ ગયા કે તુમ ઈસ્કા નતીજા હાસિલ કરનેકે લિયે ઈન્સાફકે સામને ખળે હુએ હો. હમને

તુમ્હેં અપના ખલીફા બનાયા થા કે નેક આ'માલ ઔર ઈતાઅતકા મુઝાહરા કરકે મખ્લૂકકો સબક દોગે, ન કે ઈસ લિયે કે ખિલાફતકો બદનામ કરનેકા ઝરીઆ બનો, ઔર વો ભી સિર્ફ એક મા'મૂલી ઝાઈકા હાસિલ કરનેકે લિયે, પસ તમામ હાલાત પર ગૌર કરનેકે બા'દ તુમહારે લિયે નીચેકી દસ સઝાએં તજવીઝ કરતે હૈં.

પેહલી સઝા :– તુમહારે જિસ્મકી ઝાહિરી ખૂબસૂરતી યા'ની જન્નતકા લિબાસ તુમસે વાપસ લે લિયે જાએં, ઔર ઈસપર અમલ હો ચુકા હૈ.

દૂસરી સઝા :– તુમહારી મૌજૂદહ ઝિન્દગીકે સાથ જન્નતસે નિકાલા જાના, ઔર ઈસપર અમલ ઉસી વકત હો ગયા જબ તુમ દરબારમેં બુલાએ ગએ.

તીસરી સઝા :– ખુદાકા ઈતાબ જો ઈસ વકત તુમપર હો રહા હૈ, ઔર જિસ્કી પાદાશ (નતીજે) મેં તુમ્હેં હમેશા ખૂનકે આંસૂ રૂલાએગી.

ચોથી સઝા :– સતર છુપાનેકી મા'લૂમાત, કે યે મેરે ખલીફા આદમ (અલૈ.) કે લિયે સખ્ત મના' થી. (ઈસપર ભી અમલ હો ચુકા હૈ.)

પાંચવી સઝા :– તુમસે ઔર તુમહારી ઔલાદસે શૈતાને રજીમકી અદાવત કિયામતકે દિન તક.

છઠ્ઠી સઝા :– આદમ (આદમી) કે સાથ લફ્ઝ આસી (ગુનેહગાર) કા ઈઝાફા, કે યે તાજે ઈસીયાં (નાફરમાની કે તાજ) કે તૌર પર આદમકે સાથ રહેગા.

સાતવી સઝા :– તુમહારી ઔર હવ્વાકી જુદાઈ ઉસ્કા દિલ

દુખાનેવાલા સદમા તુમહારે દિલ પર.
આઠવી સઝા :– તુમહારી હર હરકત પર શૈતાનકો આઝાદી, કે વો તુમ્હેં ઔર તુમહારી ઔલાદકો સીધે રાસ્તેસે હટાનેકી કોશિશ કરે.
નવ્વી સઝા :– તુમકો ઔર તુમહારી ઔલાદકો દુનિયાકી મુસીબતોં ઔર હોલનાક તકલીફોંકા સામના.
દસવી સઝા :– રોઝીકી તલાશકી સવહાને રૂહ બનનેવાલી (જાનકો તકલીફ દેનેવાલી) તકલીફ, જિસ્સે તુમ આજતક બેનિયાઝ થે.

યે હુકમ સુનનેકે બા'દ ચંદ ફરિશ્તોંકો હુકમ દિયા ગયા કે આદમ (અલૈ.) કો ઝમીન પર ફેંક દો, તાકે યે અપને કિયેકી સઝા પા સકે. ચુનાંચે ફરિશ્તોંને ખુદાકે ઈર્શાદકો પૂરા કિયા. ઔર મુઝે બાદશાહતકે તખ્તસે ઉતરવાનેવાલે હઝરત આદમ (અલૈ.) આસમાનસે પટકા દિયે ગએ જો બીચારે શ્રાંદીપકે પહાળ પર આકર ગિરે.

હવ્વાકી સઝા

આદમ (અલૈ.) કે મુકદ્દમાકા ફૈસલા સુનાનેકે બા'દ બીવી હવ્વા બુલાઈ ગઈ. ઈર્શાદ હુવા અય હવ્વા ! તુમ જાનતી હો કે ઈસ મઆમલામેં આદમ (અલૈ.) સે ઝિયાદહ તુમ કુસૂરવાર હો, ઔર તુમહીને આદમ (અલૈ.) કો મજબૂર કરકે વો ફલ ખિલાયા. આદમ (અલૈ.) કો સિર્ફ ઈસ જુર્મ મેં સઝા દી ગઈ કે હમારી મમાનિઅતકે બાવજૂદ તુમહારી તજવીઝસે વો

મજબૂર હો ગએ, ઔર ઉન્હોંને તુમહારા કેહના માનતે વકત યે ન સોચા કે ઉન્કે પરવરદિગારકી નાફરમાની હો રહી હૈ. ચૂંકે તુમ આદમસે ઝિયાદહ કુસૂરવાર હો, ઈસ લિયે હમ તુમહારે વાસ્તે નીચેકી પંદરહ સઝાએં તજવીઝ કરતે હૈં.

પેહલી સઝા :– જન્નત ઔર ઉસ્કી નેઅમતોંસે મેહરૂમી કે બા'દ દુનિયાકી મુસીબત, જિસ્સે કિયામત તક તુમહારી ઔલાદકો છુટકારા ન મિલ સકેગા.

દૂસરી સઝા :– દુનિયામેં રેહનેકે બા'દ હર મહીનાકી એક ઐસી મુસીબત, જિસ્કી નાપાકીસે તુમ કઈ દિન પરેશાન રહો ઔર ઈબાદતસે મેહરૂમ.

તીસરી સઝા :– હમલકી મૌજૂદગીમેં રૂહાની ઔર જિસમાની તકલીફ, જિસ્સે ઝિન્દગીમેં બાર બાર પાલા પળેગા.

ચોથી સઝા :– બચ્ચેકી પૈદાઈશકી ઐસી સખ્ત તકલીફ, જિસ્કે સામને દુનિયાકી તમામ જિસમાની તકલીફેં કુછભી નહી હૈં.

પાંચવી સઝા :– મર્દકી મુસ્તકિલ ગુલામી, જિસ્સે ઝિન્દગીભર છુટકારા ન મિલ સકેગા.

છઠ્ઠી સઝા :– મર્દકો તલાકકા ઈખતિયાર, તાકે વો કિસી હાલતમેં તુમહારા મહકૂમ ઔર મુતીઅ કરાર ન પાએ.

સાતવી સઝા :– તલાક યા બેવા હોનેકે બા'દ એક ઐસી મુદ્દતકા કરાર, જિસ્મેં તુમ્હેં દુનિયાકી લઝ્ઝતોંસે મેહરૂમી રહે.

આઠવી સઝા :– મર્દ કે મુકાબલેમેં તુમહારા વરસેકા હક જો મર્દ કે મુકાબલેમેં હર લિહાઝસે કમ હો.

નવ્વી સઝા :- તુમ ઔર તુમહારી બેટીયાં કિયામત તક પૈગમ્બરીસે મેહરૂમ ઔર ઈસ્કે નાઅહલ રહેંગે.

દસવી સઝા :- જુમ્આકી નમાઝ ઔર ઉસ્કે અનમોલ સવાબસે મેહરૂમી, તાકે હર હફ્તા અપને બળે ગુનાહકો યાદ કર સકેં.

ગ્યારહવી સઝા :- જિહાદકી શિરકતમેં હાસિલ હોનેવાલે ફ્ઝાઈલ ઔર ઉન્કે સવાબસે મેહરૂમી.

બારહવી સઝા :- અકલકા નુકસાન, કે ઉસ્સે હમેશા મર્દ કા દસ્તનિગર (દેખભાલ કરનેવાલા) બનકર રેહના પળેગા.

તેરહવી સઝા :- દીન ઔર મઝહબકી અમલી ખિદમતોંસે અંદરૂની તાકતોં કે ન હોનેકી વજહસે મેહરૂમી યા કમી.

ચૌદહવી સઝા :- શહાદત ઔર ગવાહી કે વકતકી ઝિલ્લત, કે તુમહારી શહાદત મર્દ કે મુકાબલેમેં કમઝોર સમઝી જાએગી.

પંદરહવી સઝા :- મર્દ કે મુકાબલેમેં હર કિસમકી ઈઝ્ઝત ઔર અઝમતકી કમી, તાકે હર વકત તુમહારા યે ઝબરદસ્ત ગુનાહ તુમહારે સામને રહે.

યે હુકમ સુનાનેકે બા'દ પરવરદિગારને ચંદ ફ્રિશ્તોંકો હુકમ દિયા કે હવ્વાકો ઝમીન પર ફેંક દો, તાકે યે અપને કિયેકી સઝા પા સકેં. ચુનાંચે ફ્રિશ્તોં ને ખુદાકે હુકમસે બીચારી બીવી હવ્વાકો આસમાનસે નીચે ડાલ દિયા, ઔર વો જિદ્દાકી સર ઝમીન પર આ પળી, ઔર હઝરત આદમ (અલૈ.) કોં જુદાઈકી જો સઝા દી ગઈ થી ઈસપર અમલ હો ગયા. યા'ની આદમ (અલૈ.) શ્રાંદીપકે પહાળમેં ફેંકે ગએ ઔર બીવી હવ્વા જિદ્દામેં.

તાઉસ (મોર) કી સઝા

બીવી હવ્વાકા મુકદ્દમા ખતમ હોનેકે બા'દ મોર પેશ હુવા. હુકમ હુવા,

અય મોર ! ગો તેરી ખતા (કુસૂર) ઝિયાદહ નહી હૈ, લેકિન યે કુસૂર કિસી તરહ મઆફ નહી કિયા જા સકતા કે તૂને હમારે મના' કરનેકે બાવજૂદ કિસી ગૈરકો જન્નતમેં જાનેકા મૌકા' દિયા. હાલાં કે તૂ જાનતા થા કે જન્નતમેં રેહનેવાલોં કે અલાવહ કિસી દૂસરેકો જાનેકી ઈજાઝત નહી હૈ, બસ તેરે ઈસ કુસૂરકે બદલે હમ નીચેકી તીન સઝાએં તેરે લિયે તજવીઝ કરતે હૈં.

પેહલી સઝા :– જન્નતસે નિકાલે જાનેકે બા'દ તેરે બદનકી તમામ ખૂબસૂરતી વાપસ લે લી જાએ, ઔર નિશાની કે તૌર પર ઉન્કી યાદગાર કહી કહી બાકી રહે.

દૂસરી સઝા :– તેરે છ સો (૬૦૦) બાઝૂ (પર) હૈં. ઈન સબકો વાપસ લેકર સિર્ફ દો બાઝૂ તેરે પાસ બાકી રેહને ચાહિયે.

તીસરી સઝા :– ચૂંકે તેરે પૈર ગુનાહકી મદદકે લિયે સાંપકે પાસ ગએ થે, ઈસ વાસ્તે ઈનકી ખૂબસૂરતી નિકાલકર બદસૂરત કર દિયા જાએ.

ફૈસલા સુનાનેકે બા'દ પરવરદિગારને ચંદ ફરિશ્તોંકો હુકમ દિયા કે મોરકો આસમાનસે નીચે ગિરા દો, તાકે યે અપને કિયેકી સઝા પાએ. ચુનાંચે મોર અલ્લાહ તઆલાકે

હુકમકે મુતાબિક ઝમીન પર ફૈંક દિયા ગયા, ઔર યે બીચારા મુલ્કે હબ્શમેં જા ગિરા.

યહાં મુઝે એક બાત ઔર અર્ઝ કરની હૈ કે બા'ઝ ઈન્સાની તારીખ લિખનેવાલોં ને લિખ્ખા હૈ કે મોર કાબુલમેં આકર ગિરા થા, લેકિન મેરી તેહકીક યે હૈ કે વો હબ્શમેં આયા, બહરહાલ મૈં ઈન્સાની તારીખ લિખનેવાલોંકો ઈસ મઆમલામેં ઝૂઠા નહીં સમઝતા. ક્યૂં કે ઉસ વક્ત મૈં ખૂદ આસમાન પર થા, ઔર મૈંને ઈસ્કી ઝરૂરતહી નહીં સમઝી થી કે ઈન છોટી છોટી બાતોં પર ગૌર કરૂં. અગર ઉસ વક્ત યે ખ્યાલ હોતા કે એક ન એક દિન મુઝે અપની સવાનેહે ઉમરી લિખની પળેગી, ઔર ઉસમેં યે છોટી બાતેં ભી લિખની પળેગી તો મેરે લિયે ઈસ બાતકી તેહકીકાત કુછ મુશ્કિલ બાત ન થી. ઝરાસી દેરમેં મા'લૂમ કર સકતા થા, બહરહાલ યે ઐસી અહમ બાત નહીં હૈ જિસ્કે લિયે તેહકીકાત કરનેકી ઝરૂરત હૈ. અગર ઈન્સાની તારીખ લિખનેવાલે યે હટ ધરમી કરે કે વો કાબુલમેં ગિરા થા તો બહોત અચ્છા ! નિયાઝમંદકો ક્યા ગરઝ પળી હૈ કે ઈસ્કો ઝુઠલાતા ફિરે. બહરહાલ યે યકીની બાત હૈ કે ખુદાકે ફૈસલાકે બા'દ ઉસે ઝમીન પર ફૈંક દિયા ગયા.

હય્યહ (સાંપ) કી સઝા

મોરકા મુકદ્દમા તય હો જાનેકે બા'દ હય્યહ (સાંપ) કી બારી આઈ. યે બહોત ખૂબસૂરત જાનવર થા. તમામ બદન પર બહોત હી દિલ ખૂશ કરનેવાલે રંગકે પર થે, ઔર ચાર

પૈરોંસે ચલતા થા. ઈસ વક્તકી હાલત ઔર જિસ્મસે કહી ઝિયાદહ બળા ઔર પ્યારા કદ થા. ઉસ્કે જિસ્મ ઔર મુંહસે મુશ્ક ઔર અંબરકી ખૂશ્બૂ આયા કરતી થી. જિસ તરફ્સે નિકલ જાતા અપને પીછેં ખૂશ્બૂઓંકી એક ખૂશ કરનેવાલી દુનિયા છોળ જાતા. જન્નતમેં અપને મખ્સૂસ ઈમતિયાઝાત (તરજીહ) કી વજહસે બહોત હી ઈઝ્ઝતવાલા ઔર મુમતાઝ સમઝા જાતા થા. જન્નતકે રેહનેવાલે સાંપકી દોસ્તીકો અપને લિયે ફખ્રકા ઝરીઆ જાનતે થે. આજ બીચારા નિયાઝમંદકી દોસ્તીકી વજહસે મુલ્ઝિમોં (મુજરિમોં) કે કેઠહરેમેં ખળા અપને મુકદ્દરકા ફૈસલા સુનનેકા ઈનતિઝાર કર રહા થા. બારગાહે ઈન્સાફ્સે આવાઝ આઈ,

હય્યહ (સાંપ) ! હમને તુઝે અપની બહોતસી મખ્લૂકસે ઝિયાદહ ખૂબસૂરતી દી, તરહ તરહકી નેઅમતેં તુઝે બખ્શી, ઈઝ્ઝત દી, અઝમત દી, ઔર અપની બહોત સારી મહેરબાનીયોંસે તુઝે માલામાલ કિયા, લેકિન તૂને ઈનકી કોઈ કદર નહી કી, ઔર હમારે મના' કરનેકે બાવજૂદ તૂને ગૈરકો જન્નતમેં લે જાનેકા ગુનાહ કિયા. હાલાં કે તૂ લે જાતે વક્ત ભી અચ્છી તરહ જાનતા થા કે ફિરદોસમેં રેહનેવાલોં કે સિવા હમારી ઈજાઝતકે બગૈર કોઈ શખ્સ જન્નતમેં દાખિલ નહી હો સકતા, મગર તૂને ઈસ્કી પરવા નહી કી, ઔર યે ખ્યાલ કર લિયા કે હમ તેરી ગદ્દારીકા હાલ ન જાન સકેન્ગે, ઈસ વાસ્તે હમ તેરે લિયે નીચેકી તીન સઝાએં તજવીઝ કરતે હૈં.

પેહલી સઝા :– જન્નતસે નિકાલે જાનેકે સાથ હી તેરી તમામ ખૂબસૂરતી વાપસ લેકર તેરા ચેહરા બિગાળ

દિયા જાએ.

દૂસરી સઝા :– જિન પૈરોં કે ઝરીએ તૂ ગૈરકો લેકર અંદર દાખિલ હુવા વો વાપસ લે લિયે જાએં, તાકે તૂ આઈન્દહ પેટકે બલ ઘસીટે.

તીસરી સઝા :– જિસ મુંહમેં બિઠાકર લે ગયા થા ઔર જહાંસે મુશ્ક વગૈરહકી ખૂશ્બૂ આતી થી, વહાં નૂરકે બદલે ઝહરે હલાહલ (કાતિલ ઝહર) ભર દિયા જાએ.

મુકદ્દમાકા ફૈસલા ઔર સઝાકા હુકમ સુનાનેકે બા'દ અલ્લાહ તઆલાને ચંદ ફરિશ્તોંકો હુકમ દિયા કે સાંપકો સઝાએં ભુગતનેકે લિએ ઝમીન પર ફૈંક દો. ચુનાંચે સાંપ સાહબ હસરત (અફસોસ) ઔર નાઉમ્મીદી કે સાથ જિસમકી ઝાહિરી ઔર બાતિની ખૂબસૂરતી ખોકર ઔર પૈરોંસે બેનિયાઝ ઝમીન પર ઘિસટ ઘિસટકર ચલનેકે લિયે ઈસ ઈમતિહાન ઔર સઝાકી જગહમેં આ ગએ, જહાં ઈન્સાન અપને ઐશો આરામકે ઝરીએ તલાશ કરતા રેહતા હૈ. બીચારે અસ્ફહાનમેં આકર ગિરે, ઔર દુનિયાકે લિયે ઈબરતકા સબક બનકર અપની ઔલાદ દર ઔલાદકી સૂરતમેં આજ તક ઝિન્દહ હૈં.

ઈન્જીર ઔર ઊદકી સઝા

ચૂંકે ઈન દોનૂં દરખ્તોં ને ભી ગુનેહગાર આદમ (અલૈ.) કી મદદ કી થી, ઔર યે મદદ પરવરદિગારકા હુકમ હાસિલ કિયે બગૈર હુઈ થી, ઈસ વાસ્તે સાંપકે બા'દ યે દોનૂં ભી

ગુનેહગારકી સૂરતમેં પેશ હુએ. ઔર ચૂંકે ઈન દોનૂં કે ગુનાહ ઝિયાદહ ભારી ન થે, ઈસ વાસ્તે જન્નતસે નિકાલે જાને પર હી કાફી સમઝા ગયા.

મેરી સઝા

નાઈન્સાફી હોગી અગર ઈસ સિલસિલેમેં ઉન સઝાઓંકા ઝિકર ન કરૂં જો મેરે લિયે તજવીઝ કી ગઈ. ઈસ્કે અલાવહ ઉન સઝાઓંકા ઝિકર છોળકર હઝરતે ઈન્સાનકી તરહ તારીખ લિખનેવાલેકે ફનકા ગલા ઘોંટનેકા જુર્મ ભી કરૂંગા, પસ ઝરૂરત હે કે મૈં અપને મુકદ્દમાકી હાલત ભી લિખ્ખૂં.

ચૂંકે ગેહૂં ખિલાનેકે સિલસિલેમેં મેરા હાથ થા, ઈસ વાસ્તે ઈસ બારેમેં મેરા ભી મુકદ્દમા પેશ હુવા. બારગાહે હકીકીને ફૈસલા સુનાયા કે ઈબ્લીસકે લિયે દસ (૧૦) સઝાએં તજવીઝ હોતી હૈં.

પેહલી સઝા :– ઝમીનકી બાદશાહત જો હમને પૈગમ્બરી કે એ'ઝાઝકે સાથ બખ્શી થી વાપસ લે લી જાએ. (ઈસપર અમલ હો ચુકા)

દૂસરી સઝા :– જન્નતસે નિકાલા જાના ઔર જન્નત હમેશાકે લિયે મમનૂઅ. (ઈસ સઝા પર ભી અમલ હો ચુકા હે.)

તીસરી સઝા :– વો ખૂબસૂરતી જિસ્કો તમામ ફરિશ્તોં પર ફઝીલત હાસિલ થી વાપસ લેકર સૂરત બદલ દી જાએ. (ઈસ પર અમલ હો ચુકા.)

ચોથી સઝા :– ઈબ્લીસ નામ તજવીઝ કિયા ગયા. (ઈસપર

અમલ હો ચુકા)

પાંચવી સઝા :– આઈન્દા હોનેવાલે તમામ શયાતીન ઔર બદબખ્તોંકી પેશવાઈ (રેહબરી) કા બદનુમા દાગ.

છઠ્ઠી સઝા :– કિયામત તક કે લિયે લા'નતકા મુસ્તહિક, તાકે કદમ કદમ પર અપના બળા ગુનાહ યાદ કર સકૂં. (કર રહા હૂં.)

સાતવી સઝા :– મગફિરતકે તમામ દરવાઝે ઔર અસબાબ હમેશાકે લિયે બંદ કરકે શફાઅતસે મેહરૂમ કર દિયા જાએ. (દેખા જાએગા.)

આઠવી સઝા :– તૌબા કરનેકી ગુંઝાઈશ હી ન રખ્ખી જાએ, ઔર હમેશાકે લિયે તૌબાકા દરવાઝા બંદ કર દિયા જાએ. (કરતા હી કૌન હૈ તૌબા)

નવ્વી સઝા :– આજસે કિયામત તક પૈદા હોનેવાલી કૌમોં કે ગુનાહોં મેં બરાબરકા શરીક ઔર મુસ્તહિક (શુક્રિયહ).

દસવી સઝા :– <u>ખતીબે અહલિન્નાર</u> (દોઝખીયોંકા ખતીબ)કા બદનામ કરનેવાલા ખિતાબ, જો પેશાની પર કાલે દાગકી સૂરતમેં નઝર આએગા.

યે થી મેરી સઝાએં. ખૈર ! યે તો હોનેવાલી બાત થી. મુઝે ઈસ્કા ગમ નહી, કયૂં કે યે તો મૈં ઉસી વકત જાનતા થા કે જબ આદમ (અલૈ.) કો ગેહૂં ખિલાને ઔર ઉનસે બદલા લેનેકે મનસૂબે બાંધ રહા થા. અલબત્તા ઈસ મઆમલેમેં યે બતાના ઝરૂરી હૈ કે ઈસ ફૈસલાકે બા'દ મુઝે આસમાનસે નીચે ફૈંક દિયા ગયા. ઔર મૈં <u>બસરા</u>મેં આકર ગિરા. બા'ઝ તારીખ લિખનેવાલોંકા ખ્યાલ હૈ કે મૈં <u>મિસર</u>મેં આકર ગિરા

થા, લેકિન આપ ખૂદ હી ઈન્સાફસે કહીયે કે અપની જગહકો મૈં ઝિયાદહ બેહતર જાનતા હૂં ? યા યે બિન દેખી બાતેં કેહનેવાલે ઔર તારીખ લિખનેવાલે ઝિયાદહ જાનતે હૈં ? ઔર ફિર સચ પૂછીયે તો દુનિયાકી પેહલી જગહ કમસે કમ મેરે લિયે તો બહોત હી અહમ હૈ, ઉસે ક્યૂં કર ભૂલ સકતા હૂં ?

હમ સબકી એક દૂસરેસે મુખાલિફ્ત

ઈન તગય્યુરાત (તબ્દીલિયાં) ઔર તબાહીયોં કે બા'દ ઝરૂરી થા કે હમ સબ અપની અપની જગહ બૈઠકર ઈસ બરબાદીકા સબબ દરયાફ્ત કરતે, ઔર સબબ મા'લૂમ હોનેકે બા'દ યે ભી ઝરૂરી થા કે જિસ્કી વજહસે તબાહી આઈ હૈ ઉસ્સે બુગ્ઝ પૈદા હો, ઔર ઉસ્કે ખિલાફ બદલા લેનેકા જઝબા પૈદા હો જાએ.

આદમ (અલૈ.) ઔર હવ્વાકા બદલા લેનેકા જઝબા આદમ (અલૈ.) કી મુઝસે મુખાલિફ્ત

યે તો આપ જાનતે હી હૈં કે આદમ (અલૈ.) ઔર ઉન્કી ઔલાદ મેરી કિતની મહેરબાન હૈ. આદમ (અલૈ.) ઔર

હવ્વાકા ખ્યાલ થા કે ઉન્કી તબાહીકા અસલ સબબ મેરી ઝાત હૈ. ચુનાંચે વો અપની ઝિન્દગીભર મુઝપર લા'નત મલામત કરતે રહે, અબ ઉન્કી ઔલાદ ભી મુઝ ગરીબકો ગાલીયાં ઔર તા'ન દિયે બગૈર નહી રેહતી, હાલાં કે સબ જાનતે હૈં કે મૈંને આદમ (અલૈ.) કે સાથ કોઈ ખાસ દુશ્મ[illegible] નહી કી થી, બલ્કે જો કુછ ભી કિયા થા વો બદલા લેનેકે જઝ્બાકા કારનામા થા, કયૂં કે અસલમેં આદમ હી મેરી તબાહીકા ઝરીઆ હુએ થે. ન વો પૈદા હોતે, ન સિજદહકા ઝગળા પળતા. ઈસ વાસ્તે મૈંને જો કુછ કિયા વો આદમ (અલૈ.) કી મુખાલિફત કે લિયે નહી, બલ્કે બદલા લેને કે લિયે. કયૂં કે જબ આદમ (અલૈ.) કી વજહસે મૈં તબાહ ઔર બરબાદ હુવા તો કૈસે મુમ્કિન થા કે વો ચૈનકી ઝિન્દગી ગુઝારતે, ઔર યેહી નહી બલ્કે કિયામત તક કોશિશ કરૂંગા કે આદમ (અલૈ.) કી ઔલાદ ચૈનસે ન બૈઠ સકે, ઔર શાયદ આદમ (અલૈ.) કી ઔલાદ ભી મુઝે ઈસી તરહ તા'ના દેતી રહેગી.

આદમ (અલૈ.) કી મોરસે મુખાલિફત

દુનિયા સમઝતી હૈ કે ભોલે ભાલે આદમ (અલૈ.) ને ઔર ઉન્કી ઔલાદને મોરકો બેકુસૂર સમઝકર છોળ દિયા, ઔર ઉસ્સે કોઈ બદલા નહી લિયા, લેકિન ઈસ ચીઝ પર આજતક કિસીને ગૌર નહી કિયા કે આદમ (અલૈ.) કી ઔલાદ બિલ્લી ઔર કુત્તા જૈસે નાપાક જાનવર તો પાલના

પસંદ કરતી હૈ, ઔર તકરીબન હર દસ પાંચ ઘરોં કે બા'દ એક ઘરમેં ઝરૂર હી યે જાનવર મિલેગા.

લેકિન મોર બીચારા જન્નતી ખૂબસૂરતી ખોનેકે બા'દ ભી દુનિયાકે હઝરોં લાખોં જાનવરોંસે ઝિયાદહ ખૂબસૂરત હૈ. મગર આદમ (અલૈ.) કી ઔલાદ ઉસે કરીબ રખના પસંદ નહી કરતી, ઔર બીચારા જંગલોંમેં ભટકતા ફિરતા હૈ.

આદમ (અલૈ.) કી સાંપસે મુખાલિફત

હાં સાંપસે આદમ (અલૈ.) ઔર ઉન્કી ઔલાદને જી ખોલકર બદલા લિયા હૈ, ઔર ઉસે તકલીફ દેનેવાલા કેહકર <u>કતલુલ્મૂઝી કબ્લલઈઝા</u> (તકલીફ દેનેસે પેહલે તકલીફ દેનેવાલેકો કતલ કરના.) ઈસ પર અમલ શુરૂ' કર દિયા હૈ. આદમ (અલૈ.) ઔર ઉન્કી ઔલાદકા ખ્યાલ હૈ કે અગર સાંપ મદદ ન કરતા તો શૈતાન જન્નતમેં દાખિલ હોકર ઈસ તબાહીમેં કામિયાબ ન હોતા, ઈસ વાસ્તે સાંપ સબસે બળા ગુનેહગાર હૈ, ઔર ઝિયાદહસે ઝિયાદહ સઝાકા હકદાર હૈ. ચુનાંચે આદમ (અલૈ.) કી ઔલાદને દુનિયામેં રિવાજ કાઈમ કર દિયા હૈ કે સાંપકી ઔલાદ જહાં નઝર આએ જાનસે માર દો, હરગિઝ હરગિઝ રિઆયત ન કરો.

આદમ (અલૈ.) કી ઈન્જીર ઔર ઊદસે દોસ્તી

ચૂંકે ઈન્જીર ઔર ઊદને આદમ (અલૈ.) સે હમદર્દી કી થી. ઈસ વાસ્તે આદમ (અલૈ.) કી ઔલાદ ઈન દોનૂંકો અપના દુશ્મન નહી સમઝતી, બલ્કે ઈનસે ફાઈદા ઉઠાનેકી કોશિશ કરતી હે, ઔર અગર ઈન્જીર ઔર ઊદકો આદમ (અલૈ.) કી વજહસે જન્નતસે ન નિકાલે જાતે યા ઉનમેં આદમ (અલૈ.) કે ખિલાફ કોઈ જઝબા ન હોતા તો યકીનન યે દોનૂં ચીઝે આદમ (અલૈ.) ઔર ઉન્કી ઔલાદકે લિયે બહોત સારે ફાયદે બખ્શતી, લેકિન અફસોસ હે કે ઈન્જીર ઔર ઊદકા દિલ આદમ (અલૈ.) કી તરફસે સાફ નહી હે, ઔર ઉન્હેં યકીન હે કે ઉન્કી તબાહીકા ઝરીઆ આદમ હી હૈં, લિહાઝા ઈન દોનૂંને અપને અપને બેશુમાર ફાયદે ઝાહિર હી ન હોને દિયે.

મોરકા બદલા લેનેકા જઝબા

મોરકા ખ્યાલ હે કે વો બીચારા બે–કુસૂર મારા ગયા, ન વો કિસીકી ભલાઈ મેં થા ન બુરાઈ મેં, લેકિન ગૌર કિયા જાએ તો ઈસ્કા જુર્મ સબસે ઝિયાદહ અહમ હે, ઔર મઆફીકે કાબિલ નહી હે. ઉસને અજનબીકી બાતોં પર ગૌર કિયા થા, ઔર ફિર જન્નતમેં જાકર અપને અસરસે કામ લિયા, ઔર સાંપકો ઈસ બાતકી હિદાયત કી થી કે વો અજનબી (અંજાને)

ફ઼રિશ્તેકો જન્નતકી સૈર કરા દે.

દુનિયામેં આનેકે બા'દ મોરકા ભી બદલા લેનેકા જઝબા ભડક ઉઠા ઔર ઉસને સોચા, સાંપ મુઝસે ઝ઼િયાદહ સમઝદાર થા. ફ઼િર ઉસને ઐસી હરકત હી ક્યૂં કી, ઔર ક્યૂં અજનબી (અંજાને) કે બારેમેં તેહક઼ીક઼ાત ન કી, મગર ચૂંકે બીચારેકી તાક઼તેં ખીચકરકે જન્નતસે અલાહિદા હુઈ થી, ઈસ વાસ્તે ઉસને મેહસૂસ કિયા કે આદમ ઔર હવ્વાસે બદલા લેનેકી મુઝમેં તાક઼ત નહી, ફ઼િર ભી ઉસ્કે બદલા લેનેકા નતીજા નીચેકી તરહ રહા.

મોરકી આદમ (અલૈ.) ઔર હવ્વાસે મુખાલિફ઼ત

ચૂંકે આદમ (અલૈ.) સે બદલા લેનેકી તાક઼ત ઈસમેં નહી રહી થી, ઈસ લિયે યેહી બેહતર સમઝા કે ઈસ મિટ્ટી કે પુતલેસે દૂર જંગલ ઔર બયાબાનોંમેં ઝ઼િન્દગી ગુઝ઼ાર દે, ઔર જબ રાતકો તીન બજેકે કરીબ આદમ (અલૈ.) ઔર ઉન્કી ઔલાદ ભર નિન્દમેં આરામ કર રહી હો, ઉસ વક઼્ત ચીખ ચીખકર ઉન્કી નિન્દ હરામ કર દે. ચુનાંચે આજકે દિન તક મોરકી ઔલાદ ઈસ પર અમલ કરતી હે, ઔર રાતકે આખિરી હિસ્સેમેં જો નિન્દકા બેહતરીન વક઼્ત હે ચીખ ચીખકર આદમ (અલૈ.) કી ઔલાદકા આરામ કરના હરામ કર દેતી હે. દુનિયાકે મુખ્તલિફ઼ હિસ્સોંમેં જહાં જહાં મોરકી ઔલાદ

બહોત ઝિયાદહ આબાદ હૈ, વહાં કે રેહનેવાલે ઈસ બાતકો સમઝતે હોન્ગે કે રાતકે આખિરી હિસ્સેમેં મોરકી ઔલાદ ઉન્કી મીઠી નિન્દકો કિસ તરહ બરબાદ કિયા કરતી હૈ.

મોરકી સાંપસે મુખાલિફ્ત

અલબત્તા સાંપ ચૂંકે ખૂદ બે-તાકત હોકર જન્નતસે નિકાલા ગયા હૈ, ઈસ વાસ્તે આજકે દિન તક મોરકી ઔલાદ સાંપકી ઔલાદસે બરસરે પૈકાર (લડનેમેં સબસે આગે) હૈ. ઔર દેખનેવાલે હમેશા દેખતે રહે હૈં કે મોર કિસી હાલતમેં ભી સાંપ પર રહમ નહી કરતા, બલ્કે ઔર ઝિયાદહ બદલા બઢ્હાનેકે લિયે મોરકી ઔલાદને સાંપકી ઔલાદકો અપની પસંદીદહ ખોરાકમેં શામિલ કર લિયા હૈ, તાકે મોરકી ઔલાદસે કિસી વકત ભી યે બદલેકા જઝબા ઔર મુખાલિફ્ત દૂર ન હો સકે, ઔર અગર કિસીકો મોર ઔર સાંપકી દુશ્મનીમેં શક હો તો વો હર વકત તજાુર્બા કર સકતા હૈ, મોરકે સામને સાંપકો છોડ દીજિયે ફિર સાંપકે બચનેકી કોઈ સૂરતહી નહી રહેગી.

મોરકી ઈન્જીર ઔર ઊદસે મુખાલિફ્ત

જિન લોગોંકો ઈસ તજાુર્બાકા મૌકા' મિલા હૈ વો સમઝતે હૈં ઔર જાનતે હૈં કે મોર, ઈન્જીર ઔર ઊદ કે કરીબ ભી

હોકર નહી ગુઝરતા, યેહી નહી બલ્કે અગર ઈન્જીરકે પત્તોંકા ધુવાં મોરકો દિયા જાએ તો બીમાર હો જાએગા, ઔર ઉસ્કા જીના (ઝિન્દા રેહના) મુશ્કિલ હો જાએગા.

દૂસરા તજુર્બા ઈસ સિલસિલેમેં ઈસ તરહ હો સકતા હૈ કે અગર મોરકો મજબૂરન ઈન્જીરકે કરીબ રેહના પળે ઔર ઉસ્સે દૂર રેહનેકી કોઈ સૂરત ન રહે તો મોર ઈન્જીરકે તમામ પત્તે નોચ નોચકર ફેંક દેગા, ઔર દરખ્તકો જહાં તક નુકસાન પહોંચા સકેગા પહોંચા દેગા.

મોરકી મુઝસે મુખાલિફત

અલબત્તા મોર બીચારા મુઝસે બદલા લેનેકે લિયે બળા બેચૈન હૈ, હઝાર કોશિશકે બાવજૂદ મુઝપર કાબૂ ન પા સકા. જંગલમેં જબ કહી મેરા ઔર ઉસ્કા સામના હો જાતા હૈ તો બે-તહાશા મેરે પીછે દૌળતા હૈ, ઔર જબ મૈં ઉસ્કી બે-બસી ઔર નાકામી દેખકર એક હલકાસા ચપત ઉસ્કો મારતા હૂં તો બુરી તરહ ચીખેં માર મારકર સારે જંગલકો સર પર ઉઠા લેતા હૈ. યે આવાઝ સુનકર ઉસ્કી સારી બિરાદરી મુઝે ઝોર ઝોરસે ગાલીયાં દેતી હૈ, ઔર ઈસ તરહ થોળી દેરકે લિયે વો જંગલ મૈદાને જંગકે શોરકા મંઝર પેશ કર દેતા હૈ.

સાંપકા બદલા લેનેકા જઝબા

સાંપ બીચારા ભી બે-સરો સામાન જન્નતસે નિકાલ

દિયા ગયા થા. અલબત્તા ઉસ્કે મુંહસે નૂરકે બદલે જો ઝહરે હલાહલ (કાતિલ ઝહર) ભર દિયા ગયા થા વો ઉસ્કે કામ આ ગયા, ઔર સિર્ફ યેહી એક બદલા લેનેકા ઝરીઆ ઉસ્કે પાસ થા. અબ ઈસ ઝહરસે વો જો કુછ કામ લે સકતા થા લેતા હૈ, લેકિન જહાં યે ઝહરભી નાકામ સાબિત હો જાએ, ઉસ જગહ સાંપ બીચારા અપની બે–બસી પર બલ ખાતા નઝર આતા હૈ. જન્નતસે નિકાલી હુઈ દૂસરી મખ્લૂકકી તરહ સાંપ ઔર ઉસ્કી ઔલાદભી આદમ ઔર આદમકી ઔલાદકી ઝબાન સમઝતી હૈ. ચુનાંચે આજકલ ભી આમ તૌર પર લોગોંકો કેહતે સુના હૈ કે સાંપ ઈન્સાનકી બાતચીત સમઝ લેતા હૈ.

પુરાની ઔરતેં ઈસ રાઝકો ખૂબ સમઝતી હૈં, જબ ઉન્કે ઘરમેં સાંપ નિકલ આએ ઔર વો મદદકે લિયે મરદોંકો આવાઝ દેં તો યે નહી કેહતી કે સાંપ નિકલા હૈ, બલ્કે ઉસ્કી તરફ ઈશારા કરકે યા તો રસ્સી ઉસ્કા નામ લેતી હૈં, યા લંબા કીળા, ક્યૂં કે ઉન્કા અકીદા યે હૈ કે અગર સાંપકા ઝિકર સાંપકે સામને સાફ લફ્ઝોમેં કિયા જાતા હૈ તો વો સમઝ લેતા હૈ ઔર ફિર માર નહી ખાતા.

બહોત ઝમાના હુવા કે આદમ (અલૈ.) કી ઔલાદને અપની નસલમેં સાંપકી ઔલાદસે મુખાલિફત ઔર બદલા લેનેકે જઝબેકો મુસ્તકિલ કાઈમ રખનેકી એક સૂરત નિકાલી થી, ઔર બહોત હી કામિયાબ રહી, જૈસે યે કે હર મહીના ઔર હર સાલ એક દિન ઐસા મુકર્રર કિયા જાતા થા કે કુમ્બા કબીલાકે લોગ એક જગહ જમા' હોકર સાંપકી બુરાઈયાં ઔર આદમકી નસલસે ઉસ્કી મુખાલિફતકે વાકિઆત બયાન

કિયા કરતે થે, તાકે ઉન્કી ઔલાદ ઔર આઈન્દા આનેવાલી નસલોં કે ઝહનમેં ભી સાંપસે બદલા લેનેકા પૂરા જઝબા કાઈમ રહે. ચુનાંચે આપને દેખા હોગા કે આજકલ ભી આદમ (અલૈ.) કી ઔલાદમેં વોહી રિવાજ ચલા આ રહા હૈ કે અગર કિસીને એક મરતબા સાંપકા ઝિકર છેળ દિયા તો ફિર ઘંટોં ઉસીકા ઝિકર રેહતા હૈ, તરહ તરહકે વાકિઆત સુનાએ જાતે હૈં, સબ હાઝિરીન નિહાયત શૌકકે સાથ સુનતે હૈં, ઔર આખિરકાર ઉન્કે દિમાગોંમે યે ખ્યાલ પૂરી તરહ ઘર કર ગયા હૈ કે સાંપ હમારા સબસે બળા દુશ્મન હૈ, ઉસે જહાં દેખો હલાક કર દો.

સાંપકી આદમ (અલૈ.) સે મુખાલિફત

યે હાલાત દેખકર સાંપોંને ભી અપને કૌમી જલસોંમેં ગૌર કિયા, ઔર સબકી યે રાય હુઈ કે સાંપકી ઔલાદકો ભી ઈસી પર અમલ કરના ચાહિયે. થપ્પળકા જવાબ થપ્પળસે દેના હમ સબકા ફર્ઝ હૈ, ઈસ લિયે હમેં ચાહિયે કે હમ ભી આદમકી ઔલાદકે સાથ કોઈ રિઆયત ન રખ્ખેં, ઔર જબ મૌકા' મિલે ઉસે હલાક કરતે રહેં. જબ ઉસને હમારે નૌનિહાલોંકો મૌતકે ઘાટ ઉતારના શુરૂ' કર દિયા હૈ તો કોઈ વજહ નહી કે હમ ઈસ ફસાદ કરનેવાલી મખ્લૂકકે સાથ કોઈ રિઆયત જાઈઝ રખ્ખેં. હમારી કૌમકે બચ્ચા બચ્ચાકો હમારી ઈન્સાન કશ (ઈન્સાનકો મારનેવાલી) અંજુમનકા મિમ્બર

હોના ચાહિયે, ઔર આજહીસે ઈસપર અમલ શુરૂ' કર દિયા જાએ, તાકે આદમકી ઔલાદ દેખ લે કે સાંપકી ઔલાદ ઈસ્સે કિસી તરહ કમઝોર નહી હે.

ચુનાંચે આજકલ સાંપકી ઔલાદ ઈસ ફૈસલા પર અમલ કર રહી હે. ઔર જહાં કહી ઈન્સાન પર કાબૂ ચલતા હે ઐસા પ્યાર કરતી હે કે બીચારા ઈન્સાન ઉસ્કે ખુમારસે (નશેસે) કિયામત તક કે લિયે સો જાતા હે.

સાંપકી મોરસે મુખાલિફ્ત

મોર જૈસે સખ્ત જાનકે લિયે વો ઝહર અમરત બન જાતા હે, ઈસ લિયે સાંપકી ઔલાદકે પાસ ઔર કોઈ ઝરીઆ હી નહી. ચુનાંચે મોરકી ઔલાદસે બદલા લેનેકે લિયે જબ કભી સાંપકી ઔલાદકો મૌકા' મિલતા હે મોરની કે અન્ડે તોળ ફોળ ડાલતી હે, યેહી ઉસ્કે ઈખતિયારમેં ભી હે, ઈસ્સે ઝિયાદહ સાંપકી ઔલાદ મોરકી ઔલાદકે સાથ કુછ નહી કર સકતી.

સાંપકી ઈન્જીર ઔર ઊદસે મુખાલિફ્ત

ઈનમેં અગર મુખાલિફ્ત હોતી તો ગલત હોતી. સાંપને ઈસ તરફ તવજ્જુહ નહી કી, ઔર ઈન દોનૂંકો બેકુસૂર સમઝકર છોળ દિયા.

સાંપકી મુઝસે મુખાલિફત

યેહી હાલ મેરે સાથ હૈ, ક્યૂં કે ઈસ બીચારેકા મુઝપર ભી કોઈ બસ નહી ચલતા. લે દે કે વોહી ઝહર ઔર વો મેરે લિયે બેકાર, મુઝે મૌતસે ક્યા વાસ્તા ? અગર મૌત મેરે લિયે હોતી ભી તો મૈં ઈસ હકીર મખ્લૂકસે કબ દબનેવાલા હૂં. ચુનાંચે ઈસ્કે સિવા કે ઉસને ઔર ઉસ્કી ઔલાદને અપને દુશ્મનોંમેં મેરા નામ લિખ રખ્ખા હૈ, ઔર કોઈ નતીજા હી નહી નિકલતા.

ઈન્જીર ઔર ઊદકા બદલા લેનેકા જઝબા

યે દોનૂં દરખ્તભી સિર્ફ આદમ (અલૈ.) કી વજહસે જન્નતસે નિકાલે ગએ, મગર અફસોસ હૈ કે ઈન દોનૂંકે પાસ કોઈ તાકત નહી, જિસ્કી બિના પર યે કિસીસે બદલા લે સકેં, ફિર ભી જો કુછ ભી હૈ ઈસ્સે યે દોનૂં હરગિઝ નહી ચૂક્તે.

ઈન્જીરકી આદમ (અલૈ.) ઔર હવ્વાસે મુખાલિફત

ગૌર કીજિયે, જન્નતસે આયા હુવા ઈન્જીર મેવા. મગર દુનિયાકે બાઝારમેં કિતના બે-અસર, ઈસ વજહસે કે ઈન્જીરને

અપના ઝાઈકા ખીચ લિયા હૈ, ઔર ઈન્સાન આજતક મેહસૂસ હી નહી કર સકા કે ઈન્જીરમેં કિસ કદર હૈરત અંગેઝ ઝાઈકા હૈ. ઈસ્કા તર્જુબા યૂં કિયા જા સકતા હૈ કે કોઈ શખ્સ બાઝારસે ઈન્જીર ખરીદે ઔર ઉસ્કો દસ હિસ્સોંમેં તકસીમ કરકે અલગ અલગ રોઝાના એક હિસ્સા ખા લિયા કરે, વોહી એક કિસમકા ઈન્જીર દસ દિનમેં દસ ઝાયકે (મઝે) દેગા, મગર ફિરભી હકીકી મિઠાસ ઈન્સાન મેહસૂસ નહી કરેગા, ક્યૂં કે વો ઈન્જીરને ખૂદ નિકાલ લી હૈ. ઔર નહી ચાહતા કે આદમ ઝાત ઉસ્કી અસલ કૈફિયતસે આગાહ હો. યેહી હાલ ઊદકા હૈ. ઉસને ભી અપને ખાસ અસરાત અપને અંદરસે નિકાલ દિયે હૈં, તાકે વો ઈન્સાન જિસ્કે લિયે ઊદકો જન્નતસે નિકલના પળા ઉસ્કે હકીકી ફાયદોંસે ફાયદા ન ઉઠા સકે.

ઈન્જીરકી મોરસે મુખાલિફત

ચૂંકે ઈન્જીર ઈસ ઝમાનેમેં ઝાહિરી જાન નહી રખતા, ઈસ વાસ્તે ઉસ્કે બદલા લેનેકી તાકત મેહદૂદ હૈ, ફિર ભી ઈન્જીરકે દરખ્તકા રેઆ રેઆ મોરકા દુશ્મન હૈ, ઔર મોરકો મુખ્તલિફ તૌરસે નુકસાન પહોંચા દેતા હૈ.

ઈન્જીરકી સાંપસે મુખાલિફત

યેહી હાલ સાંપકે સાથ હૈ, અગર સાંપકો કિસી હાન્ડીમેં બંદ કર દિયા જાએ, ઔર ઈસ હાન્ડીમેં ઈન્જીરકે દરખ્તકી

જડ કુચલકર ડાલ દી જાએ, ઔર ફિર હાન્ડીકા મુંહ ઈસ તરહ બંદ કર દિયા જાએ કે ઉસ્મેં ઝિયાદહ હવા ન જા સકે તો સિર્ફ એક ઘંટાકે અંદર અંદર સાંપ મર જાએગા, ઔર ઝિયાદહ નઈ બાત યે હોગી કે સાંપ સુકળકર પેહલેસે આધા રેહ જાએગા. ઈસ્સે ઝાહિર હોતા હૈ કે ઈન્જીરકે દરખ્તકી જળ સાંપકો બહોત તકલીફ દેકર મારતી હૈ, વરના સાંપકે છોટા હોને ઔર સુકળનેકી કોઈ વજહ નહી. ઈસ તરહ ઊદકી લકળીકો જલાકર ઉસ્કી રાખ સાંપકે મુંહમેં ભર દી જાએ, ઐસે કે વો રાખ કમસે કમ બીસ મિનીટ સાંપકે મુંહમેં રહે તો યે રાખ ઉસ્કે મુંહકા તમામ ઝહર ખૂદ પીકર ઉસે નિહત્તા ઔર કમઝોર બના દેગી. સાંપ લાખ કોશિશ કરે, લેકિન વો રાખકે ઈસ અમલકો રોક નહી સકતા. યે દૂસરી બાત હૈ કે ઝહર દોબારહ ઉસ્કે મુંહમેં પૈદા હો જાએ, લેકિન એક બાર તો યે રાખ ઉસે નાકારા બના દેતી હૈ.

ઈન્જીરકી મુઝસે મુખાલિફત

આપ યે સુનકર હૈરાન હોન્ગે કે ઈન્જીર કભી કભી મુઝસે ભી બદલા લેતા હૈ.

બાત યે હૈ કે મુઝે હમેશાસે ઈન્જીર બહોત પસંદ હૈ. જબ મૈં જન્નતમેં થા તબ ભી યે મેવા મુઝે બહોત પસંદ થા, ઔર આજભી મેરી રગબતકા વોહી હાલ હૈ. જબ કભી ઈન્જીરકા દરખ્ત દેખતા હૂં, ઔર ઉસ્મેં ફલ નઝર આતા હૈ તો મૈં બેચૈન હો જાતા હૂં, ઔર જબ તબીઅત નહી માનતી તો

દો–ચાર ફલ તોળકર ખા લેતા હૂં.

જાનતા હૂં કે દુનિયામેં આનેકે બા'દ યે મેવા મુઝે કભી રાસ નહી આયા, લેકિન કયા કરૂં દિલ હી નહી માનતા. દિનમેં હઝાર મરતબા તકલીફ ઉઠાતા હૂં, પરેશાન હો જાતા હૂં, મગર ઈન્જીર ખાનેકી આદત નહી જાતી. ઔર ઈન્જીરભી ઐસા બદલા લેને પર તુલા હુવા હૈ કે ખુદાકી પનાહ ! ઈધર મૈંને ખાયા, ઉધર પેટમેં ભઠ્ઠી જલની શુરૂ' હુઈ. ઐસા મા'લૂમ હોતા હૈ કે કિસીને ભઠ્ઠીમેં એક ઔર ભઠ્ઠી જલા દી. દર્દભી ઈતના ઝિયાદહ હોતા હૈ કે મૈં ભાગા ભાગા ફિરતા હૂં, ઔર યે ઈન્જીર મેરે પેટમેં જાનેકે બા'દ ચારોં તરફ કૂદતા હૈ, તાકે મુઝે અંદરકી તકલીફ પહોંચે, ઔર મૈં પરેશાન હો જાઉ. મૈં જાનતા હૂં કે ઈસ દર્દકી દવાકે લિયે જન્નતમેં એક પેળ હૈ, અગર ઈસ દર્દ કે વકત વો પત્તે ખા લિયે જાએં તો આરામ હો જાતા હૈ, લેકિન કયા કરૂં જબ ઈન્જીર ખાતા હૂં ? ઔર યે પેટમેં કૂદ કૂદકર સખ્ત બેચૈનીકા દર્દ પૈદા કરતા હૈ તો મૈં ઘભરાહટકી વહજસે આસમાનકી તરફ દૌળતા હૂં, તાકે જન્નતસે વો પત્તે લાકર ખા લૂં, મગર જબ આસમાનકે કરીબ પહોંચ જાતા હૂં તો ફરિશ્તે મેરે મુંહ પર આગ ફેંકતે હૈં, ઔર ગુર્ઝ મારતે હૈં. નાચાર અપના ઈરાદા મુલ્તવી કર દેતા હૂં, ઔર કરાહતા હુવા વાપસ આ જાતા હૂં. આખિરકાર લૌટતે પીટતે દર્દકી મુદ્દત પૂરી કરની પળતી હી હૈ.

નોટ :– રાતકે વકત આસમાન પર તારોંકા ટૂટતા હુવા નઝર આના ઈસ બાતકી અલમાત હૈ કે મૈં ઉસ વકત પેટકે દર્દકા ઈલાજ કરનેકે લિયે આસમાનકી તરફ પરવાઝ કરતા

હૂં, મગર ફરિશ્તે મુઝપર આગકી બારિશ કર દેતે હૈં. યે અમલ દિનમેં ભી અકસર હોતા હૈ, લેકિન દુનિયાકા ઈન્સાન તેઝ નઝર નં હોનેકી વજહસે દિનમેં આસમાની આગકા નઝ્ઝારા નહી કર સકતા.

મેરી શૈતાનિયત (ખબાસત ઔર શરારત) કા બચપન

કિતાબકે શુરૂ' મેં હી મૈં અલ્ટીમેટમ દે ચુકા હૂં (યા'ની બતા ચુકા હૂં) કે મૈં સિર્ફ અપની ઝિન્દગી કે હાલાત લિખ્ખૂંગા. ઈસ વાસ્તે યહાંસે આદમ ઔર હવ્વાકે સાથ સાથ મોર, સાંપ ઔર ઈન્જીર વગૈરહકો ભી છોળતા હૂં. મુઝે ઈસ્સે બહસ નહી કે આદમ કબ તક અપને ગુનાહોં પર રોતે રહે, ઔર કિસ તરહ સબર આયા. ન મુઝે યે બતાનેકી ઝરૂરત હૈ કે હવ્વા ઉન્હેં કબ મિલી ઔર કહાં મિલી, ન ઉસ્કી ઝરૂરત હી સમઝતા હૂં કે આદમ ઔર હવ્વાકે વો હાલાત બતાઉ જિન્હેં આજ બહોત તઅજજુબ ઔર હૈરતસે સુના જાતા હૈ, જૈસે કોઈ કેહતા હૈ કે બીબી હવ્વાકે યહાં સુબહ લળકા ઔર શામકો લળકી હોતી થી, ઔર અગલે દિન ભી ઈસી તરહ દો બચ્ચે હોતે થે. પેહલે દિનકે લળકેસે અગલે દિનકી લળકીકી શાદી હુવા કરતી થી.

કહી યે મશ્હૂર હૈ કે હર છ મહીનેકે બા'દ બીવી હવ્વાકે યહાં બચ્ચા પૈદા હુવા કરતા થા. બા'ઝ યે યકીન રખતે હૈં કે

રોઝાના જોળવા બચ્ચે પૈદા હોતે થે. બહરહાલ ઉંધી સીધી તારીખ લિખનેવાલોંને જો કુછ લિખ્ખા હૈ ન મુઝે ઈસપર રાયઝનીકી (રાય ઔર મશ્વરા દેનેકી) ઝરૂરત હૈ, ઔર ન કુર્આન મજીદકે બતાએ હુએ વાકિઅત પર રિવ્યુ (તન્કીદ) કરનેકા હક, ઔર સચ બાત તો યે હૈ કે મેરી ઝિન્દગીસે ઈન વાકિઆતકો કોઈ નિસબત હી નહી, ઈસ વાસ્તે મૈં ઈન તફ્સીલાતકો હી ગૈર ઝરૂરી સમઝતા હૂં. જિન લોગોંકો મેરી ઝિન્દગી કે અલાવહ ઈન વાાકિઆતકો ભી મા'લૂમ કરનેકી ઝરૂરત હૈ, વો કોઈ ઐસી કિતાબ પઢેં જો ઈસ મકસદકે લિયે લિખ્ખી ગઈ હો. નિયાઝમંદકા કામ યે નહી હૈ કે અપની મુકદ્દસ સવાનેહે ઉમરી કે સાથ કિસી દૂસરેકે હાલાતકો શરીક કર સકે. ક્યૂં કે શિર્ક સરાસર ગુનાહ હૈ, ઔર મૈં ગુનાહોંકી દુનિયાસે બહોત દૂર રેહના ચાહતા હૂં.

આમ લોગોંકા ખ્યાલ હૈ કે મેરી શૈતાનિયતકી ઈબતિદા (શુરૂઆત) ઉસ વકત હુઈ થી, જબ મૈંને જન્નતમેં પહોંચકર આદમકો ગેહૂં ખિલાનેકા ઈનતિઝામ કિયા થા, લેકિન મૈં સમઝતા હૂં કે યે ખ્યાલ ગલત હૈ, વો તો એક બદલા લેનેકા જઝબા થા. ચૂંકે આદમકા વુજૂદ મેરી તબાહીકા ઝરીઆ હુવા થા, ઈસ વાસ્તે મૈંને ઉન્કે ખિલાફ અમલ કિયા. વો સિર્ફ બદલા લેનેકા કરિશ્મા કહા જા સકતા હૈં, અગર યે શૈતાનિયત હૈ તો મૈં આદમકી ઔલાદમેં સોફીસદ યે શૈતાનિયત દિખાનેકો તૈયાર હૂં, ખાસ કરકે આજકલ હર ઘરમેં બચ્ચા બચ્ચા યેહી કામ કરતા હૈ. એક કી તબાહી કે લિયે દૂસરેકો તૈયાર કરતા રેહતા હૈ, ઔર ચુપ ચાપ તમાશા દેખતા રેહતા હૈ. ફિર કુછ

દિનકે બા'દ ઉસ્કે લિયે ભી ફિરઔન નિકલ આતા હે, ઔર કોઈ તબાહી ઉસ્કે લિયે ભી તૈયાર કર દેતા હે.

ખૈર ! મુઝે દુનિયાવાલોંસે કયા ગરઝ ! જો જી મેં આએ કહે, લેકિન હકીકત યે હે કે મેરી શૈતાનિયતકા પેહલા કારનામા વો હે જો મૈંને આદમકે બેટે <u>હાબીલ</u> ઔર <u>કાબીલ</u> કે સાથ અંજામ દિયા. કયૂં કે ઈસમેં મેરી નિય્યત ખરાબ થી, ઔર ઈસ કામસે મુઝે ઝાતી તૌરપર કોઈ ફાઈદા નહી, અસલમેં શૈતાનિયતકે મા'ના હી યે હૈં કે બગૈર કિસી ફાઈદાકે દૂસરેકો જાન બુઝકર મુસીબતોંમેં મુબતલા કર દિયા જાએ.

દુનિયામેં મેરા પેહલા શાનદાર કારનામા

મુઝે અલ્લાહ તઆલાકા હઝાર હઝાર શુક્ર અદા કરના ચાહિયે કે દુનિયામેં આનેકે બા'દ મેરા સબસે પેહલા કારનામા બહોત હી શાનદાર ઔર કામિયાબ રહા, જિસ્કી નકલ કરને પર આજતક આદમકી ઔલાદ મેરા મન માના નતીજા હાસિલ કર રહી હે.

આદમ (અલૈ.) કે યહાં સબસે પેહલે એક લળકા <u>કાબીલ</u> ઔર ઉસ્કે સાથ એક લળકી <u>અકલીમા</u> (જુળવા પૈદા હુએ), ઉસ્કે બા'દ દૂસરે હમલમેં એક લળકા <u>હાબીલ</u> ઔર એક લળકી <u>લીવા</u> પૈદા હુએ. જબ દોનૂં પલકર જવાન હુએ તો આદમ (અલૈ.) કે પાસ અલ્લાહ તઆલાકા પૈગામ આયા.

અય આદમ (અલૈ.) ! યે બચ્ચે જવાન હો ગએ હૈં, ઈસ

લિયે તુમ્હેં ચાહિયે કે અબ ઉન્કી શાદી કર દો, ઈસ તરહ કાબીલકે સાથ લીવાકો, ઔર હાબીલકે સાથ અકલીમાકી શાદી કર દો. યા'ની દૂસરે જુળવા લળકે હાબીલકે સાથ પેહલે હમલકી લળકી અકલીમાકી શાદી કર દો.

આદમ (અલૈ.) ને ખુદાકા યે હુકમ સુનકર અપની ઔલાદકો જમા' કિયા, ઔર ઉન્હેં ભી બતા દિયા. સબ ખૂશ હો ગએ, લેકિન કાબીલકો યે બાત બહોત નાપસંદ ગુઝરી, ઔર ઉન્હોંને અપને બાપ આદમ (અલૈ.) સે કહા કે ઈસમે મેરા હક મારા જાતા હૈ. અકલીમા નિહાયત ખૂબસૂરત ઔર અકલમંદ લળકી હૈ. મેરી જુળવા હૈ ઈસ લિયે ઉસપર મેરા હક હૈ. મૈં યે પસંદ નહી કરતા કે મેરી જુળવાકો દૂસરેકે સાથ જોળ દિયા જાએ. પેહલે તો આદમ (અલૈ.) ને બહોત કુછ સમઝાયા કે યે બાત મેરે ઈખતિયારમેં નહી હૈ, જૈસા ખુદાકા હુકમ હૈ ઉસપર અમલ કિયા જાએગા, લેકિન કાબીલ કિસી તરહ રાઝી ન હુએ, તબ મજબૂરન આદમ (અલૈ.) ને પરવરદિગારસે દુઆ કી. અચાનક ઉનકે દિલમેં એક તરકીબ આ ગઈ; ઐસા મા'લૂમ હુવા કે ઉન્કે દિલમેં કિસીને કુછ કેહ દિયા હૈ, ઔર કોઈ ખાસ તરકીબ બતાઈ હૈ.

આદમ (અલૈ.) ને એક દિન ફિર અપને બચ્ચોંકો જમા' યા ઔર કહા, અગર કાબીલ ખુદાકે ફૈસલા પર અમલ કરનેકા વા'દા કરે તો મૈં દો-બારહ ખુદાકા હુકમ મંગવા સકતા હૂં.

આસાન તરકીબ યે હૈ કે કુલ્લા પહાળ પર કાબીલ ઔર લ અપની અપની તરફસે કુરબાનીયાં લે જાકર રખ્ખેં,

જિસ્કી કુરબાની કબૂલ હો જાએ ઉસી કે સાથ અકલીમાકી શાદી હોગી.

કાબીલ યે સુનકર બોલે, કુરબાનીકા કબૂલ હોના કિસ તરહ સમઝમેં આએગા ?

આદમ (અલૈ.) પેહલે તો બહોત સિટપિટાએ (ઘભરાએ), લેકિન ફૌરન ઉન્કે દિલમેં આયા, ઔર ઉન્હોંને બતાયા કે જિસ્કી કુરબાની કબૂલ હોગી વો યા તો આસમાન પર ઉઠાઈ જાએગી, યા આગ આએગી ઔર ઉસ્કો જલા ડાલેગી, ઔર જિસ્કી કુરબાની કબૂલ ન હોગી વો ઉસી તરહ પહાળ પર રખ્ખી રહેગી.

દોનૂં લળકોંને ઈસ તરકીબકો પસંદ કર લિયા, ઔર કુરબાની દેનેકે લિયે રાઝી હો ગએ. ચુનાંચે અગલે દિન સુબહ હાબીલકી તરફ્સે એક બકરી, ઔર કાબીલ ચૂંકે ખેતીબાળી કરતે થે ઉન્કી તરફ્સે કુછ ગેહૂં, અનાજ કુલ્લા પહાળકી ચોટીયોં પર અલગ અલગ રખ દિયે ગએ.

થોળી દેરકે બા'દ એક આગકા શો'લા આયા, ઓર હાબીલકી કુરબાની પર છા ગયા. કુરબાનીકી બકરી રાખકા ઢેર બન ગઈ. યે હાલ દેખકર કાબીલકો બહોત ગુસ્સા આયા. આદમ (અલૈ.) બોલે,

અય કાબીલ ! અબ તો તુમ્હેં યકીન આ ગયા કે પરવરદિગાર અકલીમાકી શાદી હાબીલકે સાથ ચાહતા હૈ. કાબીલ અપને જઝબાતકો છુપાતે હુએ બોલે જી હાં.

હોને કો તો હો ગયા, લેકિન કાબીલકે દિલમેં હસદકી આગ બુરી તરહ જલ ઉઠી. ખુદાકે ફૈસલેકે સામને એ'તરાઝકી

કયા મજાલ થી. નાચાર અપને કામકાજમેં મસરૂફ (મશ્ગૂલ) હો ગએ, મગર અકલીમાકે મઆમલામેં હાર જાનેકા ખ્યાલ ઉન્હેં હર વકત સતાતા રહા.

દુનિયાકા પેહલા કતલ

એક દિન મૈંને સોચા, કાબીલકે દિલમેં જો હસદકી આગ જલ રહી હૈ કયૂં ન ઉસ્સે ફાઈદા ઉઠાયા જાએ. આદમસે બદલા લેનેકા યે બેહતરીન વકત હૈ. ચુનાંચે મૈંને ઈન્સાનકી સૂરત બનાઈ, ઔર કાબીલકે પાસ પહોંચા. પેહલે તો મુઝે દેખકર બહોત હૈરાન હુએ, લેકિન થોળી દેરમેં મૈંને ઉન્કી હૈરત દૂર કર દી ઔર કહા, મૈં તુમહારા ખાલિસ હમદર્દ હૂં, ઔર તુમહારે સબ હાલાત જાનતા હૂં. મુઝે મા'લૂમ હૈ કે તુમહારે સાથ સખ્ત નાઈન્સાફી કી ગઈ હૈ, અસલમેં અકલીમા પર તુમહારા હક થા, મગર ઐસા ન હુવા ઔર સબને મિલકર તુમહેં નુકસાન પહોંચાયા.

કાબીલને પૂછા, અય બુઝુર્ગ મર્દ ! કયા કોઈ ઐસી તદબીર હૈ કે મૈં અપના હક હાસિલ કર સકૂં ?

મૈંને જવાબ દિયા, ઐસી તો કોઈ તરકીબ નહી હૈ, અલબત્તા અગર તુમ અપને દુશ્મન હાબીલસે બદલા લેના ચાહો તો બહોત આસાનીસે લે સકતે હો, દર હકીકત તુમહેં ઐસે દુશ્મનસે ઝરૂર બદલા લેના ચાહિયે.

કાબીલ બોલે, મૈં તો કોઈ તરકીબ નહી જાનતા, કિસ તરહ બદલા લેતે હૈં ?

મૈંને ફૌરન હી સંજીદગીસે જવાબ દિયા, તુમ નાદાન હો. યે તરીકે કિસ તરહ સમઝ સકતે હો. આઓ ! તુમહેં બતાઉ. હાબીલ અપની બકરીયાં ચરાને પહાળ પર ગયા હૈ, ઉસ્કા દસ્તૂર હૈ કે વહાં પહોંચકર થોળી દેર તો ઇધર ઉધર ઘૂમતા હૈ, ઔર ફિર પહાળ પર કિસી જહગ લેટકર સો જાતા હૈ. તુમ ઉસ્કી તાકમેં રેહના, જબ હાબીલ સો જાએ તો એક બળા પત્થર ઉસપર દે મારના, બલ્કે આઓ મૈં ભી તુમહારે સાથ ચલૂં.

કાબીલ મેરે સાથ હો લિયે. પહાળ પર પહોંચકર હમને દેખા કે હાબીલ ગફલતમેં પળા હુવા સો રહા હૈ. મૈંને કાબીલકો ઇશારા કિયા.વો ચુપકેસે આગે બઢે, ઔર મેરે કેહને કે મુતાબિક કરીબસે એક બળા પત્થર ઉઠાકર હાબીલકી તરફ લુઢકા દિયા.

હાબીલ દૂસરા સાંસ ભી ન લે સકા, ઔર લુઢકતા હુવા પહાળકી ઘાટીયોંમે જા પળા. ઉસ્કી રૂહ નિકલ ચુકી થી, સાથ હી મેરે દિલને કહા, યે દુનિયાકા પેહલા કતલ હૈ, ઔર મેરી કામિયાબીયોંકા અચ્છા શગૂન (ફાલ). યે સોચતા હુવા મૈં કાબીલકી નઝરોંસે ઓઝલ હો ગયા.

કતલ કરનેકે બા'દ કાબીલને સોચા, અગર યે લાશ ઇસી તરહ પળી રહી તો રાઝ ખુલ જાએગા, ઇસ લિયે ઇસ્કો કિસી જગહ છુપા દેના ચાહિયે. વો ઇસી ફિકરમેં થે કે ઉન્હોંને દેખા કે દો કવ્વે આપસમેં લળતે લળતે ઝમીન પર ગિર પળે. ઉનમેંસે એકને દૂસરેકો ઠોન્ગે માર મારકર હલાક કર દિયા. ઔર અપને પંજોંસે ઝમીન ખોદકર મુરદા કવ્વેકો ઉસ્કે

અંદર દફ્ન કરકે ઔર ઉપરસે વોહી મિટ્ટી ડાલકર ઉસ જગહકો બરાબર કર દિયા. ચુનાંચે કાબીલને ભી કવ્વેકી તરકીબ પર અમલ કિયા, ઔર ઝમીન ખોદકર હાબીલકા જિસમ દફ્ન કર દિયા.

અગર આજ મૈં યે કેહ દૂં કે કવ્વા ઈન્સાનસે બેહતર હૈ, ઔર ઉસ્કા ઉસતાદ હૈ તો સારી દુનિયાવાલે મેરે પીછે પળ જાએં, ઔર હઝારોં લાખોં ગાલીયાં દેં, મગર મૈં ઈતના નાદાન નહી હૂં કે નાહક અપની બાતેં ઝાહિરભી કર દૂં, ઔર ફિર ગાલીયાં ભી ખાઉં. ઈસ્કે અલાવહ વૈસે હી કયા કમ ઈઝ્ઝત અફ્ઝાઈ (ઈઝ્ઝત બળ્હાઈ) હોતી હૈ જો ઔર ભી મુસીબત મોલ લૂં ? ઈસ્સે બેહતર યેહી હૈ કે અપના ખામોશ મિશન જારી રખ્ખૂં. જબ તક આદમકી ઔલાદ ઝિન્દા હૈ, અપના કામ કરતા રહૂં. ખૈર ! યે તો ઉમર ભરકા કિસ્સા હૈ, ચલતા હી રહેગા. ઈસે છોળિયે ઔર અસલ મતલબ પર આએં. કાબીલ અપને બદલા લેનેકી આગ હાબીલકે ખૂનસે બુઝાકર ભાગ ગએ ઔર સીધે યમન પહોંચે ઔર યહાં વોહી ખેતીકા કામ ફૈલાયા.

આતિશ પરસ્તીકા મઝહબ ઔર ઉસ્કે નામ રખનેકી વજહ

કાબીલ યમનમેં નિહાયત ઈત્મીનાનકે સાથ કારોબારમેં મશ્ગૂલ થે. એક દિન એક બુઝુર્ગકી સૂરત બનાકર નિયાઝમંદ

(શૈતાન) ઉન્કે પાસ પહોંચા, ઔર અપની પેહચાન કરાનેકે બા'દ અર્ઝ કી કે જનાબે વાલા ! આપકો મા'લૂમ નહી કે હાબીલસે આપને જો કુરબાનીકી શર્ત કી થી, ઔર હાબીલકી કુરબાની કબૂલ હો ગઈ થી ઉસ્કા અસલ રાઝ કયા હે ?

કાબીલને હૈરતસે પૂછા, કયા રાઝ હે ?

મૈંને કહા, અસલમેં હાબીલ આગકી પૂજા કરતા થા, જબ કભી ઉસ્કો મૌકા' મિલતા થા, છુપે તરીકેસે આગકો પૂજતા થા. ચુનાંચે આગકા દેવતા ઉસપર મહેરબાન થા. ઔર ઐસી હાલતમેં યે કયૂં કર ઉમ્મીદ હો સકતી થી કે વો હાબીલકી કુરબાની કબૂલ ન કરતા. તુમ ઈસ્કે લિયે ગૈર (પરાએ) થે. કયૂં કે તુમને આજતક આગકો સિજદહ નહી કિયા, તુમને નાહક યે શર્ત કબૂલ કી, અગર તુમ હાબીલકે રાઝસે વાકિફ હોતે તો કભી ઈસ શર્ત કો કબૂલ ન કરતે. મૈં જાનતા હૂં કાબીલ ! તુમ નિહાયત હોશિયાર ઔર અકલમંદ હો, ઔર યે ભી જાનતા હૂં કે બહોત હી નેક હો, મગર અફસોસ હે કે ઈસ નેકીને તુમહેં નુકસાન પહોંચા દિયા. અસલમેં આગકા દેવતા હી હમ સબકા માલિક હે, વો જિસ્કો ચાહે કામિયાબી દે, ઔર જિસે ચાહે નાકામ કર દે. દુનિયાકે બેશુમાર ખઝાને ઉસ્કે પાસ હૈં, ઔર વો અપને મુહબ્બત કરનેવાલે પુજારીયોંકો માલામાલ કરતા રેહતા હે. કાબીલ ! અગર તુમ ચાહો તો દુનિયા ઔર આખિરતમેં બહોત અચ્છા મરતબા હાસિલ કર સકતે હો.

વો કૈસે ? કાબિલને ખૂશી કે જોશમેં પૂછા.

મૈંને કહા, વો ઈસ તરહ કે તુમભી હાબીલકી તરહ આગકે

દેવતાકો રેહબર માનકર ઉસ્કી ઈબાદત કિયા કરો. ઔર હો સકે તો અપની છોટીસી કૌમમેં ભી ઈસ રિવાજકો ફૈલા દો, તાકે હર શખ્સ રાહતકી ઝિન્દગી બસર કરે. તુમ દેખતે હો કે તુમહારે બાપકી ઔલાદ બહોત ઝિયાદહ ફૈલ ચુકી હૈ, અગર તુમ અપને ઉન ભાઈયોં કે સાથ હમદર્દી રખતે હો તો સબકો અચ્છી તરહ બતાઓ, તાકે આઈન્દા કિસીકો ઉનમેંસે તકલીફ ન હો, અગર યે સબ ગલત ઔર બિન દેખે ખુદાકો છોળકર આગકે દેવતાકો સબકુછ માન લેં, ઔર ગુઝરે હુએ ગુનાહોંકી ઉસ્કે સામને તૌબા કર લેં તો યકીન હૈ કે વો ખૂશ હોકર તુમ સબકો માલામાલ કર દેગા, ઔર તુમ સબકી ઝિન્દગીયાં ખૂશગવાર હો જાએગી.

મુઝે ખુદાકા શુક્ર અદા કરના ચાહિયે કે મેરા યે વાર ભી કામિયાબ હુવા, ઔર મિયાં કાબીલકો અપના મુસ્તકબિલ શાનદાર નઝર આને લગા. બીચારેને આઓ દેખા ન તાઓ (બગૈર સમઝે બૂઝે) મેરે મશ્વરા પર ખૂદને ભી અમલ શુરૂ' કર દિયા, ઔર અપને ભાઈ બંદોંમેં આગકી પૂજાકા રિવાજ ફૈલા દિયા, જો કિસી ન કિસી સૂરતમેં આજતક કાઈમ હૈ. ઔર મૈં કોશિશ કરૂંગા કે કિયામત તક રહે, બલ્કે ઉમ્મીદ હૈ કે ઈસ્કો બળહાનેમેં ભી કામિયાબ હો જાઉન્ગા. ક્યૂં કે મૈં જાનતા હૂં કે ઈસ્લામ મઝહબને મેરે મિશનકો (મકસદે તબ્લીગકો) ઝરૂરતસે ઝિયાદહ નુકસાન પહોંચાયા હૈ. કોઈ વજહ નહી કે મૈં ભી અપની તમામ તાકતેં ઈસ્લામકો ખતમ કરનેમેં ખર્ચ ન કર દૂં. બા'ઝ દફા' મુઝસે પૂછા ગયા હૈ કે મૈં ઝિયાદહતર મુસલમાનોં કે પીછે ક્યૂં પળા રેહતા હૂં, મગર

પૂછનેવાલે યે નહી સોચતે કે મુઝે ભી તો ઈસ્લામને હી ઝિયાદહ નુકસાન પહોંચાયાં હૈ. મેરા મિશન પૂરી તરહ કામિયાબ થા. હર હુકૂમત મેરી હુકૂમત થી. ઝમીનકે ચપ્પા ચપ્પા પર મૈં ઔર મેરી ઉમ્મત અપના કામ કર રહી થી, કિસીકો કાનોં કાન ખબર ભી ન થી કે શૈતાન હૈ કયા બલા ? સબ અપને અપને કામોંમેં મગન થે, ઔર મૈં ભી બળી આસાની કે સાથ અપને મિશનકો દિન રાત આગે બળ્હા રહા થા.

ખુદા જાને યે ઈસ્લામ કહાંસે આ કૂદા. બૈઠે બિઠાએ મુઝે તરહ તરહકી પરેશાનીયોંમેં ફંસા દિયા. લોગોં સે કેહના શુરૂ' કર દિયા કે શૈતાનસે બચો, શૈતાનસે પનાહ માંગો, યે કરો વો કરો. દુનિયા જાનતી હૈ કે ઈસ્લામકી ઝર્રા ઝર્રા તા'લીમ સિર્ફ ઈસ લિયે હૈ કે મેરા મિશન ખરાબ કિયા જાએ, ઈસ્લામસે અગર કોઈ પૂછે કે તુમ કયૂં આએ ? તુમહારી કયા ઝરૂરત થી ? તો જવાબ દેતા હૈ કે મૈં દુનિયાકો સીધા રાસ્તા બતાને આયા હૂં, લેકિન હકીકત યે હૈ કે ઉસે સિર્ફ મુઝસે દુશ્મની હૈ, ઔર સિર્ફ મેરી વજહસે ઈસ્લામ આયા. ખુદાકી કસમ ખાકર કેહતા હૂં કે ઈસ્લામ સિર્ફ ઈસ લિયે આયા કે ઉસે મેરા મિશન પસંદ ન થા, મેરી કામિયાબીયાં ઉસે એક આંખ નહી ભાતી થી, વો દેખ રહા થા કે મૈં કિસ તરહ હુકૂમત કર રહા હૂં, ઔર દુનિયાવાલે કિસ તરહ મેરે ઝન્ડે કે નીચે જમા' હો ગયે હૈં. આખિર ઉસ્સે ન રહા ગયા, હસદકે મારે આપેસે બાહિર હો ગયા, ઔર મૈદાનમેં આ કૂદા, અબ કોઈ ઉસ્સે પૂછે કે તૂ દૂસરેકો રકાબત (દુશ્મની–મુખાલિફત) ઔર હસદસે મના' કરતા હૈ, લેકિન ખૂદ ઐસા કયૂં કરતા હૈ ?

સહીહ અકલ રખનેવાલે અચ્છી તરહ જાનતે હૈં કે ઈસ્લામને ઝિયાદહતર મુઝે બુરા ભલા કહા, અપને માનનેવાલોંકો સમઝાતા હૈ તો ભી બાત બાતમેં મેરા નામ લેતા હૈ. કિસીસે કોઈ ઈબરતવાલા કિસ્સા બયાન કરતા હૈ તબ ભી કદમ કદમ પર મેરી મિસાલ પેશ કરતા હૈ. આપહી બતાઈયે મૈં કબ તક સબર કરૂં ? મજબૂરન મૈંને ભી અપને વક્તકા બહોત સારા હિસ્સા મુસલમાનોં પર ખર્ચ કરના શુરૂ' કર દિયા. જબ યે ઝરા ઝરાસી બાતમેં મુઝે બદનામ કરતા હૈ તો ફિર મૈં કયૂં છોળ દૂં ? યે અપના કામ કર રહા હૈ, મૈં અપના કામ કર રહા હૂં. નતીજા જો કુછ હોગા બા'દમેં દેખા જાએગા.

હાં તો મૈં યે અર્ઝ કર રહા થા કે મૈંને અપની કોશિશોંસે આદમ ઝાતકો ભટકાનેકે લિયે આગકી પૂજાકા તરીકા શુરૂ' કિયા, તાકે યે કૌમ અપને સહીહ રાસ્તાસે ભટક જાએ, ઔર ખૂબ ઠોકરેં ખાએ. આપ યે સુનકર હૈરાન હોન્ગે કે આગકી પૂજાકે વાકિઆકો ઈન્સાની તારીખ લિખનેવાલોંને એક દૂસરે તરીકેસે મશ્હૂર કરનેકી કોશિશ કી હૈ.

ઉન્કા ખ્યાલ હૈ કે આગકી પૂજાકી ઈબતિદા કાબીલકે ઝમાનેમેં નહીં, બલ્કે નમરૂદકે ઝમાનેમેં હુઈ. ચુનાંચે ઈન્સાની તારીખ લિખનેવાલે લિખતે હૈં કે;

જબ નમરૂદને હઝરત ઈબ્રાહીમ ખલીલુલ્લાહ (અલૈ.) કો આગમેં ડાલા ઔર આગને ખુદાકે હુકમસે હઝરત ઈબ્રાહીમ (અલૈ.) કો મેહફૂઝ રખ્ખા તો શૈતાનને યા'ની મૈંને યે મશ્હૂર કર દિયા કે ચૂંકે હઝરત ઈબ્રાહીમ છુપે તૌરપર આગકી પૂજા

કરતે થે, ઈસ વજહસે આગને ઉનહેં નહી જલાયા.

ઈન તારીખ લિખનેવાલોંકા ખ્યાલ હૈ કે મૈંને યે શોહરત આગકી પૂજાકો કામિયાબ બનાનેકે લિયે દી થી.

બા'ઝ તારીખ લિખનેવાલે ઈસ્સે ભી આગે બઢ ગએ. ઉન્હોંને એક નઈ બાત પૈદા કર દી. ઉન્કા ખ્યાલ હૈ કે કિસી ઝમાનેમેં એક બાદશાહ થા. ઉસ્કા નામ કુશ્તાસપ થા. ઉસ્કે ઝમાનેમેં એક શખ્સ ઝરદુશ્ત નામકા પૈદા હુવા. (ઝરદશ્તકા નામ બા'ઝ તારીખ લિખનેવાલોંને ઝરતશ્ત લિખ્ખા હૈ. ઔર બા'ઝને ઝરદુહશ્ત.) ઉસને છબ્બીસ (૨૬) સાલકી ઉમરમેં નબુવ્વતકા દા'વા કરકે એક કિતાબ લિખ્ખી, ઔર ઉસ્કા નામ શૂશ રખ્ખા, ઔર ઝાહિર કિયા કે યે આસમાની કિતાબ હૈ. લોગ કાફલે કે કાફલે ઉસ્કી તરફ માઈલ હોને લગે. ઈસ કિતાબકો આતિશ પરસ્તી (આગકી પૂજા) કે મઝહબકી બુનિયાદ કરાર દિયા થા. યે લોગ અપને આપકો શૂશી કેહતે થે. (શાયદ યે લફ્ઝ ઝમાનાકે સાથ બિગળતે બિગળતે મજૂસી બન ગયા હૈ.) ચુનાંચે આજભી મજૂસી કૌમમેં ઝરદશ્તકા નામ બહોત એહતિરામકે સાથ લિયા જાતા હૈ.

બુત પરસ્તીકા મઝહબ ઔર ઉસ્કે નામ રખનેકી વજહ

આતિશ પરસ્તી કે મઝહબકી કામિયાબી કે બા'દ મૈં મુખ્તલિફ સ્કીમોં પર અમલ કરતા રહા. કઈ મઅરકેકી

(મૈદાનકી) કામિયાબીયાં હાસિલ હુઈ, જિસ્મેં સે સબસે ઝિયાદહ ફાઈદામંદ ઔર ખાસ કામિયાબી મુઝે વો હુઈ જો હઝરત ઈદરીસ (અલૈ.) કે પૈગમ્બરી કે ઝમાનેકે બા'દ હાસિલ હુઈ ઔર જિસ્કી યાદગાર આજતક કાઈમ હૈ.

હઝરત ઈદરીસ (અલૈ.) કે આસમાન પર જાને ઔર વહાં રેહનેસે પેહલે દુનિયામેં ઉન્કા એક બહોત હી બળા ગેહરા દોસ્ત થા, જિસે હઝરત ઈદરીસ (અલૈ.) સે બહોત મુહબ્બત થી, ઔર ઈસી મુહબ્બતકે સાથ અકીદતકા જઝબાભી કમાલકી હદકો પહોંચ ગયા થા. ઉસ્કા ખ્યાલ થા કે,

<u>ઈદરીસકે પરદહમેં ખુદા બોલ રહા હૈ</u>

અગર એક આધ ઘંટા કે લિયે ભી ઈદરીસ (અલૈ.) ઈધર ઉધર હો જાતે થે તો વો જુદાઈકી વજહસે બેચૈન હો જાતા થા. હઝરત' ઈદરીસ (અલૈ.) કી નસીહતોં કે બાવજૂદ વો હમેશા યેહી કેહતા થા કે મેરે લિયે તો સબ કુછ ઈદરીસ હૈં. ઈસ પાગલપનેકી મિસાલ અકસર આજભી મિલ જાતી હૈ, ઔર બા'ઝ ગુમરાહ મુસલમાન આજ ભી યે શે'ર પળહતે નઝર આતે હૈં.

અલ્લાહકે પલ્લામેં વહદતકે સિવા ક્યા હૈ,
જો કુછ મુઝે લેના હૈ લે લૂન્ગા મુહમ્મદસે,

યેહી કેફિયત ઉસ શખ્સકી થી, ઔર વો હઝરત ઈદરીસ (અલૈ.) કી મુહબ્બતમેં ખુદાકો ભૂલા જા રહા થા. ઈસી દરમિયાનમેં હઝરત ઈદરીસ (અલૈ.) કો મુસ્તકિલ રેહનેકે લિયે અચાનક આસમાન પર જાના પળા તો વો બીચારા બેચૈન હો ગયા. દિન રાત રોનેકે સિવા ઉસ્કા કોઈ કામ ન થા.

મૈંને ઈસ મૌકા' કો ગનીમત જાના. ઔર એક સંજીદહ (ઠરેલ) આદમીકી સૂરત બનાકર ઉસ શખ્સકે પાસ પહોંચા. પેહલે તો ઉસ્સે સારા માજરા સુના, ઔર ઉસ્કે બા'દ બહોત અચ્છે અંદાઝસે ઉસ્સે કહા,

યે ભી કોઈ મુશ્કિલ કામ હૈ જિસ્કે લિયે રોતે હો, અગર તુમ્હેં અપને દર્દકા ઈલાજ હી કરના હૈ તો મૈં બતા દૂંગા.

ઉસ શખ્સને બળી ખૂશામદકે સાથ મુઝસે વો તરકીબ પૂછી.

મૈંને કહા, પેહલે યેં બતાઓ કે તુમ સિર્ફ ઈદરીસ (અલૈ.) કી ઝિયારત હી કરના ચાહતે હો, યા યે ભી ઝરૂરી હૈ કે વો પિચકાર પિચકારકર (દિલાસા દેતે હુએ) તુમહારે સર પર હાથ ભી ફેરેં ?

ઉસને કહા, મૈં સિર્ફ યે ચાહતા હૂં કે હર વક્ત ઉન્હેં દેખતા રહૂં, ચાહે વો મુઝસે બાત ન કરે. મુઝે ઉસ્કી પરવા નહી, અલબત્તા ઉન્કી નૂરાની સૂરત હર વક્ત મેરી આંખોં કે સામને રહે, બસ યેહી મેરે લિયે સબકુછ હૈ, ઈસ્સે ઝિયાદહ કુછ નહી ચાહતા.

યે સુનકર મૈંને કહા, ઉસ્કી તો એક તરકીબ હો સકતી હૈ.

વો ક્યા ? ઉસ શખ્સને નિહાયત હૈરતસે પૂછા.

મૈંને કહા, અગર તુમ ઈજાઝત દો તો મૈં ઈદરીસકી શક્લ જૈસી એક શબીહા (મૂર્તિ) બનાએ દેતા હૂં, જિસ્મેં સરે મૂ (બાલકે કિનારેકે બરાબર ભી) ફર્ક ન હોગા. બિલકુલ યે મા'લૂમ હોગા જૈસે ઈદરીસ બૈઠે હૈં. ઈસ મૂર્તિ કો હર વક્ત અપને સામને રખના, તુમહારે દિલકો સુકૂન રહેગા, બલ્કે

અગર તુમહારા અકીદા કામિલ હોગા તો ઈસી મૂર્તિ મેં દો-બારહ હઝરત ઈદરીસ (અલૈ.) આ જાએંગે, ઔર તુમ ઉનસે હર વકત બાતેં કિયા કરોગે.

જુદાઈકા મારા હુવા દોસ્ત અપને મેહબૂબકી ઝિયારતકે શૌકમેં હર કુરબાની કે લિયે તૈયાર હો ગયા. ઉસને કહા,

અય અજનબી દોસ્ત ! મૈં તુમહારા બહોત હી એહસાનમંદ હૂંગા, અગર તુમ મેરા યે કામ કર દોગે.

અંધેકો કયા ચાહિયે ? દો આંખે. મૈંને નિહાયત હોશિયારીકે સાથ પત્થરકી એક ઐસી મૂર્તિ તૈયાર કર દી, જિસપર પૂરી તરહ હઝરત ઈદરીસ (અલૈ.) કા ધોકા હોતા થા, જિસ વકત વો મૂર્તિ જિસમાન (હઝરત ઈદરીસકે દોસ્ત) ને દેખી તો ફળક (બેકરાર) ઉઠા, ઔર બેતાબ (બહોત જલ્દ) ખળે હોકર ઉસે ચૂમને લગા, આંખોંસે લગાયા. કભી અપની પેશાની ઉસ્કે પૈરોં પર રખ દી, બળી દેર તક ઉસ્કા મુહબ્બતકા જોશ કામ કરતા રહા. ઈધર મેરી તદબીર અપના કામ કર રહી થી, ઉધર બુત પરસ્તીકી ઈબતિદા અપની હસીન પૈદાઈશ પર અલગ ખળી મુસ્કુરા રહી થી, અચાનક દોનૂં કરીબ હો ગઈ. ઉસ્કે બા'દએક દૂસરેસે બગલગીર હુઈ, ઔર દેખતે દેખતે બુત પરસ્તીકી ઈબતિદા કરનેવાલે સબસે પેહલે બુત પરસ્તકે દિલમેં અંધી અકીદતકા જોશ બનકર સમા ગઈ.યે મેરા શાનદાર કારનામા થા, જો બુત પરસ્તીકી સૂરતમેં આજતક મૌજૂદ હે.

બુત પરસ્તીકા રિવાજ

જબ તક હઝરત ઈદરીસકે દોસ્ત જિસમાન ઝિન્દહ રહે ઈસી બુતકી પૂજા કરતે રહે, લેકિન આમ તૌરસે બુત પરસ્તીકા રિવાજ નહી હુવા થા. જિસમાનકે ઈનતિકાલકે બા'દ જબ ઉન્કા માલ લોગોંને તકસીમ કિયા તો ઉસ્મેં એક બુતભી પીછેવાલોંકો મિલા. હર શખ્સ પત્થરકી યે મૂર્તિ દેખકર હેરતમેં રેહ ગયા. કિસીકી સમઝમેં ન આયા, ઠીક ઉસી વકત પર જબ કે વો લોગ ઈસ મૂર્તિ કે બારેમેં હેરતકા ઈઝહાર (તઅજજુબ) કર રહે થે. મૈં એક મુકદ્દસ સૂરતમેં ઈસ ગિરોહકે પાસ ગયા, ઔર બુઝુર્ગો કે અંદાઝમેં એક નિહાયત હી બલીગ ઔર નતીજા ખેઝ (નતીજા લાનેવાલી) તકરીર કરકે બુત પરસ્તી કે મુસ્તકબિલકો નિહાયત શાનદાર બના દિયા.

મૈંને કહા, યે બુત અસલમેં હઝરત ઈદરીસ (અલૈ.) કી મિલ્કીયત હૈ. ઈસમેં બહોત બળા રાઝ હૈ. મૈં ઈસ્કે બારેમેં સબકુછ ઈસ લિયે જાનતા હૂં કે ઈદરીસ મેરે બહોત ગેહરે દોસ્ત થે, ઔર ઉન્કે પૈગમ્બરી કે તમામ રાઝોંસે મૈં અચ્છી તરહ વાકિફ થા. અસલમેં ઉન્કી કામિયાબીકા રાઝ હી યે બુત હૈ વો ઉસ્કી ઈબાદત કરતે થે, ઔર જો કુછ ચાહતે થે ઈસ બુતકે ઝરીએ કરા લેતે થે, યે બુત ઉન્કી ઈબાદતસે બહોત ખૂશ થા. ઔર ઉન્કા હર કામ પૂરા કર દિયા કરતા થા. ચૂંકે ઈદરીસકો ઝાતી વજાહત ઔર અઝમત સિર્ફ ઈસ બુતકે ઝરીએ હાસિલ થી, ઈસ વાસ્તે ઉન્હોંને યે બાત અપની

કૌમસે છુપાઈ રખ્ખી, કયૂં કે વો જાનતે થે કે અગર કૌમ પર યે રાઝ ખુલ ગયા તો ફિર હર ઘરમેં ઈસી તરહકા બુત તૈયાર હો જાએગા, ઔર લોગ મેરે મોહતાજ ન રહેન્ગે. જો કુછ ચાહેન્ગે ઘર બૈઠે અપને બુતસે કરા સકેન્ગે, ઈસ વાસ્તે ઉન્હોંને પૂરી એહતિયાતકે સાથ ઈસ્કી ઈબાદત કી, ઔર કૌમકી નઝરોંસે છુપાએ રખ્ખા. અબ અચાનક ઉન્હેં આસમાન પર જાના પળા તો અપને રાઝદાર દોસ્ત જિસમાનકો યે બુત દે ગએ થે, ઔર હિદાયત કર ગએ થે કે ઈસ ભેદકા પતા ન ચલે, મગર અફસોસ હૈ કે જિસમાનકી મૌતને યે રાઝ ખોલ દિયા, વરના હમ તીનોં કે સિવા ઔર કિસીકો ઈસ અહમ રાઝકી ખબર ન થી.

મુઝે અફસોસ હૈ કે મૈંને ઈદરીસ (અલૈ.) કી ઈજાઝત લિયે બગૈર આપ ભાઈયોંસે યે બાત બયાન કર દી. અસલમેં મુઝે ઈસ બુતકી તૌહીનકા ખતરા ન હોતા તો મૈં અબ ભી ઉસે રાઝ હી રખતા, લેકિન મુઝે યે અન્દેશા થા કે આપ લોગોંકો ઈસ્કા ઈલ્મ ન હોનેકી વજહસે ઈસ બુતકો પત્થરકી બેકાર મૂરત સમઝકર ફૈંક દેન્ગે. આહ ! અગર ઐસા હો જાતા તો કૌન જાનતા હૈ કે યે મુકદ્દસ બુત હમારી કૌમ પર કૈસી તબાહી લાતા ? કયૂં કે કોઈ મા'બૂદ અપની તૌહીન ગવારા નહી કર સકતા.

અસમલેં હમ લોગ અંધે હૈં, ઔર કુછ જાનતે નહી, વરના નેક લોગોંકી મુકદ્દસ મૂર્તિયાં હમારે લિયે સબકુછ બન સકતી હૈં. અબ આપ ગૌર કીજિયે કે ઝાહિરમેં ઈસ બુતકી સૂરત હઝરત ઈદરીસ (અલૈ.) જૈસી હૈ, લેકિન હકીકત યે હૈ

કે હમારા દીન ઔર દુનિયા ઉસ્કે હાથમેં હે, યે જિસસે ખૂશ હો જાએ, બસ ઉસે નિહાલ (ખૂશ) કર દેતા હૈ, ઔર જિસ્સે નારાઝ હો જાએ ઉસે કિસી ઘરકા નહી છોળતા.

ઈદરીસકો દેખો, વો કિતની ઈઝ્ઝતવાલી ઝિન્દગી બસર કરતે થે. ખૈર ! અબ રાઝ ખુલ ચુકા હૈ. યે ખાસ ચીઝકા કોઈ માલિક નહીં રેહ સકતા. ઈસ વાસ્તે મુઝે બાકી બાતેં ભી બતા દેની ચાહિયે. ઉમ્મીદ હૈ કે હમ સબ ઉનસે સહીહ ફાઈદા ઉઠા સકેન્ગે. હઝરત ઈદરીસ (અલૈ.) કે જાને કે બા'દ હમેં ઝરૂરત હે કે કિસી કે મોહતાજ ન રહેં, અગર હમ લોગ ઈસી કિસમકે બુત અપને અપને ઘરોંમેં રખ્ખેં, ઔર ઉન્કી ઈબાદત કરકે ઉન્હેં ખૂશ કરતે રહેં તો હમ સબ કિસી મદદકે બગૈર ખૂશ રેહ સકતે હૈં. હમારી હર ઝરૂરત પૂરી હો સકતી હૈ. યે બુત હમારી મદદ કરેન્ગે, ઔર હમ સબ કિસીકી મદદકે બગૈર મન માની તરક્કીયાં કર લેંગે.

મેરી તકરીરને વોહી અસર કિયા જિસ્કી ઉમ્મીદ થી. ઉન્હોંને અહદ કર લિયા કે અપને વહાં ઐસી હી મૂર્તિ રખ્ખેન્ગે, ઔર કિસી કે મોહતાજ રેહના પસંદ ન કરેન્ગે. ઈન વાકિઆતકે થોળેહી ઝમાનેકે બા'દ હર ઘરમેં એક બુત થા, ઔર રોઝાના ઉસ્કી પૂજા હુવા કરતી થી.

હઝરત ઈદરીસ (અલૈ.) કે ઝમાનામેં પાંચ ઐસી મુકદ્દસ હસ્તીયાં ભી થી, જિન્કી ઝાહિદાના ઝિન્દગી દૂસરોં કે લિયે મિસાલ બન રહી થી. ચુનાંચે દસતૂરકે મુતાબિક જબ ઉનમેંસે કોઈ મરતા થા તો ઉસી કે નામ પર એક બુત તૈયાર હો જાતા થા, ઔર ઉસ બુતકા નામ ભી વોહી રખ દિયાં જાતા

થા. ચુનાંચે હઝરત ઈદરીસ (અલૈ.) કી કૌમમેં આહિસ્તા આહિસ્તા યેહી પાંચ બુત ઝિયાદહ મકબૂલ હુએ જિન્કે નામ વદ્દ, સુવાઅ, યગૂષ, યઊક, ઔર નસ્ર થે. ઈન હી પાંચ બુતોં પર ઉસ ઝમાનાકી ઘરેલૂ શરીઅત કાઈમ થી. કૌમકે બચ્ચે બચ્ચેકા ઈન હી પાંચ ખુદાઓં પર ઈમાન થા, કાલલ્લાહુ તઆલા વકાલૂ લા તઝ-રુન્ન આલિહતકુમ વલા તઝ-રુન્ન વદ્દંવ્વ લા સુવાઅંવ્વ લા યગૂષ વલા યઊક વ નસ્રા.

જબ હઝરત નૂહ (અલૈ.) કે ઝમાનામેં તૂફાન આયા, ઔર તમામ દુનિયા પાનીમેં ડૂબ ગઈ તો યે સબ બુત ભી ખતમ હો ગયે થે, લેકિન દુનિયા જબ ફિરસે આબાદ હુઈ તો ખુદાને અપના કામ કિયા, ઔર નિયાઝમંદ (શૈતાન) ને સબસે પેહલે પાંચ બુત તૈયાર કરકે ઉન્હી નામોંસે મશ્હૂર કર દિયા, ઔર હર બુતકે સાથ એક અપની લિખ્ખી હુઈ મુકદ્દસ તારીખભી મન્સૂબ કર દી. ચુનાંચે યે બુત પરસ્તી બરાબર કાઈમ રહી, અગર તૂફાને નૂહકે બા'દ મૈં ગફલત કરતા તો ઝરૂર બુત પરસ્તીકા ખાતમા હો ચુકા થા, મગર વો તો વકત પર સૂઝ ગઈ, ઔર મૈંને અપને શાનદાર કારનામેકો બે-નામો નિશાન હોનેસે બચા લિયા.

તૂફાનકે બા'દ ઈત્તિફાકસે પાંચ કબીલોંકો ઝિયાદહ તરકકી હાસિલ હુઈ. ચુનાંચે મૈંને હાલાત પેર ગૌર કરનેકે બા'દ કબીલા બની કલ્બકો વદ્દ બુત સોંપા, ઔર સુવાઅ બુતકો કબીલા હઝકીલકે સુપુર્દ કિયા, ઔર મઝજહ કબીલાકો યગૂષ દિયા, ઔર યઊક બુતકો કઝાઅહ કબીલાકે હવાલે કિયા, ઔર નસ્રકો કબીલા હમીરકે હિસ્સામેં દે દિયા. ઔર ઈસ

તરહ બુત પરસ્તીકી એક ઐસી મઝબૂત બુનિયાદ રખ દી હે જિસપર આજ તક કુફ્રો ઈલ્હાદકે બળે બળે મહલ તૈયાર હો રહે હૈં, ઔર હોતે રહેંગે.

મેરી ઝિન્દગી કે કારનામે

અગર મૈં અપની ઝિન્દગીકી ઈબતિદાસે આજ તક કે કારનામે મુખ્તસર બયાન કરૂં તો લાખોં બરસોંકા ઝમાના ચાહિયે, અગર લિખને બેઠૂં તો કિયામત તક લિખતા હી રહૂં, ઔર અગર કોઈ ઈન સબકો એક જગહ-છાપનેકા ઈરાદા કરે તો ઈસ કિતાબકી કિમતકા અંદાઝહ ઉસ દૌલતસે કહી ઝિયાદહ હો જાએ જો આજ દુનિયાવાલોં કે કબ્ઝમેં હે. ઈસ વાસ્તે મૈં ઈસ લંબી બાતકો છોળકર સિર્ફ અહમ વાકિઆતકો બહોત હી મુખ્તસર પેશ કરતા હૂં, વરના વો સબ મિલકર ભી કરોળોં સફ્હોંકી કિતાબ બન જાએગી. ઈસ વાસ્તે મુઝે ઈસે મુખ્તસર કરનેકે લિયે મા'ઝૂર સમઝકર મઆફ કર દેંગે, અલબત્તા અગર કોઈ માંઈકા લાલ ઐસા હો જો મેરી લિખ્ખી હુઈ પૂરી કિતાબકો શાએ' કરનેકા ઈનતિઝામ કરે તો મૈં ઈસ્કે લિયે તૈયાર હૂં, અભી તો ચંદ વાકિઆત મુખ્તસર પેશ કર દેતા હૂં.

તૂફાને નૂહ (અલૈ.)

સબસે પેહલે તો મૈં ઈસ ગલત ફેહમીકો (ગલત સમઝીકો)

દૂર કરતા હૂં જો બા'ઝ લોગોંકો તૂફાને નૂહ (અલૈ.) કે સિલસિલેમેં મેરે બારેમેં પૈદા હો ગઈ હૈં. ઈસ્કા મુઝે યકીન હૈ કે હઝરત નૂહ (અલૈ.) કે ઝમાનામેં મેરા મિશન ઝરૂરતસે ઝિયાદહ કામિયાબ હો ગયા થા, ઔર હઝરત નૂહ (અલૈ.) કી શરીઅત પર મેરે કાયદે ગાલિબ આ ગયે થે, ઔર ઈસ્કા ભી મુઝે યકીન હૈ કે તૂફાન આયા હી ઈસ લિયે કે મેરા મિશન બહોત તરક્કી કર ગયા થા. ઔર લોગ ખુદાકે મઝહબકો છોળકર મેરે મિશનકી તરફ ઝિયાદહ આ ગયે થે, ઈસ સિલસિલામેં બા'ઝ લોગોંકા યે ખ્યાલ હૈ કે જબ નૂહ (અલૈ.) કી કશ્તી કે સિવા સબ કુછ ડૂબો દિયા ગયા તો ફિર શૈતાન કૈસે બચ ગયા ? વો ભી ઉસ્કે સાથ ફના હો જાના ચાહિયે થા, લેકિન એ'તરાઝ કરનેવાલોંકો યે ખ્યાલ નહી રહા કે, વઅ્દલ્લાહિ હક્કા (અલ્લાહકા વા'દા સચ્ચા હોતા હૈ) ઉસને મુઝસે વા'દા કિયા હૈ, યૌમિલ્ વકતિલ્ મઅ્લૂમ (કિયામતકા દિન) તક મુઝે ફના ન કિયા જાએગા, ઈસ વાસ્તે કોઈ ન કોઈ રાસ્તા મુઝે બચાનેકા ઝરૂર કિયા હોગા. રહા યે એ'તરાઝ કે નૂહ (અલૈ.) કી કશ્તી કે સિવા સબ કુછ ગારત કર દિયા ગયા થા, ઔર કશ્તી મેં જો કુછ મેહફૂઝ રખ્ખા ગયા વો અલ્લાહ ઔર ઉસ્કે પૈગમ્બર હઝરત નૂહ (અલૈ.) ને કશ્તીમેં સવાર કરકે હિફાઝત કર લી.

મૈં જાનતા હૂં કે કોઈ પૈગમ્બર મુઝે ઝિન્દહ રખને પર રાઝી નહી હો સકતા, લેકિન એક ખાસ વાકિઆ જો મેરે મેહફૂઝ રેહનેકા ઝરીઆ હુવા, ઉસે સુનનેકે બા'દ ઉમ્મીદ હૈ કે એ'તરાઝ કરનેવાલે અપના એ'તરાઝ યકીનમેં બદલ દેંગે.

બાત યે થી કે જબ તૂફાન આયા ઔર હર તરફ પાની હી પાની હો ગયા તો હઝરત નૂહ (અલૈ.) ને ખુદાકે હુકમસે એક કશ્તી તૈયાર કી, ઔર ઉસપર ખુદાકી બતાઈ હુઈ તમામ ચીઝે રખ લી. હઝરત નૂહ (અલૈ.) કો અપના દરાઝગોશ (ગધા) બહોત પસંદ થા, વો ઉસે હર વકત અપને સાથ રખતે થે. મૈં જાનતા થા કે નૂહ (અલૈ.) ઈસ ગધેકો ડૂબને ન દેંગે, ઔર કિસી ન કિસી તરહ ઝરૂર ઉસે ભી કશ્તીમેં સવાર કર લેંગે, ઈસ વાસ્તે મૈંને ભી અપને લિયે એક ખાસ તરકીબ ઢૂંઢ નિકાલી. કયૂં કે બળી મુશ્કિલ યે થી કે ઈસ કશ્તીમેં હઝરત નૂહ (અલૈ.) કી ઈજાઝત લિયે બગૈર કોઈ સવાર ન હો સકતા થા, યા જિસે વો હુકમ દેતે થે વો સવાર હો જાતા થા.. ઈસ્કે અલાવહ ઝાહિર હૈ કે વો મુઝે કૈસે ઈજાઝત દે દેતે, ઈસ વાસ્તે જબ આખિરમેં ઉન્કા ગધા કશ્તી પર ચળ્હને લગા તો મૈંને ચુપકેસે જાકર ઉસ્કી પિછલી ટાંગેં પકળ લી. વો બીચારા અગલી દોનૂં ટાંગેં કશ્તી પર રખ ચુકા થા, અબ દેખનેવાલે સિર્ફ યે દેખ રહે થે કે ગધા બાર બાર કશ્તી પર ચળ્હનેકી કોશિશ કર રહા હૈ, લેકિન ઉસ્કી પિછલી ટાંગેં ઝમીનસે નહી ઉઠતી. હઝરત નૂહ (અલૈ.) ને પેહલે તો ઉસે બહોત લલકારા, બહોત નારાઝ હુએ, બાર બાર ઉસે કેહતે થે કે ચળ્હ ! કયૂં નહી આતા ? મગર બીચારા ગધા કયા જવાબ દે સકતા થા, યહાં તક કે હઝરત નૂહ (અલૈ.) કો ગુસ્સા આ ગયા ઔર ઉન્હોંને ઝિન્ઝલાકર કહા, <u>અદખિલ્ વ ઈન્કાન મઅકશૈતાન</u>. જિસ્કા મતલબ યે થા કે અગર તેરે સાથમેં શૈતાન ભી હો તો પરવા ન કર, કશ્તીમેં બૈઠ જા. યે

અલ્ફાઝ સુનતે હી ગધેને છલાંગ લગાઈ ઔર કશ્તીમેં સવાર હો ગયા, કયૂં કે અબકી મરતબા મૈંને ઉસે ઢીલા છોળ દિયા થા, ઔર ઈસ ઢીલા છોળનેકી વજહ યે થી કે હઝરત નૂહ (અલૈ.) ને નાદાનિસ્તા (નાસમઝીકિ) તૌરપર મુઝે ભી કશ્તીમેં સવાર હોનેકી ઈજાઝત દે દી થી. ચુનાંચે નામા'લૂમ તૌરપર મૈં કશ્તીમેં એક તરફ બૈઠ ગયા, ઔર જબ કશ્તી કે રવાના હોનેકા વકત આયા ઔર નૂહ (અલૈ.) ને કશ્તીકા જાઈઝા (જાંચ) લિયા તો નિયાઝમંદ (શૈતાન) ભી એક કોનેમેં બૈઠા હુવા થા. મુઝે દેખતે હી હઝરત નૂહ (અલૈ.) કો ગુસ્સા આ ગયા. ફરમાને લગે, તૂ યહાં કયૂં આયા ? જબ કે ઈસ કશ્તીમેં મેરી ઈજાઝતકે બગૈર કોઈ સવારહી નહી હો સકતા.

મૈંને નિહાયત લાપરવાહીકા ચેહરા બનાકર અર્ઝ કિયા, જનાબે વાલા ! આપ પૈગમ્બર હૈં, ઝૂઠ બોલનેકી કોશિશ ન કીજિયે. યે નિયાઝમંદ આપકી ઈજાઝતસે હાઝિર હુવા હૈ, ઔર ઈન્શા અલ્લાહ મરતે દમતક આપકે સાથ હી રહેગા.

હઝરત નૂહ (અલૈ.) કો ઔર ભી ગુસ્સા આયા. ફરમાને લગે, મૈંને તુઝે કબ ઈજાઝત દી ?

મૈંને સંજીદહ લેહજેમેં કહા, મુઝે તો આપકે વો અલ્ફાઝ યાદ હૈં, <u>અદ્ખિલ્ વઈન્કાન મઅકશ્શૈતાન</u>. કયૂં યાદ આ ગએ આપકો ભી ? અબ ફરમાઈયે. મૈં આપકી ઈજાઝતસે આયા હૂં યા નહી ? જી હઝરત ! યે નિયાઝમંદ (શૈતાન) તો આપ જૈસે બુઝુર્ગોકા ઝરૂરતસે ઝિયાદહ એહતિરામ કરતા હૈ. અગર આપ ઈજાઝત ન દેતે તો મેરી કયા તાકત થી કે આપકી કશ્તીમેં સવાર હો જાતા. આપને અપને ગધેસે કહા થા કે

કશ્તીમેં દાખિલ હો જા, ચાહે તેરે સાથમેં શૈતાન હી કયૂં ન હો. મૈં માનતા હૂં કે આપને યે અલ્ફાઝ ગુસ્સેમેં અદા કિયે થે, લેકિન જનાબ મુઝે યે બતા દીજિયે કે જો કુછ હુકમ ગુસ્સામેં દિયા જાએ, કયા વો હુકમ અમલકે કાબિલ નહી હોતા ? અગર હોતા હૈ તો સમઝ લીજિયે કે મૈંને યા આપકે ગધેને કોઈ ગુનાહ નહી કિયા હૈ. મૈં ગધે કે પિછલે પૈર પકળે હુએ થા, જબ આપકા યે હુકમ સુના તો ઉસ્કે સાથ મૈં ભી કશ્તીમેં સવાર હો ગયા.

હઝરત નૂહ (અલૈ.) કો મેરી તકરીર પર ગુસ્સા આ ગયા. ફરમાને લગે, નિકલ યહાંસે મરદૂદ. મૈંને ઝરા હંસકર કહા, જનાબ ! યે કાંમ આપકે બસકા નહી હૈ, અબ તો આપ મુઝે યહી બૈઠા રેહને દીજિયે. મગર હઝરત નૂહ (અલૈ.) ન માને, ઔર ઝબરદસ્તી મુઝે કશ્તીસે ઉતારને લગે કે ફૌરન હી વહી નાઝિલ હુઈ. અય નૂહ (અલૈ.) ! ઈસ્કો કશ્તીસે ન નિકાલો, કયૂં કે ઈસ મઆમલામેં હમારી બહોતસી હિકમતેં છુપી હુઈ હૈં જિન્કો તુમ નહી જાનતે.

યે સુનકર નૂહ (અલૈ.) દમ બખૂદ (ચુપચાપ) રેહ ગએ, ઔર કશ્તી હમ સબકો લિયે હુએ પાની પર તૈરને લગી, ઈસ તરહ બહોત દિન બીત ગએ.

અલ્લાહ મિયાં મુઝે મઆફ કરના ચાહતે થે

એક રોઝ હઝરત નૂહ (અલૈ.) ને કહા અય ઈબલીસ ! તૂ

કિતના બેવકૂફ હૈ. અપને હાથોં તબાહ હોકર ભી તુઝે અકલ નહી આઈ. કમબખ્ત ! અગર તૂ ચાહતા તો આજ બળે દરજોં પર હોતા. ભલા તુઝે અપને પરવરદિગારકી નાફરમાનીસે કયા મિલા ? મૈંને કહા જનાબ ! જો કુછ હો ચુકા હૈ, ઉસ્કા યાદ કરના હી બેકાર હૈ. હાં, અગર કોઈ સૂરત હો કે મૈં ફિરસે વોહી અઝમત હાસિલ કર સકૂ તો બતલાએં, તાકે મૈં ઈસપર અમલ કરૂં.

યે સુનકર હઝરત નૂહ (અલૈ.) ને ફરમાયા, અલ્લાહ તઆલા બળા મઆફ કરનેવાલા ઔર રહીમ હૈ. તૂ અપને ગુનાહોંકી સચ્ચે દિલસે મઆફી માંગ, ઔર આઈન્દાકે લિયે તૌબા કર, કયા અજબ વો અપની કરીમી કે સદકેમેં તેરી ખતાએં મઆફ કર દે.

મૈંને જવાબ દિયા અય નૂહ (અલૈ.) ! મૈં જાનતા હૂં કે મેરી તૌબા બારગાહે ખુદાવંદીસે ઠુકરા દી જાએગી. કયૂં કે મૈંને ગુનાહોંકી ઈનતિહા કર દી હૈ. હાં, એક સૂરતમેં મુઝે મઆફી મિલ સકતી હૈ, અગર આપ મેરી સિફારિશ કર દેં તો અજબ નહી કે પરવરદિગાર મેરે ગુનાહ મઆફ કર દે.

યે સુનકર હઝરત નૂહ (અલૈ.) ને ફરમાયા, અચ્છા મૈં ભી તેરે લિયે દુઆ કરૂંગા. ચુનાંચે ઉન્હોં ને બળે ઈખ્લાસકે સાથ મેરી સિફારિશ કી.

હુકમ હુવા અય નૂહ (અલૈ.) ! તુમહારી કશ્તીમેં આદમ (અલૈ.) કા તાબૂત (જનાઝા) રખ્ખા હૈ, અગર ઈબલીસ મઆફી કે લિયે અબ ભી ઈસ તાબૂતકો સિજદહ કર લે તો હમ ઉસ્કા પેહલા ગુનાહ મઆફ કર દેંગે.

હઝરત નૂહ (અલૈ.) ઈસ વહી સે બહોત ખૂશ હુએ, ઔર ઉન્હોંને મુઝસે બયાન કિયા કે અગર તૂ ઈસ તાબૂતકો સિજદહ કરલે તો પરવરદિગાર તેરે ગુનાહ મઆફ કર દેગા.

મૈંને યે સુનકર જવાબ દિયા, અય નૂહ (અલૈ.) ! તુમ ભી કૈસી બાતેં કરતે હો ? જિસને ઝિન્દહ આદમકો જો અલ્લાહકા ખલીફા ઔર મુકર્રબ થા, જબ ઉસી વકત સિજદહ ન કિયા તો આજ ઈસ મિટ્ટી કે ઢેરકો કયા સિજદહ કરેગા ?

હઝરત નૂહ (અલૈ.) ને બહોત સમઝાયા, મગર મૈંને એક ન માની, ઔર માનતા ભી કૈસે ? ઝરા આપહી ફૈસલા કીજિયે, જો શખ્સ આદમકી ઝિન્દગી ઔર ઉન્કે તકર્રુબકો (કરીબ હોનેકો) દેખકર ભી સિજદહ કરનેકા રવાદાર (જાઈઝ રખનેવાલા) ન હુવા વો બે-જાન મિટ્ટી કે ઢેરકે સામને કયૂં ઝુક સકતા હૈ ?

મેરા જવાબ સુનકર હઝરત નૂહ (અલૈ.) માયૂસ હો ગએ, ઔર મૈંને ભી ઈસ બહસકો લંબી કરના મુનાસિબ ન સમઝા ઔર ખામોશ હો ગયા, મગર ઈસ વાકિઆસે યે અંદાઝહ કર લિયા હોગા કે અલ્લાહ મિયાં મુઝે મઆફ કરના ચાહતે થે.

મેરે મશહૂર કારનામોંકી તફસીલ

યે પેહલે લિખ ચુકા હૂં કે અગર અપની ઝિન્દગી કે તમામ વાકિઆતકો તફસીલકે સાથ લિખ્ખૂં તો દફતરકા

દફ્તર બન જાએગા, ઔર ફિર ઉસ્કા શાએ' હોના ના મુમ્કિન હો જાએગા. ઈસ વાસ્તે અપની ઝિન્દગીકી ઈબતિદાસે આજ તક કે મશહૂર કારનામોંકી છોટીસી ફેહરિસ્ત લિખ દેના હી મુનાસિબ સમઝતા હૂં. ઉમ્મીદ હૈ કે ઈસીસે બહોત કુછ નતીજા હાસિલ કર લિયા જાએગા.

યે તો બતા ચુકા હૂં કે જન્નતસે હઝરત આદમ (અલૈ.) ઔર હવ્વાકો નિકાલનેમેં મેરા હાથ થા. યે ભી લિખ ચુકા હૂં કે હઝરત આદમ (અલૈ.) કે બેટે હાબીલકો મૈંને ઉન્કે સગે ભાઈ સે કતલ કરા દિયા, ઔર યે ભી અર્ઝ કર ચુકા હૂં કે હઝરત ઈદરીસકી ઉમ્મતકો બુત પરસ્તી સિખાને ઔર ઉનસે પેહલે કાબીલકે ઝમાનેમેં આગ પરસ્તીકી ઈજાદ કરનેવાલા ભી મૈં હૂં.

હઝરત નૂહ (અલૈ.) કી કૌમકો ઈસપર તૈયાર કિયા કે વો નૂહ (અલૈ.) કો ખૂબ સતાએં, ઔર ઈસ્કા અંજામ હઝરત નૂહ (અલૈ.)કી પરેશાની ઔર તમામ દુનિયાકા ડૂબ જાના હુવા.

કૌમે આદ ઔર સમૂદકો હઝરત હૂદ ઔર હઝરત સાલેહ (અલૈ.) કી બદ દુઆકે પરદેમેં ગારત કરાયા. નમરૂદકો હઝરત ઈબ્રાહીમ (અલૈ.) કે ખિલાફ ભળકાકર ઉન્હેં આગમેં ઝિન્દહ ડાલનેકા મશવરા દિયા. હઝરત લૂત (અલૈ.) કી ઉમ્મતકો ફિતરતકે ખિલાફ કામોંમેં ફંસાકર તબાહી કે ગારમેં પહોંચા દિયા. હઝરત ઈસમાઈલ ઝબીહુલ્લાહકે દિલમેં કતલકા વસવસા ડાલા. હઝરત યાકૂબ (અલૈ.) કે બેટોંકો આપસમેં એક કરકે યૂસુફ (અલૈ.) કે ખિલાફ ભળકાયા, ઔર ઉન્હેં તકલીફ પહોંચાઈ. હઝરત અય્યૂબ (અલૈ.) કો ખુદાકે ઈમતિહાનકે

સિલસિલેમેં ખૂબ રૂસવા કિયા. ફિરઔનકો મજબૂર કરકે ખુદાઈ કે દા'વાકા એ'લાન કરાયા, ઔર ઉસે ઉભારા કે વો હઝરત મૂસા (અલૈ.) કા મુકાબલા કરેં, ઔર ઉસ્કે બા'દ ફિરઔનકો ઉસ્કી ફ્રૌજોં કે સાથ દરિયામેં ગર્ક કરાયા. હારૂન (અલૈ.) કે ઝમાનામેં સામરી કે ઝરીએ ગાયકી પૂજા શુરૂ' કરાઈ, ઔર યે દેખ દેખકર હારૂન કલસતે (તડપતે) રહે. શદ્દાદસે ખુદાઈકા દા'વા કરાકે એક જન્નત બનવાઈ, ઔર ફિર માયૂસ કરાકે જહન્નમેં પહોંચા દિયા. કારૂનકો દૌલતકી મુહબ્બતમેં ફંસાકર તબાહ કિયા. સુલેમાન (અલૈ.) કો અંગૂઠીકા ચકમા (ધોકા) દેકર ફિત્નએ જિન્નાતમેં ફંસાયા. યૂનુસ (અલૈ.) કો મછલી કે હવાલે કિયા. ઝકરિય્યા (અલૈ.) કો મરયમસે ઝિનાકા ઈલ્ઝામ લગાકર આરે સે દો ટુકળે કરાએ. યહયા (અલૈ.) કો એક ગુનેહગાર ઔરતકે મઆમલામેં બે–ગુનાહ કતલ કરાયા. ઈસા (અલૈ.) કો ઉન્કી કૌમકે હાથોં સખ્ત તકલીફેં પહોંચાઈ, ઉનપર તરહ તરહકી તોહમતેં લગાઈ, ઔર મજબૂર કરકે આસમાન પર ભેજવાયા, તાકે હિદાયતે ખલ્કસે દૂર રેહ સકેં. હઝરત મુહમ્મદ (સ.અ.વ.) કે ખિલાફ્ કુરૈશકો ઉભારા, ઔર આખિરકાર ઉન્હેં હિજરત કરની પળી. ખુલફ્રાએ રાશિદીનકો શરબતે શહાદતકા મઝા ચખવાયા. યઝીદકો અહલે બૈત નબવી (સ.અ.વ.) કે કતલ પર આમાદહ કરકે અપને દિલકી આગ બુઝાઈ. ઈસ્કે અલાવહ હઝારોં બાદશાહોં કે હાથોં કરોળોં બંદોંકા ખૂન બહાયા, બેશુમાર પરહેઝગારોંકો ગુનાહકી તરફ્ માઈલ કરકે ઉન્કી ઈબાદતેં ખતમ કરાઈ. મુસલમાન બાદશાહોંસે મુસલમાન પૈગમ્બરોંકે

ખિલાફ ઔર મુસલમાનોંસે હિન્દુ અવતારોં કે ખિલાફ ઝહર ઉગલવાયા, ઔર ખૂનખરાબા કરાયા, કભી તઅસ્સુબકા ભૂત બનકર ગૈર મુસ્લિમોંમેં પહોંચા, તો કભી ઈસ્લામ ખતરેમેં હૈ, ઉસ્કી મુજસ્સમ (હૂ–બહૂ) સૂરત બનકર મુસલમાનોં કે તસવ્વુરમેં જા સમાયા, ઔર અપના મતલબ હાસિલ કર લિયા. કિસી કે દિમાગમેં પૈગમ્બરી કે દા'વાકા ખબ્ત (નશા) પૈદા કિયા, તો કિસી કે ખિયાલમેં આખિરૂઝ્ઝમાં મેહદીકી સ્કીમ લેકર પહોંચા. ગર્ઝ કહાં તક અર્ઝ કરૂં કે મૈં ઔર મેરી ઔલાદ જિસ ખુલૂસકે સાથ અપના મિશન ચલા રહી હૈ, અગર ઉસ્કા દસવેંકા દસવાં હિસ્સાભી ઈન્સાનકે કબ્ઝેમેં પહોંચ જાતા તો પારસ (મઝબૂત) હો જાતા.

મુસલમાનોં કે બહત્તર (૭૨) ફિરકે ઔર ઉન્કી તફસીલ

શીઆ, સુન્ની, વહાબી, ગૈર વહાબી, ગૈર મુકલ્લિદ, મુકલ્લિદકા ઝઘળાભી નિયાઝમંદ (શૈતાન) કે હી મુકદ્દસ હાથોંસે તૈયાર હુવા હૈ. એક વકત વો થા કે મુસલમાન સબ એક થે, ઉન્કા મઝહબ, અકીદા સબકા બરાબર થા, કિસી કે અકીદામેં કોઈ ફર્ક નહી થા, લેકિન જબ મૈંને ઈસ તરફ તવજ્જુહ ફરમાઈ તો બહોતસે મુસલમાન જો <u>અહલે સુન્નત વલ્જમાઅત</u> કેહલાતે થે, ઈધર ઉધર ભટકા દિયે. શીઆ, સુન્નીકી તફરીક (જુદાઈ) ઔર ઉન્કે મઅકૂલ અસબાબ

ઝહન્‌મેં બિઠાએ, વહાબી ઔર ગૈર વહાબીકી બહસકો મઝબૂત બનાયા, ઔર જબ ઈસપર ભી મેરે દિલકી પ્યાસ ન બુઝી તો ભટકે હુએ મુસલમાનોંકો એક જગહ જમા' કરકે મુખ્તલિફ કિસમકે નયે અકીદે ઈજાદ કિયે, ઔર ઉન્હેં શોહરત દી. ચુનાંચે અહલે સુન્નત વલ્જમાઅતમેંસે ખીચ ખીચકર લોગોંકો અપની મિશનકી તરફ બુલાયા, ઔર જબ કાફી તા'દાદ હો ગઈ તો ઉન્કો ભી છ ફિરકોંમેં તકસીમ કરા દિયા, તાકે યકજહતી (ઈત્તિહાદ) ઔર ઈત્તિફાકસે મેરે મિશનકો ઠેસ ન પહોંચે, લેકિન મૈંને દેખા કે યે તકસીમભી ઝિયાદહ કારગર (કામિયાબ) ન રહી તો મૈંને ઉન્હી છ ફિરકોંકો બહત્તર (૭૨) ફિરકોંમેં તકસીમ કર દિયા.

પેહલે તો એક ફિરકા થા.યા'ની <u>અહલે સુન્નત વલ્જમાઅત</u>. ગો ઉસમેં ભી શીઆ, સુન્ની, ઔર વહાબી, ગૈર વહાબી, કાદિયાની, ગૈર કાદિયાનીકી બહસ છિળ ગઈ થી, લેકિન મૈંને સોચા કે ઈન લોગોંકો અપની જગહ લળને દો, ઔર ઈન્કે અલાવહ એક નઈ જમાઅત તૈયાર કર લો. મુમ્કિન હે કે કિસી વકત મુસલમાન સર ઉભારેં તો યે બહત્તર ફિરકે ઉન્કા મુકાબલા કર સકેં. ચુનાંચે નીચે લિખ્ખે હુએ અકાઈદ ઔર ભી હૈં જિન્કો આમ તૌરપર જાન બુઝકર શોહરત નહી દી ગઈ.

(૧) ફિરકએ જબરિય્યહ (૨) ફિરકએ કદરિય્યહ
(૩) ફિરકએ જહમિય્યહ (૪) ફિરકએ મુરજિય્યહ
(૫) ફિરકએ ખારજિય્યહ (૬) ફિરકએ રાઝિય્યહ

ઈન ૬ ફિરકોંકો ભી ૭૨ ફિરકોંમેં તકસીમ કર દિયા ગયા.

ચુનાંચે હર ફિરકાકે બારહ ટુકળે હુએ, જિન્કી તફસીલ યે હૈ.

ફિરકએ જબરિય્યહ ઔર ઉસ્કી બારહ શાખેં

ફિરકએ જબરિય્યહ શુરૂ' મેં એક હી ફિરકા થા, લેકિન દેખનેવાલોં ને દેખા કે ઉસ્કે બારહ ટુકળે હો ગયે, જિનકે અલગ અલગ નામ હૈં, ઔર અલગ અલગ અકાઈદ.

મુઝતરિય્યહ :– ઉન્કા અકીદા યે હૈ કે નેકી ઔર બદી સબ ખુદાકી તરફસે હોતી હૈ. બંદહકા ઝાતી તૌર પર કુછ ઈખતિયાર નહી હૈ.

અફ્આલિય્યહ :– ઈન લોગોંકા યે ખ્યાલ હૈ કે બંદા કરનેવાલા ઝરૂર હૈ, લેકિન ઉસ્મેં યે તાકત નહી કે કુછ કર સકે.

માઈય્યહ :– ઉન્કા ઈમાન યે હૈ કે ખુદાકી તાકત દિયે બગૈર બંદા જો ચાહે ખૂદ કર સકતા હૈ.

તારકિય્યહ :– ઈસ અકીદાકે લોગોંકા ઈમાન યે હૈ કે ઈન્સાન પર ઈમાનકે સિવા ઔર કોઈ ચીઝ ફર્ઝ નહી હૈ.

બહસિય્યહ :– ઉન્કા મઝહબ યે હૈ કે બંદા અપને મુકદ્દરકા ખાતા હૈ, ઈસ લિયે કિસીકો કુછ ન દેના ચાહિયે.

સતમિય્યહ :– ઈન લોગોંકા ઈમાન યે હૈ કે વો ચીઝ નેકી સમઝી જાની ચાહિયે, જિસ્સે નફસકી તસલ્લી હો જાએ.

કસતાનિય્યહ :– ઈન લોગોંકા ખ્યાલ યે હૈ કે અમલકી કમી યા ઝિયાદતી પર સવાબ ઔર અઝાબકા દારોમદાર હૈ.

જયબિય્યહ :– ઈન લોગોંકા ઈસ બાત પર યકીન હૈ કે કોઈ

દોસ્ત અપને દોસ્તકો અઝાબમેં મુબતલા કરના નહી ચાહતા.

ફિકરિય્યહ :– ઈન લોગોંકા ખ્યાલ હૈ કે ખુદાકી ઈબાદતસે બેહતર યે હૈ કે ઈન્સાન ખુદાકો પેહચાનનેકી કોશિશ કરે.

ખૌફિય્યહ :– ઉન્કા મઝહબ યે હૈ કે વો દોસ્ત હી નહી જો અપને દોસ્તકો અઝાબકી સખ્તીયોંસે ડરાએ.

શયબિય્યહ :– ઈન લોગોંકા યે યકીન હૈ કે દુનિયામેં કિસમત કોઈ ચીઝ નહી હૈ, હર બાત અલ્લાહકી તરફસે હોતી હૈ.

હુજ્જતિય્યહ :– યે સમઝતે હૈં કે હર બાત અલ્લાહ કરતા હૈ, બંદા કિસી હાલમેં ભી અપને કામકા ઝિમ્મેદાર નહી હૈ.

ફિરકએ કદરિય્યહ ઔર ઉસ્કી બારહ શાખેં

યે ફિરકા ભી શુરૂ'મેં એક હી થા, લેકિન અબ આહિસ્તા આહિસ્તા ઉસ્કે ભી બારહ ટુકળે હો ગયે જિન્કી તફસીલ યે હૈ.

અહદિય્યહ :– ઉન્કે નઝદીક ફર્ઝ ફર્ઝ હૈ, લેકિન સુન્નત પર અમલ કરના, યા ઉસે અચ્છા સમઝના ઝરૂરી નહી.

તનવિય્યહ :– ઉન્કા ખ્યાલ હૈ કે બંદા ખુદાકે ઈશારહસે નેકી કરતા હૈ, ઔર શૈતાનકે ઈશારોંસે બદી કરતા હૈ.

કૈસાનિય્યહ :– યે લોગ કેહતે હૈં કે અફઆલ (કામ) હમારે પૈદા કિએ હુએ હોતે હૈં, ઈસમેં ખુદાકા કોઈ દખલ નહી હૈ.

શૈતાનિય્યહ :– ઈન લોગોંકા ખ્યાલ હૈ કે શૈતાનકા દુનિયામેં વુજૂદ હી નહી હૈ. યે ફરઝી (ખયાલી) કિસ્સા હૈ.

શરીકિય્યહ :– ઉન્કા મઝહબ યે હૈ કે ઈમાનકે લિયે યે ઝરૂરી

નહી હે કે હર બંદામેં શુરૂ' હી સે હો.

વહમિય્યહ :– ઉન્કો ઈસ બાતકા યકીન હે કે હમ ચાહે કોઈ બુરા કામ કરેં, ઉસ્કી સઝા નહી મિલેગી.

રૂવૈદિય્યહ :– ઈન લોગોંકા કિયામત પર ઈમાન નહી હે, ઉન્કા ખ્યાલ હૈ, દુનિયા હમેશા રહેગી.

નાકસિય્યહ :– ઉન્કા ખ્યાલ હે કે અગર વકતકા ઈમામ કોઈ ગલતી કરે તો ઉસ્કો ઈમામતસે નિકાલ દેના ઝરૂરી હે.

મુતબર્રિય્યહ :– ઈન લોગોંકા મઝહબ યે હે કે ગુનેહગાર ચાહે કિતની હી તૌબા કરે કબૂલ નહી હો સકતી.

ફ઼ાસતિય્યહ :– ઉન્કા મઝહબ યે હે કે ઈલ્મ ઔર ઈબાદત ઔર અકલકા હાસિલ કરના હર લિહાઝસે ઈન્સાની ફ઼ર્ઝ હે.

ઈન્ઝામિય્યહ :– ઈન લોગોંકા અકીદા યે હે કે ખુદાકી એક સૂરત હે, ઉસે મુજસ્સમ (બદનવાલા) કહા જા સકતા હે.

મુતવલ્ફિ઼ય્યહ :– ઈન્કા કેહના યે હે કે ભલાઈ ઔર બુરાઈકી બહસમેં પળનાહી બેકાર હે, કયૂં કે ઈન ચીઝોંકા કોઈ વુજૂદ હી નહી હે.

ફ઼િરકએ જહમિય્યહ ઔર ઉસ્કી બારહ શાખેં

ઈસ ફ઼િરકાકા મઝહબ યે હે કે ઈમાન દિલકે ઈકરારસે મુકમ્મલ હોતા હે. કબરકા અઝાબ, મુન્કિર નકીરકા સવાલ, હૌઝે કૌસર ઔર મલેકુલ મૌતકા ઈન્કાર કરતે હૈં. મૂસા (અલૈ.) કી ઉસ બાતચીતકો ભી નહી માનતે જો ખુદા

તઆલાસે કોહે તૂર (તૂર પહાળ) પર હુઈ થી. અબ ઈસ ફિરકામેં બારહ ટુકળે હો ગએ જિન્કી તફસીલ યે હે.

મુઅત્તલિય્યહ :– યે કેહતે હૈં કે ખુદા તઆલાકે તમામ નામ ઔર ઉસ્કી તમામ સિફાત ઈન્સાનકે ખ્યાલાતકા નતીજા હે.

મુસ્તરાબસિય્યહ :– ઉન્કા ખ્યાલ યે હે કે (નઊઝુબિલ્લાહ) ખુદા કોઈ ચીઝ નહી હે, યે સબ કુછ ઈન્સાનકે ખ્યાલાતકા નતીજા હે.

મુતરાકબિય્યહ :– યે લોગ અલ્લાહ તઆલાકો લા મકાં (મુકર્રર જગહકે અલાવહ) ઔર હર જગહ નહી માનતે, બલ્કે ઉસ્કી એક કિયામ ગાહ માનતે હૈં.

દારદિય્યહ :– યે કેહતે હૈં કે જો દોઝખમેં જાએગા મુસ્તકિલ વહી રહેગા, ઔર મો'મિન કિસી વકત દોઝખમેં ન જાએગા

હરકિય્યહ :– ઉન્કા ખ્યાલ હે કે દોઝખમેં જાનેવાલે જલકર રાખ હો જાએંગે, ઔર ઉન્કા નામો નિશાન હી મિટ જાએગા.

મખ્લૂકિય્યહ :– ઉન્કા યકીન હે કે કુર્આન મજીદ, તૌરૈત, ઈન્જીલ, ઔર ઝબૂર વગૈરહ આસમાની કિતાબેં નહી હૈં.

અબરિય્યહ :– ઉન્કા ખ્યાલ હે કે મુહમ્મદ (સ.અ.વ.) એક નિહાયત અકલમંદ ઔર સમઝદાર ઈન્સાન થે, રસૂલ ન થે. (નઊઝુબિલ્લાહ)

ફાનિય્યહ :– ઉન્કા ખ્યાલ હે કે કિયામતકે કુછ અર્સા (ઝમાના) કે બા'દ જન્નત ઔર દોઝખ દોનૂં ખતમ હો જાએંગે.

ઝનાદકિય્યહ :– ઉન્કા ખ્યાલ હે કે મેઅરાજ રૂહકી હુઈ થી બદનકી નહી, ઈસ્કે અલાવહ કિયામતકા ભી ઈન્કાર કરતે હૈં.

નફતિય્યહ :– યે કેહતે હૈં કે કુર્આન મજીદ અલ્લાહકા કલામ

નહી હે, લેકિન ઉસ્કે મા'ના વોહી હૈં જો કલામેં ખુદાકે હોતે.

કુબરિય્યહ :– યે ગિરોહ સિર્ફ કબરકે અઝાબકા ઈન્કાર કરતા હે, બાકી મઆમલાતમેં ફિરકએ જહમિય્યહકે પુરાને અકીદોંકા પાબંદ હે.

વાકિફિય્યહ :– યે લોગ કેહતે હૈં કે કુર્આનકે ઈન્સાની કલામ હોનેમેં તઅમ્મુલ (શક) હે, મુમ્કિન હે યે ખુદાકા કલામ હો.

ફિરકએ મુરજિય્યહ ઔર ઉસ્કી બારહ શાખેં

ઈસ ફિરકાકા અકીદા હે કે પૈગમ્બર ઉન્હેં અઝાબ વગૈરહસે સિર્ફ ઈસ લિયે ડરાતે હૈં કે દુનિયાકા નિઝામ કાઈમ રહે. ખુદા બેનિયાઝ હે, ઔર ઉસે કિસી કે ગુનાહ ઔર નેકીકી ઝરૂરત નહી. ઈસ ફિરકાકે ભી બારહ ટુકડે હો ગયે જિન્કી તફસીલી યે હે.

મુશિબય્યહ :– યે કેહતે હૈં કે આદમીકો ખુદાને અપની સૂરત પર પૈદા કિયા હે. ખુદાકી ભી યેહી સૂરત હે.

તારકિય્યહ :– ઉન્કા ખ્યાલ હે કે હમ પર સિર્ફ ઈમાન ફર્ઝ હે, ઔર કોઈ ચીઝ ફર્ઝ નહી હે.

શાઈય્યહ :– યે કેહતે હૈં કે જિસને <u>લા ઈલાહ ઈલ્લલ્લાહ</u> કેહ દિયા, ઉસપર અઝાબ હરામ હો ગયા, જો જી ચાહે કર સકતા હે.

રાજિય્યહ :– ઉન્કા ખ્યાલ હે કે બંદા ઈતાઅતસે મકબૂલ

નહીં હોતા, ઔર ન ગુનાહોંસે ગુનેહગાર ઔર અઝાબકે લાઈક હોતા હૈ.

શાકિય્યહ :– ઉન્કો અપને ઝાતી ઈમાનમેં શક હૈ, ક્યૂં કે ઈન્કે ખિયાલમેં રૂહકા દૂસરા નામ ઈમાન હૈ.

નહમિય્યહ :– યે કેહતે હૈં કે ઈલ્મકા નામ ઈમાન હૈ, જો અમ્ર ઔર નહી જાનતા નહી વો કાફિર હૈ, ઔર અઝાબકે લાઈક હૈ.

અમલિય્યહ :– ઉન્કા કેહના યે હૈ કે અમલકા દૂસરા નામ ઈમાન હૈ, અચ્છા અમલ અચ્છા ઈમાન, બુરા અમલ બુરા ઈમાન.

મન્કૂસિય્યહ :– યે કેહતે હૈં કે ઈમાન કભી કમ હોતા હૈ ઔર કભી ઝિયાદહ, ઔર યે હોતા રેહતા હૈ, ફિકરકી ઝરૂરત નહી હૈ.

મુસ્તસનિય્યહ :– યે લોગ સિર્ફ અપને અકીદાવાલોંકો મો'મિન જાનતે હૈં, ઔર બાકી સબકો કાફિર કેહતે હૈં.

અશ્રિય્યહ :– કિયાસ પર (અટકલ) કિયે હુએ ગુનાહ, ગુનાહ નહી હોતે જબ તક ગુનાહકે સુબૂતકે લિયે દલીલ ન હો.

બિદઈય્યહ :– ઉન્કા ખ્યાલ હૈ કે બાદશાહે વકતકી ઈતાઅત હર લિહાઝસે વાજીબ હૈ ચાહે બાદશાહ ફાસિક હી કયૂં ન હો.

ખશ્રિય્યહ :– ઉન્કા કેહના યે હૈ કે વાજીબ, સુન્નત ઔર મુસ્તહબ વગૈરહ સબ બાતેં એક હી હૈં, કોઈ ફર્ક નહી હૈ, ઔર ઉન્કે નઝદીક ઈસ્મેં ફર્ક સમઝનેસે ગુમરાહ હો જાતા હૈ.

ફિરકએ ખારજિય્યહ ઔર ઉસ્કી બારહ શાખેં

યે ફિરકા ડબલ અકીદા રખતા હૈ. બા'ઝ બાતોંમેં ફિરકએ જબરિય્યહસે મુત્તફિક હૈ, ઔર બા'ઝ મઆમલાતમેં ફિરકએ મુરજિય્યહકા હમ ખિયાલ હૈ. બહરહાલ અબ યે ભી બારહ હિસ્સોંમેં તકસીમ હૈ જિન્કી તફસીલ યે હૈ.

અરઝકિય્યહ :– યે લોગ કેહતે હૈં કે ઈન્સાન કિસી હાલતમેં ભી નેકી નહી દેખ સકતા, ક્યૂં કે 'વહી' બંદ હો ગઈ હૈ.

રિયાઝિય્યહ :– ઉન્કા ઈમાન યે હૈ કે નેક બાત ઔર નેક આ'માલ ઔર અપની નિય્યતકે મજમૂએકા નામ ઈમાન હૈ.

મલાબિય્યહ :– ઉન્કા અકીદા યે હૈ કે હમારે રોઝાના કે મઆમલાત જો મુકમ્મલ હોતે હૈં ઉન્મેં ખુદાકા હાથ નહી હોતા.

ખાઝનિય્યહ :– યે કેહતે હૈં કે આજ તક કિસીને પૂરી તરહ ઈમાનકો પેહચાના હી નહી હૈ.

ખલ્ફિય્યહ :– ઉન્કા ખ્યાલ હૈ કે કુફ્ફારકે મુકાબલાસે ભાગના સબસે બળા કુફ્ર હૈ, ચાહે વો તા'દાદમેં કિતને હી હોં.

કૂઝિય્યહ :– ઉન્કા ખ્યાલ હૈ પાકી ઉસ વકત હાસિલ હોતી હૈ, જબ બદનકો રગળ રગળકર મલા જાએ.

મુઅ્તઝલિય્યહ :– યે કેહતે હૈં કે બુરાઈ અલ્લાહકી તરફસે નહી હોતી. મેઅરાજ કોઈ ચીઝ નહી. કિયામતકે દિન બન્દે ખુદાકો નહી દેખ સકતે.

કન્જિય્યહ :– ઉન્કા કેહના હૈ કે ઝકાત દેના ઈન્સાન પર ફર્ઝ નહી હૈ, બલ્કે અપને માલકો બરબાદ કરના હૈ.

દીદિય્યહ :– ઉન્કા મઝહબ યે હૈ કે કિસી ન દેખી હુઈ ચીઝ પર બગૈર સોચે સમઝે ઈમાન લાના બેકાર હૈ.

મુહકમિય્યહ :– ઉન્કા મન્શા યે હૈ કે મખ્લૂક પર અલ્લાહ તઆલાકો કુદરત હાસિલ નહી હૈ, ક્યૂં કે યે ઉસ્કે ઈખતિયારસે બાહિર હૈ.

સરાહિય્યહ :– યે કેહતે હૈં કે પુરાને નબીયોં કે વાકિઆત હમારે લિયે મિસાલ નહી બન સકતે, બલ્કે ઉન વાકિઆતસે ઈન્કાર વાજીબ હૈ.

અખફિય્યહ :– ઉન્કા અકીદા યે હૈ કે અચ્છે આ'માલકા બંદાકો બદલા નહી મિલતા, ક્યૂં કે યે અલ્લાહકી તરફસે હોતે હૈં.

ફિરકએ રાઝિય્યહ ઔર ઉસ્કી બારહ શાખેં

યે ફિરકાભી બહોત તરકકી પર થા. ઔર બાકી ફિરકોંકે મુકાબલામેં ઝિયાદહ તેઝી કે સાથ અપને અકીદાકી તબ્લીગ કર રહા થા, મગર મૈં જાનતા થા કે ઈસ્કી તરકકી ઔર યકજહતી (ઈત્તિહાદ) ભી મેરે લિયે મુફીદ નહી હો સકતી, ઈસ વાસ્તે દેખનેવાલોં ને દેખ લિયા કે યે ભી બારહ હિસ્સોંમેં તકસીમ હો ગયા, જિસ્કી તફસીલ યે હૈ.

અલવિય્યહ :– ઈન લોગોંકા ખ્યાલ યે હૈ કે હઝરત અલી કર્રમલ્લાહુ વજ્હહૂ નબી થે, ઔર ઉન્કી તા'લીમ નબવી તા'લીમકા દરજા રખતી હૈ.

અબદિય્યહ :– ઉન્કા અકીદા યે હૈ કે હઝરત અલી કર્રમલ્લાહુ વજ્હહૂ નબી નહી થે, નબુવ્વતકે શરીક ઝરૂર થે.

શાઈય્યહ :– ઉન્કા ખ્યાલ હૈ કે જો શખ્સ હઝરત અલી (રદિ.) કો તમામ સહાબા (રદિ.) સે અફઝલ ઔર બુઝુર્ગ ન જાને વો કાફિર હૈ.

ઈસહાકિય્યહ :– યે કેહતે હૈં કે નબુવ્વત ખતમ નહી હુઈ, બલ્કે વકતન ફ વકતન અલ્લાહ તઆલાકી તરફસે નબી આતે રેહતે હૈં ઔર આતે રહેંગે.

ઝીદિય્યહ :– ઉન્કા અકીદા હૈ કે નમાઝકી ઈમામત હઝરત અલી (રદિ.) કી ઔલાદકે સિવા ઔર કિસીકો જાઈઝ નહી હૈ.

અબ્બાસિય્યહ :– યે ગિરોહ હઝરત અબ્બાસ ઈબ્ને અબ્દુલ મુત્તલિબકે સિવા ઔર કિસીકો ઈમામ તસલીમ નહી કરતા.

ઈમામિય્યહ :– ઉન્કા ખ્યાલ હૈ કે ઝમીન પર હર વકત કિસી ઈમામ યા રસૂલે ખુદાકા હોના યકીની હૈ.

નારસિય્યહ :– ઉન્કા ઈમાન યે હૈ કે અગર કોઈ અપની ઝાતકો દૂસરોંસે અફઝલ સમઝે તો વો કાફિર હૈ.

મુતનાસહિય્યહ :– યે કેહતે હૈં કે જાન નિકલને કે બા'દ ઐસા મુમ્કિન હૈ કે વોહી રૂહ કિસી દૂસરે જિસમમેં દાખિલ હો જાએ.

લાઈનિય્યહ :– યે ગિરોહ હઝરત તલહા, ઝુબૈર, ઔર

હઝરત આઈશા સિદ્દીકા (રદિ.) વગૈરહ પર લા'નત કરતા હૈ. (અલ્અયાઝુ બિલ્લાહ)

રાજિઈય્યહ :– યે કેહતે હૈં હઝરત અલી (રદિ.) દોબારહ દુનિયામેં આએંગે, ફીલહાલ અબરમેં (બાદલમેં) કિયામ ફરમા હૈં.

મુર્તઝિય્યહ :–યે ગિરોહ ઈસ બાતકી હિમાયતમેં હૈ કે બાદશાહે ઈસ્લામસે જંગ કરના હર હાલમેં નાજાઈઝ હૈ.

ઈન્કે અલાવહ ગ્યારહ ફિરકે !

ઈન બહત્તર (૭૨) ફિરકોંકી તૈયારી ઔર તકમીલકે બા'દ મૈં અર્સા (એક ઝમાના) તક ખામોશ રહા, મગર દિલકો કભી ઈત્મીનાન ન હુવા. ચુનાંચે તેરહવી ઔર ચૌદહવી સદીમેં ઉન્કી તા'દાદમેં ગ્યારહકા ઈઝાફા હુવા જિન્કે નામ યે હૈં.

(૧) કરામિય્યહ (૨) દહરિય્યહ (૩) હાલિય્યહ (૪) બાતફિય્યહ (૫) અબાખિય્યહ (૬) બરાહમિય્યહ (૭) શઅરિય્યહ (૮) સૂફસાઈય્યહ (૯) ફલાસફિય્યહ (૧૦) મસનિય્યહ (૧૧) મજૂસિય્યહ.

ઈન્કે અલાવા મેરા જો નયા પ્રોગ્રામ મુરત્તબ હુવા હૈ ઉસમેં ભી યે ચીઝ સોચનેકી હૈ કે ઈસ તફરીકકો ઔર વસીઅ કિયા જાએ, ઔર ઉમ્મીદ હૈ કે ઈસ્કા નતીજા ઈસવી સન ૧૯૯૦ તક પેશ કર સકૂંગા.

મેરે નામોંકી તા'દાદ ઔર ઉન્કી તફ્સીલ

જબ કોઈ બળે મરતબે હાસિલ કરતા હૈ, યા તો ઉસ વક્ત ઉસ્કે નામકે સાથ તરહ તરહકે ખિતાબ લગા દિયે જાતે હૈં, યા યે ખૂશ નસીબી ઈસ બદનસીબકે હિસ્સેમેં આઈ હૈ જો બુરે કામોં ઔર બદનામિયોંકી ઈન્તિહાકો પહોંચ ગયા હો. ઈસ લિયે યે ફૈસલા તો નાઝિરીન (દેખનેવાલોં) કે હી સુપુર્દ કરતા હૂં કે મેરે નામકે સાથ તરહ તરહકે અલ્કાબ ક્યૂં તરાશે ગયે હૈં ? બહરહાલ ઈન દો બાતોંમેંસે એક ન એક ઝરૂર હૈ, યા તો યે કે મૈં આલી મરતબા ઔર બુલંદ શાન હૂં, યા ફિર ઈતના ઝલીલ ઔર નીચ હૂં કે મેરે નામકે સાથ ખિતાબોંકા દુમ છલ્લા લગા. ખૈર ! મુઝે ઈસ્સે બહસ નહી, વજહ કુછ ભી હો, લેકિન યે યકીની બાત હૈ કે જિતને ખિતાબ મુખ્તલિફ બારગાહોંસે મુઝે મિલે હૈં, શાયદ આજ તક કિસીકો ન મિલે હોં, ઔર ચૂંકે ઉનમેંસે બા'ઝ નિહાયત દિલચસ્પ હૈં. ઈસ લિયે ઉમ્મીદ હૈ કે પઢનેવાલે ઉન્કી કૈફિયત મા'લૂમ કરકે મેહઝૂઝ (ખૂશ) હોન્ગે.

સબસે પેહલે તો યે સુનિયે કે મેરે નામ ઔર ખિતાબ ઈતને હૈં કે ખૂદ મુઝે ભી અચ્છી તરહ યાદ નહી રહે, અલબત્તા જિતને નામ મશ્હૂર ઔર ઝિકર કરનેકે લાઈક હૈં ઉન્કી તફ્સીલ યે હૈ.

ઈબ્લીસ :– યે નામ પરવરદિગારકા અતિય્યહ (દિયા હુવા) હૈ, જિસ્સે ઝાહિર હોતા હૈ કે મૈં અલ્લાહ તઆલાકી મહેરબાની ઔર રહમતસે નાઉમ્મીદ હૂં.

અહરમન :– ઈસ નામકા મન્શા યે હૈ કે હર કિસમકે શર ઔર ફસાદકા બરપા કરનેવાલા મૈં હૂં.

અહરમ :– ઈસ્કે મા'ના હૈં સાંપકા મુંહ. ગોયા યે ઈશારા હૈ કે મૈં હઝરત આદમકો બેહકાનેકે લિયે સાંપકે મુંહમેં બૈઠકર જન્નતમેં ગયા થા. ઈસ્કે અલાવહ યે ભી ઈશારા હૈ કે જિસ તરહ સાંપકા મુંહ ઝેહરીલા હોતા હૈ, બિલકુલ ઈસી તરહ મેરા વુજૂદભી હૈ.

અબૂ મર્રહ :– યે નિયાઝમંદકી (મુઝ શૈતાનકી) કુનિય્યત હૈ, ક્યૂં કે મેરે લળકેકા નામ મર્રહ થા.

ખબીસ :– સબ જાનતે હૈં કે ખબીસ નામસે કૈસી ઈઝ્ઝત અફ્ઝાઈ હોતી હૈ.

ખન્નાસ :– ઈસ્કે મા'ના હૈં ભાગનેવાલે કે, ગોયા મૈં ખુદાકે ઝિક્ર વગૈરહસે ભાગતા હૂં, ઔર યે ઈશારા ભી હૈ કે મૈં આસમાની મઝહબસે ભાગા થા.

ખતીબ અહલિન્નાર :– ગોયા કે મૈં તમામ નારીયોંકા ખતીબ હૂંગા જો મેરે સાથ જહન્નમમેં જાએંગે.

શૈતાન :– ઈસ્કે મા'ના દેવકશ ઔર ધોકા દેનેવાલેકે હૈં, અબ મતલબ આપ ખૂદ હી સમઝ લીજિયે.

શેખ નજ્દી :– ઈસ નામકી એક ખાસ વજહ હૈ. એક મરતબા મક્કા કે કુરૈશ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) કે કતલકા

મશ્વરા કર રહે થે. મૈં ભી વહાં પહોંચ ગયા. વો લોગ મુઝે દેખકર ચુપ હો ગએ. મૈંને ઉન્હેં યકીન દિલાયા કે મૈં ભી તુમ્હારા હમદર્દ ઔર મશ્વરેકા શરીક હૂં, તબ ઉન્હોં ને મુઝસે મેરા નામ પૂછા. મૈંને કહા મૈં શેખ હૂં, નજ્દ શહેરકા રેહનેવાલાં હૂં, ઉસ વક્તસે લોગ મુઝે શેખ નજદી કેહકર ખિતાબ કરને લગે.

અઝાઝીલ :- યે મેરા કૌમી નામ હૈ. મેરે માં-બાપકા તજવીઝ કિયા હુવા, ઔર સિજદહકે ઈન્કાર તક યેહી નામ રહા થા.

ગવી :- ઈસ્કે મા'ના ગુમરાહ કે હૈં. ગોયા નામ રખનેવાલોંકે ખ્યાલમેં મૈં ગુમરાહ હૂં.

મુઅલ્લિમુલ મલકૂત :- યે નામ ઈસ લિયે હોગા કે મૈં અર્સા (ઝમાને) તક ફરિશ્તોંકા ઉસતાદ રહા હૂં.

મુરતદ :- ઈસ્કે મા'ના ફિર જાનેવાલે કે હૈં. ગોયા ખિતાબ દેનેવાલોંકો યે ગલત ફેહમી હો ગઈ કે મૈં ખુદાકે મઝહબસે ફિર ગયા હૂં.

મારિદ :- યે નામ ભી ઈસ લિયે તજવીઝ હુવા કે ઈસ્કે મા'ના સરકશ દેવ કે હૈં.

શયાતીનકી તા'દાદ

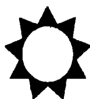
મૈંને અપની ઝિન્દગી કે વાકિઆતમેં જગહ જગહ અપને મિશન ઔર અપને મુરીદોંકા તઝકિરહ કિયા હૈ. બેહતર હૈ કે ઈસ સિલસિલેમેં યે તફસીલભી બયાન કર દૂં કે શયાતીન

યા'ની મેરે મુરીદોં ઔર સાથિયોંકી તા'દાદ કિતની હે ? ઔર કિસ હિસાબસે હે ?

એક દફા'કા ઝિકર હૈ કે મુઝે પૈગમ્બર આખિરુઝ્ઝમાં (સ.અ.વ.) ને બુલાયા, જબ મૈં ઉન્કી ખિદમતમેં હાઝિર હુવા તો મેરા સખ્ત ઈમતિહાન લિયા ગયા. ઈર્શાદ હુવા,

ઈબ્લીસ ! તુઝસે એક દિલચસ્પ સવાલકા જવાબ લેના હે. યે બતા કે દુનિયામેં શયાતીનકી તા'દાદ કિતની હે ?

મૈંને અર્ઝ કિયા યા રસૂલલ્લાહ (સ.અ.વ.) ! આપને બહોત હી સખ્ત સવાલ કિયા હે, ઔર મુશ્કિલ યે હે કે મૈં આપ (સ.અ.વ.) કે સામને સચ બોલને પર મજબૂર હૂં, ચાહે મુઝે ઈસ સવાલકા જવાબ દેનેસે નુકસાન પહોંચેગા, લેકિન ખૈર ! જબ આપ (સ.અ.વ.) ને દરયાફ્ત ફરમાયા હે તો મુઝે અબ બતાના હી પળેગા. સુનિયે ! ઈસ્કા હિસાબ યે હે કે આદમ (અલૈ.) કી તમામ ઔલાદસે દસ હિસ્સે ઝિયાદહ જાનવર હૈં, ઔર ઈન દોનૂંસે દસ હિસ્સે ઝિયાદહ પરિન્દે હૈં, ઔર ઈન સબસે દસ હિસ્સે ઝિયાદહ યાજૂજ માજૂજ હૈં, ઔર ઈન સબસે દસ હિસ્સે ઝિયાદહ ફરિશ્તે હૈં, ઔર ઈન સબસે દસ હિસ્સે ઝિયાદહ મેરે ખાનદાનવાલે ઔર મુરીદ હૈં. અબ આપ ગૌર ફરમા લીજિયે કે શયાતીનકી તાં'દાદ કિતની હે, ઔર વો આદમકી ઔલાદસે કિતને ઝિયાદહ હૈં.

આજકલ કયા કર રહા હૂં ?

દિલ તો નહી ચાહતા કે ભરી મેહફિલમેં રાઝકી બાત કેહ દૂં, લેકિન મૈં ઈન્સાનકી તરહ ધોકેબાઝ નહી હૂં કે અપને નુકસાનકા ખિયાલ કરકે ઝૂઠ બોલૂં, યા અપની અચ્છી અચ્છી બાતેં તો બળે બળે ઉનવાનાતકે તહત (નીચે) શાનદાર અલ્ફાઝમેં કેહ દૂં ઔર બુરી બાતેં છુપા લૂં. જાનતા હૂં કે ઈસ ઉનવાનકે તહત જો કુછ ભી લિખ્ખૂંગા, ઈસ્સે મેરે મિશનકો બહોત નુકસાન પહોંચ જાએગા, લેકિન કુછ પરવા નહી. જબ ઓખલીમેં (પીસનેકે બરતનમેં) સર દિયા હૈ તો મૂસલોંસે કયા ડરૂંગા ? જો હક બાત હૈ ઉસે કયૂં છુપાઉ. જો કુછ મૈં કર'રહા હૂં ઔર ફિર ભી કરતા રહૂંગા, ઈસ્કે લિયે ઉમર પળી હૈ. આજ ઝૂઠ બોલકર કયૂં ઈન્સાન બનૂં ? અગર મેરી સ્કીમેં ઔર હથકન્ડે ઝાહિરભી હો ગએ તો કિસ્કી મજાલ હૈ કે મેરે રાસ્તેમેં રોળા અટકા સકે.

સુનિયે ! આજકલ મેરે દફ્તરમેં કામ બહોત ઝિયાદહ હૈ, ઔર ઉસ્કી વજહ યે હૈ કે મૈંને ઔર મેરી કંપનીને એકહી વકતમેં બહોત સારી તહરીકેં અમલમેં લાનેકે લિયે ચલાઈ હૈં. ગો કામકી યે ઝિયાદતી ઝાતી તૌર પર મુઝે કુછ તકલીફ નહી દેતી, મગર ઈન સબ પર કંટ્રોલ કરનેમેં કાફી પરેશાની પેશ આ રહી હૈ.

જબ મૌજૂદહ વકતકે લિયે હમારી <u>મજલિસે તહરીક</u>

સાઝ મુખ્તલિફ તજવીઝેં પેશ કર રહી થી તો મૈંને સદરકી હૈસિયતસે સિર્ફ એક હી રાય દી થી કે હમ સબકો હર તરફ્સે ગાફિલ હોકર સિર્ફ મુસલમાન કૌમ પર મહેરબાન હોના ચાહિયે, તાકે અપની દેરીના અદાવતકી પ્યાસ બુઝા સકેં, લેકિન અફ્સોસ હૈ કે મુઝે અપને દોસ્તોંકી રાયસે તજવીઝ વાપસ લેની પળી, ક્યૂં કે ઉન સબકા મશ્વરા યે થા કે હમેં નાઈન્સાફી ન કરની ચાહિયે. સિર્ફ મુસલમાન કૌમકો મુન્તખબ કરકે બાકી સબકો આઝાદ કરના ઈન્સાફ્કા ખૂન કર દેના હૈ. કયા બાકી કૌમેં આદમકી ઔલાદ નહી હૈં ? અગર હૈં તો હમેં અપને વસીઅ ઝરાએઅકો હરકતમેં લાનેસે ભાગનેકી કયા ઝરૂરત હૈ ? બેહતર હૈ કે ઝરૂરતકે લિહાઝસે, યા તો એક એક કરકે ઈન્સાનોંસે બદલા લિયા જાએ, યા કૌમકી હૈસિયતસે. લેકિન ઉસ બદલા લેનેકે નિશાના પર ઉન સબકો લે આના ચાહિયે જિન્કા તઅલ્લુક આદમકી ઔલાદસે હૈ.

ચુનાંચે ઈસ સિલસિલામેં દુનિયાકે જુગરાફિયાઈ હાલાત પર ગૌર કરનેકે બા'દ હમને મુખ્તલિફ મુલ્કોં કે લિયે ઉન્કી મુનાસિબતસે મુખ્તલિફ તજવીઝેં મંઝૂર કી. ઝરૂરત તો ઈસ બાતકી હૈ કે હર મુલ્કકે લિયે મંઝૂર કિયે ગએ હાલાતકો ભી ઈસ કિતાબમેં લિખ દૂં, લેકિન યે બે–નતીજાસી બાત હૈ, ક્યૂંકે યે કિતાબ ઉર્દૂ ઝબાનમેં શાએ' હો રહી હૈ, ઔર ઉર્દૂ સિર્ફ હિન્દુસ્તાન ઔર પાકિસ્તાનકે સિવા કહી ભી રાઈજ (ચલતી) નહી હૈ. પસ મૈં સિર્ફ વો બાતેં બયાન કરૂંગા જિન્કા તઅલ્લુક ઉન મુલ્કોંસે હૈ યા'ની સિર્ફ દો તજવીઝેં જો ઉન

મુલ્કોં કે રેહનેવાલોં કે લિયે હમારી મજલિસે તેહરીક સાઝને (તેહરીક બનાનેવાલેને) તૈયાર કી હૈં. હાં ઈસ્કા વા'દા કરતા હૂં કે જિસ જિસ ઝબાનમેં મુઝે સવાનેહે ઉમરી લિખનેકી ઝરૂરત મેહસૂસ હોતી રહેગી, યા જિન ઝબાનોંમેં ઉસે શાએ' કરનેકે લિયે ભેજૂંગા વો ઝબાન જહાં બોલી જાતી હોગી ઉન સબ જગહોં કે મુતઅલ્લિક તજવીઝે ભી ઉસમેં લિખ દૂંગા, જૈસે કલકો યે કિતાબ કિસીને અંગ્રેઝીમેં શાએ' કી, યા કરનેકા ઈરાદા કિયા તો યુરોપકે ઉન તમામ ખિત્તોં કે હાલાત ભી ભેજ દૂંગા જહાં જહાં અંગ્રેઝી રાઈજ (ચલતી) હૈ, યા અગર જર્મન ઝબાનમેં કિસી શખ્સને ઈસ કિતાબકા તર્જુમા કિયા તો જર્મની કે લિયે જો તજવીઝે હમારી મજલિસકે ઝેરે અમલ હૈં વો સાફ સાફ લિખ દૂંગા, ઈસી તરહ અરબી, ફારસી, તુરકી, ચીની, જાપાની, લાતીની વગૈરહ વગૈરહ ઝબાનોં કે લિયે વહાં કે હાલાત ભેજ સકતા હૂં, જિસ શખ્સકો ઝરૂરત હો મુઝસે મંગા લે. અભી તો આપ પાકિસ્તાન ઔર હિન્દુસ્તાનકે મુતઅલ્લિક તજવીઝોં કે હાલાત સુનિયે.

યે તો કરીબ કરીબ નામુમ્કિન હૈ કે મૈં ઈસ મુખ્તસરસી કિતાબમેં ઉન તમામ તજવીઝોંકા હાલ લિખ દૂં જો ઉન મુલ્કોંકે લિયે હમારી ઈસ મજલીસે તેહરીક સાઝને (તેહરીક બનાનેવાલેને) અપને આઈન્દહ યા મૌજૂદહ પ્રોગ્રામમેં શામિલ કી હૈં, ફિર ભી ચંદ અહમ તજવીઝોંકા ઝિકર કર દેના ઝરૂરી હૈ, જૈસે –

મૈંને ઔલાદે આદમ (અલૈ.) મેં યે સ્પ્રીટ પૈદા કી કે વો લિબાસકે ઝઘળમેં ન પળે, કયૂં કે કપળે પહેનનેસે ઈન્સાની

બદનકો ધૂપ નહીં મિલ સકતી, ઔર ધૂપકા ગુસલ તંદુરૂસ્તીકે લિયે ઝરૂરી હે. મુઝે યકીન હે કે મગરિબકે બા'ઝ હિસ્સોંમેં મુઝે ઈસ તેહરીકકા અચ્છા નતીજા મિલા, મગર એશિયાકે કમ અકલ લોગોંને યે મશહૂર કર દિયા કે યે તહરીક અખ્લાક ઔર તહઝીબકી દુશ્મન હે. ફિર ભી યે કૈસે મુમ્કિન થા કે મેરી કોશિશ બેકાર જાએ. દેખનેવાલે દેખ રેહ હૈં કે બળે બળે ખાનદાનોંકી નૌજવાન લળકીયાં ઔર ઔરતેં કોશિશ કરતી હૈં ઈસ બાતકી કે ઉન્કે જિસમકા ઝિયાદહસે ઝિયાદહ હિસ્સા નંગા નઝર આએ ઔર લોગ ઉસે દેખેં, વરના આપહી બતા દીજિયે કે નંગેપનકે ક્યા મા'ના હૈં. આપ સમઝ લીજિયે કે યે નંગા રેહનેકી કોશિશ વો લળકીયાં કરતી હૈં જિન્કી દાદી નંબર એક યા'ની અમ્માં હવ્વાને દૂસરોંસે લિબાસ માંગકર જન્નતમેં અપના બદન ઢાંકા થા.

ઈસ્કે અલાવહ મેરે મિશનકી તા'લીમકા ઝિયાદહતર હિસ્સા આસમાની તા'લીમકી ઝિદ પર મુન્હસિર (મૌકૂફ) હે, ઈસ વાસ્તે આપ હર મા'મલાકો સામને રખિયે, ઔર અંદાઝા કીજિયે કે અખ્લાક ઔર તમદ્દુન ક્યા ચાહતા હે ? ઔર મેરી તા'લીમ ક્યા ગુલ ખિલા રહી હે ? ખુદાને બંદાસે કહા, શરાબ ન પી. મૈંને કહા પી. કુછ મેરી તરફ આએ, ઔર કુછ પુરાની લકીરકે ફકીર હોકર બિન (બગૈર) દેખે ખુદાકી તરફ. ઈધરસે ઝિના, જુવા, ફિસ્કો ફુજૂર, બેશરમી, બેહયાઈ, ઔર ખુદા જાને કિસ કિસ ચીઝકી મમાનિઅત હુઈ, ઔર મેરી તરફસે ઈન ચીઝોં કે જાઈઝ હોનેકા પ્રોપેગંડા હુવા. નતીજા ખૂદ દેખ લીજિયે. મેરી તરફ કિતને હૈં, ઔર

ઉસ ખુદાકી તરફ કિતને હૈં જિસ્કો તમામ દુનિયા પર ખુદાઈકા દા'વા હૈ.

અગર આપને ઈસ મઆમલે પર ઈન્સાફ્સે ગૌર કિયા તો આપકો મા'લૂમ હો જાએગા કે ઈન્સાની આબાદીકા તીન ચોથાઈ હિસ્સા મેરે કબ્ઝામેં આ ચુકા હૈ, ઔર અગર યેહી ચાલ રહી, ઔર મેરે ભોલે ભાલે શિકાર ઈસી તરહ ગફ્લતકી નિન્દ સોતે રહે તો વો દિન દૂર નહી કે જબ દુનિયાવાલે નિન્નાનવે (૯૯) ફી સદી મેરી તા'લીમ ઔર મેરે મિશનકે મુજસ્સમ ઈશતિહાર બન જાએંગે.

આખિરમેં એક બાત ઔર અર્ઝ કર દૂં, ઔર વો યે કે મૈંને લંબા હોને કે ડરસે અપને મૌજૂદહ ઔર ઝેરે અમલ પ્રોગ્રામકો બયાન નહી કિયા હૈ. કયૂં કે વો બહોત હી લંબા હૈ. ઔર સિર્ફ ઉસ્કે લિયે મૌજૂદહ કિતાબસે ડબલ ઝખામતકી કિતાબકી ઝરૂરત હૈ, પસ મૈં એહતિયાતકે તૌરપર તાઝા મશાગિલકો મેહફૂઝ રખતા હૂં, અગર દેખનેવાલોંને ઝરૂરત મેહસૂસ કી તો ઈન્શા અલ્લાહ વો કિતાબ અલગ સૂરતમેં પેશ કરૂંગા, જો મેરે ખ્યાલમેં ઈસ કિતાબસે બહોત ઝિયાદહ ઝખીમ (બળી) હોગી, ઔર ચૂંકે આજ કલકે વાકિઆત લિખ્ખૂંગા, ઈસ વાસ્તે દિલચસ્પ ભી ઝિયાદહ હોગી.

મૈં જાનતા હૂં કે મેરે હાલાત પળ્હનેવાલોંકો અભી સે મેરી આઈન્દા ઝિન્દગી ઔર અગલે પ્રોગ્રામકો સમઝનેકી બેચૈની હો ગઈ હોગી, લેકિન મુઝે અફસોસ હૈ કે મૈં વકતસે પેહલે અપની ઈસ સ્કીમ ઝાહિર કરકે દખલગીરીકી દા'વત દેના નહી ચાહતા.

ફિર ભી ઝરૂરી મા'લૂમ હોતા હૈ કે તાઝા મશાગિલકા એક હલકાસા ખાકા બતા દૂં.

યે તો આપકો મા'લૂમ હી હૈ, ઔર આપને અપની આંખોંસે દેખ લિયા કે સિતમ્બર સન ઈસ. ૧૯૩૬ મેં મેરે મુરીદોં ને જર્મનીસે એક નિહાયત કારઆમદ (કામ આનેવાલી) આવાઝ બુલંદ કી, ઔર એક ઐસી ખૂનરેઝી (ખૂન બહાનેવાલી) જંગકી બુનિયાદ રખ્ખી, જિસ્કે નતીજામેં આદમકી નસલકે કરોળોં લેહલહાતે પૌદે તહસ નહસ (બરબાદ) હો ગએ. મૈંને શુરૂ' મેં અંદાઝા લગાયા થા કે કમસે કમ દુનિયાકી એક ચોથાઈ આબાદીકો ઈસ તહરીકમેં મુબતલા કરકે ફના કર દૂંગા. મગર જર્મની કે એક બુઝદિલને મેરી યે સ્કીમ કમઝોર કર દી, ઔર વક્તસે પેહલે હી જી છોળ બૈઠા. બહરહાલ સન ઈસ. ૧૯૪૪ તક ઈસ જંગમેં લુત્ફ આયા. વો મેરી મા'કૂલ કામિયાબી કહી જા સકતી હૈ. ચૂંકે મેરી યે સ્કીમ અધૂરી રેહ ગઈ થી, ઈસ લિયે ઈસ જંગકે ખાતમાકે બા'દભી મૈંને અપની તમામ ફૌજોં કે લિયે બળે કમાન્ડરોંકો હિદાયાત ભેજ દી કે ફિર કિસી ન કિસી તરહ ઈન્સાનકો ફસાદકે લિયે તૈયાર કરો, ઔર જલ્દીસે જલ્દી દુનિયાકી ચોથાઈ આબાદીકો ખૂનમેં નેહલા દો.

ખુદાકા શુક્ર હૈ કે મેરે ફૌજી અફસરોંને ઈસ હુકમકી અહમિય્યતકો સમઝ લિયા, ઔર સારી દુનિયામેં એક ઐસી કૈફિયત પૈદા કર દી હૈ કે અબ જિસ તરફ નઝર ઉઠાકર દેખિયે, ખૂન હી ખૂન નઝર આતા હૈ, ઈસ સિલસિલામેં નાઈન્સાફી હોગી, અગર મૈં અપને ચીની નુમાઈન્દોંકી અચ્છે

કામોંકી તા'રીફ ન કરૂં જિન્હોંને બળી મેહનતોં કે સાથ ચીનમેં ઐસે હાલાત પૈદા કર દિયે, જિન્કી વજહસે ઈસ બળે મુલ્કકી ઈંટસે ઈંટ બજ ગઈ. ઈસી તરહ ફલસ્તીન, યૂનાન, હિન્દુસ્તાન, બર્મા, ઈન્ડોનેશિયા, હોલેન્ડ, જાવા, વગૈરહ બહોતસે મુલ્કોંમેં મેરે સાથીયોં ઔર દોસ્તોંને જો બળે બળે કારનામે અંજામ દિયે હૈં, ઉન્કી તફસીલાત ભી ઈન્સાનકે કાનોં તક પહોંચ ચુકી હૈં. ઔર ફિર લુત્ફકી બાત યે હૈ ઈન તમામ ખૂની હવાદિસમેં અગરચે સો ફીસદ મેરા હાથ હૈ, લેકિન આપહી બતાઈયે કભી કિસી તરફસે મુઝપર કોઈ ઈલ્ઝામ આયા ? ઈસી લિયે તો મૈં કેહતા હૂં કે યે મિટ્ટીકા પુતલા દા'વા તો આસમાની કરતા હૈ, મગર અકલ ઈતની ભી નહી રખતા કે અપને ચારોં તરફકે હાલાતકો સહીહ રંગમેં પેહચાન સકે. ફલસ્તીનકે ખૂન ખરાબાકો યહૂદીયોં કે સર થોંપના ચાહતા હૈ. યૂનાનમેં અવામકે જઝબાતકો મુલ્ઝિમ (મુજરિમ) ગરદાનતા (કેહતા) હૈ. હિન્દુસ્તાન ઔર પાકિસ્તાનકે અગલે ફસાદોંકી ઝિમ્મેદારી હિન્દુઓં ઔર મુસલમાનોં કે ઝહન પર ડાલતા હૈ. બર્માકી કત્લો ગારતગિરીકો ઈન્સાનકી પાર્ટીબંદીકા નતીજા કરાર દેતા હૈ. ઈન્ડોનેશિયાકી તબાહીકા ઝિમ્મેદાર હોલેન્ડકી સામરાજી ઝેહનિયતકો ઠેહરાતા હૈ, ઔર નાદાન નહી સમઝતા કે કુસૂર કટ પુતલીકા (અપના) નહી હોતા.

બહરહાલ યે બાત બની આદમકો તસલીમ કર લેની ચાહિયે કે મૈંને બદલા લેનેકી હકીકતકો પૂરી તરહ સમઝ લિયા હૈ, ઔર નિહાયત કામિયાબી કે સાથ અપની ઈસ પ્યાસકો બુઝા રહા હૂં. મૌજૂદહ દૌરકે ઈન્સાનને ભી મેરે

બળે બળે કારનામોંકો અચ્છી તરહ દેખા હૈ, ઔર જો કુછ મૈં અગલે ચંદ બરસોંમેં કરનેવાલા હૂં વો ભી સામને આ જાએગા. અગરચે ઉસ્કી તફસીલ બતાની ઈબ્લીસી મિશનકે ખિલાફ હૈ, ફિર ભી ઈશારાકે તૌર પર બતા દેતા હૂં કે અગર ઈન્સાનમેં કુછ દમ ખમ હૈ તો મેરે મઝબૂત મિશનકો નાકામ બનાનેકી કોશિશ કરે.

મૈંને અપને એક નયે પ્રોગ્રામકે તહત (નીચે) અપને હોશિયાર સાથીયોંકો અમેરીકા ઔર રૂસમેં ભેજ દિયે હૈં, ઔર કુછ લોગ ઈંગ્લેન્ડમેં મુકર્રર કિયે હૈં. યે તીનોં પાર્ટીયાં મેરી બતાઈ હુઈ સાઈન્ટિફિક તરકીબોં પર અમલ કરેંગે, ઔર દુનિયાકો એક બાર ફિર યાદ દિલાએંગે કે ઈબ્લીસ મરા નહી ઝિન્દહ હૈ, ઔર ઉસ્કા બદલા લેનેકા જઝબા આજ તક જવાન હૈ.

નામુનાસિબ ન હોગા, અગર ઈસ સિલસિલામેં હિન્દુસ્તાન ઔર પાકિસ્તાનમેં અમલમેં લાનેવાલી તેહરીકોંકી તરફભી ઈશારા કરૂં. મૈંને ફૈસલા કિયા હૈ કે હિન્દુસ્તાન ઔર પાકિસ્તાનમેં ઈનતિશાર ફૈલાને કે લિયે લોગોં કે જઝબાતકો તરબિયત દૂં, ઈસ મકસદ કે લિયે મૈંને બહોતસે લોગોંકો પસંદ કર લિયા હૈ જો મઝહબી, લિસાની, ઔર ઈલાકાઈ વગૈરહ જઝબાતકો ઉભારકર મેરા મિશન કામિયાબ કરનેકી કોશિશ કરેંગે.

પાકિસ્તાનસે ભી ગાફિલ નહી હૂં, ઈસ મુલ્કકે લોગોંકો હરગિઝ યે ન સમઝના ચાહિયે કે ઉન્કે પાસ લા હૌલકા હથિયાર હૈ, ઈસ લિયે વો મેરી પકળસે બચે રહેંગે. મૈંને ઈસ

મુલ્કમેં ભી જગહ જગહ અપને એજન્ટ મુકર્રર કર દિયે હૈં, જિન્હોંને બાકાઈદા અપના અપના કામ શુરૂ' કર દિયા હૈ, ઔર અકસર જગહોંસે ઉન્કી શાનદાર કામિયાબીયોંકી ખબરેં આ રહી હૈં, જિન્કી તફસીલ અપની કિસી અગલી કિતાબમેં બયાન કરૂંગા.

દોસ્તોંકા દોસ્ત

-'ઈબ્લીસ'-

